

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง
การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่

Creation of Modern Thai Play Scripts

โดย

ยุทธนา บุญอาษาทอง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2559

ชื่อเรื่อง : การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่
ผู้วิจัย : ยุทธนา บุญอษาทอง สถาบัน: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีที่พิมพ์ : 2559 สถานที่พิมพ์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวนหน้างานวิจัย 185 หน้า
: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
คำสำคัญ : การเขียนบทละคร การเขียนบทละครเวที กระบวนการคิดสร้างสรรค์
เทคนิคการเขียนบทละครเวที
ลิขสิทธิ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กระบวนการคิดสร้างสรรค์ วิธีการเขียนบทละครเวที และเทคนิคเฉพาะบุคคลผู้เขียนบทละครเวที การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทละครเวทีจำนวน 5 คน ที่มีผลงานต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์บทละครเวทีมีการคิดจากบทดั้งเดิม และบทดัดแปลง มีความคิดมาจาก สิ่งที่เกิดรอบตัว เหตุการณ์ปัจจุบัน สังคม ประวัติศาสตร์ และจากตนเองโดยผู้เขียนบทมีเทคนิคเฉพาะบุคคล ทำให้เกิดเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีกระบวนการเขียนบทประกอบไปด้วย ความชอบแรงบันดาลใจ การอ่านบทประพันธ์ การหาข้อมูล การเขียนโครงเรื่อง โครงเรื่องขยาย การแสดงสด การซ้อม และบทแสดง

Title : Creation of Modern Thai Play Scripts

Researcher: Yuttana Boonarchatong Institution: Dhurakij Pundit University

Year of Publication : 2016 Publisher: Dhurakij Pundit University

Sources: Dhurakij Pundit University No. of page: 185 page

Keyword: Script Writing, Play Script, Creative Process, Script Writing Techniques

Copy right : Dhurakij Pundit University

Abstract

This research aims to analyze Modern Creation of Thai play script. The objective of this research is to study the creative process and individual techniques of Thai play script writing. The research uses qualitative approach by in-depth interviewing 5 Thai play script writers that have work more than 10 years.

The research result shows that the creative process and individual techniques of Thai play script writing have original script and adaptation script. The script was inspired by Situation, News, Societal context, History and Writer life. Thus, the script writing process consists of building inspiration, reading, researching, improvise and rehearsal, making plot, treatment and play-text.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ จะไม่สำเร็จหากขาดความกรุณาของบุคคลเหล่านี้ สีนีนากู เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว นิกธ แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society นัท นवलแพง กลุ่มละครเสาสงูญัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละคร เบบี๋มายด์

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ให้ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดงแก่ผู้วิจัย ผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ จิรมล สังข์ชัย ที่แนะนำข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ผู้วิจัย และนักการละครที่ให้ความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการเขียนบทละครเวที

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้มอบทุนสำหรับวิจัยในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และคณาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และภาควิชาศิลปะการแสดงประยุกต์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่สนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญแผนภูมิ	(4)
บทที่ 1	
บทนำ	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
นิยามศัพท์	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ประเภทของละครเวที	9
แนวทางการนำเสนอละครเวที	11
ละครสร้างสรรค์	12
องค์ประกอบของละคร	13
การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร	19
การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย	20
วิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	27

บทที่ 4	ผลการวิจัย	28
	กระบวนการคิดสร้างสรรค์	28
	วิธีการสร้างบทละคร	35
	ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน	37
	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์	39
บทที่ 5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	43
	สรุปผลการวิจัย	43
	อภิปรายผล	50
	ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม		56
ภาคผนวก		
	ก. บทสัมภาษณ์	61
	ข. บทละครตัวอย่าง	89
	ค. ประวัติผู้วิจัย	184

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. สรุปความคิดสร้างสรรค์บดละครเวที

41

DRAFT

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ

หน้า

1. กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเวที

53

DRAFT

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแสดงละครเวทีคือหนึ่งศาสตร์ทางด้านศิลปะที่มีการผลงานทางด้านศิลปะแขนงต่าง ๆ ไปด้วยกันทั้งศิลปะการแสดง การออกแบบฉากเวที การออกแบบเครื่องแต่งกาย รวมถึงงานด้านวรรณกรรม การเขียนบท ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสาขาที่มีความเฉพาะตัว ที่สามารถสะท้อนการทำงานของผู้สร้างสรรค์ และรวมถึงยุคสมัยสังคม (สดีโส พันธุ์โกมล, 2538) ละครเป็นศิลปะที่เกี่ยวกับมนุษย์ เนื่องจากตัวละครทำการแสดงมีการวิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์การเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งละครมีจุดมุ่งหมายในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ 3 ระดับ คือ ระดับอารมณ์ ระดับสมอง และ ระดับจิตใจ

ปัจจุบันศิลปะการแสดงละครเวทีมีความนิยมเพิ่มมากขึ้น สังเกตได้จากปรากฏการณ์การเรียนการสอนด้านศิลปะการแสดงประยุกต์ในสาขาการศิลปะแสดงมหาวิทยาลัยหลายแห่ง โดยมหาวิทยาลัยมีการนำบทละครมาแปลจากบทละครเวทีต่างประเทศ และนำมาทำการแสดง

การละครในประเทศไทยอาจแบ่งเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มในสถาบัน และกลุ่มนอกสถาบัน โดยกลุ่มในสถาบันยุคแรก ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดสอนละครสมัยใหม่โดยมีการนำบทละครต่างประเทศมาแปลและแปลงจากบทของบทละครต่างประเทศ เช่น คอยโกโด ชูสตอร์รี่ ผู้แพ้ผู้ชนะ แม่คำสงคราม คนดีแสนวน และเกียรติโสภณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดแสดงละครเรื่อง อวสานเซลล์แมน และยังประพันธ์บทละครอีกหลายเรื่อง เพื่อกระตุ้นให้คนดูได้สำนึกถึงปัญหาในสังคมไทย เช่น ชูสีไทเฮา อันตราคนี อวสานเซลล์แมน และรกรางคันทันชื่อปรารถนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ผลิตละครส่วนใหญ่ในลักษณะละครสัญจร ตามหมู่บ้านในชนบท โดยได้อิทธิพลมาจาก Poor Theatre ละครแนวนี้มักเขียนขึ้นมาเอง เช่น ชนบทหมายเลขหนึ่ง ชนบทหมายเลขสอง ชนบทหมายเลขสาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีกลุ่มนักศึกษาที่ก่อตั้งละครคณะนี้เทศ เช่น หมายจะปั้นให้มันเป็น ฤ... จะไปถึงฝั่งฝัน ดาบนั่นคืนสนอง มหรสพสองหน้า รอยรอยฤทธิ์ พิชัยกร้องเปลว และโลกา หมายเลข 15 และในช่วงเวลาเดียวกันมีการเปิดสาขาศิลปะการแสดง โดยมีการแปลบทจากต่างประเทศ ผ่านกลางฤดูร้อน All my son After the fall เป็นต้น และมีอีกหลายหลายสถาบันที่

เปิดสาขาศิลปะการแสดง เช่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมีอีกหลายสถาบันจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น อีกทั้งยังมีชมรม และกลุ่มนักศึกษาทำละครออกมามากมายแล้วออกแสดงนอกสถานที่สาธารณะ เช่น สมาคมวัฒนธรรมเยอรมัน สมาคมวัฒนธรรมฝรั่งเศส เอยูเอ เป็นต้น

ละครนอกสถาบันซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มละครที่มีสมาชิกเป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยและผู้มีใจรักในการละคร ซึ่งแบ่งออกได้สองประเภทได้แก่ ประเภทที่หนึ่ง กลุ่มละครซึ่งสังกัดองค์กร เช่น กลุ่มมะขามป้อม กลุ่มเส้นสีขาว กลุ่มมายา และกลุ่มละคร ประเภทที่สอง ละครเวทีธุรกิจ และกึ่งธุรกิจ เช่น มณฑิยรทองเรียวเตอร์ กลุ่มละครสองแปด กลุ่มไนท์สปอต บริษัทแดสส์ ภัทราวดีเรียวเตอร์ บริษัทเฉลิมกรุงมณีทัศน์ และคณะละครพระจันทร์เสี้ยว (ใหม่) เป็นต้น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนสาขาวิชาการแสดงละครเวทีสาขามากขึ้น และในบางมหาวิทยาลัยทำเป็นบริษัทละคร เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพสร้างเป็น BU Theater Company ในส่วนเอกชนก็มีการจัดตั้งคณะละครมากขึ้น มีการสร้างกลุ่มละครเวทีและรวมตัวกันจัดเทศกาลละครเวที เช่น เทศกาลละครกรุงเทพที่จัดขึ้นปีพ.ศ. 2545 เป็นต้น นอกจากนี้มีโรงละครขนาดใหญ่เกิดขึ้นที่สามารถผู้ชมได้มากกว่า 500 ที่นั่ง เช่น โรงละครรัชดาลัยดีเรียวเตอร์, โรงละครเอ็มเรียวเตอร์ โรงละครเคแบงก์สยามพิฆเนศ โรงละครกาดสวนแก้ว เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโรงละครขนาดเล็กที่ผู้ชมได้ไม่เกิน 100 ที่นั่ง ในกรุงเทพฯ อีกหลายแห่ง เช่นโรงละครพระจันทร์เสี้ยว โรงละครทองหล่อ Art Space และโรงละคร Blue Box เป็นต้น

ปัจจุบันประเทศไทยมีคณะละครที่ทำการแสดงละครเวทีสมัยใหม่ นำเสนอการแสดงบทละครแบบดั้งเดิมของไทยเอง และบทละครแบบดัดแปลง (Adaptation) มีการจัดทำการแสดง ซึ่งมีวิธีนำเสนอและบทละครที่น่าสนใจและได้การยอมรับจากผู้ชม แต่ยังคงขาดการรวบรวมกระบวนการความคิดงานสร้างสรรค์บทละคร วิธีการคิด และเทคนิคเฉพาะบุคคล รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเขียนบทละคร

บทละครเวที คือ ศิลปะการแสดงที่ผ่านตัวหนังสือนำเสนอเรื่องราว ความคิด ตัวละคร และวิธีการนำเสนออย่างมีศิลปะ โดยผ่านการแสดงบนเวทีที่มีทำการแสดงโดยใช้เทคนิค การแสดงของละครเวทีเป็นรูปแบบสำคัญ ซึ่งผู้ชมสามารถตอบสนองความรู้สึกของการแสดงหรือนักแสดง โดยไม่มีสื่ออื่นมาเป็นตัวกลางในการค้นระหว่างการแสดงกับผู้ชม เช่น ละครโทรทัศน์

จะมีโทรทัศน์เป็นสื่อคั่นระหว่างนักแสดงกับผู้ชม หรือภาพยนตร์มีจอภาพที่ขึ้นกลางระหว่างการแสดงกับผู้ชม ละครเวทีผู้ชมสามารถอยู่ใกล้ชิดกับนักแสดง สามารถรับรู้อารมณ์ ความรู้สึก ดีใจ เสียใจ หรือโกรธของนักแสดงได้ ซึ่งบางเรื่องผู้ชมสามารถรับรู้ความจริงของเรื่องราวราวกับเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังแสดง การแสดงละครเวทีจะมีความสดใหม่ ทุกรอบที่ได้ทำการแสดง โดยผ่านองค์ประกอบจากทฤษฎีการละครของ อริสโตเติล ละครเวทีจะประกอบไปด้วยโครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) แต่ในปัจจุบันมีการประยุกต์จากเพลงเป็นเสียงประกอบ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเขียนบทละครเวทีกับการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ วิธีการสร้างสรรค์บทละคร เทคนิคต่างๆ และความคิดการสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล รวมถึงปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้มีคุณภาพที่สามารถสื่อสารกับคนดูผ่านบทละครที่เขียนขึ้นได้

การศึกษาครั้งนี้เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการคิดโครงเรื่อง การดัดแปลงบท การเขียนบท รูปแบบและวิธีการทำงานของนักเขียนบทละครเวทีที่คัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษา ลักษณะของตัวละคร การสร้างเรื่อง การดำเนินเรื่อง ผลการวิจัยนี้สามารถนำมาประยุกต์เป็น ตำราหรือเอกสารทางวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทละครเวทีต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดการสร้างบทละครเวทีสมัยใหม่ของกลุ่มละครเวทีที่มีผลงานต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 ปี
2. เพื่อศึกษาวิธีการและกระบวนการเขียนบทละครเวทีของกลุ่มละครเวที
3. เพื่อศึกษาเทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวทีสมัยใหม่ของไทย
4. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์บทละครเวทีไทย

นิยามศัพท์

การสร้างสรรค์บท หมายถึง เทคนิค วิธีการ กระบวนการ และการได้มาซึ่งความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนำไปใช้ในการเขียนบทละครเวที

วิธีการเขียนบท หมายถึง ขั้นตอน วิธีการทำงานของผู้เขียนบทละครเวที ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นเป็นบทละครเวที

บทละครเวที หมายถึง บทละครที่ใช้สำหรับการผลิตละครเวที ซึ่งเขียนขึ้นจากผู้เขียนบทโดยเป็นทั้งบทละครแบบดั้งเดิม (Original) และ บทละครแบบดัดแปลง (Adaptation)

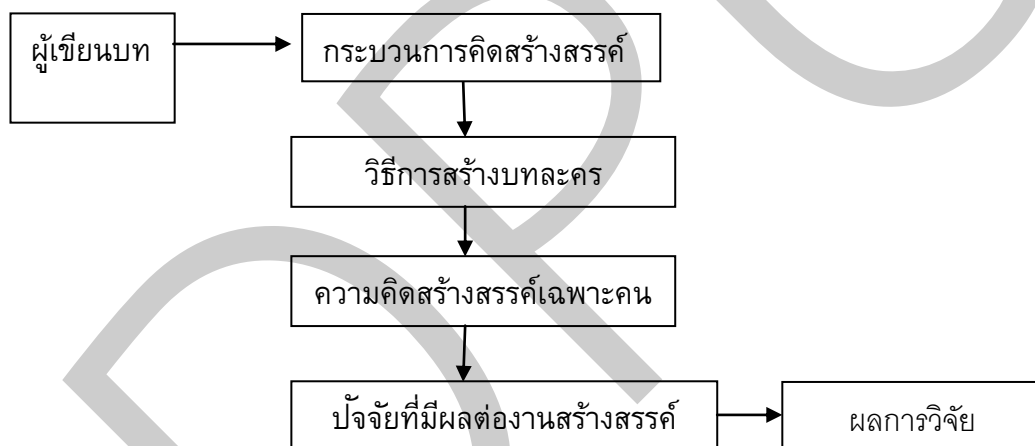
ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มผู้จัดละครเวที 5 กลุ่ม จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากกลุ่มละครที่มีผลงานต่อเนื่องกัน 10 ปี

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ
- กลุ่มละครแปดคูณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย
- กลุ่มละครเสาสง สัมภาษณ์ นัท นวลแพง
- กลุ่มละครเบบี๋มายด์ สัมภาษณ์ ณัฐพล คุ่มเมฆา

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดจะประกอบไปด้วย

กระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิจัยโดย

1. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์
2. วิธีการสร้างบทละคร
3. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์
5. ผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการสร้างสรรค์บทละครเวที ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านการเขียนละครสำหรับผู้สนใจ และยังสามารถนำไปเรียบเรียงเป็นตำรา เอกสารวิชาการ
2. ทำให้ทราบถึงกระบวนการ วิธีการ และกระบวนการคิดสร้างสรรค์และปัจจัยในการเขียนละครของผู้เขียนบทละครเวทีสมัยใหม่

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ ได้เลือกใช้แนวคิดทางการละครทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ประเภทของละครเวที
2. แนวทางการนำเสนอละครเวที
3. ละครสร้างสรรค์
4. องค์ประกอบของละคร
5. การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร
6. การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎี

1. ประเภทของละครเวที
 - 1.1 ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy)
 - 1.2 ละครประเภทตลกขบขัน (Farce)
 - 1.3 ละครอิงนิยาย (Romance)
 - 1.4 ละครประเภทเรีงรรมย์ (Melodrama)

1.1 ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy)

ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy) มีต้นกำเนิดขึ้นในยุคกรีกละครยุคแรกของละครประเภทเกี่ยวข้องกับพิธีบวงสรวงทางศาสนาและมีการพัฒนาจนถึงปัจจุบันโดยที่มีลักษณะสำคัญของ ละครโศกนาฏกรรม ต้องเป็นเรื่องที่แสดงถึงความทุกข์ทรมานของมนุษย์ และจบลงด้วยหายนะของตัวเอก ตัวเอกของละครประเภทโศกนาฏกรรม จะต้องมีความยิ่งใหญ่เหนือคนทั่วไป แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดที่เป็นสาเหตุของความหายนะที่ได้รับ ฉากต่างๆ ที่แสดงถึงความทรมานของมนุษย์จนทำให้ผู้ชมรู้สึกสงสาร และความ

กลัวทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้ชีวิต มีความงดงามทางศิลปะและวรรณคดี และคนดูแล้วต้องรู้สึกเข้าถึงจนเกิดปัญญาจากการรับชม

1.2 ละครประเภทตลกขบขัน (Farce)

ละครประเภทตลกขบขันแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1.2.1 ฟาร์ส (Farce)

1.2.2 คอเมดี้ (Comedy)

ฟาร์ส (Farce) เป็นตลกที่เป็นเรื่องราวที่หลือเชื่อ เป็นการแสดงตลกโปกฮา หรือในปัจจุบันจะเห็นได้ในตลกไทยที่เรียกว่าตลกคาเฟ่ มีการใช้ร่างกายกิริยาเกินจริง ไร้สาระ แต่ในความเป็นจริงละครประเภทนี้มีคุณค่าไม่แพ้ละครประเภทอื่นๆ

คอเมดี้ (Comedy) เป็นละครตลกที่มีลักษณะเป็นวรรณกรรม แบ่งได้หลายแบบดังต่อไปนี้

สุหนาฏกรรม (Romantic comedy)

ละครตลกชั้นสูง (High comedy) หรือตลกผู้ดี (Comedy of manners)

ละครตลกประเภทเสียดสี (Satiric comedy)

ละครตลกประเภทความคิด (Comedy of ideas)

ละครตลกประเภทสถานการณ์ (Situation comedy)

ละครตลกประเภทโครมคราม (Slapstick comedy)

ละครตลกรักกระจุกกระจิม (Sentimental comedy)

1.3 ละครอิงนิยาย (Romance)

ละครอิงนิยายเป็นละครประเภทที่มีลักษณะหลักหนีจากชีวิตจริงไปสู่ชีวิตในอุดมคติ ละครที่มีเรื่องราวที่มนุษย์มีความเพ้อฝันมากกว่าที่จะได้พบในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจเป็นการหนีไปสู่เทพนิยาย อดีตที่รุ่งเรืองแสนสวยงาม หรือดินแดนที่ห่างไกลที่ไม่รู้จัก ที่มีความสวยงามตามอุดมคติและความใฝ่ฝันของมนุษย์ที่ต้องการไปอยู่ ซึ่งบางครั้งไม่มีอยู่จริง

1.4 ละครประเภทเรีงรมย์ (Melodrama)

ละครประเภทเมโลดราม่าจัดอยู่ในประเภทละครเรีงรมย์ที่นักธุรกิจบันเทิงทั่วโลกจัดทำขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญ ดูง่ายติดตามง่ายความคิดไม่ยากต่อการเข้าใจ ผู้ที่ดูเรื่องไม่คำนึงถึงเหตุผลตัวละครมีลักษณะนิสัยตายตัว ที่ตัวพระเอกเป็นคนดีช่วยนางเอกจากผู้ร้ายสุดท้ายพระเอกนางเอกคู่กัน ซึ่งต่อมาละครประเภทนี้นิยมในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่มักเรียกว่าละครน้ำเน่าในเมืองไทย

2. แนวทางการนำเสนอละครเวที

ละครสมัยใหม่ (Modern drama) ละครสมัยใหม่สามารถแบ่งเป็นสองแนวการนำเสนอได้ 2 แนวการนำเสนอดังต่อไปนี้

1 ละครสมัยใหม่แนวเหมือนชีวิต แนวเรียลลิสม์ (Realism) และแนทเชอรัลลิสม์ (Naturalism)

2 ละครสมัยใหม่แนวต่อต้านเรียลลิสม์ (Anti-realism)

ละครสมัยใหม่แนวเหมือนชีวิต แนวเรียลลิสม์ (Realism) และแนทเชอรัลลิสม์ (Naturalism) เสนอ เรื่องอย่างสมจริง และเป็นธรรมชาติ อันเป็นลักษณะของละครสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นในยุโรปปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ละครมุ่งเน้นการแสดงที่เหมือนความเป็นจริงในชีวิตมากที่สุด ฉากที่ดูสมจริง การแสดงที่เป็นธรรมชาติเลียนแบบการแสดงของมนุษย์

ละครสมัยใหม่แนวต่อต้านเรียลลิสม์ (Anti-realism) ละครไม่ยึดติดกับรูปแบบการนำเสนอของละคร และกฎเกณฑ์ใดๆ เป็นละครแนวทดลอง แสวงหา ค้นคว้า โดยมีรูปแบบละครแนวต่อต้านเรียลลิสม์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

ละครแนวสัญลักษณ์หรือ ซิมโบลิสม์ (Symbolism)

ละครแนว โรแมนติก (Romantic)

ละครแนว เอกสเปรสเซชันนิสม์ (Expressionism)

ละครแนว เอพิก (Epic)

ละครแนว แอบเสิร์ด (Absurd)

นอกจากนี้แล้วยังมีวิธีการนำเสนอละครอีกหลายแบบ ซึ่งมีวิธีการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ตามยุคสมัยประเภทของละคร ยุคสมัยเทคโนโลยี และวิธีการแสดง มีการผสมวิธีการนำเสนอตีความ การนำเสนอของผู้กำกับ เช่น ละครร่วมสมัย (Contemporary drama) หรือละครกระแสหลัก (Main stream) เช่น ละครเพลง (Musical) รวมถึงละครพวกแนวหน้า (avant-garde) และละครหลังสมัย (postmodern drama) และละครแนวอื่นๆ

ละครใบ้

สมพร ฟูราช กล่าวไว้ในหนังสือศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหวว่า ไมม์ (Mine) และ แพนโทไมม์ (Pantomime) มีความต่างกันดังต่อไปนี้

ไมม์ (Mine) เป็นการแสดงรูปแบบหนึ่งที่ไม่ใช้คำพูด โดยเน้นการแสดงที่เสนอแนวคิด นามธรรม และปรัชญาชีวิตแฝงอยู่ การดำเนินเรื่องจึงไม่จำเป็นต้องมีลำดับจากต้นไปสู่จุดจบ และบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีตัวละครดำเนินเรื่อง

แพนโทไมม์ (Pantomime) เป็นการแสดงที่มีเรื่องราว มีตัวละคร มีลำดับการดำเนินเรื่องที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจ นักแสดงต้องมีร่างกายที่แข็งแรง ยืดหยุ่น การแสดงออกโดยใช้ความเคลื่อนไหวง่ายๆ มีจังหวะ สามารถแสดงอารมณ์ บุคลิก เหตุการณ์

ละครแบบกายภาพ หรือ Physical Theater หลักสำคัญอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายมนุษย์ กับพื้นที่รอบตัว นักแสดงสามารถสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวโดยใช้ร่างกาย และใช้เทคนิคการแสดงสด (improvisation) ไม่ใช่บทละคร แต่สร้างสถานการณ์โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบเรื่องราว ไม่ต้องใช้ภาษา การสร้างร่างกายและความเคลื่อนไหวของนักแสดงกับพื้นที่ที่แสดงให้เกิดเรื่องราวและความหมายที่แตกต่างกัน (สมพร ฟูราช, 2554:169-170)

3. ละครสร้างสรรค์

ละครสร้างสรรค์ (Creative Drama) หมายถึง ละครที่จัดทำขึ้นเพื่อมีจุดประสงค์ผลิตละครที่สร้างสรรค์จากตัวนักแสดงหรือเรื่องราวของกลุ่มคนที่มีความต้องการที่จะบอกอะไรกับชุมชน ละครสร้างสรรค์ไม่ได้เน้นสถานที่และอุปกรณ์ประกอบการแสดงเป็นหลัก ซึ่งสามารถเป็นที่โล่ง ห้องกว้างๆ มีอุปกรณ์ประกอบฉากจำนวนไม่มากนักเพื่อแค่กระตุ้นให้ผู้ชมได้เกิดความคิดและจินตนาการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของการนำเสนอในแต่ละเรื่อง การสร้างเรื่องราว การแสดงละคร (Story dramatization) โดยจากความสนใจของผู้แสดง แล้วมีโครงเรื่องที่สนุกสนาน ซึ่งอาจมาจากวรรณกรรม นิทานหรือวรรณคดี เรื่องที่เหมาะสมกับผู้แสดง มีการผูกเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกัน และการทำงานเป็นทีมของนักแสดง ซึ่งอาจมีการสร้างโดย การแสดงเรื่องราว คือการนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมาผูกเป็นเรื่อง มีกิจกรรมการแสดงละคร มีตัวละครเป็นมนุษย์ เป็นสัตว์ เป็นสิ่งของ ละครทุกตัวมีบทพูด บทบาทสมมติ เป็นการแสดงด้วยท่าทาง โดยไม่มีบทพูด ผู้แสดงจะต้องมีความเชื่อในสิ่งที่ตนกำลังแสดงอยู่เป็นหลักใหญ่

การสร้างบทละครนั้นเป็นความสามารถที่ต้องอาศัยทักษะและความคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างมาก ซึ่งมีหลายวิธีการในการนำเสนอเรื่องราว โดยจะมีองค์ประกอบของการเขียนที่มีโครงเรื่องชัดเจนสามารถถ่ายทอดออกมาได้ สะท้อนความคิด ที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งรูปแบบละครมีแยกได้หลายแบบ โดยแยกแบบการดำเนินเรื่องจะได้ดังต่อไปนี้

1. บทละครที่เป็นแบบฉบับ (Tradition Play) จะใช้แสดงในโรงละคร เรื่องราวที่นำเสนอมาจากวรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน
2. บทละครที่ไม่เป็นแบบฉบับ (Non Illusion Style) ผู้เขียนบทละครควรเน้นที่การเล่าเรื่อง (Story Theatre) จินตนาการ (Imagination) การเริ่มเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ลีลาท่าทางประกอบดนตรี การขับร้องเพื่อให้ผู้ชมทราบกติกาก่อนการนำเสนอ
3. บทละครที่เด็กมีส่วนร่วมแสดง (Participatory Theatre) การเขียนบทประเภทนี้จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดง
4. บทละครเพื่อการศึกษา (TIE ย่อมาจาก Theatre In Education) เป็นละครเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความคิดของเยาวชนในโรงเรียน ก่อให้เกิดความคิดเชิงวิจารณ์นำไปสู่การพูดคุยกันแล้วเกิดเป็นละคร
5. บทละครจากการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคละครสด (Collective Improvisation Theatre) การจะได้บทละครจากการแสดงละครสดนั้น จะต้องสนใจการทำงาน

4. องค์ประกอบของละคร

อริสโตเติล ปราชญ์ชาวกรีกในศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสต์ศักราช กล่าวไว้ในหนังสือกวีศาสตร์ (Poetics) ว่าละครประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ส่วน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิด ภาษา เพลง และภาพ (นพมาศ แวหงษ์, 2550:3-13)

4.1 โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องโดยทั่วไปมีส่วนประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 การกระทำในละคร (Dramatic action) ลักษณะสำคัญของละครจะเสนอเรื่องราวออกมาในรูปแบบของการกระทำ ไม่ใช่การบรรยายหรือการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นไปแล้ว ตัวละครด้วยกันต้องมีการบอกความต้องการของการคุย หรือเกิดความขัดแย้ง (Conflict) ของตัวละครหลัก (Protagonist) กับตัวละครฝ่ายตรงข้าม (antagonist) นำไปสู่ความต้องการหลักของตัวละคร (objective)

4.1.2 การปูพื้น (Exposition) เป็นการเปิดฉากของละคร ผู้ชมจะยังไม่รู้ว่าละครเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร ตัวละครเป็นใครบ้าง มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร อยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน มีความคิดความอ่านอย่างไร มีความต้องการอะไร มีอะไรเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ฯลฯ จึงจำเป็นต้องมีการปูพื้นเพื่อให้รู้ถึงภูมิหลังและความเป็นมาของเรื่องราวและตัวละคร ก่อนที่จะดำเนินเรื่องไปข้างหน้า

4.1.3 การเตรียมเรื่อง (Foreshadowing) เป็นการวางเรื่องก่อนจะไปถึงเหตุการณ์จริง ตัวละครต้องมีความน่าเชื่อถือต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น คนดูจะสามารถหวนระลึกถึงและเข้าใจได้ต่อจุดหักเหที่เกิดขึ้นหรือการตัดสินใจของตัวละครที่อาจจะเกิดขึ้น

4.1.4 จุดเริ่มเรื่อง (Point of attack) คือช่วงเวลา ณ จุดที่นักเขียนจับมาเป็นตอนเริ่มต้นของการกระทำในละครก่อนที่จะพัฒนาเรื่องต่อไปในทิศทางที่วางไว้ นักเขียนอาจเลือกใช้จุดเริ่มเรื่องช้าหรือจุดเริ่มเรื่องเร็ว ก็ได้ขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่อง

4.1.5 เหตุการณ์กระตุ้น (Inciting incident) คือสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ตัวละครประสบปัญหาที่จะต้องสะสางหรือแก้ไขต่อไป เหตุการณ์กระตุ้นมักจะนำไปสู่ปัญหาหลักของละครเรื่อง

4.1.6 ความยุ่งยาก (Complication) เหตุการณ์กระตุ้นคือความยุ่งยาก ความยุ่งยากคือแรงผลักดันแรงใหม่ที่เข้ามาสู่เรื่องและมีผลต่อทิศทางในการดำเนินเรื่อง

4.1.7 การค้นพบ (Discovery) ในระหว่างที่เหตุการณ์ การค้นพบของตัวละครจะมีผลให้ตัวละครตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เรื่องราวของละครดำเนินต่อไปหรือถึงจุดลงเอยได้

4.1.8 จุดสูงสุด (Climax) ช่วงขณะที่ความตึงเครียดขึ้นไปถึงจุดสูงสุดในละคร บทละครส่วนมากจะมีการดำเนินเรื่องที่มีความตึงเครียดมากขึ้นเรื่อยๆ จนนำไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง

4.1.9 จุดวิกฤติ (Crisis) จุดวิกฤติหมายถึงช่วงเวลาที่ตัวละครต้องตัดสินใจเลือกทางเดินต่อไปข้างหน้า การตัดสินใจนี้มักจะมีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามมา

4.1.10 การคลี่คลาย (Denouement) การคลี่คลายเป็นการแก้หรือสะสางปมความยุ่งยากที่ขมวดเข้าไว้ก่อนหน้านั้น และแสดงให้เห็นผลสุดท้ายของตัวละครหลักในเรื่อง

4.1.11 เอกภาพ (Unity) การละครในอดีตมีการสร้างเอกภาพของละครเวที เรียกว่าเอกภาพทั้งสาม ซึ่งหมายถึง เอกภาพของโครงเรื่องหรือเอกภาพของการกระทำ เอกภาพของเวลา และเอกภาพของสถานที่ ซึ่งมีผลต่อนักเขียนบทในยุคต่อๆ มา

4.2 ตัวละคร (Character)

การวางตัวละครของละครเวทีสามารถวิเคราะห์ตัวละครได้โดยพิจารณาลักษณะของตัวละครในด้านต่างๆ ดังนี้

4.2.1. รูปลักษณ์ภายนอก หมายถึงรูปร่างหน้าตา เพศ อายุ ความสูงต่ำดำขาว กิริยาอาการ ฯลฯ

4.2.2. สถานะทางสังคม หมายถึงอาชีพ ฐานะ ความเชื่อทางศาสนา ความเกี่ยวพันในครอบครัวและสังคมแวดล้อม ฯลฯ

4.2.3. จิตวิทยา รวมถึงภูมิหลังที่มีส่วนกำหนดนิสัยใจคอ ทศนคติ ความปรารถนาในส่วนลึก ความชอบความเกลียด ฯลฯ

4.2.4. คุณธรรม หมายถึงสำนึกและความละอายต่อบาป ความยุติธรรม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ฯลฯ

การสร้างตัวละครให้มีลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคล มีความคิด ความต้องการ และความน่าเชื่อถือ (Francis Hodge อ้างใน พรหมศักดิ์ สุชี, 2541:32) ประกอบไปด้วย ความปรารถนาสูงสุด (Desire) ความตั้งใจ (Will) ความมีศีลธรรม (Moral Stance) รูปลักษณ์ (Decorum) สภาวะอารมณ์ (Character Mood Intensity)

4.3 ความคิดหรือ แก่นของเรื่อง (Thought)

ความคิดในละคร บทละครทุกเรื่องจะต้องมีความคิดแฝงอยู่ด้วย บทละครจะต้องมีความคิดบางอย่างแสดงออกมาอยู่เสมอ ซึ่งบางครั้งตัวละครหลักได้เรียนรู้ความคิดจากเรื่องสะท้อนไปถึงผู้ชม ซึ่งละครจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้ชม

4.4 ภาษา (Diction) หรือบทสนทนา (Dialogue)

เนื่องจากความจำกัดในด้านการนำเสนอ การใช้ภาษาในละครจะต้องสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจชัดเจนในทันที คนดูไม่มีโอกาสหยุดคิดใคร่ครวญในระหว่างการดู เพราะละครจะต้องดำเนินเรื่องต่อไปเรื่อยๆ ฉะนั้นบทสนทนาในละครจึงมักจะมีลักษณะกระชับ กระฉับกระเฉงและน่าสนใจ เข้าใจง่ายในการสื่อสาร

4.5 เสียง (Sound)

เสียงในละครอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

4.5.1. เสียงที่นักแสดงพูด ทั้งนี้โดยแยกออกจากความหมายของสิ่งที่พูด

4.5.2. เพลงและดนตรี ทั้งที่มีเนื้อร้องและมีแต่ทำนอง

4.5.3. เสียงประกอบเรื่อง เช่น เสียงฝนตก ไฟร้อง เสียงเครื่องยนต์ เสียงนก

ร้อง

4.6 ภาพ (Picture)

ภาพในละครหมายถึงสิ่งที่คนดูมองเห็นทั้งหมดในระหว่างการดูละคร รวมทั้ง ฉาก แสง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า เครื่องประกอบฉาก ตลอดไปจนถึงท่าทางและสิ่งที่นักแสดงบนเวที เช่น น้ำดื่ม สวมเสื้อ สูปบุหรี กระแอม เช็ดเหงื่อ ฯลฯ

องค์ประกอบการเล่าเรื่อง

เขมิกา จินดาวงศ์ (2551) กล่าวไว้ในการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐ ว่าโครงสร้างการเล่าเรื่อง สามารถแบ่งออกได้ 7 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ โครงเรื่อง (Plot) แก่นเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) และมุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) คือ เหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่องที่ดำเนินตั้งแต่ต้นจนจบ โครงเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหา หรือเผยปมขัดแย้ง เพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ การที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจ และสถานการณ์ก็อยู่ในช่วงยุ่งยาก

1.3 ภาวะวิกฤติ (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือ สภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำและประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผยหรือข้อขัดแย้งได้รับการขจัดออกไป

1.5 การยุติเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสีย อาจจบแบบมีความสุขหรือทิ้งท้ายไว้ให้ขบคิดก็ได้

2. ความขัดแย้ง (Conflict) เรื่องเล่าคือการนำเสนอเรื่องราวบนความขัดแย้ง ซึ่งเหตุการณ์หรือพฤติกรรมนั้นจะมีการพัฒนาขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งต่างๆ ซึ่งความขัดแย้งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ความขัดแย้งภายในจิตใจ ความขัดแย้งกับพลังภายนอก

3. ตัวละคร (Character) คือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึง บุคลิกลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละคร ซึ่งมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมและการกระทำของตัวละครด้วย ลักษณะตัวละครแบบมิติเดียว Stereotyped Character ตัวละครที่ค่อนข้างตื้นและมีลักษณะนิสัยด้านเดียว ตัวละครที่ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เป็นตัวละครที่ไม่ต้องอาศัยการตีความ และตัวละครแบบหลายมิติ Well-rounded Character เป็นตัวละครที่มีการตีความในลักษณะมนุษย์ที่เป็นปัจเจกบุคคล เป็นลักษณะบุคลิกและพฤติกรรมสามารถอธิบายเหตุผล แรงจูงใจของการกระทำ การตัดสินใจและเป้าหมายที่ตัวละครต้องการได้ด้วยเหตุผลในเชิงตรรกะและจิตวิทยา

4. แก่นความคิด (Theme) คือ ความคิดหลักในการดำเนินเรื่อง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเล่าเรื่องเพื่อให้มีความเข้าใจถึงแนวคิดหลักของผู้เล่า แก่นความคิดแต่ละเรื่องก็จะมีรายละเอียดและองค์ประกอบย่อยในการสนับสนุนความคิดหลักที่แตกต่างกันไป

5. ฉาก (Setting) ฉากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในเรื่องเล่าทุกประเภทเป็นการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน เพราะเหตุการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่ไม่ได้ ดังนั้นฉากจึงมีความสำคัญ ทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ประเภทของฉากในเรื่องเล่าไว้ 5 ประเภทดังนี้

5.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า ลำธาร หรือ บรรยากาศค่าเช้าในแต่ละวัน

5.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อารามบ้านช่อง เครื่องใช้ในครัว หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ไว้อาศัยอยู่ต่างๆ

5.3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัย หรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตามท้องเรื่อง

5.4 ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

5.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้ แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อ หรือความคิดของคน เช่น ค่านิยม ธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) ลักษณะการเล่าเรื่องในสื่อบางประเภท เช่น สื่อโทรทัศน์และสื่อภาพยนตร์มักมีการใช้สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) เพื่อสื่อความหมายอยู่เสมอ โดยสัญลักษณ์พิเศษในสื่อโทรทัศน์และสื่อภาพยนตร์ที่ใช้ในการสื่อความหมายนั้นประกอบไปด้วย สัญลักษณ์ทางภาพ และสัญลักษณ์ทางเสียง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) คือการมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 ประเภทคือ

7.1 การเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) คือการที่ตัวละครตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง

7.2 การเล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือการที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่น ที่ตัวเองพบเห็น

7.3 การเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามทำให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ

7.4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient Narrator) คือการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต

5.การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร (Adaptation)

การสร้างบทละครเวทีมีการทำบทจากบทดั้งเดิม (Original) หรือแปลจากบทละครต่างประเทศ และมีการดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งวิธีการนำบทละครดั้งเดิมมาดัดแปลงมีวิธีการดังต่อไปนี้ (นราพร สังข์ชัย, 2551:170-172)

5.1 การสร้างโครงเรื่อง

5.1.1 การอ่านอย่างเข้าใจในบทนั้น

5.1.2 วิเคราะห์โครงเรื่องของบทประพันธ์

5.1.3 เขียนเรื่องย่อ และมีการเพิ่มมุมมองของผู้เขียน

5.1.4 การเขียนแก่นของเรื่อง ควรเก็บแก่นหลักของเรื่องไว้ แต่จะเพิ่มรายละเอียดเพิ่มขึ้นได้

5.2 การสร้างตัวละคร

5.2.1 การให้มีตัวละครเอก หรือตัวที่มีการกระทำหลักอยู่

5.2.2 การเพิ่มตัวละครที่มีความสำคัญต่อการกระทำหรือมีผลกระทบต่อตัวละครหลัก

5.2.3 การทิ้งหรือตัดตัวละครออก สำหรับตัวละครที่ไม่สำคัญกับเรื่อง

5.2.4 การรวมตัวละคร คือการนำหลายตัวละครรวมกันและสร้างบุคลิกของตัวละครใหม่ขึ้นมาแทนที่จะตัดตัวละครแบบนี้ออกไป

5.3 การกำหนดเวลา ฉาก และสถานที่

ผู้เขียนต้องพยายามคงรายละเอียดของบทประพันธ์ เช่นระดับของเวลา ช่วงเวลาที่เกิดขึ้น หากมีความจำเป็นในการปรับ เรื่องเวลาและสถานที่ ก็สามารถปรับได้ให้เข้ากับเวลาการผลิตจริง หรือบริบทของสถานที่ในการแสดง

5.4 การดำเนินเรื่อง

5.4.1 การลำดับการดำเนินเรื่องเล่าตามเหตุการณ์

5.4.2 การลำดับตามเวลาที่เกิดขึ้น

5.4.3 ลำดับตามความน่าสนใจ

5.5 การเขียนบทบรรยายและบทสนทนา

5.5.1 นำบทสนทนาและคำบรรยายดั้งเดิมใส่ในบทละคร

5.5.2 ปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของบริบทของเรื่อง

6. การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย

ละครยุคสมัยโดยมากมีการดัดแปลง และปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับบริบทของ สถานที่ เวลา และรับชมของผู้ชม ซึ่งควรพิจารณาถึงปัจจัยและลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ (มัทนี รัตน์, 2546:198-204)

6.1. ภาษาสำนวน

การใช้ภาษาสำนวนในบทละครสมัยก่อนอาจมีการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารที่คนในสมัยปัจจุบันอาจไม่เข้าใจ เวลาพูดอาจไม่คล่องปาก ไม่เคยได้ฟัง ซึ่งภาษาสำนวนสามารถปรับเปลี่ยนให้นักแสดงพูดได้คล่องขึ้น โดยต้องรักษาจังหวะและลีลาของบทเดิมไว้

6.2. ความยาวของละคร

ละครพูดตะวันตกสมัยเก่ามักมีความยาวมากกว่า 2 ชั่วโมง ถ้าแปลเป็นบทละครไทย อาจมีความยาว 3-4 ชั่วโมง ซึ่งอาจทำให้ผู้ชมรู้สึกอึดอัดได้ ละครควรอยู่ที่ 2 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 3 ชั่วโมง

6.3 ฉากและสถานที่

ละครในสมัยก่อนมีฉากมากมายซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้สำหรับฉากและสถานที่

6.3.1 บางฉากที่ตัดออกไม่ได้ให้เชื่อมต่อฉากไปเลย โดยเป็นฉากกลางๆเชื่อมสองสถานที่เข้าด้วยกัน

6.3.2 ออกแบบฉากให้เป็นฉากเดี่ยวตลอดเรื่อง ที่เรียกว่า Permanent Set หรือ A Single Set เป็นฉากกลางให้เสริมอุปกรณ์ประกอบฉากได้

6.3.3 ใช้ความเรียบง่ายของเวทีทรัสต์ (Thrust stage) เพื่อความสะดวกในละคร

6.3.4 ใช้ผ้าแขวนในลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างความหลากหลาย และเป็นวิธีง่ายในการเปลี่ยนฉาก เวลาและสถานที่

6.3.5 ละครสมัยก่อนโดยมากมี 5 องก์ แต่ในปัจจุบันมีการแบ่งเป็น 3 องก์ เพราะการพักแต่ละองก์อาจทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละองก์ไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมง

6.4 โครงเรื่อง

โครงเรื่องอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามเหมาะสมของการตีความ ซึ่งควรศึกษาบทอย่างละเอียดก่อนปรับเปลี่ยนโครงเรื่องเพื่อให้เรื่องมีความน่าสนใจมากขึ้น

6.5 การแปลและดัดแปลงบท การดัดแปลงบท (Adaptation) ให้เป็นบทภาษาไทยอาจทำได้ดังต่อไปนี้

6.5.1 การดัดแปลงเฉพาะชื่อตัวละครและสถานที่เป็นไทยและคงสิ่งอื่นๆไว้แบบต้นฉบับ

6.5.2 การดัดแปลงทุกอย่างเป็นไทย โดยเปรียบเทียบว่าเป็นสมัยใดของไทยที่ใกล้เคียงกับบริบทคนไทย

6.5.3 เมื่อไม่สามารถเทียบเคียงในสภาพสังคมไทยได้ ให้ดัดแปลงเป็นสังคมใกล้เคียง ที่มีปัญหาอย่างเดียวกัน การเมือง การปกครอง และสังคมเป็นต้น

6.6 ความแตกต่างในการแสดงความรู้สึก

ลักษณะละครในสมัยก่อนอาจมีท่าทางและการแสดงอารมณ์ที่ดูแล้วแล้วไม่เป็นธรรมชาติต่อผู้ชมสมัยนี้ โดยเป็นท่าทางที่ไม่ธรรมชาติ ดังนั้นควรปรับให้เป็นธรรมชาติของบริบทละคร

วัตถุดิบในการคิดจากการเขียนบทละคร

นักเขียนบทละครได้วัตถุดิบในการเขียนจากที่ใด โดย(Jeffery Hatcher อ้างใน พรศักดิ์ สุธี, 2541:113)

1. จากประวัติศาสตร์
2. จากข่าวหรือเหตุการณ์ร่วมสมัย
3. จากสิ่งแวดล้อมและหน้าที่การงาน
4. จากแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการเมืองและสังคม
5. จากตนเอง ครอบครัว และเพื่อนฝูง คนรอบข้าง

เพื่อเป็นข้อมูลหรือแรงจูงใจในความคิดในการเสนอเรื่อง นำมาเขียนเป็นบทละคร โดยมีที่มาของเรื่อง เพราะบทละครแต่ละเรื่องมีที่มาและเรื่องราวที่ต่างกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ เป็นการศึกษากระบวนการความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนบทละครเวทีไทย การสร้างบท วิธีการเล่าเรื่อง เทคนิคของบุคคล และปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนบทละครเวทีไทย โดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ศราวุธ ไพฑูริพงษ์ (2557) การเลือกประเภทเรื่องแนวอิงประวัติศาสตร์ที่จะนำมาสร้างบท สามารถแยกออกได้เป็นสองแนวการเลือก แนวทางที่หนึ่งเรื่องที่มีข้อมูลผ่านการตีความและเพิ่มเติมด้วยจินตนาการ เช่นเรื่องแนวอัตชีวประวัติ และงานแนววิจัยทางประวัติศาสตร์ แนวทางที่สองเรื่องที่มีข้อมูลตีความและเพิ่มเติมทางประวัติศาสตร์สูง เช่น พวกนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ ซึ่งการเลือกเรื่องควรเลือกเรื่องที่มีความขัดแย้งสูง และเรื่องที่เป็นที่รู้จักเพื่อให้ผู้ชมสนใจมากขึ้น

ประภาส บัวบาน (2557) พฤติกรรมการรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมละครเวที ตัวอย่างคณะละครมรดกใหม่ ปัจจัยที่มีผลต่อละครเวทีอย่างหนึ่งคืออายุของผู้ชม

มีความสัมพันธ์กับแนวคิด พฤติกรรมและสิ่งกำหนดแรงจูงใจ ซึ่งผู้ชมจะมีความสนใจต่อละครเวทีโดยเลือกตามความสนใจ เลือกรับรู้และตีความ เลือกจดจำ ต่อละครเวทีนั้นๆ

พัชรินทร์ มหิทธิกร (2551) การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ มีการดัดแปลงเป็นบทละครเวทีที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเนื้อหา การสร้างตัวละคร ฉาก การใช้สัญลักษณ์ และภาษา ส่วนแก่นของเรื่อง การตีความเนื้อหาและตัวละคร การสื่อความหมายยังคงตามนิทานคำกลอน ซึ่งลักษณะเด่นที่ทำให้ละครเวทีคือ เทคนิคแบบตะวันตก เช่น การใช้หน้าฉากในการแสดงหรือสัญลักษณ์ในเรื่อง ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่อง จากตัวอย่างเรื่องสิงห์ไกรภพของสุนทรภู่ที่ดัดแปลงมาเป็นบทละครเวที

พิชญา พิริยะประทานคุณ (2556) การแสดงในโรงละครโรงเล็กนั้นเนื้อหาของละคร เป็นเรื่องที่ผู้ทำละครละครมีประเด็นจะบอกกับสังคมโดยเป็นประเด็นสังคม ทศนะคติ และค่านิยมของสังคมปัจจุบัน ซึ่งโรงละครโรงเล็กมีผู้ชมเฉพาะกลุ่ม ปัจจัยสำหรับละครโรงเล็กคือ ปัจจัยด้านการตลาดมีความสำคัญกับโรงละครโรงเล็ก ปัจจัยด้านสถานที่ควรเป็นที่เดินทางได้สะดวก ปัจจัยด้านการสื่อสารกับผู้มีการใช้การสื่อสารผ่าน Facebook ซึ่งมีรายละเอียดของละครเวทีอยู่ใน Facebook ซึ่งผู้ชมสามารถค้นหาได้ง่าย

สินียา ไกรวิมล (2545) บทโทรทัศน์ที่นำไปผลิตและได้รับความนิยมมีลักษณะที่ปรากฏร่วมกัน คือ โครงเรื่องเกี่ยวกับความรัก ความรักระหว่างชนชั้น และความขัดแย้งระหว่างคนกับคนในเรื่องของความรัก (Binary Opposition) ฐานะสูงและฐานะต่ำ ตัวละครมีลักษณะตายตัว (Type Character) บทสนทนาถ่ายทอดวาทกรรม (Discourse) เกี่ยวกับความรัก ตัวละครจะจบลงแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) มีการเล่าเรื่องเห็นได้แบบรอบด้าน (The Omniscient) มีองค์ประกอบการเล่าเรื่องส่วนใหญ่ ประกอบด้วย โครงเรื่อง (Plot) แก่นของเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Ending) ตอนจบ ฉาก (Setting) บทสนทนา (Dialogue) มีวิธีเฉพาะตัวคือการเล่นจังหวะ ทั้งความตื้นตันท้ายฉาก มีการปรับบทตามบริบทของสังคม

สุรีย์ ทองสมาน (2542) บทละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงจากนวนิยาย มีความแตกต่างจากนวนิยายโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ ส่วนที่หนึ่งโครงเรื่องมีการยึดตามประพันธ์เป็นหลัก และเพิ่มเนื้อหาตามความเหมาะสม ส่วนที่สองได้แก่ ตัวละครและลักษณะนิสัยตัวละคร มีการเพิ่มให้ตัวละครหลักมีลักษณะนิสัยที่ชัดเจน ส่วนที่สามได้แก่ ฉาก มีการดัดแปลงสถานที่จากบท

ประพันธ์ให้เหมาะสม สาเหตุของบทละครโทรทัศน์ต่างจากนวนิยายจากคือ ผู้แสดง ผู้ชม และ
ระยะเวลาการนำเสนอ

DRAFT

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1 ประชากรและตัวอย่าง

จากกลุ่มประชากรที่มีผลงานสร้างสรรค์ละครเวทีที่ทำงานต่อเนื่องกัน 10 ปี ขึ้นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมา 5 กลุ่ม

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สีนินาฏ เกษประไพ
- กลุ่มละครแปดคูณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย
- กลุ่มละครเสาสง สัมภาษณ์ นัท นวลแพง
- กลุ่มละครเบปี่มายด์ สัมภาษณ์ ณัฐพล คุ่มเมฆา

2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) และการศึกษาบทละคร รวมทั้งจากการค้นคว้าและการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ตำรา และเอกสารประกอบการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) แบบมีโครงสร้างคำถาม ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เขียนบทละครเวที
2. กระบวนการคิดสร้างสรรค์
 - 2.1 การสร้างโครงเรื่อง
 - แก่นเรื่อง
 - 2.2 การสร้างตัวละคร
 - 2.3 การกำหนดเวลา
 - ฉาก
 - สถานที่
 - 2.4 การดำเนินเรื่อง

2.5 บทบรรยาย และบทสนทนาของตัวละคร

3. วิธีการสร้างสรรค์บท

3.1 การเตรียมการเขียนบท

3.2 การประชุมทีม

3.3 การเขียนเรื่องย่อ

- โครงเรื่องขยาย
- ลำดับฉาก

3.4 การเขียนบทสนทนา

3.5 การตรวจทานและแก้ไขบท

3.6 การแก้ไข

4. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล

4.1 สูตรสำเร็จการเขียนบทละคร

4.2 เอกลักษณ์ของผลงาน

5. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเขียนบทละคร

5.1 ปัจจัยภายใน

5.2 ปัจจัยภายนอก

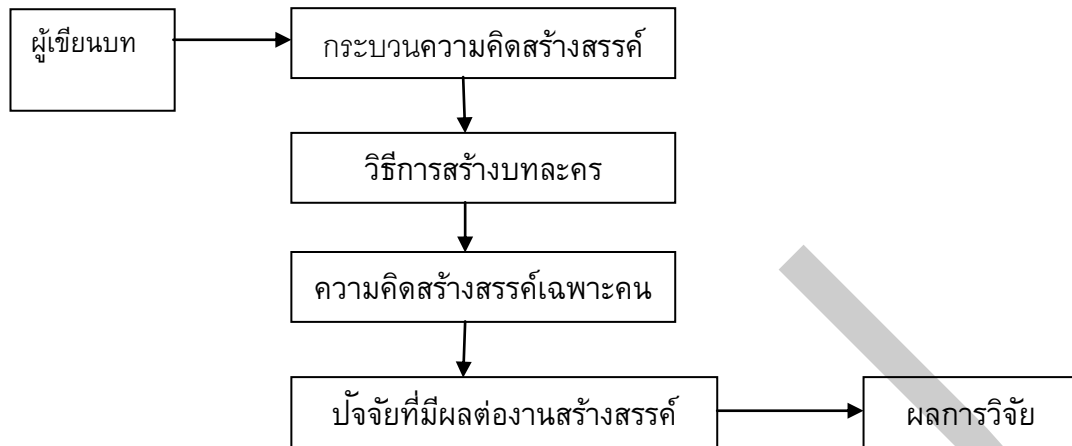
ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มผู้จัดละครเวที 5 กลุ่ม จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากกลุ่มละครที่มีผลงานต่อเนื่องกัน 10 ปี

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สีนินาฏ เกษประไพ.
- กลุ่มละครแปดคูณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย
- กลุ่มละครเสาสง สัมภาษณ์ นัท นवलแพง
- กลุ่มละครเบบี๋มายด์ สัมภาษณ์ ณัฐพล คุ่มเมธา

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดจะประกอบไปด้วย

กระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิจัยโดย

1. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์
2. วิธีการสร้างบทละคร
3. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์
5. ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้ศึกษาจะนำข้อมูลได้จากข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิมาวิเคราะห์โดยแยกเป็นประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาโดยอาศัยทฤษฎีที่กำหนดไว้มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ ได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้สร้างสรรค์ละครเวที จำนวน 5 คน คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด คุณปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสงู คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์ โดยมีผลการศึกษาแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการความคิดการสร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 2 วิธีการการสร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 3 เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 4 ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ส่วนที่ 1 กระบวนการความคิดการสร้างบทละครเวที

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

กระบวนการความคิดของคุณสินีนาฏ เกษประไพ จะกล่าวถึงวิธีการสร้างงานในส่วนงานที่คุณสินีนาฏคิด เพราะในกลุ่มพระจันทร์เสี้ยวจะมีงานอีกแบบที่เป็นงานละครสังคมและการเมือง โดยการสัมภาษณ์ครั้งนี้เน้นกระบวนการสร้างงานละครของคุณสินีนาฏ โดยยกตัวอย่างเรื่อง I see งานส่วนใหญ่จะคิดจากคุณสินีนาฏเอง เพราะเป็นการแสดงแบบ Movement ซึ่งโดยมากงานของคุณสินีนาฏ จะเป็นนักแสดงและสร้างสรรค์บท การแสดงที่นักแสดงต้องใช้ร่างกายถ่ายทอดให้เป็นเรื่องราว เป็นภาพ เป็นความรู้สึก การคิดโดยมากถ่ายทอดจากเรื่องราวของนักแสดง โดยใช้วิธีการตั้งโจทย์ ตัวอย่างเรื่อง I sea คือการตั้งโจทย์ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ซึ่งก่อนได้โจทย์ ผู้สร้างสรรค์ ต้องคิดว่าต้องการเสนอความคิด (idea) อะไรในงานชิ้นนี้ แต่ส่วนใหญ่คุณสินีนาฏจะสร้างเรื่องจากตัวเอง สิ่งที่ตนเองคิด และสิ่งที่ตัวเองรู้สึก เป็นเรื่องใกล้

ตัว แล้วนำความคิดมาพูดคุยกับทีมงาน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญ มีการพูดคุย โต๊ะเถียง คัดกรอง เลือก และหาข้อมูล

คุณสินีนาฏ กล่าวว่าความคิดละครขึ้นมาใหม่โดยมากเป็นละครไม่มีบท การคิดจะเป็นประเด็นสังคมกว้างๆ มันจะมีหลายประเด็น ขึ้นอยู่กับวาระและโอกาสในการแสดง ว่าต้องการแสดงให้ใครชม ช่วงไหน ประเด็นหลักจะตั้งข้อสังเกตว่าเห็นอะไรในสังคม แล้วตั้งคำถาม เช่น เราจะมีคำถามกับตัวเองกับสังคม ว่ามันจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือเปล่า แต่สำหรับคุณสินีนาฏโดยส่วนตัวจะสนใจประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิง แล้วก็นำเสนอต่อทีมงานพูดคุยจนเกิดความคิดหลักของละครที่นำเสนอ ตัวอย่างเรื่อง I sea โจทย์เกิดจากตัวเองที่มีครอบครัวแต่งงานแต่ไม่มีงานแต่งเป็นผู้หญิงก็อยากใส่ชุดเจ้าสาวสักครั้ง ซึ่งผู้ร่วมแสดง ก็อยากใส่ชุดเจ้าสาวเหมือนกัน ซึ่งคิดว่าผู้หญิงคงอยากเป็นเจ้าสาว ประเด็นนี้เลยเกิดขึ้นมา แล้วเป็นเรื่องราวที่มีความทรงจำ เจ้าสาวมีความรัก และชอบทะเล ส่วนบทเพลงเกิดจากอยากมีเพลงหนึ่งเพลงในเรื่อง เลือกจากการใส่เพลงที่มีผลกับชีวิตตนเอง ซึ่งเป็นเพลง Yesterday Once More ของ Carpenter

โครงเรื่องของละครเกิดจากการฝึกซ้อมละครหลังจากที่ได้ ความคิด ให้เป็นโจทย์ ของละคร เช่น I sea คือการตั้งโจทย์ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ฝึกฝนร่างกายเพื่อการแสดงเล่าเรื่องที่เกิดจาก แรงขับเคลื่อนข้างในของนักแสดง รู้สึกแล้วถ่ายทอดผ่านร่างกาย การทำการซ้อมหลายรอบ แล้วนำมาเลือกใช้กับเรื่องที่ต้องการนำเสนอ เลือกเป็นสถานการณ์โดยผู้กำกับตัดสินใจให้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไม่เน้นต้องมีจุดวิกฤตของเรื่องจะเป็นเนิบๆ ให้คนรู้สึกกับเรื่องราวคำนึงถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องมากเท่าไรนัก

ตัวละครจะเกิดจากการที่ได้พูดคุยก่อนว่างานละครสร้างสรรค์นี้จะแสดงร่วมกับใครบ้าง แล้วให้โจทย์ไปในการฝึกซ้อม ตัวอย่างเรื่อง I sea จะมีนักแสดง 2 คน คือ คุณสินีนาฏ และคุณพาริดา ซึ่งเรื่อง I sea จะเป็นต่างคนต่างซ้อม แล้วมาเจอกันเพื่อแสดง ซึ่งนักแสดงต้องมีทักษะการแสดง Physical และสามารถแสดง เทคนิคการแสดงสด (improvisation) เพื่อสร้างงานเพราะนักแสดงเป็นคนถ่ายทอดเรื่องราว

การใช้เพลงและภาพประกอบก็มีความสำคัญ เพราะจะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องมากขึ้น เช่น I sea มีการใช้เครื่องฉายภาพเป็นภาพทะเล มีการใช้เพลง Yesterday Once More ของ

Carpenter สร้างบรรยากาศของเรื่องให้เกิดความรู้สึกตามการแสดง ชุดที่ใช้แสดงก็เป็นชุดเจ้าสาวดัดแปลง ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ มีผลต่อการแสดงของนักแสดง

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

กระบวนการความคิดของคุณนิกร จะเป็นบทละครสะท้อนสังคมที่มีลักษณะเหมือนเสียงหนึ่งของตัวละครที่พูดถึงสังคม เป็นเสียงสะท้อนกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยคิดจากสิ่งรอบตัว สังคม ข่าว เหตุการณ์การต่างๆ แล้วก็หาข้อมูลเสร็จจึงเขียนโดยมากจะคิดก่อน เช่น ทหารจกเปรต จะคิดเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงทำแท้ง หรือเรื่องไร้พำนั ก็คิดเรื่องเกี่ยวกับการเคารพศพของคนญี่ปุ่นที่สุสานดอนสงครามโลก เรื่องจะเป็นแนวคิดไม่ตัดสินว่าเรื่องที่ถูกต้องหรือผิด แต่จะเป็นการเล่าเรื่อง การเขียนจะมีการแฝงเรื่องการเมือง เน้นการปกครอง อยู่ในเรื่องที่เล่า ซึ่งเป็นละครจากเรื่องที่เกิดขึ้นจริง แต่ถ้าบางเรื่องจะมีการ Workshop มีแต่โครงเรื่องให้นักแสดงแสดงก่อนว่าจะมีเนื้อเรื่องอะไร เช่นเรื่องโจยักษ์

การวางโครงเรื่องจะทำโครงเรื่องทั้งหมดไว้ก่อน แล้วมาทำเป็นโครงเรื่องขยาย จะเปิดเรื่องเล่าถึงตัวละครก่อนตามลักษณะการเล่าเรื่อง โดยจะเล่าเรื่องจากเหตุการณ์ แต่จะมีวิธีการเล่าเรื่องด้วยตัวละครอื่นๆ แทน บางครั้งอาจไม่ได้เป็นตัวที่อยู่ในเหตุการณ์จริง แต่มีการเล่าผ่านตัวละครที่ได้เรียนรู้จากเหตุการณ์นั้นๆ

การสร้างตัวละครจะเป็นตัวละครจากเหตุการณ์บ้างหรือเป็นตัวละครที่สร้างขึ้นใหม่ เป็นตัวละครนอกเหนือจากคนปกติ เป็นวิญญานอยู่ในหลายเรื่อง เช่น ไร้พำนั จะสร้างให้ตัวละครเล่าเรื่อง เหมือนตัวละครออกมาพูดมาเล่าเหตุการณ์ เล่าความคิดของตัวละครที่มีต่อเรื่องที่เกิดขึ้น

บทสนทนาจะให้เป็นธรรมชาติของตัวละคร บางครั้งถ้าเป็นภาษาต่างประเทศก็ต้องทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ เช่น เรื่องไร้พำนั มีการใช้ภาษาญี่ปุ่น แต่ตอนเขียนอาจเขียนเป็นภาษาไทย แล้วแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น

การสร้างสถานที่ที่จะสร้างขึ้นใหม่ ไม่เน้นฉากที่จะต้องสมจริง แต่เน้นสถานการณ์เล่าเรื่อง ให้น่าสนใจกับเรื่องและการแสดงที่ได้แสดง

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

กระบวนการความคิดของคุณนัท นวลแพง ของกลุ่มเสาสง สมัยก่อนเริ่มจากได้บทก่อน หรือมีบทแปลของคนอื่นมาอยู่แล้ว แต่หลังๆโตขึ้นเริ่มมีเรื่องที่จะพูดที่จะบอก การคิดเริ่มจาก สังคมรอบตัว เห็นการกระทำของคนในสังคม ชอบตั้งข้อสงสัยว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ โดยมาก เริ่มแรกคุยกับทีมค้นหาเรื่องที่สนใจ เรื่องสังคม เรื่องคนทั่วไป เรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องคนในวงสนทนา เป็นเรื่องในข่าว คุยกันหลายครั้ง แล้วคุณนัทก็จะรวมความคิดเอามาเป็นประเด็นว่า จะมีประเด็นอะไรบ้าง แล้วจะมีการพูดคุยกันอีกครั้ง พร้อมกับเป็นสถานการณ์เป็นฉากๆ แล้วจะมีการร่วมกันคิดว่า ต้องการเล่าอะไรในฉากนั้นๆ ฉากหรือสถานการณ์นั้นๆ ต้องการให้เกิดผลอะไร เช่น ถ้าคิดไปทางฆาตกรรมก็จะคิดว่าเกิดอะไรขึ้น โดยกำหนดโจทย์ไปทางฆาตกรรม คิดแบบง่ายๆ ว่า จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ตัวอย่างจากละครอีคัมคอปีนกล ก็จะคิดจากผู้หญิงที่ออกหักร้องเพลงเสียงแยแบบน่ารำคาญในคาราโอเกะ แล้วเกิดอะไรขึ้นบ้าง โดยการใช้ประเด็นความรัก และประเด็นเฟสบุคเป็นประเด็นทางสังคมที่คนชอบออกมาระบายความรู้สึก เล่าเรื่องตัวเอง ซึ่งทำต่อเนื่องมาจากเรื่อง ฮีโร่ ซึ่งจะเป็นความคิดเริ่มต้น

การทำโครงเรื่อง คุณนัทก็จะเอาเรื่องที่พูดคุยกันมาจัดเป็นฉากๆ เหมือนเป็นโครงเรื่อง ขยายว่าแต่ละฉากหรือสถานการณ์ มีอะไรบ้างต้องการอะไรเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร แล้วจะนำมาบอกนักแสดงว่าต้องการอะไรในฉากนั้น แล้วให้นักแสดงแสดงสด (Improvisation) แล้วคุณนัทจะเลือก ซึ่งวิธีการเล่าเรื่องก็จะดำเนินไปเปิดเรื่อง พัฒนาเรื่อง สูงสุดของเรื่อง คลี่คลาย จุดจบ ซึ่งเรื่องต้องมีความขัดแย้งให้ตัวละคร

การสร้างตัวละคร จะสร้างจากสถานการณ์ว่าเกิดอะไรขึ้นแล้วมีตัวละครอะไรบ้างที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น แล้วบอกนักแสดงว่าเป็นตัวละครแบบไหน แล้วให้นักแสดง ทดลองแสดง ตามลักษณะที่กำหนดไว้ และถ้าทราบว่าตัวละครใครแสดงก็จะใส่ความสามารถพิเศษของนักแสดงนั้น เข้าไปอยู่ในตัวละคร เช่นเรื่อง มั๊กกะสัน นักแสดงสามารถเล่นดนตรีได้ก็จะใส่ให้นักแสดงเล่นดนตรี

บทสนทนาส่วนมากออกจากการแสดงที่พูดออกมา เพราะนักแสดงจะต้องศึกษาตัวละคร ลักษณะนิสัยอย่างดี ระหว่างฝึกซ้อมจะให้นักแสดงพูดได้ตามความคิด และจะจดจากที่นักแสดงพูด คุณนัทเล่าว่า เคยเขียนบทที่มีบทให้นักแสดง แต่บางครั้งนักแสดงจะพูดไม่คล่องหรือไม่เป็นภาษาของตัวละครนั้น ซึ่งจุดเด่นอย่างหนึ่งคือของตัวละครคุณนัทจะแปลก ดูเป็นธรรมชาติ เวลา

พูดหรือคิดแบบตัวละคร เพราะอาจจะเป็นวิธีให้นักแสดงคิดบทพูดเองก็ได้ อีกอย่างตัวละครเอกของคุณนั่นก็จะเป็นผู้หญิง เนื่องจากนักแสดงในทีมหลักจะเป็นผู้หญิง และได้ความคิดจากตัวละครผู้หญิง ซึ่งนักแสดงที่แสดงละครของคุณก็ต้องเล่าหรือพูดคุยกันเยอะ เช่นเรื่อง อีคิมคอปีนกล นักแสดงต้องเล่าชีวิตรักทุกอย่างของตัวเองให้ฟัง เพื่อนำไปทำเป็นตัวละคร

ฉากหรือสถานที่ที่จะเกิดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าควรเป็นที่ไหนแต่จะไม่มีการเปลี่ยนที่เยอะ เพื่อให้ผู้ชมได้ติดตามเรื่องได้ง่าย แต่จะไม่กำหนดฉากที่เป็นสมจริงมาก สถานที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ปานรัตน์ กริขชาญชัย New Theater Society

กระบวนการความคิดของคุณปานรัตน์ การทำละครก่อนเขียนบทหรือทุกอย่างโดยมากคิดจากบทดั้งเดิมเป็นภาษาอังกฤษแล้วนำมาแปลจากนั้นก็เอามาตัดแปลงให้เป็นบริบทไทย หรือมีแรงบันดาลใจให้เป็นเรื่องใหม่เลย ซึ่งคุณปานรัตน์จะเริ่มจากการอ่านบทละครภาษาอังกฤษหรือมีเพื่อนเอาบทมาให้อ่าน เวลาเดินทางต่างประเทศก็จะซื้อหนังสือบทละครอ่าน อ่านสุมไปหรือไม่ก็หาอ่านพวกที่มีคนแนะนำหรือบทละครที่ได้รางวัลมาอ่าน อ่านทั้งเรื่องว่าเรื่องไหนสนุก มีความน่าสนใจ วิธีการเลือกจะเลือกจากการอ่านว่าเรื่องต้องสนุก แล้วมีประเด็นที่น่าสนใจ ความสนใจพิเศษที่คุณปานรัตน์จะเลือกคือความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีต่อกัน เรื่องที่มีความเหมาะสมกับว่าละครจะแสดงที่ไหน แต่สำหรับโครงเรื่องมีการวางให้ละครพีค ในช่วงก่อนพักครึ่งก่อนจบเพื่อให้ผู้ชมอยากดูต่อ และตอนจบโดยมากจะชอบให้ผู้ชมได้ไปคิดต่อ ละครไม่แค่จบที่โรงละครแต่กลับไปถึงบ้านด้วย

คุณปานรัตน์จะเลือกเรื่องแสดงที่เหมาะสมกับวาระของการแสดงที่เหมาะสม โดยนำจากเรื่องที่เคยอ่านมาว่าจะแสดงที่ไหน แล้วเลือกว่ามีประเด็นอะไรจะบอกในช่วงที่ละครแสดง เช่นเรื่อง เฉาก๊วยถั่วต้มน้ำตาล ดัดแปลงมาจากบทละครเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton เขียนขึ้นเพื่อแสดงที่เทศกาลละครกรุงเทพ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคณะละครที่คิดจะเขียนละครเพื่อแสดงในเทศกาลละคร ซึ่งเป็นละครตลกชวนหัว ตัวละครไม่รู้ตัวตัวเองทำผิดพลาดอะไรอยู่ มีการสร้างเรื่องตลกกลางจบครบ โดยโครงเรื่องนี้จะทำตามบทละครเก่า แต่มีการปรับให้เข้ากับบริบทไทย มีการล้อเลียนให้สนุกสนาน ไม่ได้มีการเปรียบเทียบฉากต่อฉาก

แต่จะทำโครงเรื่องแล้วสร้างโครงเรื่องใหม่ในแบบของไทย การใส่สถานที่เวลาให้เข้ากับสังคมไทย หรือมีการเปลี่ยนโครงเรื่องให้เข้ากับสังคมไทย

การสร้างตัวละครเริ่มตั้งแต่เขียน คุณปานรัตน์กล่าวว่าโดยมากจะรู้ว่าใครแสดงก่อน ก็เลือกจะใส่ลักษณะตัวละคร (Character) แต่จะมีวิธีการสร้างตัวละคร โดยมีตัวละครหลักอยู่ แต่มีการตัดตัวละครบางตัวจากต้นฉบับ หรือมีการรวมตัวละครเข้าด้วยกัน เพราะบางเรื่องมีตัวละครที่เยอะมาก หรือบางครั้งใช้วิธีการกำกับเข้ามาช่วย คือการแสดงเป็นสองตัวละครในนักแสดงคนเดียว

การสร้างบทสนทนาจากตัวละคร และบางครั้งจะรู้ผู้แสดงก็จะใส่จังหวะของนักแสดง หรือความสามารถของนักแสดงแสดงได้ขนาดไหนก็จะมีการใส่เสริมจากบทละคร ซึ่งบางเรื่องมีการปรับให้เข้ากับยุคสมัย เช่นเรื่องเจ้าโรค มีการใช้ภาษาย่อนยุค ซึ่งต้องหาข้อมูลการใช้ภาษาให้เข้ากับตัวละคร

จากและสถานที่ จะมีการปรับให้เข้ากับสังคมไทยและมีการคำนึงถึงสถานที่แสดงว่าแสดงที่ไหน การเข้าออกของนักแสดงซึ่งจะคิดตั้งแต่ตอนเขียนบท

การใช้เพลงในเรื่องมีการคิดตั้งแต่เริ่มต้นว่าจะใช้เพลงอะไร โดยหาข้อมูลของยุคสมัยให้เข้ากับเรื่อง ให้เข้ากับนักแสดงตามความเหมาะสม

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

กระบวนการความคิดของ คุณณัฐพล เริ่มจากรูปแบบละครของคุณณัฐพลเป็นแบบละครใบ้ซึ่งไม่มีบทพูดโดยเริ่มจากสังเกตพฤติกรรมของคนรอบข้าง คนในสังคมก่อน แล้วนำมาคิดต่อว่าทำไมคนถึงเป็นแบบนี้ ซึ่งเรื่องทั้งหมดโดยมากคิดจากการอ่านหนังสือการ์ตูน เรื่องในชีวิตประจำวัน เรื่องที่สะท้อนใจ เช่นตัวคุณณัฐพลไปรับงานอีเว้น เห็นคุณหนู วรณัฐ นั่งอยู่ในรถแล้วมีแฟนคลับขี่มอเตอร์ไซด์ตามเพื่อทักคุณหนู วรณัฐ แค่นี้ก็มีความสุข ซึ่งคุณณัฐพลก็มาคิดต่อยอดเป็นชิ้นงานในสถานการณ์แบบนี้ขึ้นมา เอาประเด็นแฟนคลับมาคิดต่อว่าแฟนคลับมีประเด็นอะไรบ้าง แดกประเด็นออกมา เช่นขยายความคิดว่าถ้าดารานำเข้าห้องน้ำแล้วแฟนคลับมา

ตาม ดาราจะอย่างไรซึ่งเป็นสถานการณ์ที่น่าสนใจ การคิดจะคิดเรื่องประเด็นหลักก่อนว่าละครจะเล่าเรื่องอะไรแล้วสร้างสถานการณ์ต่างๆ ให้เป็นสถานการณ์ย่อยๆ

การวางโครงเรื่องจะเป็นการเขียนประเด็นหลักขึ้นมาก่อนว่าต้องการบอกอะไรกับผู้ชม แล้วเขียนสถานการณ์ว่าควรมีอะไรบ้าง แล้วเอาสถานการณ์มาทำให้เป็นภาพ โดยวิธีการแสดงจะให้นักแสดง แสดงสด (Improvisation) ว่าเจอสถานการณ์อย่างนี้จะแสดงเป็นภาพได้อย่างไร ทุกคนจะต้องรู้ว่าเป้าหมายในการแสดงสถานการณ์นั้นๆ เช่นเรื่อง หนูน้อยหมวกแดง หรือ star war จะมีโครงเรื่องหลัก เอาตัวละครมาล้อ แต่จะเปลี่ยนสถานการณ์ภายในเรื่อง ให้สนุกสนานมากขึ้น

การสร้างตัวละครสำหรับกลุ่มละครเบบี๋มายด์ จะมีนักแสดงสามคนซึ่งจะแบ่งหน้าที่กันว่าใครเหมาะสมกับบทไหนซึ่งมีการสร้างลักษณะตัวละคร (Character) โดยจะเป็นคนที่เล่นกับคนดู เป็นตัวร้าย เป็นคนฉลาด แล้วการแสดงจะแสดงสด (Improvisation) ซึ่งถ้าเปลี่ยนตัวละครกันแสดงก็จะแสดงไม่เหมือนกัน เช่นเรื่อง หนูน้อยหมวกแดงก็จะมีวางตัวละครไว้ก่อน แล้วลองแสดงออกมา

สถานที่ในการแสดงจะมีแสดงในโรงละครและละครกลางแจ้ง จะไม่มีการกำหนดที่ชัดเจนแต่ต้องแสดงให้ผู้ชมเห็นว่าเป็นสถานที่ใด ซึ่งบางครั้งจะมีอุปกรณ์ประกอบฉากเข้าช่วยในการแสดง แต่จะเป็นอุปกรณ์ไม่ใหญ่มาก

ส่วนที่ 2 วิธีการสร้างบทละครเวที

คุณสินีนางุ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

วิธีการสร้างบทละครโดยเริ่มจากคิดว่ามีประเด็นอะไรบ้าง เช่นประเด็นที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ประเด็นสังคม ประเด็นครอบครัว แล้วเริ่มพูดคุยกับทีมว่าคิดอย่างไร แสดงความคิดเห็นโต้เถียง ซึ่งวิธีนี้จะเป็นตัวช่วยกรองความคิดกันในทีม แล้วเลือกว่าอยากนำเสนอเรื่องอะไร เช่นเรื่อง I sea เป็นความคิดที่เกิดจากตัวคุณสินีนางุ เรื่องผู้หญิง ความทรงจำของผู้หญิง เรื่องการแต่งงาน เรื่องชุดแต่งงานคุยกับทีม ช่วยกันคิดแล้วกรองมาเป็นโจทย์ คือ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูดและใช้เพลง แล้วคิดถึงวิธีการนำเสนอ จึงคิดถึงนักแสดงอีกคน คือคุณฟาริดา มีจุดร่วมกับ

นักแสดงคือ อยากใส่ชุดแต่งงาน ทะเล จากนั้นไปทำเรื่องราวของตัวเอง โดยแต่ละคนจะมีผู้ช่วยหนึ่งคน ไปฝึกซ้อมการแสดงจากโจทย์ที่ได้ ให้เป็นโครงเรื่องของตนเอง มีผู้ช่วยคอยช่วยจัดการกระทำ สถานการณ์แต่จะไม่มีเขียนเป็นบทออกมา ต่างคนต่างซ้อมแสดงสด (improvisation) จนถึงที่นักแสดงสองคนมาซ้อมพร้อมกัน ผลัดกันแสดง แล้วมาพูดคุยกับสิ่งที่เกิดขึ้นว่ารู้สึกอย่างไร จากนั้นทำการเลือกเป็นแต่ละเหตุการณ์ กระบวนการสำคัญของการทำคือ การพูดคุย โตเถียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล การแสดงแบบนี้ไม่มีเป็นบท แต่จะมีจดแค่สถานการณ์ เพราะเป็นการแสดงที่ต้องฝึกฝนจากร่างกาย ต้องใช้ร่างกายในการจำโดยฝึกจนร่างกายจำการเคลื่อนไหวรู้สึกได้จนแสดงเป็นละคร

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

วิธีการสร้างบทละคร การเริ่มหาประเด็นที่อยากเล่าก่อน บางครั้งมีหลายๆ เรื่องมาพร้อมกัน แล้วจะคิดไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ซึ่งบางเรื่องคิดไว้ สองถึงสามปีแล้วค่อยมาเขียน พอคิดก็จะหาข้อมูลเก็บไว้ก่อน รวบรวมข้อมูล แล้วจึงเริ่มเขียน พอเขียนเสร็จก็จะอ่านทบทวนเอง คิดถึงนักแสดงที่แสดง แต่จะมีการเก็บบทสำหรับคำพูดให้เข้ากับนักแสดง ซึ่งวิธีทำงานการเขียนบทจะอยู่กับตัวเอง แต่การหาข้อมูลหรือคิดอาจคุยกับเพื่อนบ้างเพื่อเป็นข้อมูลในการเขียน การเขียนบทจะใช้เวลาการเขียนไม่นาน แต่การคิดจะนานกว่าเพราะต้องคิดให้เสร็จก่อน ก่อนที่จะเริ่มเขียนบท

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

วิธีการสร้างบทโดยการนั่งพูดคุยกับนักแสดงและทีมงาน แล้วหาประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องใกล้ตัวของนักแสดงแต่ละคน หรือเรื่องในข่าว เช่นล่าสุดคิดจะทำเรื่อง อโหสิกรรม คิดจากข่าวที่ครูไม่ยอมขอโทษนักเรียนที่ให้กราบนำเสาชิง แต่ประเด็นนี้จะขยายต่อว่าถ้าคนทำผิดแล้วไม่ยอมขอโทษ จะเกิดอะไรขึ้น ซึ่งได้ประเด็นแล้ว ก็จะพูดคุยกันว่าแต่ละคนคิดอย่างไร หรือตัวอย่างอีกคือคอปืนกล ที่คิดว่าผู้หญิงออกห้ร้องเพลงคาราโอเกะ แต่แสดงไม่ดีจนน่ารำคาญ นักแสดงก็ต้องไปคิดต่อจากตรงนี้ จากนั้นคุณนัทจะจดแล้วนำไปเขียนโครงเรื่อง โดยไปแยกเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ แล้วจะนัดซ้อมละคร โดยบอกลักษณะตัวละคร

(Character) สถานการณ์ (Situation) ความต้องการของเรื่อง (Super Objective) ให้นักแสดง และบอกว่าเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร นักแสดงจะแสดงสด (Improvisation) แล้วคุณนั้นจะเป็น คนสรุปรวมทั้งเรื่องเขียนมาเป็นบท แต่บางครั้งไม่มีการเขียนเป็นเรื่องแต่เป็นโครงเรื่องขยาย และจะมีการปรับเปลี่ยนระหว่างซ้อม จนวันแสดงจริง

ปานรัตน์ กริษชาญชัย New Theater Society

วิธีการทำงานสร้างบทละครของคุณปานรัตน์ เริ่มจากการอ่านบทละครก่อน แล้วมา ประมวลความคิด วิเคราะห์ว่าเรื่องที่อ่านเหมาะสมกับอะไร โดยเลือกให้เรื่องเหมาะสมกับวาระ ของการแสดง เช่นอ่านเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton นานแล้วพอ จะมี การแสดงละครเวทีในเทศกาลละครกรุงเทพ เลยหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะมีเนื้อหาที่สนุกและ เป็นเนื้อหาที่เข้ากับเทศกาลละครกรุงเทพ โดยดูจากลักษณะผู้ชม เมื่อได้เรื่องที่แสดงแล้วหา ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง จากนั้นก็คิดว่าตัวละครแต่ละตัวควรเป็นใครแสดง แล้วเริ่มเขียนเรื่องจน เสร็จ แล้วถ้ากำกับเองนักแสดงก็จะได้อ่านตอนนักแสดงอ่านบทครั้งแรกก็จะมีการปรับคำพูดให้ เข้านักแสดงจากนั้น เวลาซ้อมอาจมีการเสริมบทพูดให้สนุกขึ้น แต่จะไม่ค่อยเปลี่ยนโครงเรื่อง

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

วิธีการทำงานสร้างบทละคร โดยมากจะเริ่มจากการพูดคุยกันในทีมว่ามีประเด็นที่ น่าสนใจ ว่าแต่ละคนมีความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะคำนึงถึงสถานที่แสดง และกลุ่มผู้ชม เช่นถ้า ไปแสดงต่างประเทศจะต้องมีเรื่องหลักที่คนชาติอื่นเข้าใจได้ง่ายด้วย เช่น หนูน้องหมวกแดง ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ชมจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่และเด็กชมได้ด้วย ในเมืองไทยจะผู้ชมเป็นผู้ใหญ่ แต่ ที่ต่างประเทศจะเป็นครอบครัวแม่ลูก ซึ่งต้องคิดก่อนแสดง พอได้เรื่องหลักก็จะเอาสถานการณ์ มาใส่เป็นโครงเรื่องย่อยๆ โดยการคิดจะเป็นการทดลองแสดง ว่าถ้าสถานการณ์อย่างนี้แล้ว แสดงอะไรได้บ้างต้องคิดเป็นภาพในหัวให้ได้ แล้วจะจดไว้เป็นฉากๆ ว่าเกิดอะไรบ้าง คุณณัฐพล กล่าวไว้ว่า เคยมีที่คนอื่นเขียนบทมาให้รู้สึกไม่ค่อยถนัดเพราะบทจะต้องออกมาจากนักแสดง พอ ได้เรื่องก็ต้องซ้อม และบางครั้งมีการสลับสถานการณ์ไหนขึ้นก่อนหลังจนวันแสดง และมีการ แบ่งหน้าที่อีกครั้งก่อนแสดงว่าใครจะเป็นคนเล่นกับผู้ชม

ส่วนที่ 3 เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

การสร้างละครเวทีของคุณสินีนาฏ เป็นละครแนว Physical Theater ซึ่งเป็นการใช้ร่างกายในการสื่อสารกับผู้ชม ดังนั้นการสร้างละครหรือบท ต้องใช้ความชอบ (passion) ของผู้สร้างงานในการทำงานให้เกิดขึ้น โดยต้องมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรู้สึกลงและเข้าใจ โดยมีกระบวนการ พุดคุย โต๊ะเถียง คัดกรอง เลือกลง การหาข้อมูล ที่เป็นกระบวนการที่คุณสินีนาฏสร้างงาน และที่สำคัญนักแสดงต้องมีอาวุธทางการแสดงนั่นคือทักษะของการแสดง การเคลื่อนไหว (Movement) ตัวอย่างงานในเรื่อง I sea ลักษณะเด่นคือ ความเป็นผู้หญิงกับสังคมในเรื่อง ซึ่งเป็นลักษณะการสร้างงานของคุณสินีนาฏ หรือเรื่อง แสง เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งคุณสินีนาฏจะคิดงานจากตัวเอง แต่มันอาจมีจตุรร่วมกับผู้ชมที่มีเรื่องราวใกล้เคียงกัน มันเหมือนเสียงสะท้อนผู้หญิงกับสังคมจากงาน

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

ละครของคุณนิกร โดยมากจะเป็นละครที่เล่าถึงสังคม มีการพูดถึงการเมืองการปกครองบ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากเรื่องแม่น้ำแห่งความตาย แต่สิ่งที่ชัดเจนของคุณนิกรคือ การที่ตัวละครได้ออกมาพูดแทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเสียงสะท้อนของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์จริง แต่จะไม่มีมีการตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นถูกหรือผิด มุมมองการเล่าเรื่องที่มีต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งซึ่งมีการคิดที่น่าสนใจ เช่นเรื่อง ไร่พ่านัก เล่าเรื่องผ่านตัวละครวิญญาณญี่ปุ่นที่ไม่ได้ไปเกิดเพราะยึดติดกับคำมั่นสัญญา

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสูง

ละครของคุณนัท โดยมากจะเป็นละครแนวตลกเสียดสีสังคม ประเด็นส่วนใหญ่มาจากสิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นในสังคม ในสื่อ ซึ่งจะบ่งบอกถึงยุคสมัยที่กำลังเกิดขึ้น เช่นเรื่อง อิหำ เรื่องคนเล่น Hi 5 เรื่อง อีคิมคอปีนกล เรื่อง การที่คนในสังคมเล่น Facebook หรือ เรื่องอโหสิกรรม เป็นเรื่องการกราบขอโทษ และอีกสิ่งหนึ่งที่โดดเด่น คือการสร้างตัวละครที่มีความน่าสนใจ

มุมมองวิวิธคดี และตัวละครหลักมักเป็นผู้หญิง ซึ่งตัวละครจะแสดงความรู้สึกของผู้หญิงได้อย่างดี และเนื้อเรื่องทันสมัย มีแอบแฝงเนื้อเรื่องการเมืองเป็นบรรยากาศ

ปานรัตน์ กริชชาญชัย New Theater Society

ลักษณะละครของคุณปานรัตน์ ส่วนใหญ่จะเป็นละครที่มาจากการดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งลักษณะเด่นของละครคุณปานรัตน์ นอกจากมีเนื้อเรื่องที่สนุกของละครที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่มีความสัมพันธ์ของตัวละครที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แม่ลูก พี่น้อง ความสัมพันธ์ของเพื่อน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่คุณปานรัตน์สามารถถ่ายทอดได้อย่างน่าสนใจ พร้อมทั้งมีเสียงหัวเราะ

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ลักษณะละครของคุณณัฐพล จะต้องใช้ความสามารถในการแสดง การเล่าเรื่องการใช้ภาพ ภาษา ร่างกายในการเล่าเรื่อง ซึ่งเทคนิคหลักของละครคือพลังของความง่าย ต้องนำเสนออะไรที่เข้าใจง่ายใกล้ตัวผู้ชม จะมีการแสดงที่ไม่เหมือนคนอื่น เนื่องจากใช้หลัก สด ง่าย เกี้ยว ที่ สดคือความแปลกใหม่ให้คนดู ง่ายคือเรื่องง่ายๆที่ผู้ชมเข้าใจ เกี้ยวคือนำเรื่องที่เกี่ยวโยงกับผู้ชม ที่คือต้องมีแปลกประหลาดใจ ซึ่งหลักนี้จะเป็นการนำมาในการเล่าเรื่อง แล้วเวลาในการแสดงไม่ควรเกิน 15 นาทีต่อสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ชมไม่เบื่อ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

คุณสินีนาง เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับงานสร้างสรรค์ที่เป็นละครที่ใช้ร่างกาย (Physical) ผู้สร้างงานต้องมีพื้นฐานของการแสดง เข้าใจ และได้รับการฝึกฝนร่างกายอย่าง

เพียงพอ สามารถแสดงสดได้ สำหรับวิธีคิดต้องศึกษาเข้าใจในสังคม ต้องมีความชอบ (Passion) อยากสูงในการทำงาน เป็นแรงขับในการสร้างผลงาน

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน บางครั้งสร้างงานมาแล้วผู้ชมบางกลุ่มไม่เข้าใจว่างานต้องการสื่อสารอะไรเพราะการแสดงบางเรื่องไม่มีบทพูด มีการสื่อสารด้วยการแสดง ผู้ชมบางกลุ่มยังใหม่สำหรับงานละครแบบใช้ร่างกาย (Physical) ซึ่งการแสดงแบบนี้ยังเป็นกลุ่มเฉพาะ ที่มีผู้ชมไม่มากนักที่จะติดตามชม ตัวอย่างเช่นงานของคุณสินีนาฏ เรื่อง I sea มีกลุ่มที่ชอบก็ชอบเลย กับกลุ่มที่ยังใหม่สำหรับละครแบบนี้ก็จะไม่เข้าใจในรูปแบบของการนำเสนอ

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน ต้องมีเรื่องที่ต้องการเล่าต้องการพูด กับการหาข้อมูลผู้เขียนต้องมีความต้องการเล่าต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนบทควรเข้าใจละครเวทีอย่างดี เข้าใจองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ถึงจะเล่าเรื่องได้น่าสนใจ

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน เรื่องต้องมีประเด็นที่พูดไม่เซย ทันสมัยหรือเป็นเรื่องที่คนอื่นรู้อยู่แล้ว ซึ่งบทสมัยใหม่บางครั้งยังไม่น่าสนใจเพราะขาดประสบการณ์ต่อเหตุการณ์ที่จะเล่าเรื่อง หรือบางครั้งเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว หรือบางครั้งความสมเหตุสมผลที่มีต่อเรื่อง

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับการเขียนงานบางครั้งผู้เขียน เขียนงานแล้วไม่เชื่อมโยงกับผู้ชมทั้งคนชม เปิดเรื่องแล้วทิ้งไม่ปิดเรื่อง ซึ่งบางครั้งทำเรื่องแล้วเรื่องให้เรื่องไม่น่าสนใจ ไม่เลือกเรื่องที่น่าสนใจ การเล่าเรื่องบางครั้งเล่าเรื่องไม่สนุก ไม่มีความน่าสนใจ ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน นอกจากผู้ชมบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจกับเรื่อง เพราะบางเรื่องเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่ม หรือช่วงเวลาในการแสดงเพราะบทบางบทเขียนเพื่อเหตุการณ์บางช่วงแล้วสนุก ถ้านำไปแสดง ในเวลาบางช่วงผู้ชมอาจไม่เข้าใจ เช่นถ้านำเอาเรื่อง อิหำ มาแสดงช่วงนี้บางคนอาจจะไม่รู้จักรัก Hi 5 จึงต้องมีการทำบทขึ้นมาใหม่ที่มีการพัฒนาขึ้น เป็นเรื่อง อีคิมลูกคอปีนกล ที่มีการพูดถึง Facebook

ปานรัตน์ กริชชาญชัย New Theater Society

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับแนวละครดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ของคุณปานรัตน์ คือต้องอ่านเยอะชอบการอ่าน ทั้งบทละครต่างประเทศ และ นวนิยายไทย ซึ่งคุณปานรัตน์ อาจจะเลือกหยิบแนวที่ตนเองชอบ ซึ่งอาจไม่หลากหลายแนวที่เลือกสำหรับผู้ชมที่ต้องการความหลากหลาย สำหรับตัวผู้เขียนอาจต้องชอบละครด้วยชอบอ่าน เพราะจะต้องมีความรู้จากบทละครต่างประเทศและมีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย เพราะต้องดัดแปลงเป็นบทละครไทยเป็นบริบทของไทย

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับงานแปลโดยมากคนจะไม่ค่อยดัดแปลง ทำให้บางครั้งบริบทของต่างชาติกับของคนไทยอาจไม่เข้าใจ แต่การนำมาดัดแปลงให้เป็นบริบทไทยผู้ชมอาจเข้าใจมากกว่า หรือบทสนทนาที่แปลจากต่างชาติอาจตลก คนไทยอาจมีทิศทางตลกในแบบของไทยเอง

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน การสร้างงานต้องคิดภาษาตัวหนังสือ ความคิดให้เป็นภาพได้โดยเล่าเรื่องราวจากการแสดง ใช้ร่างกาย ซึ่งผู้เล่าเรื่องต้องมีทักษะการแสดง และทักษะการเล่าเรื่องไปพร้อมกัน ซึ่งต้องใช้การแสดงสด (Improvisation) และการแสดงซ้ำ สดใหม่ ในการแสดงบางครั้งต้องเล่นกับผู้ชม การแสดงต้องเป็นการสร้างงานแบบคิดบวก เพื่อให้ผู้ชมจะมีความสุขในการชมการแสดง

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน การแสดงบางครั้งแสดงในที่โล่งผู้ชมมีความหลากหลาย ถ้าผู้ชมเป็นเด็กเล็กก็จะไม่ค่อยเข้าใจ หรือบางเรื่องแรงเกินไปสำหรับเด็ก ก็อาจจะต้องทำให้การแสดงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่โดยมากจะคิดก่อนแสดงว่าผู้ชมจะเป็นกลุ่มไหน เพื่อให้การแสดงที่เหมาะสม

ตารางที่1 สรุปความคิดสร้างสรรค์บ้ละครเวที

หัวข้อ/บุคคล	คุณสินัญ เกษประไพ	คุณนิกร แซ่ตั้ง	คุณนัท นวลแพง	คุณปานรัตน์ กริชชาญชัย	คุณณัฐพล คุ่มเมธา
กลุ่มละคร	กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว	กลุ่มละครแปด	กลุ่มเสาสง	New Theater Society	กลุ่มละครเบบี๋มายด์
การทำงานหน้าที่	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง
ผลงานที่แสดง	ในประเทศและต่างประเทศ	ในประเทศและต่างประเทศ	ในประเทศและต่างประเทศ	ในประเทศและต่างประเทศ	ในประเทศและต่างประเทศ
รูปแบบละคร	Physical	ละครพูดสะท้อนสังคม	ละครพูด เสียดสีสังคม	ละครดัดแปลง	ละครใบ้
รูปแบบการเขียน	ไม่มีบท	มีบทละคร	มีบทละคร/ไม่มีบทละคร	มีบทละคร	ไม่มีบทละคร
แนวคิวการสร้างบท	จากตัวเอง	จากเหตุการณ์ในสังคม	จากเพื่อน เหตุการณ์ในสังคม	จากบทละครต่างประเทศ	จากเหตุการณ์ในสังคม เรื่องเล่าการ์ตูน

ลักษณะเฉพาะตัว	เรื่องเป็นการถ่ายทอดเกี่ยวกับผู้หญิง การใช้ร่างกายเล่าเรื่องจากความเป็นตัวเอง ความชอบ (passion) ในการทำงาน ชีวิตตนเอง	การที่บทละครถ่ายทอดความคิดของตัวละครได้พูดความคิดต่อเหตุการณ์ เป็นการไม่ตัดสินเหตุการณ์	ตัวละครเป็นธรรมชาติ ที่มีคำพูดเข้าปาก เรื่องเป็นเรื่องตามยุคสมัย ไม่เชย	เรื่องมีความสัมพันธ์ของครอบครัวที่น่าสนใจ มีการปิดเรื่องแบบให้ผู้ชมได้ไปคิดต่อ	เรื่องมีความสด ง่าย เกี่ยวข้อง ที่
วิธีการทำงาน	การพูดคุย ได้เถียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	เก็บข้อมูล แล้วนำมาเขียน	พูดคุยกับเพื่อนหาความคิด ช่อมละครหาบทพูดและเรื่องราว	อ่านบทละคร ดีความ แปลงบทละครเป็นบริบทไทย	เก็บข้อมูล ช่อมตามสถานการณ์ ทำภาษาพูดให้เป็นภาพ
ปัจจัยภายในที่มีผลกับงาน	พื้นฐานการใช้ร่างกาย เพราะต้องใช้ร่างกายเล่าเรื่อง	การหาข้อมูลในการเล่าเรื่องต่อเหตุการณ์	การเล่าเรื่องไม่เชื่อมโยง	การอ่านหาเรื่องมาแปลงบท	ทักษะการเล่าเรื่อง ให้เป็นการแสดง
ปัจจัยภายนอกที่มีผลกับงาน	ผู้ชมบางกลุ่มใหม่กับงานแสดงแบบใช้ร่างกายเล่าเรื่อง	ผู้ชมกับเรื่องที่เล่าต้องไม่เชย	การเล่าเรื่องเฉพาะกลุ่ม ผู้ชมบางครั้งไม่เข้าใจ	บริบทต่างชาติ ต้องดัดแปลงให้คนไทยเข้าใจ	ผู้ชมหลากหลายกลุ่ม
ตัวอย่างละคร ที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้	I sea แสดง	ไร้พำนักร แม่น้ำแห่งความตาย	อีคิมลูกคอปินกล อีห้า อโหลเกม	เจาก๊วยถั่วยสุดห้าย	ไทยจรั หนูน้อยหมวกแดง สตาร์วอล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ สามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้
ละครเวทีไทยมีการนำเสนอละครเวทีหลายรูปแบบและหลายประเภท แต่การวิจัยครั้งนี้ศึกษา
รูปแบบนำเสนอในละครมีดังต่อไปนี้

1. ละครดัดแปลง สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society
2. ละครเสียดสี สัมภาษณ์ นัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง
3. ละครสะท้อนสังคม สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด
4. ละคร Physical Theater สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว
5. ละครใบ้ สัมภาษณ์ ณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

1. กระบวนการความคิดการสร้างบทละครเวที สรุปได้ดังนี้

การสร้างละครเวทีในประเทศไทยเริ่มจากการใช้บทละครจากต่างประเทศเพื่อสร้างเป็นบท
ละคร โดยการแปล หรือดัดแปลงบทละคร แต่ในปัจจุบันเริ่มมีการสร้างบทละครเวทีในประเทศไทย
การสร้างบทแบบดั้งเดิม (Original) ซึ่งผู้เขียนบทโดยมากใช้พื้นฐานการสร้างบทละครจาก
อริสโตเติล (Aristotle) ที่แบ่งองค์ประกอบของบทละครเป็นโครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร
(Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) ซึ่งต้อง
เข้าใจดี และเข้าใจประเภทของละครและการนำเสนอของบทละครได้

รูปแบบการสร้างบทละครแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

1. แบบมีบทละคร คือ ประเภทที่เขียนเป็นบทออกมาเป็นการกระทำและบทพูดทุกอย่าง องค์ประกอบของละครครบ พิมพ์บทออกมา
2. แบบไม่มีบท คือ ประเภทที่เขียนแต่โครงเรื่องขยายออกมา เป็นเพียงการจดบันทึกของผู้เขียนบท หรือผู้กำกับ เขียนแต่สถานการณ์ ให้นักแสดงแสดงเอง โดยการซ้อมหลายครั้ง

การคิดสร้างบทละครเกิดจากความคิดที่รอบตัวของผู้เขียนบทที่มีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว คนรอบข้าง หรือจากข่าวเหตุการณ์ร่วมสมัย แนวคิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองและสังคม ที่มีผลกระทบต่อผู้เขียน โดยผู้เขียนบทจะใช้วิธีคิด และวิธีการนำเสนอในรูปแบบละครของตนเอง ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการคิดที่คล้ายกัน ละครดัดแปลง ละครเสียดสี ละครสะท้อนสังคม ละคร Physical Theater ละครใบ้ ความคิดเริ่มต้นจากความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างบทละคร

การสร้างโครงเรื่องต้องมีการสร้างโครงเรื่องที่น่าสนใจและเป็นเหตุเป็นผลเข้าใจได้ ซึ่งหลักการสร้างโครงเรื่องจะประกอบไปด้วย การเปิดเรื่องต้องให้รู้จักตัวละครอย่างน่าสนใจ การพัฒนาเรื่องต้องมีการทำให้มีปัญหาที่มีความชัดเจน เพื่อนำไปสู่จุดวิกฤต จากความตึงตันต้องคลี่คลายเรื่องอย่างเข้าใจ และจบเรื่องให้น่าสนใจ ซึ่งผู้เขียนบทจะเน้นหลักๆดังที่กล่าวมา

ความขัดแย้งอาจต้องแยกออกมาให้ชัดเจนเพราะความขัดแย้งเป็นสถานการณ์ที่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไป ซึ่งจะเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คนกับจิตใจตัวเอง คนกับสถานที่ คนกับธรรมชาติ คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งการเพิ่มความขัดแย้งทำให้เรื่องมีสถานการณ์ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การกำหนดภาพบนเวที คือการทำให้ผู้ชมเห็นภาพมากขึ้น ฉากสถานที่ ทำให้ผู้ชมเชื่อในเรื่องราวที่เกิดขึ้น มักจะกำหนดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร แต่สำหรับละครเวทีสมัยใหม่อาจมีการลดทอนฉากหรือภาพบนเวทีให้เข้าใจสื่อสารได้ง่ายขึ้น เพราะเกิดจากสถานที่ไม่ใหญ่มาก หรืองบประมาณไม่มาก ผู้เขียนบทจึงมีบทบาทในการคิดภาพสำหรับสถานที่แสดง และเทคนิคของละครเวทีให้เข้ากับสถานที่แสดง

ตัวละครคือผู้ถ่ายทอดบทโดยการแสดงให้ผู้ชมเข้าใจ ถ้าผู้เขียนบททราบถึงผู้แสดงจะช่วยในการเขียนบทอย่างมาก เพราะสามารถทำให้ลักษณะตัวละครน่าสนใจได้มากขึ้น โดยสร้างจากตัวละครที่มีอยู่จริงในเหตุการณ์ หรือตัวละครสร้างใหม่ที่น่าสนใจ

ภาษาหรือบทพูดในละคร ต้องสื่อสารให้ผู้ชมได้เข้าใจ ต้องเป็นภาษาตามยุคสมัยของละคร ซึ่งต้องพูดให้เข้าปากนักแสดง จะช่วยในการแสดงให้นักแสดงดูพูดสมจริงได้มากขึ้น ซึ่งผู้เขียนบทต้องสังเกตวิธีพูดของคนในอาชีพต่าง ๆ ลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

เพลง สำหรับเพลงที่ใช้ในบทละคร ถ้าเป็นเพลงที่เฉพาะเจาะจงและมีผลต่อเรื่องโดยมาก ผู้เขียนบทจะเป็นผู้เลือกและใส่อยู่ในเรื่อง ซึ่งเพลงต้องตรงตามยุคสมัยและมีผลต่อเรื่อง

2. วิธีการสร้างบทละครเวที

การสร้างบทละครเริ่มคิดจากจุดประสงค์ของการแสดงละครว่า จะต้องแสดงละครหรือมีละครนั้นเพื่ออะไร แสดงในงานอะไร ผู้เขียนบทจะเริ่มคิดและเขียนโดยที่ผู้เขียนบทมีสิ่งที่ยากจะบอก หรือถ่ายทอดความคิดมาจากสิ่งรอบตัว สถานการณ์บ้านเมือง เหตุการณ์ร่วมสมัย จากประวัติศาสตร์ จากตนเอง จากครอบครัว และจากเพื่อนฝูง เมื่อได้แนวคิดแล้วก็จะมีการหาข้อมูล เอาข้อมูลมาวิเคราะห์ จากนั้นมาทำโครงเรื่อง ต่อด้วยโครงเรื่องขยาย ซึ่งการคิดอาจคิดคนเดียวหรือการคิดเป็นกลุ่มเช่น

คุณสินีนาฏเริ่มจากคิดว่ามีประเด็นอะไรบ้าง ทำให้เป็นโครงเรื่องของตนเอง มีผู้ช่วยคอยช่วยจัดการกระทำ สถานการณ์แต่จะไม่มีเขียนเป็นบทออกมา ต่างคนต่างซ้อมแสดงสด (improvisation) จนถึงที่นักแสดงสองคนมาซ้อมพร้อมกัน ผลัดกันแสดง แล้วมาพูดคุยกับสิ่งที่เกิดขึ้นว่ารู้สึกอย่างไร จากนั้นทำการเลือกแต่ละเหตุการณ์ กระบวนการสำคัญของการทำคือการพูดคุย โตเถียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล การแสดงแบบนี้ไม่มีบท แต่จะมีจดเพียงแค่สถานการณ์ เพราะเป็นการแสดงที่ต้องฝึกฝนจากร่างกาย ต้องใช้ร่างกายในการจำโดยฝึกจนร่างกายจำการเคลื่อนไหวรู้สึกได้จนแสดงเป็นละคร

คุณนิกรเริ่มจากหาประเด็นที่อยากเล่าก่อน บางครั้งมีหลายๆเรื่องมาพร้อมกัน แล้วจะคิดไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ซึ่งบางเรื่องคิดไว้ สองถึงสามปีแล้วค่อยมาเขียน พอคิดก็จะหา

ข้อมูลเก็บไว้ก่อน รวบรวมข้อมูล แล้วจึงเริ่มเขียน พอเขียนเสร็จก็จะอ่านทบทวนเอง คิดถึงนักแสดงที่แสดง

คุณนัทจะนั่งพูดคุยกับนักแสดงและทีมงาน แล้วหาประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องใกล้ตัวของนักแสดงแต่ละครคน หรือเรื่องในข่าว จากนั้นคุณนัทจะนำไปจดและไปเขียนโครงเรื่อง แล้วไปแยกเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ จึงจะนัดซ้อมละคร โดยบอกลักษณะตัวละคร (Character) สถานการณ์ (Situation) ความต้องการของเรื่อง (Super Objective) ให้นักแสดง และบอกว่าเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร นักแสดงจะแสดงสด จนออกมาเป็นละคร

คุณปารัตน์จะเลือกเรื่องแสดงที่เหมาะสมกับวาระของการแสดง ซึ่งจะเอาจากเรื่องที่เคยอ่านมาและดูว่าจะแสดงที่ไหน แล้วเลือกว่ามีประเด็นอะไรจะบอกในช่วงที่ละครแสดง ซึ่งการทำโครงเรื่องนี้จะทำตามบทละครเก่า แต่มีการปรับให้เข้ากับบริบทไทย มีการล้อเลียนให้สนุกสนาน แต่ปกติจะอ่านก่อนแล้วเลือกเรื่องให้เข้ากับบริบทไทย แต่จะไม่ได้มีการเปรียบเทียบฉากต่อฉาก โดยจะทำโครงเรื่องแล้วสร้างโครงเรื่องใหม่ในแบบของไทย การใส่สถานที่เวลาให้เข้ากับสังคมไทย หรือมีการเปลี่ยนโครงเรื่องให้เข้ากับสังคมไทย

คุณณัฐพลเริ่มจากการพูดคุยกันในทีมว่ามีประเด็นอะไรที่น่าสนใจ แต่ละคนมีความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะคำนึงถึงสถานที่แสดง และกลุ่มผู้ชม เพราะจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่มองได้เด็กก็ดูได้เช่นกัน ซึ่งต้องคิดก่อนแสดงเมื่อได้เรื่องหลักก็จะเอาสถานการณ์มาใส่เป็นโครงเรื่องย่อยๆ โดยการคิดจะเป็นการทดลองแสดง ว่าถ้าสถานการณ์อย่างนี้แล้วแสดงอะไรได้บ้างต้องคิดเป็นภาพในหัวให้ได้ แล้วจะจดไว้เป็นฉากๆว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างพอได้เรื่องจะนัดก็ซ้อม แล้วบางครั้งมีการตัดต่อว่าเอาสถานการณ์ไหนขึ้นก่อนหลังจนถึงวันแสดง และมีการแบ่งหน้าที่อีกครั้งก่อนแสดงว่าใครจะเป็นคนเล่นกับผู้ชม

กระบวนการทำบทจะมีการแก้บทจนถึงวันแสดงจริงถ้าผู้เขียนบทเป็นผู้กำกับด้วย แต่จะเปลี่ยนแค่เล็กน้อยจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงเรื่อง หรือแนวคิดของเรื่อง ซึ่งการทำบทขึ้นอยู่กับรูปแบบของละครที่น่าเสนอด้วย การเขียนบทเสร็จแล้วผู้เขียนจะมีการอ่านบททบทวน มีการพูดบทเพื่อดูว่าเข้าปากกับนักแสดงหรือไม่ ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ตัวสะกดรูปแบบการพิมพ์ แต่สำหรับแบบไม่มีบท ก็จะทบทวนสถานการณ์ที่ทำว่าน่าสนใจพอไหม แล้วจะทบทวนอีกที่เวลาซ้อม

3. เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที สรุปได้ดังนี้

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากแรงขับและความชอบของนักแสดงเป็นหลักสำคัญและการฝึกฝนร่างกาย และต้องมีเรื่องที่ยากจะเล่าจริงๆ จังใจต่อความรู้สึกของตนเอง การนำเรื่องจากชีวิตของนักแสดงที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์

การสร้างละครเวทีของคุณคุณสินีนาฏ เป็นละครแนว Physical Theater เป็นการใช้ร่างกายในการสื่อสารกับผู้ชม ดังนั้นการสร้างละครหรือบท ต้องใช้ความชอบ (passion) ของผู้สร้างงานในการทำงานให้เกิดขึ้น ต้องมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรู้สึกและความเข้าใจ โดยมีกระบวนการพูดคุย โต๊ะเถียง คัดกรอง เลือกลง การหาข้อมูล ที่เป็นกระบวนการที่คุณสินีนาฏสร้างงาน และที่สำคัญนักแสดงต้องมีอาวุธทางการแสดงนั่นคือทักษะของการแสดง การเคลื่อนไหว (Movement) เสียงสะท้อนผู้หญิงกับสังคมจากงาน

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการถ่ายทอดความคิดของตัวแสดง พูดในสิ่งที่ตัวละครคิดในเหตุการณ์หรือสถานที่จริง สะท้อนตัวละครต่อเหตุการณ์จริง การนำเรื่องจากสถานการณ์จริง แต่ไม่ตัดสินเข้าข้างใดข้างหนึ่งจะนำเสนอความเป็นกลางให้ผู้ชมได้คิด

ละครของคุณคุณนิกร โดยมากจะเป็นละครที่เล่าถึงสังคม มีการพูดถึงการเมืองการปกครองบ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากเรื่องแม่น้ำแห่งความตาย แต่สิ่งที่ชัดเจนของคุณนิกรคือ การที่ตัวละครได้ออกมาพูดแทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเสียงสะท้อนของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์จริง แต่จะไม่มีการตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นถูกหรือผิด มุมมองการเล่าเรื่องที่มีต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งมีการคิดที่น่าสนใจ

คุณนัท นวลแพง

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากธรรมชาติของตัวละครที่ผู้ชมเข้าใจความรู้สึก เข้าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม สะท้อนยุคสมัย การร่วมกันคิดให้นักแสดงคิดบทพูดเองจะช่วยให้นักแสดงพูดเข้าปากมากขึ้น และนักแสดงเป็นตัวแทนของตัวละครจะเข้าใจบทตัวเองดียิ่งขึ้น

ละครของคุณัท โดยมากจะเป็นละครแนวตลกเสียดสีสังคม ประเด็นส่วนใหญ่มาจากสิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นในสังคม ในสื่อ ซึ่งจะบ่งบอกถึงยุคสมัยที่กำลังเกิดขึ้น การสร้างตัวละคร ที่มีความน่าสนใจ มุมมองวิถีคิด และตัวละครหลักมักเป็นผู้หญิง โดยตัวละครจะแสดงความรู้สึกของผู้หญิงได้ดี และมีเนื้อเรื่องที่ทันสมัย มีแอบแฝงเนื้อเรื่องการเมือง

ปานรัตน์ กริชชาญชัย

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการสร้างความสัมพันธ์ของตัวละครอย่างน่าสนใจ และมีการเข้าใจบทละครในบริบทจากต่างชาติและบริบทสังคมไทยเป็นอย่างดี ตอนจบมีการสร้างปลายเปิดให้ผู้ชมได้คิด และมีการใช้จังหวะการเล่าเรื่อง ทั้งความตื่นเต้นไว้ย้ายฉาก

ลักษณะละครของคุณปานรัตน์ ส่วนใหญ่จะเป็นละครที่ดัดแปลงมาจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งลักษณะเด่นของละครคุณปานรัตน์ นอกจากมีเนื้อเรื่องที่สนุกของละครที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่มีความสัมพันธ์ของตัวละครที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แม่ลูก พี่น้อง ความสัมพันธ์ของเพื่อน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่คุณปานรัตน์สามารถถ่ายทอดได้อย่างน่าสนใจ พร้อมทั้งมีเสียงหัวเราะ ซึ่งเป็นการสถานการณ์ได้ดี

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการถ่ายทอดภาษาเขียนความคิด นำมาเล่าเป็นภาษาภาพ เป็นการเล่าเรื่องตลกขบขันแต่ในเชิงบวกกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นเหมาะสมกับนักแสดงและบท ใช้หลัก สด ก่าย เกี้ยว ทิ้ง

ลักษณะละครของคุณณัฐพลจะต้องใช้ความสามารถในการแสดงการเล่าเรื่องโดยใช้ภาพภาษาร่างกายในการเล่า เรื่องซึ่งเทคนิคหลักของละครคือพลังของความง่าย ต้องนำเสนออะไรที่เข้าใจง่าย ใกล้ตัวผู้ชม แต่จะมีการแสดงที่ไม่เหมือนคนอื่น เพราะใช้หลัก สด ก่าย เกี้ยว ทิ้ง สด คือความแปลกใหม่ให้คนดู ง่ายคือเรื่องง่ายๆ ที่ผู้ชมเข้าใจ เกี้ยวคือนำเรื่องที่เกี่ยวโยงกับผู้ชม ทิ้ง คือมันต้องมีแปลกประหลาดใจ ซึ่งหลักนี้จะเป็นการนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง และเวลาในการแสดงไม่ควรเกิน 15 นาทีต่อสถานการณ์ เพราะจะเอาผู้ชมอยู่ซึ่งทำให้ผู้ชมไม่เบื่อ

4. ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ สรุปได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน ผู้สร้างงานต้องมีพื้นฐานของการแสดง เข้าใจ และได้รับการฝึกฝนร่างกายอย่างเพียงพอ มีการใช้การแสดงสดได้ สำหรับวิธีคิดต้องศึกษา เข้าใจในสังคม ต้องมีความชอบ (Passion) อยากสูงในการทำงาน เป็นแรงขับเคลื่อนในการสร้างผลงาน ต้องมีเรื่องที่ต้องการเล่า ต้องการพูด และการหาข้อมูลผู้เขียนต้องมีความต้องการเล่าต่อ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนบทควรเข้าใจละครเวทีอย่างดี เข้าใจองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ถึงจะเล่าเรื่องได้น่าสนใจ สำหรับแนวละครดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ต้องอ่านบทละคร เพราะต้องอ่านจะบทละครต่างประเทศ หรือ นวนิยายไทย ต้องเลือกหยิบแนวที่ตนเองชอบ ซึ่งอาจไม่หลากหลายแนวที่เลือกสำหรับผู้ชมที่ต้องการความหลากหลาย

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน เรื่องต้องมีประเด็นที่พูดไม่เซย์ ทันทสมัยหรือ เป็นเรื่องที่คนอื่นรู้อยู่แล้ว ซึ่งบทสมัยใหม่บางครั้งยังไม่น่าสนใจเพราะขาดประสบการณ์ต่อ เหตุการณ์ที่จะเล่าเรื่องให้น่าสนใจ หรือบางครั้งเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว หรือบางครั้งความสมเหตุสมผล ที่มีต่อเรื่อง บางครั้งสร้างงานมาแล้วผู้ชมบางกลุ่มไม่เข้าใจว่างานต้องการสื่อสารอะไรเพราะการแสดงบางเรื่องไม่มีบทพูด เขียนงานแล้วไม่เชื่อมโยงกับผู้ชมทั้งคนชม เปิดเรื่องแล้วทั้งไม่ปิดเรื่อง ซึ่งบางครั้งทำเรื่องแล้วเรื่องรก ไม่เลือกเรื่องที่นำเสนอ การเล่าเรื่องบางครั้งเล่าเรื่องไม่สนุก ผู้ชมหลากหลายถ้าผู้ชมเป็นเด็กมาก ก็จะไม่ค่อยเข้าใจ หรือบางเรื่องแรงเกินไปสำหรับเด็ก ก็อาจจะต้องทำให้การแสดงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่โดยมากจะคิดก่อนแสดงว่าผู้ชมจะเป็นกลุ่มไหน เพื่อให้การแสดงที่เหมาะสม สำหรับงานดัดแปลงโดยมากคนจะแปลไม่ค่อยดัดแปลงบทละคร ทำให้บางครั้งบริบทของต่างชาติกับความชอบของคนไทยอาจไม่เข้าใจ แต่เมื่อนำมาดัดแปลงให้เป็นบริบทไทยมากขึ้น ผู้ชมอาจเข้าใจมากกว่าหรือบทสนทนาที่แปลจากต่างชาติ อาจตลกแต่มันตลกของต่างชาติ คนไทยอาจมีทิศทางตลกในแบบของไทยเอง

อธิปราชผล

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การศึกษากระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่นั้น ผู้วิจัยศึกษากลุ่มผู้สร้างสรรค์ละครเวทีที่มีผลงานต่อเนื่อง 10 ปี และมีการจัดการแสดงในโรงละครที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน นั้นผู้สร้างสรรค์บทละครเวทีต้องมีพื้นฐานความเข้าใจละครเวที โดยต้องเข้าใจประเภทของละครเวที รูปแบบการนำเสนอ องค์ประกอบของละครเวที และการเล่าเรื่อง ซึ่งผู้เขียนต้องเข้าใจความต่างของละครเวทีกับการแสดงในสื่ออื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ ละครเวทีจะมีการเล่าเรื่องด้วยการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) และเทคนิคการเล่าเรื่องบนเวที

การเขียนบทละครเวที การได้ที่มาของความคิด ความสนใจเฉพาะของผู้เขียน การแสวงหาความรู้ จากประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อม แนวคิดทัศนคติต่อการเมือง ตนเอง จากครอบครัว เพื่อนฝูงและคนรอบข้าง ผู้เขียนต้องมีความชอบ หรือแรงขับต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ ซึ่งเพื่อสร้างเป็นผลงานที่น่าสนใจ และมีลักษณะเฉพาะบุคคล

การทำโครงเรื่องของละครเวทีจากโครงเรื่อง (Plot) หลักสำหรับการเล่าเรื่องทั้งเรื่องว่าต้องการเล่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร จากนั้นนำเรื่องมาขยายเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการเปลี่ยนแปลงลำดับเหตุการณ์ให้น่าสนใจ มีการใส่ความขัดแย้ง (Conflict) ในสถานการณ์ ซึ่งความขัดแย้งอาจเกิดจาก คนกับคน คนกับความคิดของตัวเอง คนกับสถานที่ คนกับธรรมชาติ คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งต้องเป็นการเล่าเรื่องแบบสถานการณ์ เรื่องที่มีการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) พร้อมกับการสร้างตัวละครที่มีตัวละครหลัก (Protagonist) และตัวละครขัดแย้งกับตัวละครหลัก (Antagonist) และตัวละครเสริมให้ตัวละครมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการเล่าเรื่องควรมีการเปิดเรื่อง (Exposition) เพื่อเล่าว่าตัวละครคือใครทำอะไร การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) เล่าถึงความขัดแย้งนำไปสู่ปัญหาที่เกิดขึ้น ภาวะวิกฤติ (Climax) การเกิดปมปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) การเล่าเรื่องถึงการแก้ไขของปมปัญหาก็จะนำไปสู่การยุติเรื่องราว (Ending) ที่ว่าด้วยเรื่องจะจบอย่างไร เพื่อได้ข้อคิด หรือผู้ชมสามารถไปคิดต่อจากเรื่องได้

การสร้างตัวละคร ต้องมีการสร้างตัวละครที่มีความขัดแย้งกับเรื่อง กับสถานการณ์ที่ขึ้นมา ก่อน โดยการสร้างตัวละครที่มีตัวละครหลัก (Protagonist) และตัวละครขัดกับแย้งตัวละครหลัก (Antagonist) โดยผู้เขียนบทต้องไม่คิดฉลาดกว่าตัวละคร ต้องให้ตัวละครคิดให้อยู่ในบริบทของละคร (Given Circumstances) ที่ตัวละครต้องมีรูปร่างลักษณะภายนอกตัว และลักษณะในของตัวละคร โดยตัวละครต้องมีความต้องการ (Super Objective) ต่อเรื่องทั้งหมด และมีความต้องการ (Objective) ต่อสถานการณ์นั้นๆ ที่เกิดขึ้น การสร้างตัวละครที่น่าสนใจคือตัวละครต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้ง

บทสนทนาของตัวละครต้องเป็นการสนทนาเพื่อให้ขยายการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) โดยจะไม่พูดแบบไม่มีความต้องการของตัวละคร จับสาระไม่ได้เพราะละครเวทีมีเวลาในการชมที่จะกัดและผู้ชมต้องติดตามจากการกระทำและคำพูดของตัวละคร ซึ่งการพูดของตัวละครสามารถบอกถึง สถานที่ การกระทำ เล่าเรื่องย้อนเวลา ช่วยการดำเนินเรื่อง บอกนิสัยของตัวละคร อธิบายสถานการณ์ความในใจของตัวละคร ซึ่งบทพูดละครเวทีจะมีการพูดของตัวละครที่พูดอยู่คนเดียว (Monologue) เป็นบทยาวๆ ที่ตัวละครจะพูด หรือพูดกับคนดู โดยการใช้การแสดงสด (Improvise) นักแสดง ที่ถ่ายทอดเรื่องราวในละครเวที

ภาพ สถานที่ และฉากของละครเวทีผู้เขียนต้องทราบถึงการเล่าเรื่องในแบบละครเวทีที่ไม่สามารถเปลี่ยนสถานที่ได้อย่างรวดเร็ว และรูปแบบในการนำเสนอของละครเวที เพราะการเปลี่ยนสถานที่ไปมาอย่างไรเหตุผลอาจทำให้ตัดอารมณ์ผู้ชม และสถานที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจละครมากขึ้นว่าเกิดขึ้นที่ใดหรือการสร้างภาพบนเวทีช่วยให้ผู้ชมติดตามการเล่าเรื่องของละคร ดังนั้นผู้เขียนบทต้องเข้าใจวิธีการเล่าเรื่องของรูปแบบละครต่างๆ

เพลงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของละครเวที ที่จะช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงอารมณ์ของตัวละคร หรือเข้าใจเหตุการณ์ในเรื่องได้ ซึ่งจะเป็นเพลงเล่าเรื่องหรือเพลงสร้างบรรยากาศของเรื่อง หรือเพลงบอกถึงยุคสมัยของเรื่อง ซึ่งผู้เขียนต้องเข้าใจลักษณะของเพลง แต่ในบทละครอาจไม่มีเพลงหรือดนตรีประกอบก็ได้ การใส่เพลงอาจให้เป็นหน้าที่ของผู้กำกับการแสดง

วิธีการเขียนบทละครเวที โดยเริ่มจากความคิดของผู้เขียนว่าต้องการนำเสนออะไรในละคร คิดและวิเคราะห์เรื่อง หาข้อมูล ซึ่งการทำงานของนักเขียนบทก็จะต่างไปในแบบละครที่นำเสนอ มีความคิดหลักของเรื่อง หานักแสดง แล้วลองแสดงสด (Improvise) ผู้เขียนบทจะบันทึกเรื่องราวและบทสนทนาของการแสดงสด และนำมาเลือกเพื่อที่จะเขียนมาเป็นบท บทจะมี

การพัฒนาวิธีการซ้อมละครเวทีเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงบทละคร โดยอาจมีการอ่านครั้งแรก (First Reading) แล้วอาจมีการปรับบทพูดให้เข้ากับนักแสดง จนถึงการแสดงจริง มีการปรับปรุง ประเมินผลของผู้กำกับหลังการแสดงแต่ละรอบซึ่งอาจมีการปรับบท เพราะละครเวทีมีการแสดงสดซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ แต่จะถือโครงเรื่องหลักไว้เสมอ ถึงแม้ว่าจะมีบทละครที่สมบูรณ์ หรือแบบไม่มีบทละคร มีแต่โครงเรื่อง โดยบทละครเวทีไม่จำเป็นต้องมีบทละครที่สมบูรณ์แบบ ทุกเรื่องขึ้นอยู่กับผู้เขียนบท ผู้กำกับ นักแสดง หรือทีมงาน ที่ต้องเข้าใจกันเพราะบทละคร เหมือนเป็นข้อตกลงในการทำงาน

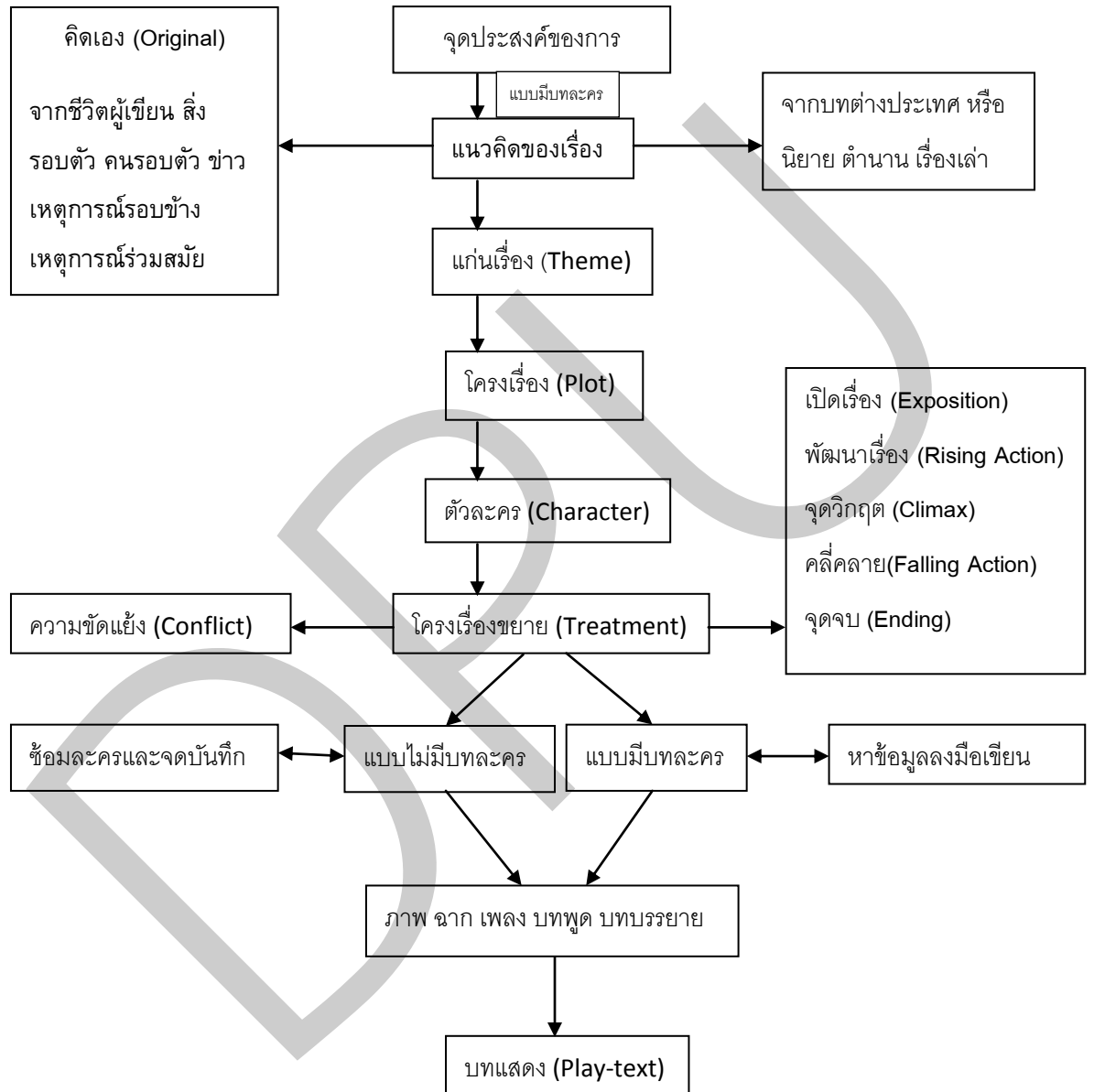
ลักษณะเฉพาะของผู้เขียนบทขึ้นอยู่กับรูปแบบการนำเสนอของละครเวทีเรื่องที่ ต้องการนำเสนอ และเทคนิคของการเล่าเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเกิดจากประสบการณ์การทำงานของแต่ละบุคคลที่ผ่านมา ในอยู่ในการเล่าเรื่อง ตัวละคร การดำเนินเรื่อง วิธีการเล่าเรื่อง ซึ่งแต่ละวิธีมีความน่าสนใจทำให้เรื่องสนุกขึ้นและเป็นเอกลักษณ์ในงานของแต่ละบุคคล

การเขียนละครเวทีที่เกิดจากปัจจัยภายในต้องมีเรื่องที่จะเขียนหรือถ่ายทอดก่อน และต้อง เข้าใจเรื่องที่จะเล่า ประสบการณ์ชีวิตต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง และความคิดต้องเป็น ความคิดใหม่ที่ทำให้ผู้คนยอมรับ ความยากสุดคือความคิด ความคิดจะต้องสื่อสารกับผู้ชมไม่ว่า จะละครเวทีรูปแบบใด แต่ปัจจัยภายนอกเกิดจากผู้ชม ซึ่งผู้ชมอาจชอบหรือไม่ชอบละครเกิด จากการรับรู้หรือประสบการณ์ของผู้ชมซึ่งผู้เขียนบทไม่สามารถควบคุมได้

การเขียนบทละครเวทีสมัยใหม่มีการพัฒนารูปแบบละครและการเขียนมากขึ้น ความ ต่างจากยุคก่อน ยุคเริ่มแรกของไทยโดยมากเป็นการแปลหรือดัดแปลงบทละครจากต่างประเทศ และการแสดงมีการแสดงจากวรรณกรรมไทย แต่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบการแสดงมากขึ้น มีการแสดงที่ไม่ใช่แค่ในโรงละครโรงใหญ่แต่จะมีการแสดงในโรงละครขนาดเล็กและโรงละคร ชุมชน ละครเวทีมีรูปแบบและพัฒนาการตามรูปแบบของละครเวทีสมัยใหม่ของตะวันตก มี วิธีการนำเสนอตามยุคสมัย ซึ่งเนื้อเรื่องมีการสะท้อนเหตุการณ์สังคมไทยของยุคสมัยที่ได้เขียน บท สะท้อนความคิดของยุคสมัยมากขึ้น มีรูปแบบการนำเสนอบทละครเวทีที่มีเป็นการเขียนบท แบบสมบูรณ์ กับไม่มีบทละคร มีแต่การเขียนบันทึกโครงเรื่องขยาย บันทึกเหตุการณ์การกระทำ ของตัวละคร ซึ่งการเขียนบทละครเวทีจะพัฒนาต่อไปเนื่องรูปแบบการนำเสนอบนเวทีมี หลากหลายมากขึ้น

แผนภูมิที่ 1 กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเวที

กระบวนการคิดบทละครเวที

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยด้านการเขียนบทละครเวที จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีผู้สนใจด้านนี้จำนวนไม่มากเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะไปศึกษาการเขียนบทละครโทรทัศน์ และการเขียนบทภาพยนตร์ และศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องมากกว่า กระบวนการสร้างบทละคร ซึ่งโดยมากไม่มีการเจาะลึกสัมภาษณ์เทคนิคการเขียนบทละคร การทำวิจัยครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์บทละครในแต่ละวิธีการนำเสนอบทละคร ได้เทคนิคและวิธีของแต่ละบุคคลเป็นข้อมูลแต่ละบุคคลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์ ซึ่งบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผย หรือบางบทละครไม่มีการเขียนเป็นบทที่สมบูรณ์ และผู้สร้างสรรค์บทละครมีการแสดงในประเทศหรือต่างประเทศ ดังนั้นการทำงานวิจัยในลักษณะนี้ควรมีเวลาที่ศึกษาวิจัยอย่างเพียงพอ

การทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรค์บทละครเวที หรือการสร้างสรรค์ละครเวที ผู้ศึกษาควรมีโอกาสได้ชม ผลงานของกลุ่มผู้สร้างสรรค์ ดังนั้นละครเวทีเป็นการแสดงสดที่ไม่มีการชมย้อนหลังได้ ผู้ศึกษาควรชมละครเวทีของกลุ่มต่างๆ เมื่อมีโอกาสดูสามารถหากกลุ่มตัวอย่างหรือเลือกมาวิเคราะห์ได้

ละครเวทีที่ศึกษาเป็นการศึกษาละครเวทีกลุ่มที่แสดงในโรงเล็กที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน หรือเป็นกลุ่มละครชุมชน การศึกษาควรศึกษาความเข้าใจของกลุ่มผู้ชมเพราะคนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีการแสดงอยู่ในโรงละครโรงเล็ก หรือไม่เข้าใจศาสตร์ของละครเวที คนส่วนใหญ่จะรู้จักแต่ละครเวทีที่แสดงในโรงใหญ่เช่น รัชดาลัย หรือ เอ็มเบียร์เตอร์

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะสำหรับครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเทคนิคการเขียนบทละครเวทีสมัยใหม่ เทคนิคเฉพาะบุคคลของโรงละครโรงใหญ่ที่มีผลงานต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยจะได้แง่มุมการเขียนบทละครสำหรับโรงละครโรงใหญ่

2. การศึกษาประวัติศาสตร์เวทีไทยสมัยใหม่ เพราะยังไม่มีใครรวบรวม ประวัติศาสตร์เวทีจนถึงปัจจุบัน มีแต่การศึกษาในสถานศึกษาของไทยบางส่วน
3. การศึกษาอาชีพนักการละครเวทีไทยในสังคมไทยสามารถเป็นอาชีพที่เลี้ยงชีพได้หรือไม่

DRAFT

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กอบกุล อังคุดานนท์. (2537). ละครเวทีสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จักร.

เขมิกา จินดาวงศ์. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่อง ในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสื่อสารศิลป์และการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิกร แซ่ตั้ง. (2545). ทารกจากเปรต กับบทละครทั้ง 6. กรุงเทพฯ: ดีเอฟ ดิจิทัล พริ้นท์ติ้ง.

นราพร สังข์ชัย. (2551). การเขียนบทละครโทรทัศน์: กระบวนการคิดสร้างสรรค์และเทคนิค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

นพมาส แววหงษ์. (2550). ทัศนศิลป์ละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นับทอง ทองใบ. (2553). ศิลปวิจารณ์ รายการวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พัชรินทร์ มหิทธิกร. (2551). สิ่งใก้ไกล: การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิชญา พิริยะประทานคุณ. (2556). ปัจจัยที่ผลต่อการเลือกชมโรงละครโรงเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1-6

พรรัตน์ ดำรง. (2547). การละครสำหรับเยาวชนละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณศักดิ์ สุขี. (2541). การเขียนบทละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เพลินดา. (2543). โรงเรียนนักเขียน. นนทบุรี: สำนักพิมพ์บ้านหนังสือ.

มัทนี รัตติน. (2546) .ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการกำกับการแสดงละครเวที. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มัทนี รัตติน. (2555). ศิลปะการแสดงละคร กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เรียว กิตติกร. (2546). จุดไฟในวันเขียนบท. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

ศราวฐ ไพรีพินาศ.(2557). กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์ในสื่อจินตคดีสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สดใส พันธุมโกมล. (2538) ศิลปะของการแสดง(ละครสมัยใหม่). กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สมพร พุราจ. (2554). ศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหว:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สินียา ไกรวิมล. (2545). ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงจากปี พ.ศ. 2535-2545” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีย์ ปิยวพงศ์. (2534). การเข้าสู่อาชีพของบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์ : กรณีศึกษา ละครโทรทัศน์เรื่อง “ขมิ้นกับปูน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์ ทองสมาน. (2542). การวิเคราะห์เปรียบเทียบละครโทรทัศน์กับนวนิยาย. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทยศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาอังกฤษ

David Ball. (1988). Backward and Forwards. Chicago: Southern Illinois University Press.

Mattani Moj dara Rutnin. (1996). Dance Drama, and Theatre in Thailand. Bangkok :
Silkworm Books.

Mark Fortier. (2002). Theory / Theater. New York: Routledge.

Orson Scott Card. (1999). Character & Viewpoint. Cincinnati: Writer's Digest Book.

Pat Cooper and Ken Dancyer.(1999).Writing the Short Film. Boston: Focal Press.

Will Dunne. (2009) The Dramatic writer's companion. Chicago.The University of
Chicago Press.

ภาคผนวก

ประวัติ

สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

สินีนาฏ เกษประไพ จบการศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นนักการละครมากกว่า 20 ปี และเป็นผู้ดูแลกลุ่มละครพระจันทร์เสี้ยวในปัจจุบัน เริ่มต้นตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา ปัจจุบันได้รับรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ปี 2551 และเป็นอาจารย์พิเศษที่ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง โดยเป็นคนเขียนบท กำกับ แสดง ผู้อำนวยการผลิตละครเวทีมีผลงานทางละครเวทีหลายเรื่อง อาทิเช่น I sea เส้นใต้ที่หายไป แสดง คือผู้อั้ววัฒน์ และอีกหลายเรื่อง

นิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด

นิกร แซ่ตั้ง เป็นนักการละครมากกว่า 20 ปี จบการศึกษา International Theater School Jacques Lecoq กรุงปารีส ฝรั่งเศส และเคยมีโรงละครเวทีขนาดเล็กเป็นของตัวเอง ชื่อ 8คูณ 8 ได้รับรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ปี 2553 เป็นอาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยสอน ทางด้านการแสดง โดยเป็นคนเขียนบท กำกับ แสดง ผู้อำนวยการผลิตละครเวทีมีผลงานทาง ละครเวทีหลายเรื่อง อาทิเช่น ไร้พำนักร สวชาวนา แม่น้ำแห่งความตาย นอนไม่หลับ วันดับฝัน ทารกจกเปรต พระเจ้าเซ็ง เกิดดับ และอีกหลายเรื่อง

ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society

ปานรัตน์ กริชชาญชัย เป็นนักการละครมากกว่า 15 ปี จบการศึกษานิเทศศาสตร์ จาก Royal Holloway, University of London และปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษด้านการแสดง และวรรณกรรม บท ละครที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เคยเข้าร่วมอบรมกับสถาบันสอนการแสดงหลายแห่ง อาทิเช่น Central School of Speech and Drama, Lamda, School of Physical Theatre (London), Sesame Institute, Mountview Academy of Theatre Arts และ TTRP (Singapore) ทำงานละครเวทีในฐานะผู้กำกับการแสดง นักแสดงและ ผู้อำนวยการสร้าง ให้กับกลุ่มละคร New Theatre Society ผลงาน การแสดงที่ผ่านมาได้แก่ เสน่ห์หม้ายสลายนี่-The Bear เพราะรักข้าจึงหม่า ผัว Push Up ตาตุ๋นดาวเท้าเหยียบเธอ ผ่าผิวน้ำ ผ่าหัวใจไว้ที่อุบล มหาบุรุษอยุธยา นาง

นาถ เดอะ มิวเซียม ซ่อมาลีรัลิก สาวชาวนา (แสดงที่ Tokyo Metropolitan Art Space) เจาก๊วยถัวยสุดท้าย และ เงามัจจุราช ผลงานกำกับแสดงและเขียนบท ได้แก่ “แวร์เนอร์ รัมม ซ่อมาลีรัลิก Joy Luck Club สุดทางที่บางแคร์ และ กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีแม่กับฉัน นอกจากนั้นยังทำงานให้กับเครือข่ายละครกรุงเทพในฐานะสมาชิกสามัญ และเป็นผู้อำนวยการสัจงาน จัดงานเทศกาลละครกรุงเทพ 2552 อีกด้วย

นัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

นัท นวลแพง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปัจจุบันเป็นผู้กำกับ ผู้เขียนบท ผู้สอนการแสดง ละครเวที ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ผลงานละครเวที เป็นสมาชิกกลุ่มละครเสาสง SaoSoong Theatre และมีผลงานการแสดงกับกลุ่มละครเสาสง ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปัจจุบันดังนี้ อีคิมลูกคอปีนกล Hi 5 อีอิ สามสาวสันดาน เสีย ทูมมังกุ ไอ้ดอน สุดแสนเสียใจ แม่แวนพ่อผมไว้ในตู้ ฯลฯ

ณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ณัฐพล คุ่มเมธา จบการศึกษาจาก ภาควิชาการพระนคร เป็นนักการละครกว่า 15 ปี ปัจจุบันมีคณะละครเป็นของตนเอง กลุ่มละครเบบี๋มายด์ ตั้งแต่ปี 2542 โดยสร้างงานสร้างสรรค์ผ่านละครใบ้ และเป็นผู้สอนละครใบ้ตามมหาวิทยาลัย มีผลงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีผลงานการแสดงกับและเขียนบท อาทิเช่น หนูน้อยหมวกแดง ใจยักษ์ Star war The Olympic The Family กบเลือกนาย และอีกหลายเรื่อง

บทสัมภาษณ์

ณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

เริ่มคิดบทจากอะไร

เริ่มคิดบทจากสิ่งที่เราชอบก่อนครับอย่างเช่นอ่านหนังสือ ดูการ์ตูนอะไรอย่างนี้ครับ แล้วถ้าเกิดรู้สึกว่าจะไรมันสะเทือนใจอะครับก็รู้ว่าต้องพูดเรื่องนี้วะ แล้วก็ลองมาคุยกันว่าถ้าเรา มาทำเป็นละครไป คำพูดนี้ทำเป็นภาพทำได้ไหม เช่นอย่างปิ่นที่กำกับนิง ฟีนิกซ์เป็นคนกำกับ คุยกันว่าจะทำอะไรดี พอดีนักรถครับทำงานอีเว้นนี่แหละครับแล้วก็เห็นนุ่น วรณช นักร้องในรถคัน เดียวกับนุ่น วรณชแล้วก็ปิ่นรถตู้ปิดผ้ามานะครับ มีมอเตอร์ไซค์ตาม ฟีนุ่นๆ ฟีนุ่นก็เปิดมา แพนคลับมีความสุข แล้วก็มาเจออีกเคสหนึ่งพี่กอล์ฟ กอล์ฟไมค์อะครับ อยู่ในห้องเดียวกับกอล์ฟ ไมค์ กอล์ฟไมค์นั่งคุยอยู่ แพนคลับไม่มีไรทำยืนอยู่แบบ เรียก กอล์ฟๆ กอล์ฟไมค์หันไปที่หนึ่ง ยิ้มกริ๊ดแล้วเป็นอย่างนี้ทุก 1 นาทีเขาจะพูดประโยคนี้แล้วกอล์ฟไมค์ก็ทำแค่นี้ ผมว่าห่วยแพน คลับมันเจ๋งมากเลยนะเราก็มาคิดกันว่าห่วยมึงแพนคลับมันมีประเด็นอะไรได้บ้าง แล้วค่อยแตก ประเด็นออกมา มันคือความคลั่งอะไรบางอย่าง ตอนนั้นก็คิดกันเล่นๆว่าถ้าเป็นดาราลแล้วถ้า อยากจะเข้าห้องน้ำแล้วถ้าเจอคนกริ๊ดแบบนี้มันจะเป็นยังไง ะไรอย่างนี้ครับ

เวลาคิดคิด 3 คนหรือว่าคิดคนเดียว

มันแล้วแต่งานครับ แต่ว่าอย่างเมนหลักอย่างนี้อะครับใครมีไอเดียก่อนก็โยนมาเลย อย่างห่วยผมเจอเรื่องนี้ พี่ว่าไงวะงั้นเดี๋ยวฟีนิงลองทำภาพกับผม อ้อก็คือทำภาพก่อนแล้วค่อย มาแสดง ก็ได้ไอเดียมาแล้วแพนคลับอย่างนี้ ลองเล่นดูใหม่ ห่วยมีช่องทางไปได้

ต้องมีจดบันทึกไหม

ไม่ค่อยได้จดครับ ก็จดนะแต่ก็ไม่ได้จดละเอียดมาก อย่างเช่นเดินสามก้าวแล้วหันมา มอง แล้วก็เลือกเป็นจำเอา จำโมเมนต์เอา อ่อนนี่คือทาม นิ่งนี่อะอันนี้เล่นเร็วเล่นช้า

สมมุติเรื่อง 45 นาทีอย่างนี้วางโครงเรื่องยังงี้ กลางเรื่องจบเรื่องยังงี้ไหม

ถ้าสมมุติก่อนที่มี ผู้กำกับ เล่นง่าย ๆ อย่างเดียวเลยครับเรามีไอเดีย ผู้กำกับ คุยกับเรา อย่างเช่นเรื่อง สตาร์วอ กับพี่แะอะครับ พี่นี่มันเป็นซีเรียสคอมมาดีนะครับรู้สึกว่ามันซีเรียส ด้วย Comedy ด้วยแล้วมันจะตลกแบบซีเรียสได้ยังงั้นมันน่าจะประเด็นอะไรสักอย่างเราก็ลองคุย กับพี่แะ ลองเรื่องครอบครัวใหม่คุยกันก็ลองทำๆอันนี้แล้วก็ให้พี่แะดูว่าอันนี้น่าสนใจ อันนี้

เอาๆๆๆ ก็ง่ายแต่พอหลังๆ นี่เราไม่มี ผู้กำกับ แล้วเขาก็เปิดพื้นที่ให้ผมลองผมก็ลอง ผมจะลองทำดูนะ พี่หลายคนก็บอกเองก็ทำได้ถึงเวลาที่ต้องกำกับตัวเองแล้วผมก็บอกมันก็ดีพี่แต่ มันช้าผมต้องเล่นด้วยถอยออกมาด้วยเอาน้องมาเล่นแทนเราสิแบบนี้แต่ถามว่าสนุกไหมก็สนุกครับ ซึ่งเรื่องเราไม่สามารถเขียนจนจบได้เลยครับหลายครั้งที่เขียนตันกับจบไวโซ่ไหมครับ แต่พอถึงเวลามันจบแบบนี้ไม่ได้มันก็ไปอย่างอื่น สมมุติมี 5 ชี้นารีโอ

เรื่องแบ่งโครงเรื่องย่อยอย่างไร

ก็สนุกทุกตอนเราเลือกยังงี้ว่าอันไหน 1 อันไหน สาม อันไหน สอง สถานการณ์อย่างนี้ ก็คือทำไปก่อนเลยครับ อย่างเรื่องเดียว จริงๆ มันมีเรื่องย่อยเก็บเอาไว้ เอาเรื่องใหญ่ 1 เรื่องปั๊บ แล้วก็ทำ ทำเรื่องนี้ดีปั๊บ ขยายหัวได้ไหม ขยายหัวลองขยายดูไม่เวิร์คอะกระชั้นขึ้นนี่เราก็จะแบ่งเป็นซีนเลยครับ ซีนนี้จบที่ซีนนี้นะ พอได้เสร็จเล่นให้จบ มันเหมือนกับงานวาด วาดหลวมๆ อันนี้เริ่มตัดเส้นละ ลงสี อันนี้ไม่เอาภาพนี้กับภาพนี้เข้ากันจะเล่นฉากไหน ฉากนี้นะโอเค ฉากนี้เอาออกมันก็จะป็นงานแบบนี้ครับ งานตัดปะ

เบเบ้มาย มองตัวเองเป็นยังงี้

อย่างเช่นสะท้อนสังคมใหม่ เสียตีสังคมใหม่ ถ้าของผมคนนี้ก็ถึงอย่างเรียกเลยป็นการ์ตูนก่อนครับ อันที่สองเป็นแฟมิลีครับ การ์ตูนกับแฟมิลีไร้ครับ ผมเคยทำมาหลายทีกับพี่คาเงะ พี่คาเงะเขาจะแนวการเมืองสะท้อนสังคม พี่นิกรก็จะเป็นแนวประชดประชันเสียดสีสังคม เหมือนกันผมก็ชอบนะครับเวลาทำงานกับพี่ทั้งสองคนแต่สำหรับผมเอง ผมรู้สึกว่าผมเซ็นสที่ปกับเรื่องครอบครัวมากเลยครับ พูดเรื่องครอบครัวอย่างเดียวเลยครับผมเห็นว่าลูกที่รอฟพ่อที่โรงเรียนเนี่ยพ่อไปรับลูกชายเงี่ยผมจะร้องไห้ ผมเคยไปนั่งคุยกับพี่คาเงะเล่นๆ ครับพี่คาเงะทำไมมันถึงทำกับนักศึกษาอย่างงี้วะ คือผมรู้สึกได้ถึงการสั่นสะเทือนของหัวใจเค้าอะ นั่งคุยกับเค้าผมอินมากเลย พอมาคุยกับตัวเรา สิ่งที่เราอินคือความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวผมเห็นอามาแก่งนั่งรถกระบะ จูงหลานแค่นี้ผมก็จะร้องไห้และ ผมก็เลยริกว่าถ้าเราจะเซ็นสที่ปจะเซ็นสที่ปกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ฉะนั้นมันก็ตรงกับทางที่เราวางไว้นะ เราว่าเรื่องประเภทนี้เราเท่าไรมันก็ไม่จบ ซึ่งเพราะเราสะท้อนในหัวใจใครครับ ของเบเบ้มายด์ ที่วิเคราะห์มาเป็นตลกเชิงบวก เล่นร้ายยังงี้สุดท้ายก็บวก

แล้ววาง Character 3 คนยังงี้

จริงๆ แล้วไม่ได้วางมันเป็นของตัวเองมากเลยนะครับมันเป็นเรื่องบังเอิญมากครับผมกับนั่งเวลาเล่นจะเข้ากันมากกับพี่เกลื้อ แต่พี่เกลื้อผมจะเรียกเขาว่าป้าเขาจะมีอะไรไม่คาดฝันอะไรอยากจะทำอะไรก็ไปมาซึ่งมันดีมากเลยนะครับตอนที่ทำงานด้วยกันมันจะเป็นสามเหลี่ยม

แบบนี้ครับมันจะมีการวนกันครับ อย่างเช่นช่วงนี้ผมกับเกี๊ยสนิทกับนึ่งก็จะเทไปด้านนี้ช่วงนี้
กับเกี๊ยสนิทกับผมก็จะเทไปด้านนี้ซึ่งมันตีมากเลยนะมันเหมือนกับน้ำในภาชนะที่มันไหลไป
ด้านไหนก็ได้ นอกจากที่เราสังเกตนะ ทาเนี่ยเป็นคนคอนโทวว่าจะเลือกเข้าข้างใคร นึ่งสังเกต
ใหม่ชอบทำเป็นตัวโง่อะเหมือนไม่รู้เรื่องตลอดเวลาแต่ว่าตลกใจ แล้วเกี๊ยเหมือนโดนรังแกตลอด
เวลา มีสร้างมาก่อนใหม่หรือว่าเป็นบุคลิกของตัวเองเลย ผมจะมีบุคลิกหนึ่งคือผมจะเป็นเด็ก
หลังห้องเด็กแสบผมจะชอบแกล้งคนแล้วถ้าคนจะมีความสุขมากถ้าผมโดนแกล้งกลับ ส่วนนึ่ง
จะมีบุคลิกแบบยอมคนโดนคนรังแกบ่อยๆ ถ้านึ่งทำอะไรคนอื่นได้บ้างคนก็จะมีความสุข ส่วน
นี้เกี๊ยจะดูฉลาดเช่นพูดน้อยๆต้อยหนึ่ โดยธรรมชาติที่เกี๊ยไม่ค่อยตอบให้อยู่แล้ว ปุยาภที่
เกี๊ยปุยาภที่นึ่งจะพูได้ ที่เห็นทาเป็นคนควบคุมเกมส์ รู้ใหม่ว่าแบ่งใหม่หรือว่าไม่แบ่ง ไม่ได้
แบ่งนะ โดยธรรมชาติเป็นคนอย่างนั้นอยู่แล้ว แล้วยังหลังๆมากำกับเนี่ยเรายังต้องลดตัวเองเข้า
ไปอีกเราจะเป็นแบบกองหลังอย่างเตียวนะที่เกี๊ยที่นึ่งเตรียมยิงอย่างเตียวเลยนะ หลังๆก็
ปล่อยให้นึ่งเยอะขึ้นครับ

แล้วอย่างภาษาเล่าเรื่องเอามาทำเป็นภาษาร่างกายยังงัย มีเทคนิคพิเศษอะไรไหม

สำหรับผมนะครับต้องเห็นภาพในหัวก่อน สมมุติอย่างตอนเรื่องล่าสุดที่จะไปทำให้เวิร์ค
พ้อย อันนี้ผมลองยกตัวอย่างนะครับเขาก็บอกมาให้เลือก 1 เพลงที่จะเล่นเกิดพระเกียรติท่าน
แล้วก็ลองเล่นพระราชกรณียกิจฟังมาหลายเพลงแล้วก็เพลงก็ดีทุกเพลงนะครับแต่พอผมฟังแล้ว
10 เพลงผมก็เริ่มไม่ไหวในวิทย์ แต่มีเพลงหนึ่งผมฟังได้เรื่อยๆ นะครับเพลงของพี่จิ๊กครับ พ่อที่
เป็นรอยเท้าพ่อลองฟังเพลงนี้ชอบนะพอได้ภาพอะไรที่เราเห็นในหัว คือมันต้องมีรอยเท้าไม่ต้อง
เล่นก็ได้มีแต่รอยเท้าอย่างเดียวก็ได้เราลองเล่นเป็นรอยเท้าพ่อรอยเท้าลูกใหม่อย่าง พอภาพมัน
ออกมาก็คุยกันเออคือตอนที่ท่านขึ้นเขาอะเรามีรถจี๊ปสักอันหนึ่งใหม่แล้วเราเล่นเป็นแบบเป็นโต๊ะ
ใหม่แบบไม่ต้องเห็นคนเลยเห็นแต่ขาอย่างเดียวใครก็รู้ว่านี่คือขาท่านคนเดินตาม มันทำเป็น
ภาพได้ใหม่ค่อยๆจด โอเคเงั้นผมทำเลยมีรอยเท้าสองคู่ภาพนี้โอเครู้สึกยังงัย สมมุติภาพนี้อาจได้
ความรู้สึกซึ่งดูซึ่งใหม่ไม่ซึ่งเปลี่ยนภาพคล้ายๆกับผมมีภาพหนึ่งอยู่ในหัวก่อน ครับแล้วค่อยปล่อย
ให้มันเคลื่อนไปแล้วภาพอะไรผมมักจะมีการจดจูดครับว่าภาพนี้คือภาพนี้ไปไม่ได้ งั้นก็ต้องหา
ภาพเพิ่ม แล้วงานของเบบี๋มีส่วนใหญ่จะทำกันสามคน ก็มีใจยักษ์อันนั้นความคิดเหมือนกัน
ใหม่ มีบางบทที่พีนิกรต้องการแล้วก็มีแต่ละคนมีไอเดียส่วนผมผมชอบเสนอไอเดียอยู่ก็คุยกับพี
นิกร พีนิกรครับผมชอบเรื่องอะครับ เรื่องผีเสื้อสมุทรครับ ลองคุยกับพีนิกรว่าทำไมผมร้องให้ทุก
ที ทำไมผีเสื้อสมุทรจะต้องตายทั้งที่เขาก็คัก พี่เขาก็บอกอ๋อมันบังคับรักใจ เขาไม่ได้เต็มใจรักกัน
แต่เขาก็อยู่ด้วยกันมีลูกนะพี่มันถึงขั้นต้องฆ่าแกง งั้นมีรู้สึกใช่ใหม่ ทำ ได้ความรู้สึกอย่างที่มี
รู้สึกใหม่ อืมยังก็แก๊ๆๆ จนรู้สึกว่ามันควรจะเป็นฉากสะท้อนอารมณ์นะครับ แล้วอย่างงานบาง
งานที่ต้องเอาคนมาเล่นด้วยจนถึงช่วงไหนถึงเอาคนมาเล่นด้วยหรือว่าโชว์ก่อนทำให้คนสนุก
ก่อน งาน Street มันเกิดจากการทดลองทำเล่นบนถนนบ่อยๆ ผมรู้สึกว่าเราไม่ถนัดกับการเล่น

ด้วยตัวเราเองแล้วก็ปล่อยให้คนอื่นดู มันรู้สึกว่ามันไม่ได้คุยกันมันเหมือนมาปราศรัยแล้วก็ เราจะไปเบียดคนอื่นดูไม่เหมือนกันเลยสักรอบครับเราเล่นเรื่องเดิมได้ เอาเค้าขึ้นมาจะแต่เค้าจะเป็นยังไงต้องฟอตามเค้าจะซึ่งไอ้เนี่ยกลุ่มเราจะสนุกมากครับ แต่ก็แป้กมาเยอะนะครับ แต่เรารู้สึกว่าต้องเล่นกับคนอื่นดู แล้วมีคนดูไม่ยอมเล่นด้วยใหม่ มีครับมีบ่อย แล้วทำไม เค้าทั้งที่เค้าไม่เล่นด้วยคือเราตั้งมาตรฐานไว้ต้องได้ประมาณนี้เราถึงจะโอเค เราถึงจะไปแต่ถ้าคนอื่นไม่ได้ลดมาตรฐานลงไปละข้อดีคือมันทำอยู่ด้วยกันมาสิบกว่าปีครับมันไม่ต้องบอกกันบนเวที พอจะเดาทางได้

แล้วมีงานที่มีบทบาทก่อนใหม่

แบบไม่ได้คิดเอง มีเรื่องไทยจำ ทำกับน้องจุฬารับเป็นป.โทด้วยครับทดลองว่าละครใบ้เขียนบทได้ไหมเขาก็เขียนบทมาเราก็บอกเราทำตามได้แต่พอสรุปตอนจบแล้วมันค่อนข้างยาก มันไม่ได้อย่างที่เขาคิดต้องการ เขาเขียนไว้ต้องการจริงๆ ผมก็เล่นตามเป็นภาพให้ ความเป็นละครใบ้เขียนบทจนจบผมว่ามันยากมากเลยนะครับ คือมีบทละครใบ้มาให้ดูเขาเขียนว่า เดินสามก้าวแล้วให้เล่นตามอย่างนั้นถามว่าเราอินไหมเราไม่อินนะ เพราะว่าบริบทเขียนคือฝรั่งเราไม่ใช่ฝรั่ง ฝรั่งครับก็ลองทำดูสุดท้ายก็ครั้งๆ สุดท้ายเขาก็ยอมให้เราปรับบท แล้วตอนนั้นไทยจำเป็นในบ้างผมได้ดูนะไทยจำ ถ้าเป็นเวอร์ชันเต็มของน้องเขาก็จะเป็นเรื่องที่น้องเขาต้องการแล้วก็มีเรื่องที่เราต้องการอยู่มันก็จะบาร้านกันอย่างครั้งๆ ก็จะมีแบบที่น้องการแล้วก็แบบถ้าปรับเป็นอย่างนี้ได้ไหมมันจะได้อย่างที่น้องต้องการบ้าง เป็นเวอร์ชันกระชับครับอะไรที่เราารู้สึกว่าไม่โอเคก็เอาออก เล่นที่ไหนบ้าง เล่นหลายที่เลยครับ เล่นที่เมืองไทยประกันชีวิต แล้วตอนนั้นน้องเขาสนใจสมุดเรื่องveryไทยครับ เขาก็เปิดมาดูก็สนใจเรื่องไหน แล้วเวลาเขาเขียนเขียนเป็นบท ครับเขียนเป็นบทเลยครับแล้วเราก็ลองเล่นดูแล้วแบบคนดูไม่เข้าใจนะแต่เราเข้าใจนะเข้าใจตามบทนะเราก็ยอมเล่นให้เขาดู สุดท้ายเราก็ปรับให้เล่นความมกมายจริงๆ มีอีกเรื่องหนึ่งเรื่อง ตอนแรกจะเล่นหลายๆคน ก็เลยบอกน้องลองเอาคนออกที่เล่นคนเดียวเล่นเป็นมามกับคนสัก แล้วภาพมันจะมีความเมกิกของมามอยู่ไวยากรณ์ของมาม ถ้าอันนี้เล่น2คนก็โอเคแต่ถ้าเล่นคนเดียวมันจะมหัศจรรย์ทันที ผมรู้สึกว่าการละครของมันเป็นไปได้แค่นี้ครับประเด็นที่จะพูดอย่างเช่นเจ็บปวดจากความรัก มันจะเป็นคนแก่ก็ได้หรือเด็กก็ได้แสดงสดอันไหนดีกว่าแต่ไม่สามารถเขียนได้ว่า คนแก่คนนึงอกหักจากความรัก แล้วเวลาทำอบรมมันมีแบบคนไหนที่รู้สึกว่ามันเจ๋งเลยจะมีไหน คือมันมีน่าสนใจครับแต่คนส่วนมากไม่สามารถควบคุมร่างกายอะไรอย่างนั้นได้ครับ อย่างตอนที่ผมไปสอนผมจะรู้ว่ามามีสิ่งที่มหัศจรรย์มากของมามจะเรายังไม่ได้ขยับขยายในอนาคตเราอาจจะทำให้มากขึ้นก็คือการเปลี่ยนคาแลกเตอร์โดยที่ไม่ต้องครอสตูมให้แบบขยับตัวนิดเดียวก็ เพราะว่าแบบมีอาจารย์ผมแนะนำให้ไปดูเรื่อง 7ชั้น ซึ่งเล่นกัน 3-4คนแล้วก็เปลี่ยนคาแลกเตอร์เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาโดยที่ใส่ชุดดำอย่างนั้นอันนั้นคือคลาสสิกเรายังหาดูไม่ได้เลยนะครับ มามคือถ้าคนไม่เข้าใจไวยากรณ์มันจะยากมากเลยผมก็เคยลองเล่นเปลี่ยนหลายๆตัว ตัวนั้นเล่นเรื่องผู้หญิงเข้าใครอย่าแตะก็ลองๆเล่นดูก็เข้าใจบ้าง ถ้าคนเข้าใจไวยากรณ์ก็เหมือนดูภาพสามมิติครับ

เข้าใจก็ดูได้เลย ไม่ต้องมาอะไรนะ แต่ว่ามันเป็นอะไรที่สัมผัสได้ง่าย จริงๆสไตร์เบบี้มัคคือง่าย ผมเชื่อในพลังความง่าย เคยฟังคนพูดดีมากเลยนะครับต๋อฟังไปเยอะๆโอภาษาเริ่มยากออก อันนะไม่อินแต่บางคนพูดง่ายแต่ทำไมโดนเราทุกเม็ด

แสดงว่าคนที่เล่นมามได้ต้องเล่าเรื่องเป็นใช้ใหม่

ใช้ครับ ผมเคยเล่นหุ่นน้อยหมวกแดงให้หนึ่งเป็นหุ่นน้อยหมวกแดงแล้วคิดสนุกอยากให้พี่เกลือเป็นหุ่นน้อยหมวกแดงเล่นเหมือนหนึ่งเล่นไม่ได้ครับไม่อินและบอกไม่ใช่ๆ สุดท้ายพี่เกลือเล่นแล้วมันไปอีกทางหนึ่งครับก็เลยบอกไม่ได้แล้วแต่คนแค่เปลี่ยนคนปั๊บก็จะไปอีกทางหนึ่ง มันจะไม่เหมือนละครเวทีที่จะสามารถกำหนดได้

กระบวนการซ้อมซ้อมกี่ครั้ง

สมัยก่อนนานะครับ สมัยก่อนตอนทำเรื่องหนึ่งประมาณ 6เดือนครับตอนนั้นเขียนบทด้วย เวลาเขียนบทต้องจำกัดเวลาใหม่ถึงจะเอาคนอยู่ ที่ดีที่สุดมันแค่ 15 นาทีของผม

ถ้าทำเรื่องยาวใช้ใหม่

โชคิที่ส่วนตัวผมเรียนทำโฆษณากับหนึ่งผมก็จะรู้กฎ4ข้อ สด ง่าย เกี้ยว ทิ้ง สดก็คือมีไรแปลกใหม่ให้คนดู ง่ายเรารู้อยู่แล้ว เกี้ยวคือเราจะเอาเรื่องนี้ไปโยงเข้ากันยังงี้ ทิ้งคือมันต้องมีไรแปลกประหลาดใจอยู่แล้ว เรารู้กฎข้อนี้ละ เราลองเอาบทมาทางดู อันนี้น่าเบื่อตัดทิ้ง อันนี้พูดถึงเรื่องนี้ ตอนนั้นเรื่องไกรทองซึ่งในน้ำมันไม่มีแมงกะพรุน ก็ลองคุยกับพี่นิกรดู ก็ลองแปะใส่ไป ก็เป็นไฮไลท์เลยนะฉากนั้นต้องมี เหมือนเป็นฟอครวเลยนะ รู้ว่าอาหารจานนี้จะต้องมีอะไร ว่ามันไหลไปเรื่อยใช้ใหม่ มันจะมีเรื่องยาว อันนี้เราต้องการปูคนอื่นดูเรื่องเล็กไว้นะแล้วสุดท้ายมันจะไปถึงเรื่องอันนี้ ซึ่งไวกหลายๆหรือเรียกภาษาวัยรุ่นคือเขียนส่วนตัวคือผมชอบเรื่องนี้ผมก็จะเก็บเอาไว้ โดยส่วนตัวเรารู้ว่าเราเป็นคนคุมทั้งหมดใช้ใหม่ครับ เช่นเรื่องนี้อะยากเล่นมากเลย แต่ยากนะผมกลับชอบวิธีการเล่นของเกลือดูรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้างแต่ผมรู้สึกว่ามัน

ทำไมเบบี๋ไม่มาถึงมี 3 คน

คนจริงๆเคยมี4คนคนแรกสุดคนที่ก่อตั้งบอกให้พวกผมรวมตัวกัน เรียนอยู่ธุรกิจบัณฑิต ชื่อ คุณโจ แล้วพอมาดังตัวกันหลวมๆเขามาป่วยแล้วก็เสียชีวิตไปก่อนครับผมก็เลยเหลือ3คน แล้วก็ตอน3คนก็เล่นกันหลวมๆแยกไปเล่นเดี่ยวบ้างจนกระทั่งละครใบ้ที่แบบแข็งแรงขนาดนั้นมันไม่มีจะทำไงให้เขาจ้างเรา3คน ถ้าลองไป3คนมันจะแข็งแรงกว่าใหม่ มันเกิดจากคนดู พอไป2คน คนดูถามทำไมเหลือไม่มาครับพอไปคนเดียว อ้าวแล้วชมพูกับฟ้าไปไหน มันก็เลยรู้สึกที่เราจะต้องไปพร้อมกัน 3คน พอไปไม่มีปัญหาเลยนะ พอเป็น3คนเนี่ยคนไทยก็เลยคิดแบบว่าละคร

ไปต้องมี3คน ไม่เคยรู้สึกของตัวเองดังจนมีช่วงหนึ่งมีคนถือปี่เราโอเครเรดังแล้ว เรามาถูกทางแล้ว แล้วนั้นงานเจียบมาก มีคนเอาคนรูปผมไปสุดท้ายก็ไปสุดท้ายก็ถือปี่ไม่เป็นไรแสดงว่าดังละ

มีงานไหนที่แบบว่าคนชอบแล้วยังพูดถึงทุกวันนี้ไหม

มีครับมีเรื่องไทยจำ แล้วก็เรื่องทีเล่นกับพีนิกรครับใจยักษ์ แล้วก็พวกเบบี๋ไม้มโหรี หลังๆคนก็ชอบกันครับ แต่ว่าที่เป็นเรื่องคลาสสิกของผมก็เรื่องหนูน้อยหมวกแดงเป็นเรื่องที่เล่นทั่วโลกเยอะที่สุด แล้วปีนี้มีอะไรเวิร์คทัวร์ครับ ปีนี้เอาสตาร์วอของพีค่าเง 45 นาทีด้วยนะครับ ผมจะกระชับเหลือแค่20นาที ส่วนสตาร์นี้เราจะทำเป็นงานที่เข้าไปในtheater ครับ ส่วนสตาร์ทโชว์เราก็จะเป็นอังกาหนึ่งแยกงานกันครับ อย่างที่เทศกาลหุ่นทีจะเล่นกันนี้ก็เอาสตาร์วอไป เพราะว่ามันเป็นออฟเจคทีฟเตอร์ที่เล่าเรื่องสตาร์วอผมชอบอันนั้น ใครเคยถามไหมเบบี๋ไม้มทำไมไม่พูด เคยพูดแล้วพีคนดูบอกเจียบดึกว่าบางทีเล่นคนดูอยากให้พูดพพูดเยอะๆแล้วไม่สนุก

เพลงเลือกยังไ

เลือกที่ชอบก่อน แล้วก็เรื่องบางเรื่องเกิดจากเพลง อย่างเรื่องไทยจำมาจากไหน Theme หลักๆมาจากไหน ประเด็นสังคมหรือว่าประเด็นอะไร ประเด็นสังคมครับ ตอนนั้นมีประเด็นหลักๆเลย เล่าให้พีนิกรฟังเรื่องที่ซบรตบาดกันแล้วยังกันตายตอนนั้นเป็นข่าวดังมากเลยพีมันต้องขนาดนั้นเลยหรอ พีนิกรทำ ทำให้ผมนึกถึงพีโน้ตเลยจริงๆพีโตเป็นละครใบ้ะครับเขาจะเอาประเด็นที่ง่ายแล้วเข้ากับกระแสสังคม เขาจะเล่นไปด้วยพูดไปด้วยทำให้คนดูยิ่งเห็นภาพ เขาเล่นละครเวทีแล้วขำมาก เขารู้จังหวะจังหวะเขาดีมาก อยู่ดีไปแอบในกระเป๋าคือ

เข้ามาทำละครอย่างไร

จริงๆผมก็อยากเป็นนักโฆษณา ละครไปเล่นเอาสนุกๆ เล่นแล้วเป็นงานอีเว้นจ้งครับได้ดังอีเว้นแล้วก็ไปขอทำโฆษณาฟรีครับ ตอนแรกเอาพอทไปยื่นแล้วเขาไม่เอา ผมทำให้ฟรีเลย เขาบอกมาลองฝึกงานฝึกอยู่6เดือนเขาบอกไปเหอะ ตอนนั้นจำได้เลยออกหักบอกพี่ผมขออยู่ต่อ อยู่ไปเองก็กินพื้นที่เขาเอาคนดีๆมาเถอะ ไม่เราเกิดมาเป็นนักแสดง ไหนๆก็เพื่อนกับบอกกลับมาละครใบ้ใหม่แล้วก็ลองเอาโฆษณามาแทรก มันได้ผลนะเพราะวิธีการเล่าเรื่องข้อเด่นของเราเลย 4 อันนั้น

แสดงที่ไหนไม่ชอบ

เล่นต่างประเทศเฟลก็มี แล้วก็ไปเล่นงานในเมืองไทยไปเล่นงานคนรวยมากครับเป็นรุ่นพี่ผมเป็นงานเลี้ยงแบบว่าปิดบ้าน เขาบอกว่าเจ๋ง เขาดูผมไปเล่นหลายที่ได้ดั่งก็เอา แต่คือแบบอยากให้อบไฉนที่สุดแล้วเขารู้ไหมไม่ แล้วเราอินเตอร์แลกที่ฟกว่าเขาเล่นแบบจนได้ยินเสียงซอจนเรารู้สึกว่าวินาทีนั้นมันยาก ตอนแรกก็เฟลนะครับแล้วก็คุยกันว่าอ้อมมันไม่ใช่ที่ของเราเราไม่สามารถเล่นได้ทุกที่

เวลาคิดงานคิดที่ไหน

จริง ๆ ก็สถาบันปิติส่วนมากก็เหมือนหลักสมัยก่อนที่เศรษฐกิจฟู ๆ ก็ข้างนอกอย่างนี้แหละ แต่เดี๋ยวนี้ก็ในนั้นแหละครับ ก็นั่งง่าย ๆ คุยง่าย ๆ และยิ่งพักนี้ผมมีครอบครัวและเวลาน้อยจริง ๆ ก็รู้สึกจะทำไม่ว่าหนึ่งต้องมาแบบเราว่าเวลาเท่านี้ ทำได้ตัวอึดอัดแต่พอมามองอีกทีมันทำให้สองเรามันคิดว่าเวลาแค่นี้จะต้องทำให้ได้นะ มันทำให้เราคิดได้ไวขึ้นเร็วขึ้น

ต้องมีกี่เรื่องย่อย

อย่างน้อยต้องมีเรื่อง 6 เรื่องไม่ต้องประเด็นเดียวกันไหม เราจะโบเรื่องไว้ละอย่างเรื่องสุดท้ายเราก็คิดคำไว้ เรื่องสุดท้ายมันต้องเจ๋งสุดเปิดด้วยความสนุกปิดด้วยความประทับใจ เราจริง ๆ ไม่ได้รู้ตั้งแต่ต้นนะครับจริง ๆ มันก็ต้องทดลองถูกทดลองผิดหลัง ๆ เริ่มรู้เวลาไปต่างประเทศภาพจริง ๆ ในเมืองไทยเรายังไม่ชัดเท่าต่างประเทศนะครับ ถ้าไปดูที่ต่างประเทศจริง ๆ คือจะจุกจุกจุกหลานมาเลยครับเราก็จะรู้ว่า ปีแรกไปเรื่องหนูน้อยหวิวแดงได้ ปีต่อมาเอาเรื่องเซียวเซียวไปเล่นที่มาเลเซียได้หัวน้อยอยู่แล้วปรากฏว่ามันเหมาะกับผู้ใหญ่เด็กก็ดูได้แต่ว่าหนูน้อยหวิวแดงคือกริดตลอดเรื่องครับคือเรื่องมันถูกสร้างมาเพื่อเด็กจนต้องแบบโอเค ต้องเอาเด็กเป็นตัวตั้งก่อนอย่าง เช่น พิกซ่าครั้นสร้างการ์ตูนให้เด็กดูแต่ก็ต้องให้ผู้ใหญ่ดูด้วยเหมือนปูพื้นไว้อีกชั้นอะครับ ใจยักษ์สนุกผู้ใหญ่ได้สาระ แต่ว่าประเด็นบางภาพมันรุนแรงเกินไปสำหรับเด็ก เพราะเด็กที่เข้ามาฟี มันอย่างนี้เลยฟี ที่นั่นผมคือดิสเนี้ยนไอซ์อะครับคือแบบจุกมาแบบนี้เลยครับ สิ่งที่ต้องทำก็คือทำให้เด็กสนุก สุดท้ายต้องออกมาถ่ายรูปกับเด็ก ต้องให้เด็กแค่นั้นก็ต้องมาถ่ายรูปกับเด็กเด็กเขารอ เหมือนดิสเนี้ยนไอซ์ พอไปทิศทางนั้นเรื่องที่ยาก ๆ ที่เคยเล่นในเมืองไทยอย่างเช่นผมทำเรื่องนี้ เรื่องนี้เกลี้ยยากใช่ปะ เกลี้ยกมือขอโทษนะครับ ฟีเกลี้ยเล่นกับเด็กได้ไหมเกลี้ยมีหน้าที่เล่นกับคนดู เกลี้ยก็จะรู้ว่าเกลี้ยจะต้องเล่นกับเด็กอย่างเดียวเลย แต่เวลาไปเมืองนอกถ้าเป็นสเตทเวทีไป 6 คนครับ เอาไฟกับเสียงไปและก็โปรดิิวเซอร์ไป เรามีหน้าที่กำกับแล้วก็เล่นอย่างเดียวย่างนี้ก็ฟีเกลี้ยเล่นกับคนดูนะผมไม่เล่นนะฟีเกลี้ยเล่นได้ฟีเกลี้ยไปผมเล่นคู่กับจิ้งแล้วก็เรื่องใหญ่ผมคอยกำกับผมคอยดูภาพจริง ๆ เริ่มงานกำกับเพราะไปต่างประเทศนี้แหละครับเรามาสามารถจ้างฟิสิกหรือใครไปได้ต้องจัดการเอง โดยมากต้องคิดเรื่องเองอยู่แล้วนี่

ผู้กำกับในดวงใจไหม

ทุกคนเลยครับเพราะแต่ละคนมีแนวเป็นของตัวเอง ฟีนิกซ์ก็ดัดจริตเก่ง พี่ดาเงะก็จะสะท้อนสังคมแล้วก็มีภาพเซอร์ไพรส์อะไรบางอย่าง พี่จาค่ายพี่ดาเงะแต่พี่จาจะลงชอมมากกว่าได้หมดเลยครับเราอยากจะทำไรได้หมดเลย ฟีนิกซ์ก็ต้องได้เท่านี้ละ พี่อ๊วกก็อีกแนวหนึ่งแต่พี่อ๊วเราให้เขากำกับแนวพูด พี่อ๊วจะมีความใจเย็นมาก พี่อ๊วกกับพี่จาค่ายๆกันก็เปิดพื้นที่ค่อนข้างเยอะ

นิกร แซ่ตั้งกลุ่มละครแปดคูณแปด

แนวของพี่คิดว่าตัวเองเป็นแนวไหน

เป็นแบบเชื่อมโยงได้กับสังคมปัจจุบันจะทำอะไรก็ตามแต่หัวข้อหรือประเด็นมันต้องโยงกับปัจจุบัน เกี่ยวกับพวกวิญญูณจิตวิญญูณการเป็นคน จิตสำนึกหลายคนไม่ได้เป็นแนวนั้น พี่เอามาจากตัวตน ทำไมต้องมีวิญญูณทำไมต้องมีผี รู้สึกว่าจะซื่อม้ายดมันเคยทำเรื่องอมมนุษย์ในงานของผมเขียนเป็นวิจัยในห้องเรียนอะเนอะผมก็เออจิงวะหลายชิ้นอะเนอะไม่ได้ทุกชิ้น แต่คิดไปในหลายๆชิ้นจะมีตัวที่ไม่ใช่คนอยู่แต่ไม่ได้เรียกว่าเป็นวิญญูณบางทีก็เป็นอย่างอื่น นรกรเปรต มันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่มนุษย์หน้ากากผมมองหน้ากากเป็นมนุษย์เผ่าพันธุ์หนึ่ง งานปีที่แล้วพี่ก็เป็นวิญญูณนะพี่โซว์บนเวทีอะ งานหน้ากากใช้ๆมันมีวิญญูณ ของพี่โดดเด่นเรื่องการมีตัวตนของคนสปีริตของคนพี่ชอบพูดถึงสปีริตของคนแล้วคนต้องมีสปีริตอะไรบางอย่างยกตัวอย่างเช่น ไม่มีเรื่องวิญญูณนะอันที่ไ ร่น้ำข้าวสองฝั่ง แม่น้ำก็พูดถึงสปีริตของคนเหมือนกัน งานรวมๆของพี่เป็นใหม่หรือว่าเป็นช่วงๆ พูดถึงจิตวิญญูณของมนุษย์อยู่เยอะ แต่สำหรับผมมองว่าแต่ละชิ้นมันมีเป้าวัตถุประสงค์ที่ต่างกันพี่โจ้ ดาระกา เคยเขียนคำนิยมให้ตอนพิมพ์หนังสือว่าพูดถึงสันติภาพซึ่งเราก็มองว่ามันอาจจะมียะไรบางอย่างที่หมายความว่าให้คนอยู่กันอย่างสุขสงบที่แน่ๆเลยประเด็นผมไม่ชอบความรุนแรงต่อต้านการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาอันนี้มีอยู่อย่างเห็นชัดก็คือพระเจ้าเซ่งฟุดเรื่องความรุนแรงชัดเจนที่เขียนเพราะว่าหนึ่งเหตุการณ์ตึกเวอเทรตถล่มมันเกิดกระแสของโลกเกิดการยั่วยุให้เกิดการแก้แค้นมากขึ้นรู้สึกว่ามันไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาที่แท้จริงจะแสดงให้เห็นภาพว่าถ้าทำอย่างนี้แล้วไม่ควรทำตาม

เวลาที่คิดงานพี่คิดตรึมก่อนหรือพี่คิดเนื้อเรื่องได้ก่อน

แล้วแต่ส่วนใหญ่แล้วจะได้จากเหตุการณ์ก่อน เหตุการณ์เออมันน่าสนใจดิเนะ ในฟ้านักได้จากอะไร ในฟ้านักได้จากข่าวยาซีกินี่แหละข่าวนายกรัฐมนตรีต้องไปไหว้เราก็สงสัยว่าทำไมจิ้นกับเกาหลีมันต้องแบบไว้วายเพราะว่าสำหรับเราการไปเคารพดวงวิญญาณมันเป็นพิธีกรรมที่ดี

งาม มันโยงไปถึงตายไปแล้วยังไม่ให้อภัยกันหรือ ที่สังเกตจริงๆที่มีงานการเมืองเข้าไปอยู่ด้วย แอบมีการเมืองเล็กมาตลอดเวลา มี มีตลอดเป็นเรื่องการปกครองแต่เราไม่ได้ไปโจมตีเราไม่ใช่ละครโจมตี ของพี่ไม่ได้เสียดสีแต่พี่เล่าให้เห็นภาพ เห็นถึงการจัดการของรัฐที่ไม่ได้มีประสิทธิภาพทำให้ชาวบ้านต้องเดือดร้อน เราไม่มีการแบบใส่ภาพเข้าไปคนเรามากมีทัศนคติส่วนตัว ทัศนคติส่วนตัวเนี่ยมีทั้ง อคติ และ ชื่นชมในงานพี่พยายามทำให้ทัศนคติเป็นกลาง ใช่ว่าพี่ได้สองฝ่าย เพราะว่าถ้าคุณมีทัศนคติส่วนตัวแล้วมันจะมีผลต่อการแสดงอย่างเช่นความคิด ข้าราชการคนที่มีอคติต่อข้าราชการว่าโกงแบบนี้มันก็จะสร้างทัศนคติขึ้นมา ครูจะเป็นแบบนี้ๆ ทหารจะเป็นดุโหดเหยียดคำก็ต้องเลวเห็นแก่ตัว สำหรับเวลาสร้างงานพี่จะเน้นแอตติจูดที่มีต่อ สิ่งเหล่านั้นคืออะไรแล้วจริงแล้วมันเป็นอย่างนั้นจริงๆป่าว พวกวิญญูณอย่างนี้พี่คิดได้ไงเอามาจากไหน โอ้เด็กจากเปรตเนี่ย จริงๆแล้วมีเรื่องปัญหาการทำแท้งมาก่อนแล้วมันก็มีอยู่ตลอดเวลา ช่วงนี้มันซาไปแต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามันไม่มี แต่นักข่าวไม่เล่นไปเล่นอย่างอื่นเล่นข่าวการเมือง เรื่องคลิปเรื่องนู่นนี่ ความรุนแรงมันไปตกอยู่กับคนที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ เขียนนรกจากเปรตเพราะว่ามองว่าเด็กที่ถูกทำแท้งมันไม่มีปากไม่มีเสียงผมมักจะเขียนเป็นเสียงของตัวละครที่ไม่มีโอกาสได้เถียงไม่มีโอกาสได้มาชี้แจง

จุดเด่นของละคร

จุดเด่นของพี่อีกอันคือพี่สามารถสร้างตัวละครที่คนจดจำ ใช่ว่าเราอยากรู้ใจว่าถ้าเค้าต้องตอบมาได้เขาจะตอบว่าอะไรเขาจะรู้สึกยังไงนี้แหละเรื่องสำคัญ

เรื่องไหนที่คิดว่าได้รับการตอบรับดี

ไร้พำนั ก็ยังมีคนพูดถึงให้เอามาทำอีกแต่ก็ยังไม่ได้ทำพระเจ้าเซ็งไม่ได้ทำแล้ว พบรัก ทำหลายครั้งแล้ว ที่พี่พูดผมชอบหมดเลยงานไหนที่ตัวเองชอบ ชอบหมดทุกอันแต่ละช่วงเวลา ใช่ว่ารู้สึกที่เราได้ทำไปอย่างเต็มที่อะนะ แล้วตอนจบของพี่พี่จะชอบให้คนดูคิดเองหรือเปิดแล้วแต่ หรือว่าเราแอตจัสไว้อยู่แล้วจะต้องเป็นอย่างนี้ ก็ส่วนใหญ่งานตัวเองทั้งนั้นไม่เคยกำกับงานคนอื่น ปกติก็ทำแต่งานของตัวเองหรือกับเบนแค่นี้ พี่แล้วเรื่อง เรื่องเกิดดับ เกิดดับก็ดี เป็นเรื่องที่ยากทำอีกแต่ยังไม่ได้ทำ เกิดดับตอนนั้นคิดจากอะไรครับ เกิดทำนี่เลยเวียนหัวตายเกิดชัดเจน พูดเรื่องเวียนหัวตายเกิดที่ไม่ได้เข้าสู่ตร เวลาคิดงานนี้พี่นั่งเขียนเลยไหม แล้วแต่ขึ้น ถ้าอันที่เป็นบทส่วนใหญ่จะเขียนก่อนมีไอเดียแล้วเขียนก่อน แต่ถ้าเป็นอย่างใจยักษ์ ใจยักษ์ก็ชอบนะ อันนั้นไม่มีบท ใจยักษ์ทำกับเบบี๋ไม้ม เมาส์ไม่มีบท อดีตสังหรณ์ไม่มีบท ถ้าสมมุติไม่มีบทพี่จะวางโครงเรื่องไว้ก่อนหรือว่ายังไง ใช่มั้ยจะมี Theme หัวข้ออยู่แล้วแล้วก็ทำเลยวันนี้ทำก็ขึ้นก็ว่าไป มันจะมีเรื่องในใจ นี่เราสร้างคาแลคเตอร์ให้เขาหรือเขาสร้างเอง แล้วแต่ อย่างใจยักษ์ นี่ไอ้ทามันบอกว่า ผมว่าเราเป็นยักษ์เล่นซีนเหยียบแมลงสาป แล้วแสดงสด แล้วก็จ๊ตๆไว้ อ่า แล้วก็จำไว้ทำอะไรไว้

แสดงว่าคนเขียนบทต้องเป็นผู้กำกับเหมือนกัน

มีพื้นละครชัดเจนแล้วจะไปทำอะไรก็ได้รู้โครงเรื่องทั้งหมดละพี่สามารถทำได้เองอัตโนมัติ ไม่เข้าใจ พี่มีโครงเรื่องอยู่ในใจอยู่แล้วใช่ไหม บางเรื่องมีโครงเรื่องบางเรื่องไม่มีโครงเรื่อง เรื่องที่ไม่มีโครงเรื่องก็จะมีแต่หัวข้อเหมือน อย่างเช่นใจยักษ์นี่ก็จะพูดทั้งหมดเกี่ยวกับยักษ์มันจะทำไมก็ได้ โครงเรื่องนั้นมันเป็น 20 โครงเรื่อง 24 โครงเรื่อง หรือแม้กระทั่งเราจะใช้คำพูดในเรื่องต่างๆการใช้คำพูดมีกี่วิธี 64 วิธี 80 วิธี

เราเวลาพี่เขียนบทมีใครมาช่วยให้พี่อีกที่ไหม

ไม่มีใครมาดูทั้งสิ้น เวลาเขียนบทมีที่ส่วนตัวไหม อย่างเช่น ร้านกาแฟ เคยเขียนทุกอย่างอะ เขียนที่บ้าน ชักระดาษ สมุด นั่งเขียนค่อยมาพิมพ์คอมพิวเตอร์ที่หลัง

แล้วเวลาคิดงานไม่ออกพี่มีวิธีการอะไร

มันต้องคิดเสร็จแล้วค่อยเขียนอะพี่ไม่แบบคิดไปเขียนไปเพราะจะนั้นอยากเขียนเรื่องนี้ สมมุติตรรกะจนกระทั่งมันไม่ได้คิดเดี๋ยวนั้นก่อนหน้านั้น2ปีเจอใครก็ตามถ้ามีเด็กถูกมาทิ้งอยู่หน้าบ้านจะทำอะไร ก็ถามไปเรื่อยๆก็ไม่ได้เขียนอะไรทั้งสิ้น จนไปเรียนฝรั่งเศสปีนึงกำลังจะกลับก็เขียนมาหาพี่ใจเนี่ยผมจะเขียนบทผมกลับมาผมจะเขียนบทเรื่องนี้เขียนใส่คอมพิวเตอร์แล้วส่งมาให้พี่อ่านเรื่องนั้นเขียนที่ฝรั่งเศส แล้วก็ไม่ใช่เขียนเป็นกระดาดลายมือแล้วส่งไปรษณีย์มาแล้วมีคนทือินบ็อกพิมพ์ มาให้แล้วพี่ใจก็อ่านแล้วพี่ชอบบอกกลับมาทำเรื่องนี้ แต่งานพี่เหมือนจะมีเป็นมูฟเม้นมากขึ้นไหม เพราะว่ามันสนใจหน้ากามันก็เลยไม่พูดแต่หน้ากามันมาตั้งนานแล้วมีมาในแต่ละชั้นอยู่แล้ว แล้วมีงานไหนใหม่ที่แบบโดนคอมเม้นเยอะแล้วคนไม่ชอบไม่เข้าใจ มีคอมเม้นที่ไม่ชอบไม่เข้าใจแรงๆอยู่อันนั้นก็เกิดจากนี้แหละ คำว่าไม่เชื่อศาสนาจบ เขาไม่เชื่อว่าไปเกิดได้ เขาไม่เชื่อเรื่องน้ำชานี้ก็จบเลย จะไปอะไรเป็นต้นไม่ไร้สาระ

บทสนทนาพี่คิดมาจากอะไร

ตัวละครตัวนั้นหรือว่า ก็คาแลคเตอร์มันน่าจะพูดอะไรมันจะทำอะไร แล้วพี่เคยจับงานของคนอื่นมาอ่านแล้วคิดว่ามันดีจังเลยพี่ว่ามันเกิดจากอะไร แรกๆอ่านหลังๆไม่ค่อยได้อ่านสมัยก่อนอ่านฝรั่ง ตอนนี้อยู่เรื่องของ ของอัน ชอบนางตั้งแต่ขึ้นแรกแล้ว ผมชอบอุปบล ซึ่งจริงๆแล้วงานมันมาพร้อมกับการนำเสนอในรูปแบบของมันเลยโดยตัวบทมันจริงๆคนเอาไปอ่านไม่รู้เรื่องหรือว่ามันเกิดอะไรขึ้นถ้าไม่ได้เห็นภาพการนำเสนอของมันบทละครของอันมันไม่สวยเท่าภาพที่เห็น วิธีการเล่าเรื่องเขาสนุก บทละครของอันถ้าอ่านแล้วมันเฉยๆไม่มีอะไรเลยเอาบทมันไปให้เด็กกำกับไม่ได้ไม่รู้ไม่เข้าใจไม่รู้เรื่องอะไร ชอบวิธีการเล่าเรื่องเขาเนี่ยอัน ชอบมุมมองของมันแหละมุมมองชีวิตต่อเพื่อนครอบครัว การเชื่อมโยงกับตัวละครเป็นไงทำไมถึงไปเชื่อมโยงกับ

วิญญาณ ถ้าเราพูดเรื่องเวียนไหว้ตาเกิดมันก็ต้องเชื่อมกับวิญญาณไม่งั้นมันก็ได้ ไร้พำนักมัน ก็พูดเรื่องศาลเจ้ายาซึกุนิมันก็ต้องมีวิญญาณไม่งั้นมันไม่ได้ พระเจ้าเซ็งก็คือพระเจ้า เพราะว่า ประเด็นที่เราสนใจมันคือเรื่องนี้มั้ง ซึ่งเราก็ไม่ได้ตั้งใจให้ทุกเรื่องมีผี ซึ่งจริงๆ แล้วถ้าเราไม่ได้มอง ว่าเขาไม่มีชีวิตอยู่แล้วก็เป็นคนนี้แหละใช่ปะก่อนจะตายก็เป็นคนก่อนหรือว่าก่อนมาเป็นคนก็ ต้องตายก่อน

เด็กรุ่นใหม่ถ้าจะมาเป็นนักเขียนบทละครได้ต้องมีอะไร

พี่ว่ายุคสมัยโลกมันเปลี่ยนไปแล้วก็ไม่ได้ดูอะดูคน2คนดูเงินออเรชั่นใหม่ งานเขียน มันไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แค่ เรียว สมเหตุสมผลอะไรอีกต่อไปแล้ว มันเรื่อยเปื่อยไปแล้วออกไปได้ มหาศาลมาก

งานของเด็กรุ่นใหม่ที่ชอบของใครบ้าง

ก็มีสแปช เชียเตอกับ สกาเร็ด ไอ้เบนมันก็ไม่ค่อยได้เขียนอะไรละ พี่ว่าละครเวทียังอยู่ ได้ใหม่ต่อไป อยู่ๆ ก็มีเด็กสร้างขึ้นมามีความหวังอยู่บ้างว่ามันไม่ได้เลิกทำไปไงถ้าปกติ หมดเทศกาลมันก็ไม่มีการทำแล้ว ตอนนี้มี กลุ่มนั้นทำสเปซเล็กให้มีที่เอางานมาลง

สัมภาษณ์ นัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

กระบวนการคิดอย่างไร รูปแบบละครเวทีเป็นแบบไหน

ก่อนคิดว่าของตัวเองเลยเป็นแบบไหน คือดูภาพรวมๆเลยว่ามีสิ่งที่มันจับต้องได้มันเป็น ละครตลก ดูจบละเหี้ย เหี้ยจริงๆ สันตาร พวกมันนี่แบบว่างมากหรือไง มันเป็นงานที่รูปแบบการ ทำงานไม่ได้ฟิกตายตัว คือเริ่มต้นแรกๆสมัยก่อนเราก็อำบท เริ่มต้นจากบท เราได้บทก่อนแล้ว ได้นักแสดงที่หลังนักแสดงก็เล่นไม่เข้ากับบทผมก็เลยรู้สึกว่ามันไม่ค่อยโอเคผมก็เลยคิดวิธีการ ใหม่ เมื่อก่อนเสาสงมันมีจำนวนคนเท่านี้ไอ้พวกนี้เล่นได้ทุกเรื่องเราแค่เอาคอนเทรนมาใส่บู๊ป เราให้พวกหนุ่มๆเป็นคนเล่าเรื่องสังเกตไหมพี่ละครเสาสงมันดูพูดเป็นธรรมชาติพูดเป็น ธรรมชาติจนคิดว่ามันเป็นไดอารี่ของมัน

คือเวิร์คช็อปก่อนใหม่ คือคิดตรึมก่อนใหม่

แล้วแต่พี่อะไรก็ได้ คือมานั่งคุยกันก่อนใหม่ คุยเป็นเดือนหนึ่งไม่ได้ทำอะไรกันนั่งกินเหล้า คือเป็นวัยรุ่นที่นั่งกินเหล้าคุยกัน ผมจะเป็นคนทำหน้าที่ขมวดทุกสิ่งทุกอย่าง เราก็อายุกันแบบ นี้อะ คิดแล้วอะไรมันสนุก กวนสันตตินิดแบบนี้ แล้วคิดใหม่ต้นกลางจบไร้ มันค่อยๆมันมา

ค่อยๆ นั่งคุยไม่ได้ตั้งใจ ซ้อมไปก็ สมมุติเราได้เป็นก๊อปปี้เราก็อ่านซ้ำๆ ซ้ำๆ แล้วไม่มีบทเขียน ไม่เคยมีบทเขียนมาก่อนที่ไม่เคยมีมานานแล้ว น้อยครั้งมากที่บทจะสำเร็จก่อนมันเกิดจากการที่ เรามา นั่งคุยแล้วผมก็จะจด สถานการณ์เกิดจากอะไร ก็กำหนดสถานการณ์มาอย่างสมมุติว่านั่ง คุยกันอยู่ดีๆ ชักก็เกิดไรขึ้นต่อ เช่น ชัก ขึ้นนี้เราต้องการให้เกิดผลอะไร เราจะเล่าอะไร อย่าง แบบมันคุยกัน2คนอย่างนี้แม่เป็นคนที่มาถามเราก็มานั่งว่ามันจะเกิดไรขึ้นเท่านั้นเอง เรา คิดกันแบบ simple แค่นั้นเอง กำหนดโจทย์ว่าเราจะไปทางฆาตกรรม เราก็มานั่งคุยกัน กิน เหล้าไปคุยกันไปเดี๋ยววันซอมก็มึงว่าไง เอาใจ มันจะจดไว้พอได้ประมาณหนึ่ง ลองทำเป็น ซี นเวิร์คกันใหม่

มีโครงเรื่องอยู่ในใจเหมือนกันมีไหม หรือว่าไม่มี

มีในใจพี่ก็แต่ไม่ได้แบบ เปิดเรื่องก็ประมาณนี้ ไม่เลย ยกตัวอย่างล่าสุดเทศกาลคือถ้าคน ไม่รู้จักผม ชื่อเรื่องที่จะเล่นเทศกาล โอโหสิเกมส์ ไอเดียใหม่คือมันเริ่มต้นจากการมีไอเดีย คือมัน รู้สึกจากการนั่งคุยกัน คำว่าขอโทษมันยากขนาดไหนวะแค่นี้ผมคุยแค่นี้เรามองประเด็นนี้ ประเด็นเดียวกัน เรามองว่าเราทำไมมันยากเพราะว่าอีโก้หรือเพราะไรวะเราก็อ่อยๆ มานั่งไล่เรา จะคุยกันในเชิงแบบนี้เพราะทุกคนเข้าใจประเด็นละพี่มาในขั้นตอนนั่งคุยกันแบบนี้แหละ นักแสดง ทุกคนเราต้องรู้ประเด็นว่าเราต้องทำอะไรประเด็นอะไร แล้วปลายทางจุดจบมันคือไรวะ แล้วถ้าขอ โทษแล้วทุกอย่างจบหรือแล้วเราจะเล่นเรื่องไรวะ ผมเลยบอกทุกคนว่าผมจะเล่าเรื่องในโมเมนต์ที่ คนดูจะดูไรวะเรื่องนี้มันจะอย่างไรไม่ให้ยอมขอโทษวะ แล้วก็เล่าเรื่องความโกรธ มึงดูสิพี่ ไ้ถ่มมันไม่ยอมขอโทษแล้วดูนะมันจะทำเป็นหลบหน้าหลบตาเราก็จะเล่าเรื่องแบบนี้คนดูรู้แล้วว่า มันผิดแต่มันไม่ยอมขอโทษ ทำไมคนถึงชอบของเสาสสูงเพราะมันเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผมว่าใกล้ตัว คนเรารู้สึกอย่างนั้นเหมือนกัน แล้วจะบอกว่าเรื่อง โอโหสิเกมส์อะพี่มันถูกคิดก่อนจะมีประเด็น เรื่องกราบแล้วผมก็คิดขึ้นมาอีกโปรสเตอร์มันต้องเป็นรูปกราบดินแล้วทำหน้าแบบว่าหลบตา มองบนปากเบะ คิดจากเปิดแบบละครเล่นเรทไปประมาณ 15 นาทีแล้วไม่ยอมขอโทษคนดูอะไร อย่างนี้ก็คิดไปมั่วๆ ก่อนเส้นเรื่องแบบยังงี้ไม่รู้

ลักษณะเด่นของเสาสสูงคือ

สร้างตัวละครที่แปลกแต่จริงเพราะสร้างมาจากที่เห็นยกตัวอย่างเช่นอีคิมพี่ว่าผมแปลก มากเลยใกล้ตัวมาก อีคิมมาจากอะไร อีคิมตอนนั้นผมรู้สึกว่าต้องส่งละตอนนั้นผมต้องไปญี่ปุ่น เราต้องส่งเรื่องละผมคิดถึงผู้หญิงที่เฝ้าคนหนึ่งร้องเพลงคาราโอเกะผมก็ไปเล่าให้เขาฟังว่าจะ เล่าเรื่องผู้หญิงคนหนึ่งแม่ร้องเพลงเหี้ยๆ เสียงเหี้ยๆจนแบบนาราคานเพราะอกหัก แล้วเขา ถามว่าแค่นี้หรือพี่ โครงเรื่อง3บรรทัดแล้วผมก็นั่งส่งไปเรื่อยๆ ผมจะเห็นแบบคาแลคเตอร์อะไร บางอย่าง อย่างเช่นโอโหสิเกมส์รู้ทั้งนี้แต่ก็ทำหน้าทำตาเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นทำไมมึงไม่ขอ โทษวะ ไอ้ความพยายามหลบเลี่ยงที่จะไม่ขอโทษเนี่ยมันคือความสนุก เสาสสูงเหมือนแอบ

การเมืองอยู่เล็กๆ เรื่องอีคัมอะพีมันคือช่วงบูมของเฟสบุ๊คมันคือเฟสบุ๊คพฤติกรรมของคนระบาย ออกบูมแต่เรื่องตัวเองนั้นนั้นนั้นตอนนั้นมันไม่ต้องพอม มันเปรียบเทียบกับเฟสบุ๊คเรื่องราวของอีคัมเป็นแบบนั้น ผมเหมือนคาราบาวอะพีมีเรื่องอะไรก็เอามาเล่า เล่าหมดนะเวลานั้นพอเวลาผ่านไปมันอาจจะกลายเป็นเรื่องแบบอ๋า เรื่องบางเรื่องของผมมันอาจจะอ๋า อีคัมนี้เป็นละครที่มีเด็กนำไปทำเป็นที่ฮิตหลายคนแต่เป็นเวอร์ชั่นเล่นโซโล่หมดเลย คือช่วงนี้เราทำเทศกาลเหมือนถ้าเปรียบเทียบกับเหมือนไฟร์โหลดฟรีแล้วก็เวอร์ชั่นเต็มก็แบบปิดไป จริงๆนี่ตั้งใจอยากจะทำมีสแคชให้เป็นเวอร์ชั่นเต็มๆแต่ว่าไม่มีเวลา แล้วก็ก็ไม่ได้ไปออก

เวลาคิด คิดยังไ

คือมันซุ่มไปเรื่อยๆพีมันเกิดจากกระบวนการซ้อมการคุยคือผมไม่ได้วางแผนว่าคือ บางเรื่องผมอาจจะรู้ว่าตอนจบเป็นยังไ บางเรื่องผมไม่รู้ก็ซุ่มไปเรื่อยๆ คือก็อย่างน้อยคนเล่นเองก็จะรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นแปลนะพีวิชาชีพผมเป็นคนเขียนบทนะแต่เวลาทำอะไรแบบนี้ผมไม่มีบท อย่างที่ผมบอกผมไม่ชอบเขียนบทแล้วนักแสดงเล่นไม่ได้เพราะมันเป็นภาษาพูดเราหมดเลยแต่มีเล่นๆไปภาษาของผมยัดใส่ปาก ต้องพูดประโยคประมาณแบบนี้หรือป่าว เวลาผมนั่งดูผมก็จะใช้เซ็นผมไม่ได้ค่อยอ่านบทผมก็จะค่อยๆมานั่งเรียงว่ามันเป็นแบบนี้แล้วมันก็ต้องจบแบบไหนวะจากนั้นคนดูจะต้องยังไคือเรื่องโรงสร้างมันอยู่ในใจเราพีแต่วิธีการทำงานแบบเรา เราไม่เลือกที่จะใช้แบบที่ แล้วบางครั้งเรื่องดนตรีเรื่องอะไรอย่างนี้ประกอบนี้ทำยังไผมก็คิดเดี๋ยวนั้น พีเหมือนกันทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากการซ้อมหมดมันขึ้นมาเดี๋ยวนั้นเลยเราไม่ได้คิดขึ้นมาก่อนเลยพอถึงตอนนั้นมันต้องอย่างนี้ละ แล้วมันมีอยู่อย่างหนึ่งพีที่ผ่านมาละครของเสาสสูงผมค้นพบโดยไม่ต้องใช้เข็มทิศชีวิตผมมานั่งวิเคราะห์เองจนมีคนมาบอกว่าตัวละครเอกของผมคือผู้หญิงทุกเรื่องเลย มีมียะอะไรกับผู้หญิง คำถามนี้เป็นคำถามที่ดีโอโหใช่เลยกูทำเพราะว่าหรือกูล้างแค้นผู้หญิงที่แม่กูจะทำร้ายความรู้สึกกูวะใช่เลยพีมันเกิดจากแรงขับนั้นจริง แต่ดันไปเข้าใจผู้หญิง โอ้หายาคนเล่นมันเข้าใจผมไม่ได้เข้าใจผมเป็นแค่แบบ มันเหมือนแค่แชร์กันไว่าพีผู้หญิงมันต้องอย่างนี้ มันก็จะเห็นด้วย ผมก็จะโยนถามไปมันควรจะเป็นยังไวะ คนเล่นละครกับผมมันจะต้องแชร์ไม่แชร์ไม่ได้มึงต้องเอาตัวมึงออกมาเยอะๆ ก็คือต้องเปิดหมดผมเปิดนะพีผมเปิดหมดเปิดคุยกันทุกเรื่องเลยเรื่องเชิงแบบอย่างโอ้หายามันเป็นคนทีเปิดออกมามันมีเรื่องทีมันอยู่ภายในเยอะมากความรักของมันเยอะแยะออกมาเป็นงานหมดเลย อย่างเพลงจำได้ไหม ที่ใช้เพลงเบิร์ดอะ ตอนนั้นผมรู้สึกว่ามันเกิดมาจากผมเจอโมเมนต์นี้แต่ไม่ใช่เพลงนี้ ผู้หญิงแม่ให้เพลงดีเกินไปประโยคนี้มันอยู่ในตัวผมแต่อันนั้นมันยังเป็นเรื่องเดิมอยู่แต่ว่ามันถูกทำร้ายไผมชอบทำร้ายตัวละครมันสนใจผมรู้สึกว่าการแม่ล้างแค้นผู้หญิงที่ทำกับกูอย่ามาให้เจออีกเลย แล้วคนดูก็แบบอัสสไอนี้แม่ไง มันมา ณ เวลาของมันมันไม่ได้มาล่วงหน้าก่อนทีจะเกิดขึ้นแล้วทุกครั้งภาพมันจะถูกรีสเตอร์ทอะพีมันเหมือนถูกคิดใหม่เหมือนตอนนั้นอีคัมอะมันคนละสไตเลย

กับเวอร์ชันแรกอันนั้นมันดิบกว่า อีคัมมันท์ถูกพัฒนามาจากอีห้าตัวละครผู้หญิงที่ถูกทำร้ายเหมือนกัน

ถ้าสมมุติเวลาไปเลือกบทคนอื่นเราเลือกไป

อย่างเช่นบุรุษอย่างนี้ บุรุษหรือพี่โจทย์มันเป็นมาอย่างนี้พี่เป็นวรรณกรรมบทละคร ผมก็แบบเรื่องไรที่กูชอบวะ กูชอบเรื่องนี้วะ ผมเคยทำเมื่อประมาณ 10 กว่าปีก่อนสมัยมีบางกอกการละครของพี่บิกเอาเรื่องนี้มาทำเป็นซีรีส์เวิร์ค เพราะผมอ่านจากตรงนั้นแล้วคิดว่าเห็นนี้กูชอบวะ ส่วนเรื่องอื่นไม่รู้เลยผมก็เอาเรื่องนี้ บุรุษแต่สันตารังกูไม่ตามบท พี่หมู่เล่นได้ไงวะ ก็ปรับตามพี่หมู่ไป พี่หมู่เล่นก็ด่าเก่ง คือเรื่องจะเป็นยังไงมันขึ้นอยู่กับนักแสดงด้วยว่าจุดเด่น พี่หมู่อะไ้อ้ห้ยมันเป็นนักดนตรีเล่นเพลงแล้วแม่งเอาอยู่ผมคิดว่าซีรีส์นี้คนดูแม่งต้องแบบอะไรอย่างนี้ เขาเล่นละครรู้สึกว่าเขาทรงพลังอะพี่มันไม่ผีนเขาอะพี่ อย่างตอนขึ้นพระเนี่ยผมว่าตอนแรกกับสายฟ้า มันก็ไม่มั่นใจเป็นตอนที่ซุ่มซ้าที่สุดไม่มั่นใจว่าสายฟ้ามันจะเก็ทรีปาว ร้อยอยู่แล้วว่าสายฟ้าเดี่ยว มันก็หาทางเจอเดี่ยวมันก็ไปเองแล้วก็ค่อยๆ บิดๆ ไปเรื่อยๆ จนมาลงตัวทำให้รู้สึกงานต่างจากบุรุษอะเนอะ พี่ได้ดูของอักษรที่เขาทำใหม่ทีลิต ไม่ได้ดูใช้ใหม่ เขามาขอบทผมเหมือนกันเขาอยากจะเปรียบเทียบดูผมก็ได้บทมาจากของต้นฉบับอ้าวแปลผมก็มา ฉบับอ้าวแปลกับของครูช่างทำผมเอามาเทียบกันแต่ของครูช่างเขาทำเวอร์ชันต้นฉบับของเมื่อร้อยปีที่แล้วก็มาเปรียบเทียบกันดูว่ามันจะเป็นยังไง มันเป็นเรื่องประสบการณ์ด้วยพี่ผมว่า คือถ้าอยู่ในคาตมีที่เป็นสถาบันลักษณะแอคติ้งอย่างนี้แอคติ้งสถาบันผมรู้สึกอย่างนี้ ย้อนกลับมาคือผมเนี่ยมีไอเดียแล้วผมก็จะถามว่าใครว่างจะมาเล่นแค่นี้จบเพราะฉะนั้นทุกอย่างไอเดียผมเนี่ยมันจะถูกขั้ตามคนที่จะมาเล่นให้ผม อย่างตอนมีสแควมผมเอาไอ้จ่าก่อนคนแรกแล้วผมก็นึกออกมึงไปแคสบทที่แบบเล่นน้อยๆ อะเสียตายเราไม่ได้ทำเราป่วยก่อนไงทำไมจบ

คนชอบเรื่องไหนสุด

คนรุ่นก่อนนั้นจะชอบ สามสาวสันตารเลิย เพราะว่าสมัยนั้นมันสดมาก ซึ่งถ้าเป็นสมัยนี้ก็มีคนทำเยอะแล้ว ยุคหลังๆ มันก็ไม่ชัดเจนเท่าไร แต่พี่ชอบเรื่องนี้เนะ อู๊ดอึดที่เป็นหมู่อะ อยากเอาบทอย่างนี้ให้เด็กดูน่าสนใจ เสียดลีแบบชัดเจน คือแบบละครมันไม่มีอย่างนี้มานานละ ใจจริงๆ น่าจะเอากลับมา พี่ว่าความสุขก็ไอ้ครณะเปรียบเทียบอะไรชัดเจน แล้วในส่วนตัวชอบเรื่องไหน ส่วนตัวทำแล้วชอบที่สุดผมชอบ คุมะมังกู จนถึงวันนี้ผมก็ยังชอบในเชิงแบบถึงแม้มันจะไม่ได้โดดเด่นไรมากเวลาผ่านไปแต่ในขณะนั้นที่ทำผมว่ามันฉลาดเรารู้สึกแฮปปี้ โดเลกชั่นของการกำกับด้วยใช้เวลาช้อมนาน

แล้วมีเรื่องไหนเฟลไหม

เฟลก็มีเรื่องสุดแสนเสียใจแม่แวนพอมผมไว้ในตู้ เป็นเรื่องที่ทบทวน อาจารย์ดูเป็นคนแปล นานมากแล้ว พี่ก็ยังไม่มาขอยุ่เลยจะเอาไปทำเรื่องล่าสุดของเขาที่กำลังเล่นอยู่ เขาก็มาขอทบทวนเพราะว่ามันมีส่วนใดส่วนหนึ่งในเรื่องนี้แหละมันอยู่ในเรื่องของเขามาก็เลยบอกว่าผมไม่มีบทแล้วไปอยู่ในไหนก็ไม่รู้ อีคิมก็ชอบแต่ไม่ได้ชอบบรรยายการทำงานมากกว่ามันไม่ค่อยสมบูรณ์แบบ

คนเขียนบทต้องมีอะไรอยู่ในตัวบ้าง รุ่นใหม่ต้องมีอะไรบ้าง คือเรื่องที่เขาจะเล่าคือเรื่องอะไร

มันจะสามารถที่จะไปต่อได้ขนาดไหน ไม่สามารถหาวิธีการเล่าที่จะบอกทุกคนได้ว่าเราจะทำเรื่องนี้เพราะอะไรแต่ผมบอกว่าแม่งสนุกเหี้ยแต่ว่าเรื่องของโทษเล่าปุ๊บก็รู้ละว่าสนุกแน่นอน อย่างนี้คือผมกลั่นกรองแล้วพี่ผมคิดมาแล้วว่าจะเล่าอะไร ตอนนั้นตั้งชื่อเหี้ยชื่อเหี้ยไรดีวะ เคยไปดูงานของคนอื่นใหม่ที่ว่าบทไม่ได้คิดว่าเกิดจากอะไร มันก็คงหลายเรื่องละมั้งยกตัวอย่างงานของไอ้ทั้น คือผมไม่ค่อยคอมเม้นมันคือไม่คอมเม้นออกสื่ออย่างมากที่สุด แค่ชม แต่งงานมันรัก งานแม่งรักไปหมดเลยจะเอาทุกอย่างอะ อย่างงานล่าสุด ปีเตอร์แพนผมก็สงสัยทำไมถึงแบบคนชื่นชมกันนักหรืองานอะไรก่อนหน้านี้ของมัน ผมไม่เก็ทงานมันเลยก็รู้สึกว่ามันเต็มไปด้วยความรุกรังเต็มไปหมดมันแบบไม่ขาดสักอันซึ่งตัวมันเป็นคนแบบนั้นไง มันเป็นคนที่มีปัญหาในการเขียนบทสูงอยู่เหมือนกัน มันมีอะไรบ้างอย่างไม่เชื่อมกับคนด้วยมันทั้งคน ตอนพี่ดูแรกๆไม่เข้าใจว่าทำไมมันไม่ยอมจบนะหรือยังงี้ล่าสุดเขียนนิยายเป็นเรื่องผีแบบผีสิงก็ดาร์ เข้าใจนะแต่พยายามหาสิ่งที่เชื่อม ทำไมต้องเป็นก็ดาร์ไฟอิงบิวะ มันสวยดีพี่ ไขว่ไขว่เข้าใจมึงแต่มันแบบทำไมต้องเป็นก็ดาร์ไฟอิงบิวะ มันมีประโยคหนึ่งผมคิดให้มัน ดนตรีแม่งเหมือนศาสนา ก็ดาร์มันก็เหมือนกับศาสนา ไร้แหละผมจำได้อารมณ์ไม่ได้เรื่องมันเล่าแบบพวกคนไปทำลายหัวโขน แต่ความเหี้ยของมันคือนักดนตรีในเรื่องนี้มันเหมือนวงสลีน็อตที่แบบมีปุมมีของมีครุคือมันแบบล้อเลียนคือมันแบบเอากิตาร์ไฟร์วีมาทำแบบเหี้ยๆสุดท้ายก็มีผีอยู่ในนั้นเพื่อให้มันลึงกับคนซึ่งอันนี้ละครทุกเรื่องของผมมันมี มันต้องลึงกับคนหรือกับปีศาจที่แบบโดนใจ

มีไหมเวลาคิดงานไม่ออกทำยังไง

ก็ลืมนอนอยู่ตรงนั้นเป็นปอยพี่มันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการทำงานอยู่แล้วคิดไรไม่ออกบางทีก็ไล่เล่นแล้วถึงจะคิดออก แล้วมีที่ที่แบบว่านั่งเขียนบทไร้ปะ บ้าน ที่บ้านจะเขียนออกหมด แต่ถ้าเป็นละครเวทีนี้ที่ซ้อมหรือเราเจอกันที่ไหนก็จะคิดออกหรือเรากลับบ้านมาก็จะไม่มาคิดละนะทั้งเลยนะไม่เอาเรื่องที่ละครกลับมาคิดถึง ส่วนใหญ่ละครเวทีผมจะไม่ค่อยกลับมาคิดที่บ้าน ถ้ากลับมาบ้านก็แค่เอามาเรียงๆกันค่อยๆคิดไปเรื่อยๆ

มีเรื่องในดวงใจไหม

ผมชอบงานอีวนะเหมือนทุกคนแหละ ลำสุดได้ดูใหม่ เรื่องลำสุดวิธีการกำกับดีมาก จังหวะดีมากขำๆอยู่เสือกร้องให้เยียมมาก ก็เลยถามอีว อีวบอกว่าคือตอนซ้อมเหมือนกันจังหวะนี้ได้ตอนซ้อมแล้วลำสุดแหล่เล่นดราม่าขำคือไม่ได้เล่นจังหวะตลกนะแต่เล่นดราม่า หลังไม่ค่อยไปดูละครเท่าไรติดงานเยอะติดงานติดลูก วันนี้ตัวเองบอกชอบงานอีวคือโดนอะโดนอยู่แล้วในวิธีการของเขาเขาละเอียดในทางของเขามากต้องมีเขากำกับอะคือถ้าอีวเขียนบทแบบนี้อีวต้องกำกับเองนะจะพีเข้าใจนะแต่พีคงกำกับชิ้นนี้ไม่ได้ มันจะเป็นลักษณะเฉพาะตัว

สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

รูปแบบละครเป็นแบบไหน

เราเรียกว่า Movement Theater เป็น Physical Theater นะคะ ไม่ว่าจะพูดหรือไม่พูด พูดมากพูดน้อยยังงี้ก็ตามนะคะ จริงแล้วละครที่เป็นละครพูดหรือ text base เราก็ค่อนข้างอยู่ในท่าอยู่ใน Modern Theater มันก็อยู่ในสาย anti real และต่อมาสู่ เขาเรียกว่า Physical Performance ทั้งหลาย นะคะ เราถือว่าเป็นสายเส้นมันเป็นกลุ่มเดียวกันถ้าสำหรับความสนใจความเข้าใจของเราและความสนใจโดยตรงของเรา ดังนั้นมันพูดเรื่องเดียวกัน พยายามทำอะไรอยู่แต่ว่าละครของเรามัน มันเปิดกว้างไปมากกว่าว่าเราจะเล่นแค่บนเวทีเราจะเล่นแค่ใช้แอคชั่นกับการพูดเท่านั้นนะแต่มันขยายไปสู่การใช้บอดี้มูฟมันขยายไปสู่การเดินแนวใหม่ด้วย

สมมุติเวลาคิดงานอย่างนี้ต้องคุยกันใหม่ หรือว่ามี Theme มาก่อนเลย

คุยมาก่อน มันมีสองส่วนนะคะ คือกลุ่มพระจันทร์เสี้ยวการละครก็รู้อยู่แล้วว่า เน้นที่ละครที่มีเนื้อหาเรื่องของสังคมนักการเมืองนะคะ แต่ที่นี้รูปแบบการนำเสนอมันเป็นรูปแบบการนำเสนอที่กว้างหลากหลายไม่ พิก พุดง่าย ๆ แต่ว่าความถนัดของพวกเราก็อยู่ในสาย Physical Body Movement ต้องบอกแบบนี้ก่อน ถ้าย้อนไป 20 กว่าปีที่แล้วเราเห็นว่าครูของเรา ครู คำณ คุณะติรกร คนที่ทำเทรนนิ่งคนแรกๆเลยในบ้านเมืองเรา แล้วเราก็ได้อันนี้มา เพราะฉะนั้นถ้าในส่วนขององค์กรเราจะคุยกันว่าเราอยากจะทำประเด็นไหนประเด็นสังคมมันกว้าง มันหลายประเด็น มันอาจจะมีเรื่องของวาระโอกาสด้วยแต่อย่างงี้ก็ตาม เมินหลักก็คือเราเห็นอะไรในสังคมแล้วเราตั้งข้อสังเกต อะไรแล้วตั้งคำถามว่ามัน work ไม่ work มันดีอยู่แล้วหรือที่เป็นแบบนี้ เรามีคำถามกับตัวเราเองกับสังคมใหม่ว่ามันน่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือป่าว แต่อันนี้จะชี้ชัดไปที่ประเด็นไหน แต่อันนี้เราก็จะคุยกันและก็กรองไต่เต๋กันเรียกได้ว่าเป็นการแชร์ ลิ่งไต่เต๋กันแล้วค่อยกรองแล้วค่อยเลือก แต่ถ้าเป็นของตัวเองเราเองเลย มีความสนใจประเด็นเรื่อง

ผู้หญิงมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ก็ทำมาตั้งแต่สมัยเรียนแล้วมีทุกเรื่อง มันจะมากน้อยแค่ไหนก็ตาม ดังนั้นเนี่ยเรามองว่าเราจะตั้งโจทย์อะไรให้กับงานแต่ละชิ้น หรือว่าช่วงนี้มี อินแพคนี้เลย มีอินแพคตัวนี้เราจะต้องพูดเรื่องนี้ละเราก็จะเลือกเรื่องนั้น คิดไว้ว่าจะตั้งโจทย์อย่างไร จะใช้วิธีการยังไงเดี๋ยวลองว่ากันแล้วก็มีมีการแชร์ผู้ร่วมแสดง ถ้ามีผู้ร่วมแสดงด้วยก็จะใช้กระบวนการเยอะมากในการแชร์กับผู้ร่วมแสดงกับทีมงานและก็จะค่อยๆต่อกันไป ที่นี้ส่วนใหญ่มันมักจะเริ่มจากโอเดียก่อน กระบวนการคุยเป็นกระบวนการที่สำคัญมากเพราะเราใช้มันเป็นประจำมันอยู่ในสายเลือดฝังอยู่ในตัว เลยว่ากระบวนการพูดคุย ได้เถียงกัน คัดกรอง เลือก หาข้อมูล

มีกระบวนการคิดอย่างไรในตอนนั้น

คิดจากการตั้งโจทย์ ต้องบอกก่อนว่าเราจะทำงานพวกนี้เราก็ต้องมีเครื่องมือพอสมควร แต่จริง น้องๆที่เพิ่งเริ่มต้นเครื่องมือไม่ต้องเยอะก็ได้ แต่ว่าเบื้องต้นมันต้องมี passion มีเครื่องมืออยู่ในตัว รู้ว่าจะใช้ได้อย่างไร จะแปลโอเดียออกมาได้ยังไงต้องมีอย่างนี้ก่อนนะค่ะ ดังนั้นเราเริ่มด้วยโจทย์ เราก็อยากทำงานกับฟาเนี่ยแหละ ฟาเนี่ยเป็นรุ่นน้องเราเนอะ แต่ว่ามันก็มีเรื่องของความเป็นผู้หญิงความเป็นมุสลิมที่เราสนใจ ที่เราเห็นฟามันก็มีโอเดียเนาะจะทำงานตัวเองได้นะ เราก็ตั้งโจทย์มี4ข้อด้วยกันและก็ต่างคนต่างทำแล้วเอางานนี้มาชนกันที่หลัง แล้วก็ตั้งโจทย์ในนั้นก็มี เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ซึ่งมันน่าแปลกมากคือเราเล่นแบบไม่ค่อยตามงานฟาด้วยนะ ไม่ตามไปดูซ้อมฟาด้วยนะ แต่ละคนก็จะมีผู้ช่วยเป็นน้องในพระจันทร์เสี้ยวนี้แหละ คนหนึ่ง ฟาก็จะมีสุกี้เป็นผู้ช่วย เราก็จะมีอิง ศิริธร เป็นผู้ช่วยเพื่อจะได้แบบตอนกระบวนการจะได้มีคนคอยช่วยซัพพอดหน่อย ช่วยดู ช่วยบันทึกใ้ทุกอย่างก็ตาม แล้วก็ไปทำงานแยกกัน มันน่าแปลกใจมาก ตอนที่แยกกันดูครั้งแรก คืองานก็ยังไม่เสร็จดีหรอก ยังไม่เนียบดีหรอกแต่ที่เราเห็นทั้งชิ้นแหละเราเห็นถึงได้ในทันทีและเราเองเนี่ย เราเมซิงในตัวกระบวนการในโจทย์ที่เราตั้งเองมันถึงเลยว่าเป็นผู้หญิงมันออกมาชัดมากความเป็นเรื่องในวัยเยาว์ เรื่องในMemory และในบอดีผู้หญิงมันชัดมาก แล้วมันก็บังเอิญเราก็ดันเศร้ากันทั้งคู่ ดาวดังมากไป แล้วมันเกิดการลิ่งกันอย่างแบบ เหยยมีความสุขมากกับงานชิ้นนี้ ถึงแม้กระทั่งมันจะเจ็บปวดนะ คนเล่นก็เจ็บปวดนะ ร้องไห้กันทุกวัน แต่ว่ามันมีความสุขนะ มันเหมือนเปิดโลกไปอีกชั้นนึงเลยนะสำหรับเรา

แล้วคุณดูคนอื่นเป็นยังไงบ้าง

งานชิ้นนี้ประหลาดใจมาก คนเขียนรีเฟคชั่นให้เราเยอะมาก และก็เขียนทั้งในเฟซบุ๊กเขียนส่วนจิว รวมทั้งเขียนลงสื่อนิตยสาร ลงใดๆเนี่ยเยอะมาก ซึ่งเรารู้สึกว่ามันใกล้เคียงเพราะมันเป็นเรื่องของเรานะ แต่ว่ามันกลายเป็นว่ามันถึงได้มันก็เลยฟรีเซ็นถึงสังคมถึงความเป็นผู้หญิงได้งานนี้คอมเพิมทำให้เราเชื่ออันนี้เนะ ถ้ามว่าเราเชื่อมาก่อนนี้ไหมเราเชื่อ แต่งานนี้ช่วยเราคอนเฟิมมากๆเลย

พีดิดได้ยังไงว่าพีดิดต้องเลือก 4 หัวข้อนี้

จริงๆเราจะตั้งมากกว่านี้ก็ได้ แต่ตอนนั้นเราว่า 4 อันนี้ เราไม่อยากจะเยอะ เราว่า 4 อันนี้กำลังดี เราตั้งจาก passion เราก่อนแหละ เราแต่งงาน เราไม่เคยแต่งงานไม่เคยใส่ชุดเจ้าสาว แต่เรามีสามีมีลูกนะ จดทะเบียนไว้ แต่ว่าเราไม่ชอบงานแต่งงานเราไม่แต่ง พายังไม่แต่งแต่ผู้หญิงทุกคนอยากใส่ชุดเจ้าสาวว่าไหม เราก็เล่นกับตรงนี้ แล้วมันก็มีเรื่องความทรงจำ เราว่ามันถึงกันได้การใส่ชุดเจ้าสาวการมีคนรักความทรงจำอะไร เราว่ามันมาจับตัวนี้ได้แล้วทะเล้นัยชอบกันทั้งคู่ไม่ได้วางว่าคนดูจะชอบทะเล้นัย เราไม่ได้ตั้งว่าตั้งอันนี้แล้วคนจะชอบรีปาว แล้วดังนั้นมีเพลงแต่ว่าเพลงจะก็เพลงก็ได้แต่ว่ามันก็ถึงกันอีกว่า ถ้าดูให้ดีแต่ละคนมันจะมีเพลง 1 เพลงที่มีผลกับชีวิต อย่างเช่น ฟาก็จะมีเพลงเด่นๆ อะไรของเขาของเราจะเป็นเพลง Yesterday Once More ของ The Carpenters มันกลายเป็นว่ามันไม่ใช่เพลงที่ใช้ในเรื่องแต่ว่ามันเป็นเพลงที่มีความทรงจำมี มันหนึ่ง มีความหมายต่อ performance นั้นเอง อันนี้ที่ลืงว่ามันเจอแล้วมันดันตรงกันเลย

แล้วจะจบยังไง

ของเราเนี่ยเราคิดเป็นโอเดียเป็นก้อนๆก่อนพูดง่าย ๆ แล้วเบสที่แสดงสด เยอะมากคิดเป็นก้อนก่อน บางอันเห็นภาพก่อนก็จะเขียนภาพก่อนแล้วทำตามภาพในหัว พูดง่าย ๆ ก็เห็นเป็นภาพมูฟแมนนี่ เห็น ไซ้ๆ เห็นว่าอ้อไปเจตตอต้องมภาพอย่างงี้ๆ จดและจะโยนโอเดียนี้ไว้ แล้วก็ทุกสิ่งทุกอย่างเบสที่อินโฟวเราเลือกเรารู้ว่าต่ออะไร ๆ จะเอามาต่ออะไรกันดี เมื่อทั้งสองขึ้นจบเรามาเล่นให้กันดูเราก็รีไฟฟ์แล้วคุยกันว่า อ้อถ้าจะต้องเป็นของฟาต่อละของเราต่อแล้วหาถึงตรงกลางว่าเราจะถึงกันยังไงเด๋วค่อยมาลึงกัน

ตอนที่เรารีไฟฟ์ชิ้นงานของแต่ละคนเนี่ยเราไม่ได้เป็นผู้กำกับในชิ้นของฟาร์แต่ว่าเรารีไฟฟ์แล้วแต่เราจะเลือกฟาร์รีไฟฟ์ให้เราเราก็ฟังแล้วแต่เราจะเปลี่ยนนู่นนี่นั่นรีปาวแต่ว่าอันนี้ เราชอบในความแตกต่างและหลากหลายเราไม่ตามโครงสร้าง แต่อาจจะไปไปตามโครงสร้างก็ได้ แต่ว่าตัวเราเองไม่คิดว่าจะตามโครงสร้าง

ไม่สนใจเรื่องพีดิด ไม่สนใจเรื่องคลายแม็คต้องบอกก่อนว่า ถ้าการแสดงเราบีอิงพอนเนี่ยถ้ามันเนิบหนาแต่มันบีอิงก็ไม่มีมีความหมายเราเชื่อว่ามันอยู่ได้ตออันอย่างนั้นก่อน งานเราก็จะมีลักษณะแบบนี้อยู่หลายชิ้น ถ้าเด็กรุ่นใหม่ดูมันก็จะบอกไม่พีดิดอะ แต่เราไม่สนใจตรงนั้น

สมมุติคาแร็คเตอร์อย่างนี้ พีดิดจะวางให้ฟาไปคิดเอง

ไม่เลยซึ่งอันนี้เราเข้าใจกันโดยเบื่องแรกเล่นที่ชวนทำเนี่ยก็คือไม่ผ่านคาแร็คเตอร์อะไรเลย ไม่ได้ตอข้ายเลย บอกว่าเราทำโจทยนี้ก็ทำมาเลย ทำภายใต้โจทยเนี่ย

ตอนนั้นที่ดูเหมือนผ่านผู้หญิงทั่วไปเลยไม่นึกว่าจะมาจากพี่ เพราะมันเรื่องใกล้ตัวผู้หญิงรีปาก็ไม่รู้ เลือกรื่องใกล้ไหมหรือว่า

เราว่ามันอินแพคกับเรามีแพชชั่นของเราอะ เราไม่คิดถึงผู้หญิงคนอื่นเท่าไรหรอก แต่ว่าประเด็นที่เราเจอเนี่ย ผู้หญิงคนอื่นก็เจอ มันเป็นอย่างนั้น เราเชื่อว่าใน อินดิวิโดว เนี่ยในปัจเจกบุคคลมันก็สามารถที่จะสะท้อนภาพของผู้หญิงโดยรวมได้เพราะว่าเรื่องเรามันไม่ใช่เรื่องแบบ เอ็นเตอร์เทนเม้นต์อะมันพูดถึง จุดความยากของการเป็นผู้หญิงความยากของวัยเด็กที่เราเจอสภาวะกดดันบางอย่างที่เราเจอเราว่าตัวนี้แหละตัวที่มันเป็นยูนิเวอร์แซล สำหรับผู้หญิงนะอะมันลืกันได้

แล้วพี่มีจุดบันทึกไหม

มีๆ เวลาซ้อมแบบว่า จดเป็นคิ้วๆ จดหลายแบบอะ ต้องบอกก่อนว่าเราเป็นคนจดมาแต่ไหนแต่ไรแล้วการมีสมุดบันทึกในการสร้างงานในการทำงานการรีไฟกานมันอยู่ในกระแสเลือดตั้งแต่เริ่มทำอะไรตั้งแต่แรกเลยอะทำตลอด

ในการสร้างงานใครเป็นคนดูให้พี่ในตอนนั้น

เราดูภาพรวมอีกทีหนึ่ง แล้วใครดูตอนเราเล่นเราอาศัยตา เรามีตาที่ 3 เพื่อตัวเราเองด้วย เราดูภาพรวมมันน่าจะประมาณนี้แต่อย่างไ้ก็ตามเราเชื่อที่ทีมงานด้วยว่า คือเราถามก่อนว่าเห็นอะไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร ฟังก์ที่เค้ารืเควส แล้วเราก็จะเลือกอีกทีแต่ส่วนใหญ่เราไม่เปลี่ยนแปลงนะ เราแทบไม่เปลี่ยนเลย เราแค่อาจจะมียับยูนูนูนี่น้นหน่อย แต่ว่าไม่เปลี่ยน

งานชิ้นมีปัญหาการเขียนไหม

เราว่าเราเป็นไปไม่ได้มันก็กลายเป็นงานชิ้นอื่นมันจะหน้าตาไม่เหมือนนี้ละ ใช่ ถ้าเขียนมาก่อนนะ ว่ามันไม่ใช่

แล้วพี่ทำยังไงให้เล่นทุกรอบให้เหมือน ๆ กัน

มันมีสตอรี่หลังจากเบื่องหลังเนี่ยเป็นสตอรี่เราว่านะฟาก็น่าจะเป็นอย่างนั้นเพราะตามสตอรี่ มันมีเนื้อหาข้างในอยู่แล้วดังนั้นเนี่ยมันจะไม่เพี้ยนไปเพราะว่าเราพูดอันเดิมๆแต่แน่นอนคอเลกต์หรือว่า ฟิลลิ่ง บางอันบางรอบตรงนี้เด่นกว่าอีกตรงหนึ่งเป็นไปได้นะ

เทคนิคเวลาจัดงานนี้คิดจากอะไรก่อน เห็นจากสังคมก่อนหรือว่า

เราผสมสองส่วน ตัวเราด้วยแล้วก็สังคมด้วย แล้วมันมีสองส่วนไปอย่างนี้แต่บางที่มันก็แทรกซึมไปในงานอย่างนี้เลยนะ แต่บางงานวางอย่างนี้เลย

งานพีพีที่ชอบชิ้นไหนที่สุด อันที่พีเขียนบทแล้วได้แสดงด้วย

เขียนบทเราเขียนน้อย แต่อันที่ชอบที่สุดแล้วเป็นตัวเอกมากที่สุดก็คือเรื่อง แสง มันทมี passion ที่เป็นส่วนตัวมาก แต่ว่าเมื่อเขียนออกมาแล้วเนี่ยมันก็กลายเป็นว่ามันลึกลับกับคนได้กับสังคมได้เยอะมากเลยเช่นเดียวกัน แสง นี่ก็ได้รับเฟิกซ์ชั่นที่ดีมาก เสียงวิจารณ์ก็ดี ก็เรียกว่าคนก็ชอบเยอะด้วย และก็มันมีประเด็นของผู้หญิงและก็สังคมที่ใช้ เราก็เลยรู้สึกว่ ในเมื่อเรามี passion กับมันพอ มันทมี passion จากตัวบทประสบการณ์เองก็ตาม ในเมื่อมันสะท้อนออกมาแล้ว มันลึกลับกับคน ผลอันนั้นมันก็ตอบกลับมาหาเราแล้วมันทำให้เรา Go we on สำหรับตัวเราเอง ทั้งๆที่มันเป็นแผลเป็นความบาดเจ็บนะเช่นเดียวกับ I see แต่เมื่อมันคมมันสะท้อนกลับมาหาเรา มันทำให้เราก้าวข้ามอะไรบางอย่างเหมือนแบบไปข้างหน้าได้อีก

ถ้าเราจะหยิบเรื่องไหนขึ้นมาทำอย่างนี้ พีเลือกบทจากอะไร

เอางานบทนะจะอย่างเช่น เราดูความเป็นไปของสังคมด้วยแล้วเราก็ก็นึกว่า ถ้าเป็นอย่างนี้เราอยากพูดอะไรอีกอย่างคือเราซับซ้อนมองใจอะไร เหมือน 2 ปี 3 ปี ที่แล้วเราจำปีไม่ได้ที่เราเลือกทำผีแมวดำเนี่ยมาจากบทละครของ เราถึงหยิบมาทำ

คุณสมบัติคนเขียนบทสมัยใหม่ต้องมีอะไรบ้าง

เราว่ามันเป็นมากกว่าการเขียนบทนะ เราว่าการทำงานศิลปะ ง่ายๆเลยเบื้องต้นมันมี passion พอริ้วมันมี passion หรือความรักในงานในสิ่งที่เราจะพูดแล้วมันสำคัญกับเราพอไหมพอเราสำคัญกับเราพอมันสำคัญกับคนอื่นพอไหม เราว่ามันสำคัญหมดเลย สำหรับคนที่ทำงานศิลปะไม่ใช่แค่คนเขียนบทแต่ที่นี้พอคนเขียนบทปรับมันเหมือนเป็นพระเจ้าที่คุมชีวิตชะตาชีวิตของตัวละครอื่น ๆ รวมทั้งชะตาชีวิตผู้กำกับด้วย มันก็เรื่องทำให้รู้สึกว่ถ้ามันเป็นเรื่องของตัวเองคนเดียวโดยไม่ลึงเกี่ยวข้องกับใครเนี่ยมันก็ไม่มี ความหมายกับคนอื่น

เขียนที่ไหน

เราต้องเขียนที่บ้าน เราเขียนที่อื่นเราไม่มีสติ เราไม่มีสมาธิ แต่ว่าคิดงานคิดที่อื่นได้แต่ว่าเขียนบทต้องเฝ้าบ้านตรงไหนก็ได้ในครัวอะไรก็ได้ แต่มีมุมของตัวเอง เวลาคิดงานไม่ออกชอบเดินเป็นเรื่องปกติที่บ้านจะเข้าใจ แต่ถ้าไปทำงานข้างนอกกับคนอื่นเขาจะไม่เข้าใจ งั้นเราเขียนที่บ้านดีเพราะจะลูกแล้วเราจะพูดคนเดียวเดินไปเดินมาเราต้องมี Action ไม่เราเขียนต่อไม่ออกตั้งนั้นนี้ทำงานนอกไม่ควรทำ

พี่ว่าละครที่สนุกตรงไหน

ละครของเราไม่ใช่สนุกเพราะว่าการซ้ำเราไม่ชอบซ้ำ ชอบแต่ที่เราไม่ใช่คนแบบนั้นบางเรื่องก็ซ้ำได้อย่างเช่นแสง มั่นอยู่ที่การเล่าของประเด็นนั้นด้วย ไม่ใช่นิสัยของตัวเท่าไรหรือนัยมันก็จะเป็นอย่างอื่น ๆ อย่างอื่น ๆ ไร้นะ

งานพี่เด่นอย่างไร

อันนี้เป็นเอกลักษณ์จริงๆ มีมาตั้งนานละแต่ว่ามันไม่ชัดเพราะว่าอาจจะเด็กไปมันก็เหมือนว่ามีในตัวแล้วมันก็ถูกย้ำและถูกฉายออกมาเรื่อย ๆ มันไม่ทุกตัวนะคะแต่ว่ามันก็รู้แหละ มันก็รู้ตัวเองแหละแต่ว่ามันก็ชัดขึ้น

สมมุติเด็กรุ่นใหม่ จะสร้างงานแบบ แบบพี่ต้องมีอาวุธอะไรบ้าง

เครื่องมืออะไรถ้าเล่นเองด้วยนะจริงๆ ถ้างานแนวนี้มันไม่ใช่ผู้กำกับนะเราเรียกว่า Physical ต้องมีเทรนนิ่งที่ดีพอสมควรซึ่งฝึกกันได้อาจจะไม่ต้องมีมาเยอะแต่เอามาฝึกต่อ ตัวนี้แหละตัวทักษะกลวิธีว่าตัวเองใช้บอดี้ตัวเองทำอะไรได้บ้างจะเล่าเรื่องได้อย่างไรกลวิธีกระบวนการที่มีไว้เป็นเครื่องมือในตัวรวมทั้งต้องชวนขยายหาสิ่งใหม่ๆ มันต้องเป็นการมองโลกมองชีวิตว่ามันมองอะไรอะไรที่ตัวเองจะสนใจแล้วถามหรือพรีเซนไธส์ตัวนั้นออกมา ถ้าไม่มีตัวนี้มันยากแล้วมันก็จะไปแบบแค่มากระโดดโลดเต้นให้เราดู

พี่ทำงาน Physical เมื่อไหร่ตัวละครจะได้พูด

มีอยู่ อย่างเช่นในเงาส่งเนี่ยต้องการให้พูด เราว่าโมเมนต์นั้นมันเป็นโมเมนต์ที่เพื่อนผู้หญิงเล่าให้กันฟังเหมือนกับปาร์ตี้ชุนนอนหรือถ้าสมัยก่อนเวลาที่ผู้หญิงไปซักผ้าที่บ่อน้ำก็จะนั่งเล่าอะไรต่ออะไรให้กันฟังมันเป็นช่วงเคี้ยวลิ้งเยียวเราอย่างที่เราเล่าก็เล่าธรรมดาไม่ต้องดราม่า

ผมรู้สึกว่าเวลาดูงานพี่มันเหมือนงานที่จับต้องได้ง่ายไม่หรรษา

ไม่หรรษา เคยงานมีแต่ว่าสมัยนี้ไม่ค่อยได้ลงชุมชนแต่ว่าเมื่อก่อนเนื่องจากพระจันทร์เสี้ยวเป็นกลุ่มละครเพื่อสังคมงานสติทางลงชุมชนเราทำมาก่อน เรานึกมากกว่านั้นก็คือเราเป็นคนต่างจังหวัดและเรารุ่นเราเนี่ยมันเป็นเด็กต่างจังหวัด อันนี้เป็นข้อสำหรับเราเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีสำหรับเรา เราไม่อายด้วย งานเราไม่อีริดงานเราไม่อยู่บนหิ้ง งานเรามันมาจากชีวิตเรา

คิดว่างานนี้ประสบความสำเร็จเพราะอะไร

เมื่อกี้ที่ถามว่างานที่ชอบเนื้อหาของตัวเองเราบอกไม่ถูกว่าเราชอบอันไหนสุด เพราะว่าชอบหลายอันแต่ว่าคนละแ่งกันนะ อย่างเช่นงานที่รู้สึกว่าเป็นประเด็นผู้หญิงที่ชัดเจนและได้รับ

เสียงตอบรับที่ชัดเจนมากเนี่ยก็ วินัสสตาดี้ งานปี 2003 2004 แล้วก็กระโดดมางานแสดงปี 2007 ซึ่งเป็นงานบท ผีแมวดำ แล้วเป็นงานที่ค่อยข้างออกมาเป็น performance ในช่วงหลังก็จะเป็น I sea กับ เกร่าง ที่นี้เงาล่างน่าจะเป็นอันที่ล่าสุดที่สุดและมีผลกับชีวิตมากที่สุดเราอยากจะพูดอย่างนั้นก็แล้วกันแต่ว่ามันก็ได้แรงส่งมาจาก I sea มากๆ แต่เกร่างมันเป็นอะไรที่เปิดแผลตัวเองอย่างรุนแรงกว่า แล้วมันพูดอย่างนั้นต่อเป็นความยากที่สุดของเราแล้วเราก็ตั่งไว้สำหรับตัวเองว่าเราจะไปกับมันได้ถึงไหนซึ่งเราไม่ฝึกตัวเองไว้ก่อนด้วยว่าเราจะต้องทำโมเมนต์อันนี้ในเรื่องแต่ว่าเราวางไว้ละว่าจะไปกับบอดีตัวเองได้ถึงไหน

งานไหนที่ไม่ชอบมีไหม

ไม่ถึงกับไม่ชอบ แต่รู้สึกว่ามันต้องไปอีกแน่นอนมีงานช่วงเริ่มแรกตอนเด็กๆ ก็มีหลายชิ้นต้องบอกก่อนว่าเราทำงานเยอะมาก โดยเฉพาะงานที่ขายบัตรเป็น สตรีทเพอฟอร์มานซ์ เป็นนี้เป็นงานชิ้นเล็กๆ แต่งานพวกนั้นสำคัญกับเรามากเพราะว่ามันเป็นตัวที่ทำให้เราพัฒนาเป็นตัวละครประจำ เริ่มต้นความคิดใดๆ ก็ตามแล้วมันมักจะปรากฏกลับมาในรูปแบบใหม่ในงานชิ้นใหญ่ มีเยอะค่ะมาประกอบสร้างใหม่ซึ่งมันเหมือนแบบทำให้ตัวเราเต็ม มันผุดตรงนี้ตรงนั้น

พื้คิดว่าจากงานคนอื่นที่คิดว่าบทมันไม่โอเคเลยเกิดจากอะไร

มันไม่ทักซึ้ง ในที่นี้คือไม่เห็นมีอะไรที่เกี่ยวข้องที่เราต้องดูเลย 1 2 จะฟรีเซ็นอะไรให้ได้ อะไรให้คนอื่นมันได้อะไร เพื่อไรเราก็คิดแทนคนอื่นด้วย พุดังเงาว่าสังคมทั้งที่จริง ๆ แล้วละครเรื่องนั้นบทดีมากแล้วมีประเด็นนะแต่เขาไม่สนใจ เขาไม่สนใจประเด็นนั้นแล้วมันไม่ออกแล้วเรารู้สึกว่าเราเสียเวลาในการไปดู ยกเว้นว่าถ้าตัวการแสดงมันดีจริงๆ อันนั้นมันทำให้เราอยู่กับการแสดงได้ แต่ถ้าดันไม่ดีด้วยอีกเนี่ยผิดทางหรือเรารู้สึกว่ามันไม่ใช่จะยิ่งแบบระทม

หลังการแสดงสรุปงานใหม่

เรารู้ดีชนิดแบบโอ้วดีแม้กระทั่งคนมีคุยหลังจากการแสดงคนที่มาคุยเข้าใจงานเราเลยนะ ยิ่งทำให้เราเจ็บปวด แต่ว่าเราไม่สนใจ เราสนใจแค่คนดูรีเฟก สนใจในสิ่งที่เราและนักแสดงเราได้กลับมาเหมือนเราไปไปเองแพ้มันอาจจะมันไม่รู้เรียกปิดรีปาว

งานออกแบบอื่น ๆ

แค่คุยโอเคเดียวกันเจอกันครั้งสองครั้งแล้วคุย ตอนนั้นเราได้โรงสร้างที่เราวางไว้เป็นแบบนี้แล้วนะทำมาเลย อันนี้ต้องเป็นทะเล อันนี้ต้องเป็นเมงกะพรุนบอกว่าเราอยากได้อะไร แล้ว เราทั้งรักทั้งเกลียดแล้วมันเหมือนชุดเจ้าสาว มันก็เป็นภาพมาจากทั้งสองส่วนก็คือรูปมธรรมก็คือชุดเจ้าสาวจริงๆ ก็คือมันอยู่ในทะเล แต่อิมเมจของมันจริงๆ น่ารักมาก เราชอบดูเมงกะพรุนมากที่

ไปล่าสุดไปบางแสนไม่ได้ไปนะบอกให้พ่อให้ลูกไปถ่ายวิดีโอมาอีกนะไปถ่ายรูปกับวิดีโอมาอีก ชอบมันมากแต่ว่าตอนเด็กเคยโดนนะแล้วแพ้แบบแพ้มากเป็นอาทิตย์ไม่หาย

เวลาเลือกเพลงเลือกจากอะไร

แน่นอนว่าต้องมีอะไรต้องมีเพลงแนวที่ชอบหรือว่ารู้ว่าจะไปหาแนวแบบนั้นที่ไหน แต่ที่แน่ๆมันก็มีแนวที่ชอบก่อน รู้สึกว่ามันใกล้เคียงตัวเราจะต้องฟังไว้พอสมควรแล้วก็เลือก บางอันมันก็ไม่ลงนะหรือบางอันก็หวานไป อ้อพี่กำกับด้วยนะพี่ถึงได้มองออก ถ้าหวานไปเราก็ไม่เอาหรือว่ามันเพราะเกินไปเราก็ไม่เอา

ผมว่างาน I sea นี่มันแบบว่า มันสื่อสารมาก ไม่ได้ดูยาก

บางคนพวกนี้ไม่คุ้นกับงานแบบนี้เลยนะ อันที่เราเล่นอะสตูดิโอเป็นสตูดิโองาน คนที่จะดูงานมาชอบมากแต่เค้าถามนะแต่เค้าก็อยากรู้นะว่าอันนี้คืออะไรอันนั้นคืออะไร มีคนดูแม่บ้านอยู่4-5 คนมาด้วยกันรุ่งขึ้นมาwork shopกับเราเลย ไม่ใช่เพราะว่าเกาหลีนะครับผมว่าอันหนึ่งที่ผมดูวัฒนธรรมใกล้ๆกับเราผู้หญิงมาก น่าจะลื้งได้ คือแปลกคือแม่บ้านลุกขึ้นมาพูดกับเราแล้วเราก็อึ้งๆกันอีกที วันมูฟไม่เคยมูฟเลย เราก็มีความสุขเหมือนกันนะ ไม่ต้องคนเยอะแต่เก็ท

ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society

ทำไมถึงเริ่มเขียนบทเอง

จริงก่อนเป็นนักแสดงพี่บ๊ิกให้ดัดแปลงบทให้แปลเริ่มจากการแปลพี่บ๊ิกโยนบทเรื่อง รุรัม มาให้แปล แปลเสร็จพี่บ๊ิกก็ใช้คำว่าเธอดัดแปลงไปเลยนะเราก็งงมาก ว่าคำว่าดัดแปลงคืออะไร แต่พอแปลไปเรื่อยๆ ก็พบว่าทำยังไงก็ได้ให้เป็นบริบทไทย แล้วทำไมถึงว่าให้ทำเป็นบริบทไทย ก็จริงๆอันดับแรกมันมาจาก ผู้กำกับให้เธอดัดแปลงไปเลยนะให้มันเป็นไทยให้มันเป็นไทย ในเมื่อเล่นในประเทศไทยเล่นในสังคมเรามันก็ต้องเป็น มันก็เลยรู้สึกว่าการแปลเรื่องแรกก็เลยมีความสุข แทนที่จะแปลแบบตรงตัวเหมือนเราเรียนในวิชาแปล ตอนนั้นรุรัมใครเล่น มีพี่แฮมม ปรียา พี่เกรียง

มันก็สนุกกว่าแปลมากก็เลยรู้สึกอันดับแรกคือติดใจการแบบเทียบเคียงคอนเทคต์ฝรั่งมาไทยถ้าเค้าเป็นแบบนี้เราจะพูดยังไงเราก็เริ่มติดใจเรื่องการแปลบทตั้งแต่ตอนนั้น แล้วเรื่องตอนมาก็แปลให้พี่บ๊ิกเรื่อยๆจนกระทั่งไปถูกใจอยู่เรื่องหนึ่ง เรื่อง เซอร์วิเลนไทน์ อันนั้นอ่านแล้วอ่านรวดเดียวจบเลยมีความเข้าใจ ถึงแม้จะเป็นคอนเทคต์ฝรั่งก็เลยอยากเล่า คุยกับพี่บ๊ิกพี่บ๊ิกก็เลย

บอกว่าเธอถ้ามีเรื่องเธอก็เล่า ก็เลยคิดเธอเป็นคนเล่าก็เป็นคนกำกับนี่หว่า ก็เลยเริ่มจากอันนั้น ที่ทั้งกำกับและทั้งทำบท ของตัวเองเป็นแนวไหน

เรียกว่าเป็นแนวไหน

ถ้ารวม ๆ ก็ถ้าดูจากผลงานที่ผ่านมามันก็คือผลงานดัดแปลง ดัดแปลงผลงานละคร ตะวันตกให้มาเป็นไทยแต่ถ้าจะถามว่า คอมมาดีใหม่ไม่แน่ใจไม่กล้าฟันธงว่าบทละครเราเป็น คอมมาดีทั้งหมด แต่ก็มีดราม่าบ้างชีวิตบ้างปน ๆ กันไปแต่พอมันออกมาเป็นละครภายใต้การ กำกับโดยส่วนใหญ่มันจะคอมมาดีแต่บทไม่สามารถบอกได้ว่ามันคอมมาดี รู้ไหมว่าจุดเด่นของ ตัวเองอยู่ตรงไหน ในแง่บท อ้าวว่าน่าจะเป็นเรื่องการดัดแปลง อีกอย่างหนึ่งที่โดดเด่นเลยน่าจะ เป็นเรื่องความสัมพันธ์ อันนี้มาจากแบ็คกราวเลยใหม่ น่าจะพีเพราะชอบทำเรื่องความสัมพันธ์ ชอบทำเรื่องเล็กๆในบ้านอะไรแบบนี้ค่อยเชื่อมโยง อย่างที่บอกมันอาจจะเป็นเรื่องแบ็คกราว เรา ค่อนข้างใกล้ชิดกับครอบครัวมีใช้ชีวิตกับครอบครัวเยอะ มากกว่าเรื่องการเมือง เลือกเรื่องจะ แปลงอย่างนี้เลือกยังไง ถ้าไม่ใช่พีก็ให้มาอันดับแรกก็จะสும்เลยพีถ้าเกิดได้มีโอกาสได้ไปร้าน หนังสือเมืองนอก มันก็จะมีแบบมีขายบทละครโมเมนต์แรกๆเรื่องแรกๆก็คือสุมอ่านเลย อ่านปุ๊บ หน้าแรกโดนใจซื้อเลยหรือไม่ก็อ่านเรื่องย่อ แล้วมีแบบไม่โดนใจใหม่ มีเยอะแยะ

เรื่องล่าสุด นี่คือสถาน หรือเรื่องอื่น ๆ หาบทจากไหน

สุมเอาพี หรือไม่ก็ถ้าติดตามข่าวการให้รางวัลเรื่องไหนได้รางวัลบ้างอันนั้นก็เป็นการสุม ที่แคบลงมาน้อย

เอา Theme มาจากเรื่องด้วยไหม

ประเด็นไหนแล้วรู้สึกว่เนื้อเรื่องมันเชื่อมโยงได้ตัวละครมันเชื่อมโยงได้ก็ดึงมาเป็นของ เรา การดำเนินเรื่องนี้เราเปลี่ยนใหม่ ส่วนใหญ่เปลี่ยนหมดเลยพีเราใช้คำว่าได้รับแรงบันดาลใจ มันคือแบบการไปเอางานเขามาแล้วไม่ให้เครดิตว่าเป็นงานเขาเต็มๆรีบล่า เราดัดแปลงมา เยอะไปรีเปล่านั้นคือได้รับแรงบันดาลใจหรือว่ามัน copy อะไรอย่างนี้มันมีความไม่แน่ใจอยู่ตรง นี้ มันไม่ได้ copy มันเป็นการมาตีความใหม่มาตีความให้เข้าใจมากกว่า ส่วนใหญ่จะใส่ มุข หรือ สถานการณ์อะไรเพิ่มบ้าง ส่วนใหญ่จะใส่สถานการณ์จะไม่ค่อยเปลี่ยนนะยกตัวอย่าง นี่คือ สถาน สถานการณ์ไม่เปลี่ยนแต่จะเปลี่ยนคำพูดจะเปลี่ยนความหมาย สภาพแวดล้อมเปลี่ยนอยู่ แล้ว แล้วอย่างเรื่องเงากว๊ย คิดได้ไงตีความใหม่ซะสนุกทำเพื่อเทศกาลหรือไม่ใช่ ทำเพื่อ เทศกาลพี เซทตั้งมันเลยเป็นเทศกาล เงากว๊ยนี่ค่อนข้างดัดแปลงไม่เยอะนะค่ะ แต่โซคดีที่ สถานการณ์มันเอ้ออำนวยอย่างทีบอกว่ามันเป็นเทศกาลละคร แล้วคนมาดูเทศกาลละครก็ มุขที่ เราใส่ลงไปเป็นมุขภายใน เป็นมุขที่แบบคนในเทศกาลก็ทอยอยู่แล้ว เอามาลองเล่นมันก็สนุกอยู่นะ

มันสากล่อยู่เหมือนกันนะ ใช่มั้ยมันเป็นเรื่องมนุษย์นี่แหละถ้าเราดึงเข้ามาให้เป็นบริบทไทยสักหน่อยให้มันเชื่อมโยงกับคนไทยมันก็จะทำให้มีรสที่สนุกขึ้น แล้วมีไหมแบบตั้งแต่เขียนเลยว่าเรื่องนี้สนุกแน่ มีเรื่องไหนที่ชอบแบบเรื่องนี้โดนแน่ๆ คิดว่าที่เลือกๆมาค่อนข้างโดน เพราะอย่างที่บอกมันพูดเรื่องความสัมพันธ์มีบางอันอาจจะรู้สึกว่าไม่แน่ใจว่าจะโดนคนกลุ่มใหญ่เท่าไร อย่างเชอร์รี่วเลนไทน์ก็หวั่นนะพี่ หวั่นว่าให้แค่ผู้หญิงดูหรือป่าว รู้สึกได้ว่าโดนแน่โดนผู้หญิง ถ้ามีผู้ชายมาดูเขาจะยังงัยอันนี้ไม่รู้ ก็ดูได้อีกมุมมองเข้าใจขึ้นน่าสงสารกลายเป็นคนสงสารแม่ แต่อย่างนี้คือสถานมันใจว่าโดนมวลใหญ่แน่ๆ แต่วามันจะไม่ถูกใจบางกลุ่มเล็กๆ อันนี้เดาได้

มีแบบเขียนไม่ออกไหม ทำไงอะ

มีค่ะพี่ มีแบบเขียนไปเป็นสิบๆ ดราฟก็มีซ่อมไปเปลี่ยนไปก็มี ถ้ายิ่งที่เรื่องแบบดัดแปลงมาจากนิยายแล้วเราเอามาแค่ตอนเริ่มต้นมีอยู่2-3เรื่องเช่นเรื่อง ทะเลสาบสีทอง เริ่มต้นเสร็จแล้วก็เปลี่ยนเลย แล้วมีแบบเขียนๆไปเปลี่ยน theme มีค่ะพี่ล่าสุดนี่เป็นอะไรที่แบบ Theme เปลี่ยนทุกวัน จนหมายรักฉบับเลิฟ เอามาจาก เลิฟเลทเทอร์ เปลี่ยนทุกวันเปลี่ยนจนแบบ ตอนเขียนจริงๆมันควรจะ final ตอนเขียนให้เสร็จไปขยับนิดขยับหน่อยตอนซ่อม การทำงานของเราจะ final ให้นักแสดงก่อนซ่อม มีเรื่อง หลงลืม เป็นละครสั้นที่พี่จ๋าพี่เอี้ยงเล่นด้วยกัน อันนั้นมีภาพที่เปลี่ยนไปจากตอนเขียนเยอะสุดของนักแสดงด้วยอะไรที่มันเข้ามาตอนซ่อม แต่ theme ค่อนข้างจะ final ตอนเขียนเสร็จ

ตอนคิดจะแบ่งเนื้อเรื่องยังงัย

คนอย่างอ๊วมีเป็นแพทเทิลอยู่แล้วพี่ตรงนี้ต้องพีคตรงนี้คนดูเริ่มเบื่อจะต้องมีอะไรละ แต่ล่าสุดเหมือนมีพีค2ตอนเลยนะ พี่มันเหมือนอาจจะต้องมีช่วงถ้าเกิดเป็นละครก็มีพักครึ่งไร้งี้ บางทีอาจจะต้องทิ้งระเบิดไว้ มันอาจจะไม่ได้คำนึงถึงคนดูเบื่อไม่เบื่อ เหมือนแบบเป็นเหมือนแบบว่าจะพักครึ่งมันต้องแบบมีอะไรทิ้งไว้ เพื่อให้แบบเพื่อการติดตาม ใช้สถานที่เดียวไม่ค่อยเปลี่ยนสถานที่ก็คิดว่าอยู่แล้วจะต้องอยู่บนเวทีหรือตัวเองมีพื้นเรียบละครมาอยู่แล้ว เราว่าเราเป็นแบบนั้นเราเกิดมาก็เจอโรงละครโรงเล็กเราไม่เคยไปทำงานที่อื่นๆอันนี้อาจเป็นข้อจำกัดเราที่เราเกิดมาก็เจอพระจันทร์เสี้ยวซึ่งแบบมันจะเปลี่ยนอะไรไปได้มากกว่านี้ อย่างมากที่สุดก็อย่างซอมาลีไปกรีซทำไงอะก็แค่เอาผ้าขาวมาคลุมเจอมายังงี้เราก็กดแบบคงเป็นธรรมชาติของโรงละครโรงเล็กเปลี่ยนฉากไม่ได้ ใช้เทคนิคอะไรในการเล่าเรื่องเป็นฉาก

ใช้บทพูดไหม

ส่วนใหญ่อ๊วจะเป็นบทพูดค่ะ สถานการณ์ที่มันเข้ามา เราต้องหารสถานการณ์ที่มันกระทบตัวละครแล้วต้องมีการเปลี่ยนแปลงมีคอนฟิคและก็จะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ของคนเล็กๆ

แล้วบทพูดคิดได้ยังไง

เช่นเลยพี่เช่นของเราเลยที่แบบเราเคยได้ยินมาอย่างจี้ อ้าวเป็นคนอ่านหนังสือเยอะด้วยแหละ อาจจะเป็นการเรียนมาด้านนี้มั้งพี่เหมือนแบบว่าเราก็ไม่ได้เป็นคนอ่านหนังสือเยอะแยะ เป็นหนอนหนังสืออะไรมากมาย แต่ว่าได้รับการร่ำเรียนมาตอนเรียนป.ตรี จะมีความแบบต้องเขียนให้รู้เรื่องต้องเขียนให้สื่อความหมาย ต้องเขียนให้รู้จักใช้คำ คำๆหนึ่งบางที่มันอาจจะแทนได้อีกหลายคำ อาจจะถูกสอนมาแบบนี้ คิดคำพูดยังไงเราคิดแบบผู้กำกับไปด้วยหรือเห็นภาพไปด้วย เห็นภาพพี่แล้วก็แบบอีกวิธีหนึ่งที่อ้าวใช้มากที่สุดคืออ้าวจะรู้ว่าใครเล่นตอนทำบท แต่มันเป็นไม่รู้จะเรียกจุดแข็งหรือจุดอ่อนเคยมีหนังสือพิมพ์มาวิจารณ์ว่า เป็นวิธีที่ค่อนข้างเป็นแบบเดิมที่อ้าวรู้อยู่แล้วว่าคนนี้จะเล่นแล้วรู้อยู่แล้วว่าคนนี้จะฟังก์ชันยังไง ความตลกมันเกิดจากนักแสดงมันไม่ได้เกิดจากเรื่อง สถานการณ์ที่สร้างใครเล่นก็ตลก อย่างเช่นเงาถ้วยไปเล่นก็ยังตลก เรื่องนี้พี่อันก็สอนพูดอยู่เหมือนกันนะ พี่อันให้อ่านนักแสดงแปะหน้าเลย บางทีคิดไม่ออกก็เอาแปะ มันช่วยไหม ช่วยพี่ จริงๆเป็นวิธีเราเลยก่อนจะทำบทเราได้อยู่แล้วว่าเราจะทำเรื่องนี้แล้วเราก็มีแคสในใจติดต่อก่อน พี่หวัดเล่นพี่เกรียงเล่นรู้อยู่แล้วว่า พี่หม่อมพี่เกรียงพี่หวัดพี่ฟา จะพูดยังไงสำนวนยังงี้เขาถึงพูดออกมาแล้วเข้าปาก เราสนิทกับเขาด้วยเราเคยได้ยิน แต่ล่าสุดหม่อมเล่นดราม่าไม่เคยเห็นนะ กาลครั้งหนึ่ง พอได้ ประมานั้น แล้วก็สำเนียงมันก็ไม่รู้ดี มันอยู่ที่นิสัยเรามั้ง เทคนิคการปิดเรื่องนี้ที่จะทำให้ทุกคนจำได้

มีเทคนิคเป็นของตัวเองไหม

ปิดเรื่องหรือคะ พยายามจะเปิดไม่ปิด พยายามแบบไม่สอนเกลียดการสอนรู้สึกว่ายชอบปลายเปิด ชอบแบบว่ามันยังไม่จบในโรงนะ ทำให้คนไปคิดต่อ แต่จริงๆพี่คำตอบอยู่แล้วแหละ แต่อยากรู้ว่าเหมือนกันไหม อันนี้รู้สึกว่าไม่ยากให้ละครสอน อยากให้เค้าคอนเน็กแล้วเอาไปทำไรก็ได้แล้วมันไม่ได้จบที่โรงละคร อย่างนี้เกือบๆจะทุกเรื่อง

ตั้งแต่ทำมาชอบเรื่องไหนของตัวเองสุด

ในแง่บทใช้ไหมพี่ จริงๆ ชอบหลายเรื่องมันมีปัจจัยหลายอย่างไง ชอบภาษาในเจ้าโลก มีความแบบว่าฉันคิดคำนี้ออกมาได้ยังไง เหมือนแบบเทียบเคียงมาแบบภาษาคุณหญิงพวงร้อย แล้วก็เจ้าโลกกับแสนแสบมีความชอบภาษามันสะใจแบบว่าได้ไปเปิดแผลเก่า แสนแสบดูแล้วก็เทียบสำนวนสำเนียงยังงี้ชอบสำนวนภาษา แต่ถ้าโครงเรื่องหรือว่าความสนุก อาจจะไม่ได้ชอบที่สุดแต่ชอบกระบวนการคือ กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว อันนั้นชอบจากการที่มันเป็นนิยาย แล้วเราเลือกสตอรี่ของแม่ลูกคู่หนึ่งมาขยายเป็นละครอันนั้นชอบกระบวนการที่เอออจากนิยายแล้วเอามาเขียนเป็นละครเวทีมันข้ามสายพันธุ์ ก็เลยแบบรู้สึกสนุกกับการเดินทางของมัน นี่คือสถาน ก็รู้สึกว่ามัน เรียวเมต ดี พี่ชอบวิธีกำกับมากกว่า หรือชอบบางแค บางแคนี้ก็มีความแบบสนุกกับ

การตัดแปลงเพราะว่าจับผู้ชายมาเป็นผู้หญิง แล้วเล่าเรื่องแบบทซ์อะ รู้สึกเล่าเรื่องดี ทำได้ไง ส่วนหนึ่งมันได้นักแสดงด้วยแหละพี่ ส่วนหนึ่งบางอย่างเกิดขึ้นตอนซ้อมเยอะมากในการขี้นการ

ชอบบทคนอื่นใครบ้าง

ชอบ ยามพบ ของพี่จา ไม่ถึงขั้นชอบเนื้อเรื่องนะพี่แต่ชอบตอนที่มันเอาออกมาเป็นละครว่ามันพูดถึงเรื่องเพื่อน ไม่ได้ชอบคอนฟิคอะไรในเรื่องนะแต่ชอบบรรยากาศ มีตัวละคร3ตัว แต่เล่าความ รู้สึกมนุษย์ได้ขนาดนี้ ชอบแสดงของพี่นาท ที่มีตัวละคร2ตัวตัวละครน้อยๆอะพี่คือถ้าตัวละครเยอะอื่ก็จะเริ่ม งง อย่างแสดงนี้เราทซ์มากทั้งบททั้งการแสดงแล้วก็ประมาณนั้นแหละพี่นอกนั้นก็ยังไม่ค่อยออกชอบอะไรที่ตัวละครน้อยๆ ผู้หญิงๆ คนดูสามารถเห็นความสัมพันธ์ แล้วเวลาเขียนเขียนนานใหม่ แล้วแต่เรื่อง ล่าสุดถึงปีใหม่ ไม่ถึงปีพี่อื่จะมีเวลากับมันเป็นคนค่อยข้างมีเวลาอย่าง นี่คือสถาน ใช้เวลาแค่อาทิตย์ อย่างกาลครั้งหนึ่ง นี้นานเพราะแก้แล้วแก้อีก

วิธีการทำงาน

ไม่คะก็ซ้อมเลย first week เลย แต่ตอน first week ค่อนข้างจะ final อื่ว่าอื่จะแก้เอง การซ้อมมันก็จะมีการดัดแปลงนี่ไม่ค่อยมี แต่นี่คือสถานมีมีพาของพี่แหม่มกับโจ๊กอะคะที่เปลี่ยนตอนจบตอนจบในบทดั้งเดิมมันเป็นอีกแบบ แต่การเล่นของโจ๊กมันน่ากลัวมากเลยนะ แล้วสมาริมันแบบไม่มีอะ ต้องใช้การจูนเยอะเหมือนกันเพราะมันมาอีกสายหนึ่งแต่โอเคคะ น่ารัก มีการใช้ตัวละครก็ตัว มีการตัดตัวละครจากแบบเรื่องเก่าใหม่ มีทั้งตัดมีทั้งเพิ่มพี่รบกวนก็หรือว่าดับเบิ้ล role ก็มีแบบให้นักแสดงคนเดียวเล่นเนื่องจากมันเป็นละครโรงเล็ก ใจพี่เยอะไปก็ไม่ได้ อันนี้ก็ได้รับอิทธิพลจากพี่บิกเหมือนกันนะอย่างเรื่อง พาผิวน้ำ อันนี้ก็ใช้ตัวละครเดียวดับเบิ้ล Role แต่อื่ชอบตัวละครน้อยๆอยู่แล้วนะพี่เป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยๆเล็กๆ ไม่ต้องเยอะมาก

ตอนกำกับชอบเรื่องไหน

อย่างที่บอกมันอย่างละนิดอย่างละหน่อยมันไม่มีที่สิ้นสุด ถ้ารู้สึกทำท่ายมากจะเป็นเรื่องแรกที่ชอบมาลีเพราะว่าเล่นด้วยก็เลยแบบด้วยความเป็นเรื่องแรกการกำกับมันคืออะไร แต่เรื่องที่มีความสุขมากๆ น่าจะเป็นบางแควรู้สึกว่ บรรยากาศมันอบอุ่นไปหมด มันมีความสุขเจ้าโลกก็สนุกเพราะมันตลก แล้วเรื่องล่าสุดละ เกรียดพี่ ยากแล้วมันเหมือนต่อสู้กับความเยอะมันมีทั้งร้องทั้งตีหม้อทั้งเต้นมันมีความสุขแบบต่อสู้เยอะไปไหม เราจะเลือกน้อยไปเลยหรือว่าเยอะไปเลยแล้วก็ความเหนื่อยของนักแสดง การสื่อสารกับน้องใหม่ๆ โจ๊กอย่างเจ๊ จ๊ับ ปิ่น มีความแบบเริ่มออกจาก คอมฟอดโซนมันมีความสุขเหนื่อยวะ มันเริ่มไม่ใช่พี่แหม่มพี่หวัดแล้วจะอย่างเจ๊

แต่ของอิวก็พยายามจะใส่มันที่ละคนนะพี่ว่า รู้สึกว่าพัฒนาเด็กไปเรื่อย ๆ ที่ไม่ใช่หม่อมไม่ใช่หวัด อย่างที่บอกมันมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนบางคนก็จะบอกว่า อย่าไปเชื่อ ขอบคุณค่ะ ช่างแม่งเพราะมันเป็นลายเซ็นเรา เพราะว่าหม่อมกับหวัด อยากไปดูเรื่องอื่นก็ไปดูสิ พี่ว่าล่าสุดที่เล่นกับเบิร์ต จังหวะเบิร์ตอะ ร้องให้เลย จังหวะนี้คิดได้ไงวะ ได้นักแสดงดีด้วยแหละพี่เรามาเลือกแต่คนที่แบบคุ้นเคยจริงๆแต่ละคนที่เราเลือกมาเขามีเสน่ห์อยู่แล้วอะพี่ มีครั้งไหนบ้างที่นักแสดงไม่ต้องใช้บทที่เราเขียนน้อยครั้งพี่เพราะว่าบทเราก่อนข้างง่าย บทเราหนะอาจจะเล่นยากด้วยจังหวะ แต่ว่ามันเป็นเรื่องของมนุษย์ มาทำพูดไรกันหรือจะไปไหนมันค่อนข้างแต่ว่าส่วนใหญ่ก็จะเข้าใจ ด้วยอย่างที่เราบอกว่านักแสดงที่เลือกมาเขาแบบประสบการณ์แต่ละคนเราเจอคำถามน้อยมาก เสน่ห์อีกอันหนึ่งมันไม่ตายอะเนลี่ยน้ำหนักตัวละครยังงี้ เล่นแล้วจำได้ทุกตัว อาจจะเป็นเรื่องของแบบ ไม่รู้จะทุกตัวมันต้องมีบทบาทหมดแต่ในวิธีการเล่นในแง่ ผู้กำกับก็ต้องให้นักแสดงทุกตัวมีตัวตนมีชีนของตัวเอง หรือว่าเราเป็นนักแสดงด้วยเวลาเราเขียนมันเลย อาจจะเป็นไปได้เรารู้สึกว่าเราก็ต้องใช้ฟังก์ชันเขาให้คุ้มที่สุดเพราะเรารู้ว่าเราอยู่แล้ว จริงพี่จุดนี้เรารู้อยู่แล้วว่าฟังก์ชันพี่หม่อมต้องอย่างงี้ แต่ก็เคยมีแบบบอกอยากเห็นพี่หม่อมอีกมุมหนึ่ง ติราม่าล่าสุดไปบางคนติดจำไม่ได้ไง แล้วไม่ชอบงานของตัวเองอันไหนใหม่ รู้สึกว่ายังไม่ปลื้มอะมีไหม ถ้าบอกว่าปลื้มหมด ไม่ปลื้มหรือพี่มันอาจจะแค่แบบอยากแก้ไข อยากแก้ไขหรือส่วนใหญ่มันน่าจะเป็นแบบตอนนี้ยังนึกไม่ค่อยออกพี่อย่างเจ้าโลกอยากจะทำให้มันสั้นลงอยากจะทำให้มันมีความเข้มข้นกับเนื้อเรื่องกว่านี้ประมาณนั้น แสนแบบไม่มี ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมี แล้วสมมุติไปดูของคนอื่นแล้วรู้สึกใหม่บทเขาทำไมไม่ซั๊กเซฟ ถ้าไม่ได้ดูเรื่องกำกับไม่ดีเอาเรื่องไกลตัวอิวว่าไง

บทที่มันไม่ชอบเพราะอะไร

อาจจะเทคนิคการเขียน เรื่องไกลตัวมันแก้ไขได้ อาจจะเป็นเรื่องของ ถ้าเขียนขึ้นมาเอง มันก็เสี่ยงมากกับการแบบจะรู้ได้ไงว่าเรียงเรื่องแบบนี้แล้วมันจะดี อาจจะเป็นเรื่องเสี่ยงมันจะมีความเสี่ยงสูงถ้าประสบการณ์น้อยมันก็จะวางโครงเรื่องไม่สนุก ถ้าสนุกด้วยตัวเองจะรู้ได้ไงว่าคนอื่นจะสนุก เพราะเป็นคนไม่สื่อสารอะไรอย่างนี้ปะ ไม่แน่ใจอะพี่ไม่รู้จะเรียกว่าประสบการณ์น้อย รสนิยมหรือว่ามันจำเป็นจะต้องมี มันแสดงว่าข้อหนึ่งของคนเขียนบทต้องมีรสนิยม รสนิยมที่มันสื่อสารกับคนอื่นได้ ใช่ว่าต้องการจะทำละครออกมาให้คนส่วนใหญ่ดูก็ต้องเป็นรสนิยมที่ไปคอนเน็กกับหลายๆคน แต่ก็ไม่น่าต้องถามว่างานเขาต้องการสื่อสารกับคนส่วนมากรีเปล่า เคย

ไปอ่านบทคนอื่นไหม

อ่านพี่ แล้วชอบแบบว่า ก็ส่วนใหญ่ก็มีขึ้นชมเหมือนแบบว่า โดยเฉพาะคนเขียนขึ้นมาใหม่เอง ล่าสุดรุ่นน้องคนหนึ่งเพิ่งจบมาจากสก็อตแลนด์ ก็เอาบทมาให้อ่านก็ขึ้นชม ขึ้นชมเพราะว่าน้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ก็แบบว่าเห้ยคิดได้ไงขนาดนั้น เออๆ มันมีความแบบว่าออกไปจากคอมฟอดโซนเรามาแล้วมีชุดความคิดของเขาอยู่ในนั้น ชอบไปอ่านบทคนอื่นเหมือนกัน โดยเฉพาะ

คนที่เขียนขึ้นมาเองมันมีชุดความคิดอย่างนี้ในโลกด้วยหรือ น่าสนใจมาก พออ่านก็แบบถึงขั้นนัดมาอ่านกันเลยนะไม่ได้จะทำนะแต่อยากให้มันได้รับการอ่าน อ่านๆ เสร็จทุกคนก็แบบเหี้ยมันดีมาก ควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ อะไรก็ว่าไป มันอาจจะไม่ใช่บทที่ดีดี แต่มันมีประสิทธิภาพในการจะเอาไปทำได้

บทละคร

ไร้พำนักร

15 สิงหาคม พ.ศ.2488 เป็นวันที่ญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามหลังถูกฝ่ายสัมพันธมิตรทิ้งระเบิดที่ฮิโรชิมา และ นางาซากิ ศาลเจ้ายาสุกุนิ แปลว่า ดินแดนแห่งความสงบ มีความสำคัญในเรื่องการยกย่องวีรบุรุษ ทั้งชายหญิง เด็กเล็ก คนชรา ที่ยอมเสียสละเพื่อประเทศชาติ มาตั้งแต่ยุคโบราณ ก่อนที่จะเกิดสงครามโลกครั้งที่สองเสียอีก แต่ทำไมทุกครั้งที่นายกรัฐมนตรีของญี่ปุ่นไปทำพิธีสักการะศาลเจ้านี้จะกลายเป็นประเด็นความขัดแย้งกับจีนและเกาหลีเสมอ ไร้พำนักรเป็นละครเรื่องสุดท้าย ก่อนที่เรากลับเปิดโรงละครขนาดเล็ก 8*8 corner ที่สามย่านลง

ไร้พำนักร

Where Should I lay My Soul ?

ที่สุสานฮวงซุ้ย

มีเสียงเพลงแบบเสียงเพลงล่อลอยสดใส แสงแดดส่องเป็นประกาย เด็กผู้หญิงเล่นฟองสบู่อยู่ในบริเวณสุสาน และผู้คนไหว้บรรพบุรุษอยู่ตามหลุมศพ วันชัยมาไหว้หลุมศพอาภรณ์ของครอบครัว มีวิญญาณเด็กสาวคนหนึ่งตามเขาไม่ห่าง วันชัยเอาดอกไม้มาไหว้ เก็บกวาดหน้าหลุมศพ มีวิญญาณล่องลอยผ่านไปมา เขาพยายามจะไม่สนใจพวกนั้น

วันชัย อาป้า อาม้า ผมมาเยี่ยมครับ (มองไปที่หลุมศพ)...อยู่รีเปลาแอบไปเทายวไหนกันอีกละ ผมเจออาป้า อาม้า นานแล้วนะ....รู้อย่างนี้ไม่มาก็ได้ ไม่เห็นอยู่สักปี ที่อยากจะเจอก็ไม่มาให้เจอ ส่วนพวกที่ไม่อยากเจอละตามมากันจ้ะ (กับน้องผีที่ตามมา)

มุก คุณเลิกตามผมสักทีได้มั๊ย

มุก รักนะ

วันชัย คุณตามผมมาสามปีกว่าแล้วนะ คุณไม่เบื่อบ้างหรือไง

มุกสายหน้า

วันชัย แต่ผมเบื่อ จามผมแบบนี้มันไม่ได้ประโยชน์อะไรหรอก ผมมีแฟนแล้วแล้วคุณก็ตายไปแล้ว แต่ผมยังไม่ตาย คนกับผีรักกันได้นะมุก แล้วผมก็เคยรักคุณมาก แต่ผมไม่ได้รักคุณแล้ว เข้าใจมั๊ย

มุก (ร้องไห้) รักนะ

โทรศัพท์มือถือของวันชัยดัง เขารับสาย

แล้วก็มีดวงวิญญาณอำมาตวงหนึ่งพยายามเรียกร้องความสนใจจากเขา

วันชัย (เห็นเบอร์ว่าเป็นแฟนโทรมา) ไง...อยู่ที่สุสาน อืม ก็สบายดี...แล้วเฟิร์นละ..ก็บอกแล้วไงว่าไม่ได้มีปัญหาอะไรกัน แต่ตอนนี้พี่ของเวลาเคลียอะไรนิดนึง แล้วค่อยนัดเจอกันใหม่

วิญญาณอำมาตวงเขา

วันชัย (กับอำมา) ตอนนี้ฉันไม่ว่าง

ส่วนวิญญาณเด็กสาวก็เริ่มแย่งโทรศัพท์เขา

มุก รักนะ รักนะ รักนะ

วันชัย (กับมุก) อย่างะปล่อยสิเอาคืนมา

วิญญาณอำมา 6117990

วันชัย ฉันไม่ชอบเล่นห่วย...(กับเฟิร์น) พอดีมียายมาขายล็อตเตอรี่นะก็บอกแล้วไงว่าไม่ได้โกรธ จะไปหึงเรื่องอะไร จะอธิบายยังไงเฟิร์นถึงจะเข้าใจ เอาเป็นว่าพี่ไม่อยากจะให้เฟิร์นมีปัญหามันเป็นความผิดของพี่เอง ตอนนี้ขอเวลาพี่เคลียตัวเองหน่อยนะเฟิร์น

วิญญาณอำมา 6117990 ช่วยบอกพวกเขาด้วย

วันชัย นี่พูดไม่รู้เรื่องหรือไงกับบอกว่าไม่ว่างๆ...(ตัดสายไป)... เฟิร์น เฟิร์น เฟิร์น โช้เว้ย อย่างายู่ได้มั๊ย ออกไปห่างๆ เลยไม่มันโดน ใจ ไม่พอใจแล้วไซ้มั๊ย ทำชีวิตฉันเป็นแบบนี้

วันชัยเซ็งจัด

วิญญาณยังรออยู่ไม่ไปไหน

วันชัย ...ไหน มีเรื่องอะไรว่ามา

วิญญาณมา 6117990

วันชัย นี่จะให้หอยก็ให้ง่าย ๆ หน่อยสิ หาซื้อเจ็ดตัวตรง ๆ เลยมันยากนะ เห้ย เตียวนี้หอบมันมีแค่ 6 ตัวนี่

วิญญาณมา 6117990 บอกพวกเขาว่าอ้าวรออยู่

วันชัย 6117990 รึว่า บ้านเลขที่ มันทำไมยาวจัง หือ (นี่ออก) 6117990 เป็นเบอร์โทรใช้มั้ย แล้วทำไมมาไม่บอกตั้งแต่แรก แล้วเป็น 08 หรือ 02 เบอร์บ้านหรือมือถือ

วิญญาณมา (ส่ายหน้าไม่รู้เรื่อง) อ้าวรอมานานแล้ว บอกพวกเขาด้วย

วันชัย โอ้ยงั้นมารอเตียว จะโทรให้รู้เรื่องเตียวนี้แหละ อย่าพึ่งหายไปไหนล่ะ ลอง 02 ก่อนก็แล้วกัน

วันชัยรอปลายทางรับ

วันชัย อามาชื่ออะไร

วิญญาณมา เจ็กเพ้ง

วันชัย สวัสดีครับ 6117990 ใช้มั้ยครับ ไม่ทราบว่ามันมีคนชื่อเจ็กเพ้งอยู่มั้ยครับ(ดีใจ) อ้อ ตายไปแล้วหรอครับ เสียใจด้วยนะครับ แสดงว่าผมโทรมาถูกย่านแล้ว ...อืม จะพูดยังงี้ดีละ คุณเป็นลูกหรือหลานครับ ...สะใภ้ อ้อ งั้นช่วยบอกสามีคุณด้วยนะครับว่า ให้มาเยี่ยมหลุมศพแม่เขาบ้าง แม่เขารออยู่นานมากแล้ว ...คุณจะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจ แต่ยายเจ็กเพ้งเขาจำเบอร์โทรบ้านได้ บอกให้ผมโทรมา.....

วันชัยฟังเสียงทางนั้นโวยวายมาทางโทรศัพท์ อารมณ์ค่อยๆพุ่งปี้ดแล้วตอบกลับไป

วันชัย ...อย่ามากล่าวหาผมนะ...ผมไม่สนหรอกว่าคุณจะไปแจ้งความตำรวจ หรือจะไปฟ้องลูกหลานแก่คนไหน บอกพวกนั้นด้วยละกันว่า วิญญาณผู้หญิงแก่ๆ ถูกทิ้งให้โดดเดี่ยวเหงาหงอย เหมือนกับตายแล้วตายอีก ตายซ้ำตายซาก ถ้าไม่อยากให้ยายเจ็กเพ้งตายไปจากความทรงจำของพวกคุณ ก็มาไหว้หลุมศพแม่บ้าง ผมก็ไม่อยากจะยุ่งเรื่องของชาวบ้านใครหรอกนะ แค่นี้ละ

ระหว่างที่วันชัยคุยโทรศัพท์ ทาดาชิ เดินเข้ามา เขามองหาเพื่อน

ทาดาชิใส่ชุดสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

ทาดาชิ (พูดไทยสำเนียงญี่ปุ่น) ขอโทษครับ คุณเห็นคนญี่ปุ่นผ่านมาทางนี้บ้างไหมครับ

วันชัยส่ายหน้าไม่ตอบ

ทาดาชิ คุณยายครับ คุณยาย เห็นทหารญี่ปุ่นผ่านมาทางนี้บ้างไหมครับ

วิญญาณอาฆาต ฉันรอเขาอยู่ 6117990

ทาดาชิ อาโน...สงสัย คุณยายคงจะแก่แล้ว ความจำเสื่อม ไม่เป็นไรครับ ขอขอบคุณมากครับ

วิญญาณอาฆาตเดินหนีไป

ทาดาชิหันมาหาวันชัย

ทาดาชิ อืม ขอโทษครับ คุณพอจะทราบมั๊ยครับว่า คนดูแลสุสานอยู่ที่ไหน

วันชัยส่ายหน้า

ทาดาชิ แล้วน้องสาวเห็นทหารญี่ปุ่นผ่านมาแถวนี้บ้างมั๊ย

วิญญาณเด็กสาวส่ายหน้า

ทาดาชิ อาโน (พูดภาษาญี่ปุ่น) เจอแต่วิญญาณความจำเสื่อมทำไงดี (กับวันชัย) คุณคงรอคนมาเคารพสุสานใช้มั๊ยครับ

วันชัย เปล่า ผมนี่แหละเป็นคนมาไหว้สุสาน ส่วนน้องผีนี้เขาตามผมมา

ทาดาชิ (อุทานเป็นภาษาญี่ปุ่น) คุณยังไม่ตายหรือครับ แล้วทำไมคุณถึงเห็นยายคนนั้นกับผมได้

วันชัย ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ผมก็เห็นเฉพาะวิญญาณที่อยากให้เห็นเท่านั้นแหละ ที่นี้อาจมีวิญญาณเยอะแยะมากมาย แต่ผมเห็นแค่สองสามตัว แล้วทำไมผมต้องมาอธิบายอะไรให้คุณฟังด้วยว๊าย ผมไปดีกว่า

วันชัยจะไปมุกตามติด

ทาดาชิ เอ้อ ...คุณจะไปไหนครับ

วันชัย กลับบ้าน...นี่ไม่ต้องตามมานะ ผมไม่มีเวลาไปยุ่งเรื่องของคนอื่นหรอก เรื่องของตัวเองยังเอาไม่รอด

ทาดาชิ คุณมีเรื่องอะไรอยู่หรือครับ ให้ผมช่วยได้นะผมยินดี

วันชัย ขอบคุณนะ แต่คุณไม่ต้องมาห่วงผมหรอก เรื่องของตัวเองจัดการให้เรียบร้อยก่อนเถอะ

ทาดาชิ คุณพูดถูกผมมีเรื่องต้องจัดการให้เรียบร้อย แต่ผมทำไม่สำเร็จผมตามหา ชินสุเกะ เพื่อนของผมมาตั้งแต่สมัยสงครามจนถึงตอนนี้หาอย่างไรก็ไม่พบ คิดว่าเขาน่าจะมาแถวนี้บ้าง

วันชัย เขาจะมาทำอะไรแถวนี้ที่นั่นมีสุสานคนจีน ทำไมคุณไม่ไปหาแถวสุสานญี่ปุ่นละ

ทาดาชิ ผมไปมาครบทุกสุสานแล้วครับ ทั้งสุสานญี่ปุ่น สุสานฝรั่ง สุสานจีน สุสานแขก สุสานไทย ผมไปมาเกือบทั่วประเทศแล้วแต่ผมหาเขาไม่เจอ

วันชัย ไปเกิดใหม่แล้วมั้ง

ทาดาชิ ไม่ครับ เป็นไปไม่ได้ เราสัญญากันว่ากลับญี่ปุ่นด้วยกัน

วันชัย อยู่เมืองไทยจนพูดไทยชัดขนาดนี้ คงตามหาเขามาหลายสิบปี สองห้าห้าศูนย์ลบสองสี่แปดแปด นานขนาดนี้เขาคงไม่อยู่ รอคุณแล้วแหละ

ทาดาชิ เขายังไม่กลับครับ

วันชัย คุณรู้ได้อย่างไร

ทาดาชิ ก็ผมกลับญี่ปุ่นไปแล้วไม่เจอเขา ผมก็เลยต้องมาตามหาเขาครับ

วันชัย งั้นคงสวนทางกันลองกลับไปญี่ปุ่นดูดีๆ ใหมสิ

ทาดาชิ ถ้าเขากลับไปผมต้องรู้แน่นอนครับเพราะวิญญาณของทหารแห่งองค์จักรพรรดิจะต้องไปสถิตอยู่ที่ศาลเจ้ายาสุกุนิ ถ้าเขากลับไปผมต้องรู้แน่นอน

วันชัย งั้นหรือ ผมไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อน

ทาดาชิ ไม่น่าแปลกครับ เพราะคุณไม่ใช่คนญี่ปุ่น คุณเลยไม่รู้จักประเพณีของเรา

วันชัย จริงของคุณ งั้นก็ขอให้โชคดีแล้วกัน

วันชัยจะเดินไป แต่ทาดาชิมาขอร้องไว้

ทาดาชิ ได้โปรดเถอะครับ ผมขอร้อง ได้โปรดช่วยผมด้วย

วันชัย ก็ให้ผมช่วยยังไงละ ขนาดคุณเป็นวิญญาณแถมๆ ยังหาเพื่อนคุณไม่เจอเลย แล้วผมเป็นแค่คนธรรมดาจะไปหาเจอได้อย่างไร

ทาดาชิ คุณมองเห็นวิญญาณได้คุณต้องช่วยผมได้แน่ๆ

วันชัย โอ้ ขนาดคุณแวบไปแวบมา ไทยญี่ปุ่น ญี่ปุ่นไทย คุณยังหาไม่เจอเลยผมจะไปหาเจอได้ไงคุณ

ทาดาชิ คุณไม่ต้องหาครับผมจะตามหาเขาเองคุณแค่ช่วยผมสืบทอดรอยของเขา

วันชัย สืบยังไง คุณไปหาดำรงจิตกว่ามั้ง

ทาดาชิ ได้โปรดเถอะครับ ผมไม่สามารถสื่อสารพูดคุยกับคนอื่นได้ แต่ผมคุยกับคุณได้ จะทำให้ผมหา รอยของชินสุเกะได้ง่ายขึ้น

วันชัย แล้วทำไมต้องเป็นผมด้วย

ทาดาชิ เพราะคุณเป็นคนดี ส่วนผมเป็นวิญญาณที่ต้องชดใช้กรรมเพราะผมเป็นทหารถึงตายแล้วก็ต้องเป็นทหาร และในฐานะเพื่อนผมก็ต้องตามหาชินสุเกะให้พบเพราะเพื่อนต้องไม่ทิ้งเพื่อน สวรรค์คงเลือกให้ผมมาเจอคุณ เพื่อวิญญาณเร่ร่อนของผมจะได้พาวิญญาณของชินสุเกะ กลับไปอยู่ญี่ปุ่นสุขคติเสียที

วันชัย (อึ้ง) ก็ได้ ผมช่วยคุณก็ได้ ไม่ใช่เพราะผมเป็นคนดีอะไรหรอกนะ แต่ยืนตากแดดนานและมันร้อน เต๋ยผิวเสียหมด ไปคุยกันที่ศาลาด้านหน้าดีกว่า เพื่อจะเจอคนดูแลสุสานด้วย

ทาดาชิ อะริกะโต โกไซมัด ขอบคุณมากครับ

ทาดาชิ ลุกขึ้นตามวันชัยไป

วันชัย เดินนำไปแล้วนึกขึ้นได้

วันชัย เต๋ยเพื่อนคุยชื่อชินสุเกะ แล้วคุณชื่ออะไร

ทาดาชิ ทาดาชิครับ ผม ทาดาชิ นากามูระ แล้วคุณล่ะครับ

วันชัย ผมชื่อ วันชัย เรียกชื่อย่อยๆก็ได้

ทาดาชิ ครับ คุณชัย

ห้องพักของหนุ่มกับอุ้ม เพื่อนสาวของวันชัย

หนุ่มกำลังเปิดโน้ตบุ๊กเล่นเน็ต อุ้มอ่านหนังสือดาราดูอยู่

อุ้ม หนุ่ม แท็กก็ของฉันเข้าห้องอัลบั้มใหม่แล้วแก อุ้มดีใจจังจะได้ฟังเพลงใหม่แล้ว

หนุ่ม เธอ อืม

อุ้ม แล้วเดี๋ยวก็จะมีคนเสิร์ชมาเปิดตัวที่เมืองไทย ฉันก็ได้เจอแท็กก็

ตัวเป็นๆอีก อี้ยยยยค่อยมีความหวังในชีวิตขึ้นมาหน่อย

หนุ่ม อุ้ม มีข่าวว่าเขาจะส่งเจ้าชายแฮร์รี่ไปอิรักละ

อุ้ม เธอ ไหนว่าจะเลื่อนไปก่อนไง

หนุ่ม เขาว่าจะส่งไปแน่ๆ งานนี้เจ้าชายแฮร์รี่ไปเองเลยนะ

อุ้ม แฮร์รี่เขาประชดรีเปล่า แบบว่า รัฐบาลอังกฤษอยากส่งทหารไปโซมาเลีย งั้นฉันไปอิรักด้วยเลย รัฐบาลจะได้หน้าใจเล่นๆ

หนุ่ม อันนี้ก็ไม่นั่นนะ แฮร์รี่อาจจะแมนมากๆ เป็นชายชาติทหารอยากรับใช้ประเทศชาติ ไปรบเพื่อมาตุภูมิก็ได้ เเท่จะตาย

อุ้ม หนุ่ม ประเทศอิรักนี่เป็นมาตุภูมิของเจ้าชายแฮร์รี่ไปตั้งแต่เมื่อไหร่

หนุ่ม อ้าว ก็อังกฤษตัดสินใจร่วมสงคราม เจ้าชายแฮร์รี่เป็นคนในราชวงศ์ก็ต้องทำตามมติของประเทศชาติสิ ให้สมกับเป็นชายชาติทหาร

อุ้ม โซมาเลีย แฮร์รี่เป็นทหาร ตัดสินปัญหาด้วยกำลัง แท็กก็ของฉันเป็นศิลปินรักสันติอ่อนโยน นุ่มนวล โรแมนติก

หนุ่ม ฝันเฟื่อง

อุ้ม เพ้อเจ้อ

พร้อมกัน ไรสาระ เซอะ

หนุ่ม อ้าวนี้ มารายห์ แคร์รี่ เขห้องอัดเตรียมเพลงอัลบั้มใหม่แล้ว

อุ้ม ว้าย จริงหรอหนุ่ม ว้าวๆๆๆ ตื่นเต้นๆๆๆ

หนูม เช่าห้องอัดเป็นรีสอร์ทส่วนตัวริมทะเลเลยนะ

อุ้ม เร็่มากกกกกก อยากฟังเร็วๆ เนอะๆๆๆ ดีใจจังๆ

วันชัย กับทาดาชเข้ามา

หนูมอุ้ม จะมองไม่เห็นทาดาช

วันชัย ดีใจไรกันวะ แกท้องหรือไงอุ้มดีใจด้วยนะ

อุ้ม ไอบ้ามาถึงก็ปากหมาเลยนะแก

หนูม เฮ้ย ไอ้อัย แกไปไหนมาเนีย

วันชัย ไปไหว้อ้าอ้าม้ามา นี่ฉันมีเรื่องให้แกสองคนช่วยหน่อย

อุ้ม อ้อ ถ้าไม่มีเรื่องแกก็คงไม่โผล่มาใช้มัย ชัยลี พวกฉันสองคนมันไม่มีค่าในสายตาแกหรอก

วันชัย อย่าทำเป็นเล่นตัวนักเลยนะ ตอนนี้ฉันมีเรื่องวุ่นๆ อยู่ จะไม่ช่วยก็ได้ฉันจะได้กลับ

หนูม อันแน่ ทำเป็นน้อยใจ อย่างนี้ต้องเป็นเรื่องของหัวใจแหงเลย ทำไมน้องเฟิร์น เขามีก็โกร

วันชัย ไม่ใช่ ไม่มี ไม่เกี่ยวกับเฟิร์นหรอก เกี่ยวกับฉันเองมากกว่า

อุ้ม หรือว่าแกคิดนอกใจ

หนูม เออ นั่นนะสิ แกเบื่อน้องเขาแล้วหรือไงวะ

วันชัย ไม่ใช่คือฉัน... เออ แต่ช่างมันเถอะ เรื่องที่ฉันจะให้ช่วยไม่ใช่เรื่องของเฟิร์น

หนูม อ้าว แล้วมันเรื่องอะไรละ

อุ้ม (กับหนูม) สำคัญกว่าผู้หญิงด้วย

วันชัย เออ เป็นเรื่องของผู้ชาย ผู้ชายที่ตายไปแล้วนะแก

อุ้ม (อึ้ง) เอาอีกแล้วหรือ ไม่นะ ไม่

หนูม ไอ้อัยแกอาการกำเริบอีกแล้วหรือ

อุ้ม (เริ่มขลุ่ย) นั้นสิแก แกไปเจออะไรมาอีกไซ้มัย

วันชัย พักหน้า

อุ้ม ผวาเข้าไปหาหนูอย่างกลัวจับใจ

อุ้ม หนูม อุ้มกลัว !!! (กับชัย) แก จั่นกลัวนะ อย่าล้อเล่นสิ

หนูม เอาแล้วไง โอ้ ไม่ต้องกลัวนะอุ้ม แล้วพวกนั้นตามแกมาอีกกรีปเล่า

วันชัย มองทาดาชิ แล้วพักหน้า

อุ้ม อ้ากกกกก มากี่คน แล้วแกพาเขามาทำไม

ทาดาชิ เพื่อนของคุณกลัวผีหรือครับ

วันชัย แล้วคุณว่าไซ้มัยละ

หนูม แกพูดกับเขาหรือชัย แกทำไมเป็นคนแบบนี้วะ ชอบพาผีมาหลอกเพื่อน หาเรื่องผีๆมาให้เพื่อนอยู่เรื่อย

วันชัย จะให้ฉันบอกแกกี่ครั้งว่าฉันไม่ได้หาเรื่อง จั่นอยู่ของจั่นเฉยๆ แต่พวกเขามาหาฉันเอง

อุ้ม พวกเขา.... แสดงว่ามีมากกว่าหนึ่ง อือ แกก็บอกให้เขาไปหาคนอื่นสิ ไปที่ขอบๆ อย่าจองเวรต่อกันเลย สาธุ นะโมตะสะ

วันชัย จั่นบอกแล้ว เขาฟังที่ไหนละ จั่นถึงมาหาพวกแกให้ช่วยนี่ไง

หนูม คราวนี้แกจะให้ฉันไปทำบุญวัดไหน หรือจะให้ไปขุดกระดูกหลังบ้านใครอีก

วันชัย เขาบอกให้ฉันช่วยตามหาเพื่อนเขาให้หน่อย

หนูม ก็ไม่เห็นอยากนี่ แกก็ไปตามให้เขาสิ

วันชัย จั่นพยายามแล้วแต่หาไม่เจอ เพราะเพื่อนเขาก็ตายไปแล้วเหมือนกัน

อุ้ม อ้ากกก ผีวานให้ไปตามผี จั่นว่าแกบอกเขาให้ไปตามหาเองน่าจะง่ายกว่านะ

วันชัย ถ้าเขาตามเจอเขาคงไม่มาขอให้ฉันช่วยหรอกนะ

หนูม เออ จริงด้วย

อ๋ัม หนุ่ม

วันชัย เขาเป็นผีญี่ปุ่นด้วยนะ แกน่าจะชอบนะอ๋ัม

อ๋ัม ม่ายยย ฉันชอบดาราญี่ปุ่น ไม่ใช่ผีญี่ปุ่น

ทาดาชิ ครับ ผีญี่ปุ่นน่ากลัวมากครับ ตอนผมไม่ตายผมก็กลัวผีญี่ปุ่นมากครับ แต่พอผมตายก็
ยังกลัวอยู่แต่ยังไม่เคยเจอครับ

วันชัย แล้วอยากเจอมั๊ย

ทาดาชิ อยากเจอครับ

หนุ่ม อ๋ัม ไม่เอาไม่อยากเจอ

ทาดาชิ ผมอยากเจอชินสุเกะครับ

วันชัย เพื่อนเขาชื่อ ชินสุเกะ ฉันอยากให้พวกแกช่วยกันสืบหน่อยว่าจะหากันได้ยังไง
บ้าง

หนุ่ม โห มีข้อมูลแค่นี้เองหรอ

วันชัย งั้นเดี๋ยวฉันจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเขากับเพื่อนของเขาให้พวกแกฟัง เขาเป็นทหาร
ญี่ปุ่นสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

จากจุดนี้ทาดาชิ จะพูดญี่ปุ่นในขณะที่วันชัยพูดซ้อนไป

อ๋ัม ชัย แกเล่าเฉยๆนะ ไม่ต้องให้เขาปรากฏตัวเป็นภาพประกอบนะ

วันชัย รู้แหละกลัว เขาชื่อ ทาดาชิ เขากับเพื่อนเป็นพลทหารธรรมดาถูกส่งมาเมืองไทย
เพื่อคุมเชลยฝรั่งจากสิงคโปร์มาส่งเมืองไทยชินสุเกะตายไปก่อน 1 ปี เขาถูกส่งให้ไปคุมเชลยที่
กาญจนบุรี แล้วก็หายสาบสูญไป ทาดาชิได้รับข่าวตอนที่อยู่กรุงเทพ

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่น) ผมกับเพื่อนเป็นพลทหารธรรมดาๆได้รับคำสั่งให้ไปคุมเชลยฝรั่งจาก
สิงคโปร์มาส่งเมืองไทย ชินสุเกะตายก่อนผมเขาถูกส่งให้ไปคุมเชลยที่กาญจนบุรีแล้วก็หาย
สาบสูญไปผมได้รับข่าวตอนที่ผมมาอยู่กรุงเทพ เพื่อนทหารที่ฝังศพเขาบอกว่าเขาตายในการ
ต่อสู้กับศัตรูอย่างกล้าหาญผมมั่นใจว่าชินสุเกะยังไม่ได้ไปเกิด

วันชัย เพื่อนทหารที่ฝังศพเขาบอกว่าเขาตายในการต่อสู้กับศัตรูอย่างกล้าหาญ

ทาดาชิ แต่ผมไม่เจอวิญญาณของชินสุเกะที่สุสานในไทย และที่ياسุกุนิเลย ครึ่งนี้พวกคุณคงช่วยผมได้

วันชัย เขาตามหาตามสุสานทั่วประเทศไทยและญี่ปุ่น ก็หาไม่เจอแล้วก็ยืนยันว่าเพื่อนเขายังไม่ได้ไปเกิดใหม่แน่นอน

อุม โธ่ นำส่งสารจากบ้านจากเมืองมาไกล เอาชีวิตมาทิ้งในเมืองไทย

หนู่ม เขาน่าจะวนเวียนอยู่ที่ที่เขาฝังใจ เช่น ที่ๆเขาถูกฆ่าตาย

อุม หรือไม่ก็ที่ที่เขาผูกพัน ชอบไปบ่อยๆ มีความหลังฝังใจ

ทาดาชิ ผมไปมาหมดแล้วครับ

วันชัย ทาดาชิบอกไปมาหมดแล้ว นี่ ฉันว่าเขาตามมาตั้งแต่สมัยสงคราม คงไปมาทุกที่แล้วละ

หนู่ม มันแกช่วยถามเขาหน่อยสิว่า เขากับเพื่อนมีเรื่องอะไรผิดใจกันรีเปล่าก่อนตาย

วันชัย ทาดาชิ ได้ยินมัย

ทาดาชิ เราสองคนถูกแยกหน่วยกัน ไม่เคยทะเลาะกันเลย

วันชัย ไม่เคย

หนู่ม แล้วก่อนหน้าจะถูกแยกกันละ

ทาดาชิ เราคบกันมาตั้งแต่เด็กทะเลาะกันบ่อยๆ แต่ก็เป็นเรื่องแบบเด็กๆ

วันชัย นี่ก็ลองนึกตอนที่เขากินทหารแล้วสิ ก่อนแยกกันนะ มีเรื่องอะไรมัย

อุม ไซ้ๆ ก็นึกดูดีๆ บางทีอาจจะเป็นเรื่องเล็กที่คุณคาดไม่ถึงแต่ชินสุเกะเพื่อนของคุณอาจจะเห็นว่ามันสำคัญมากๆ ก็ได้

ทาดาชิ เรื่องสำคัญมากๆ อ้า ผมนี่ก็ออกแล้ว มีอยู่คือหนึ่ง

ชินสุเกะออกมาคุยกับทาดาชิ

ทาดาชิ ตอนที่เรายู่เวรเฝ้ายาม ชินสุเกะก็พูดขึ้นมาว่า

ชินสุเกะ(พูดภาษาญี่ปุ่น) ฉันคิดถึงมาสิจ้

ทาดาชิ นั่นแน่ นายตกหลุมรักเธอแล้วสิ ชินสุเกะ

ชินสุเกะ ไม่รู้สิ แต่ถ้าตอนนี้ฉันได้อยู่กับเธอ ก็คงดีกว่ามายืนเฝ้ายามอยู่กับนายที่นี่

ทาดาชิ (ขำ ล้อเพื่อน) นายรักเธอจริงๆด้วย ชินสุเกะ

ชินสุเกะถ้าฉันไม่ต้องมาเป็นทหารแบบนี้ก็คงดี

ทาดาชิ ถ้านายไม่ได้เป็นทหาร นายก็คงไม่ได้มาเจอมาลีที่เมืองไทยหรอก

ชินสุเกะถ้าฉันไม่มาเป็นทหาร ฉันก็คงเป็นช่างทำกุญแจอยู่แต่บ้านแล้วก็แต่งงานกับผู้หญิงสักคน มีลูกเล็กๆ อยู่ทีควาซากิ

ทาดาชิ มันไม่น่าเบื่อไปหน่อยหรือ

ชินสุเกะ แล้วที่เรามานั่งเฝ้าถึงน้ำมันกับกระสุนปืนนี่มันสนุกมากไหม

ทาดาชิ มันเป็นหน้าที่ของลูกผู้ชาย เราช่วยกันปกป้องประเทศของเราจากการรุกราย เรากำลังสร้างความยิ่งใหญ่ให้โลกตะวันออก

ชินสุเกะนายเคยฆ่าคนรึยังทาดาชิ

ทาดาชิ อะไรนะ

ชินสุเกะนายรู้สึกยังไงตอนที่ฆ่าคนตายนะ

ทาดาชิ นายถามแบบนี้ไปเพื่ออะไร

ชินสุเกะเดินออกไปไม่สนใจฟังคำตอบ ทาดาชิตะโกนตามหลังไป

ทาดาชิ นายจะไปไหน เฮ้ ชินสุเกะ ชินสุเกะ

ทาดาชิเรียกชินสุเกะแล้วกลับไปเป็นปัจจุบัน

แต่ชินสุเกะกลับออกมาพูดกลับคนดู

ชินสุเกะ (พูดภาษาไทย) เขามักจะเป็นฝ่ายเรียกหาผมอยู่เสมอ ชินสุเกะ ชินสุเกะ ตั้งแต่เด็ก เรามักจะไปไหนมาไหนด้วยกัน เรียนด้วยกัน เล่นด้วยกัน ถูกเกณฑ์มาเป็นทหารพร้อมกัน ความจริงเราสองคนเต็มใจมาเป็นทหารด้วยซ้ำ เพราะเราต้องการปกป้องประเทศญี่ปุ่นของเรา และการได้ออกมาผจญภัยนอกประเทศ ก็เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นท้าทาย สำหรับเด็กหนุ่มทุกคน ซากุระที่เบ้งบานพร้อมๆกันทั้งต้น แล้วค่อยๆร่วงหล่นลงทีละกลีบ มีความงดงามอยู่ในความ

ตายเสมอ พวกคุณคงสงสัยว่า ทำไมผมถึงไม่ยอมพบกับเขา ผมคิดว่าเขายังไม่พร้อม และผมก็มีเรื่องที่ต้องจัดการอีกนิดหน่อย ผมเองก็รู้สึกผิดที่ปล่อยให้เขารอมานานขนาดนี้ แต่คงต้องปล่อยให้เขาตามหาผมไปสักพักก่อน เมื่อผมพร้อมและเขาพร้อมเราคงได้พบกัน

กลับมาปัจจุบันวันชัยเล่าเรื่องต่อจากปัจจุบัน

วันชัย ค็นั้นเขาหนีเวรออกไปหาแม่

ทาดาชิ สองสัปดาห์ต่อมาเขาก็ถูกย้ายไปอยู่กาญจนบุรี

วันชัย แล้วก็ถูกย้ายไปกาญจนบุรี

อ๋ม หรือว่าตอนนี้วิญญานเขาไปอยู่กับแม่ มีความสุขอยู่ด้วยกันแล้ว

หนุ่ม ทาดาชิรู้ไหมว่าแม่อยู่ที่ไหน เขายังมีชีวิตอยู่รึเปล่า

ทาดาชิ ผมไม่แน่ใจ

วันชัย เขาไม่แน่ใจ ถ้ายังไม่ตาย อายุคงจะแปดสิบเก้าสิบปีแล้วมั้ง

หนุ่ม งั้นเราก็ต้องสืบหาแม่ก่อน เพื่อจะได้เบาะแสะอะไรบ้าง

อ๋ม แล้วเราจะไปหาที่ไหนละ

ทาดาชิ ตอนนั้นชินสุเกาะกับผมเจอแม่ที่ร้านแถวสุริวงค์

ทั้งหมดออกไปสี่ลม

นักแสดงสร้างสภาพแวดล้อม คลับบาร์ ร้านอาหารสี่ลม คนขายของ

วันชัยถามหาข้อมูลจากคนแถวนั้น

วันชัย พี่พอจะรู้จักร้านชื่อ มิทานิ มัย

เด็กเชียร์แขกสายหัว

วันชัย พี่แถวนี้มีผู้หญิงแ่ๆ สักเจ็ดแปดสิบมัย

คนคุมบาร์ โหน้องรสนิยมแปลกดีเนอะ

วันชัย ไม่ใช่พี่ แบบเป็นเจ้าของร้าน เป็นมามาซังไรจี้ ชื่อแม่

คนคุมบาร์ แม่มีแต่อายุ 18 น้องสนใจมัย พี่จะพาไป

วันชัย ไม่ครับ ขอบคุณ

มารวมกลุ่มกัน

อ๋ม โหเดินมา 3 ชั่วโมงแล้ว ฉันว่าหาไม่เจอแล้วละ

หนูม ร้านอาหารบาร์อะไรก็เปลี่ยนไปหมดแล้วถามใครก็ไม่มีใครจำได้

วันชัย ทาดาชิรู้จักบ้านของมาลีมั้ย

ทาดาชิ บ้านเธออยู่แถวสวนพลูครับ

แล้วฝนตกทั้งสามคนหลบฝน ยกเว้นทาดาชิ

มีคนกลางร่มแล้วคนอื่นๆก็กลางร่ม

แล้วมาลีก็ปรากฏตัวขึ้นในชุดกระโปรงในยุคสมัยสงครามโลก

ใส่หมวกกางร่มลายลูกไม้ ดูขัดแย้งกับคนอื่นมาก

เธอกำลังรอคอยใครบางคนอยู่ ทาดาชิจำเธอได้เข้าไปทักทาย

วันชัย เริ่มสังเกตเห็น โทรศัพท์ของวันชัยดัง วันชัยรับสาย

ตลอดเวลาที่วันชัยคุยโทรศัพท์ มุกจะเข้าไปคลอเคลียตลอด

วันชัย ฮัลโหล เฟิร์น อะไร ไฉนนี่สิ

ทาดาชิ สวัสดีครับ คุณจำผมได้มั๊ย คุณมาลี

มาลี แปลกใจที่มีคนมาทักเธอ

มาลี ขอโทษนะค่ะ ดิฉันจำคุณไม่ได้เลยต้องขอโทษจริงๆ

ทาดาชิ เราเคยเจอกันที่ร้านอาหารที่คุณทำงานอยู่ ผมเป็นเพื่อนของชินสุเกะครับ

วันชัย พี่อยู่แถวสารภี เปล่าไม่ได้มาเกี่ยวกับใคร พี่มาธุระนิดหน่อย

มาลี อ้อ คุณเป็นเพื่อนของชินสุเกะ ฉันจำได้แล้ว ตอนนั้นคุณดูร่างเรียวกว่านี้มาก

ทาดาชิ ครับ ผมเปลี่ยนไปมากตั้งแต่ผมตาย

วันชัย เฟิร์นฟังปีก่อนสิเฟิร์นพี่กำลังยุ่ง

มาลี ไม่ใช่เฉพาะคุณหรอกที่เปลี่ยน ทุกอย่างเปลี่ยนไปหมดนั่นแหละ คุณดูสิ บ้านเมืองผู้คน ทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด แต่ฉันก็ยังอยู่ที่นี้เพราะฉันเชื่อว่าเขาต้องกลับมา

ทาดาชิ คุณหมายถึงชินสุเกะใช่ไหม

มาลี (ข้า)ไม่ใช่ค่ะ ฉันรอลูกชายฉันต่างหาก

ทาดาชิ ลูกชายของชินสุเกะหรือครับ

วันชัย พี่ไม่อยากให้เฟิร์นเป็นอันตรายเข้าใจมั๊ย คือเอาอย่างนี้ ..

มาลี ไม่ใช่ค่ะ ฉันไม่ได้แต่งงานกับชินสุเกะนะคะสามีฉันเป็นคนไทยเขาเป็นทหารเรือ หลังสงครามเลิกไม่นานฉันก็แต่งงานพ้องท้องลูกชาย สามีฉันก็ถูกส่งไปรบกับคอมมิวนิสต์ที่ เกาหลีแล้วก็เสียชีวิตที่นั่น

วันชัย คือพี่ไม่ได้อ้าง แต่ตอนนี้ถ้าเฟิร์นอยู่ใกล้ๆ พี่ เฟิร์นอาจจะถูกทำร้ายได้พี่ไม่ได้มีใครใหม่

ทาดาชิ แล้วลูกชายคุณล่ะครับ

มาลี เขาไปเรียนหนังสือที่มหาลัยแล้วไม่ได้กลับบ้าน ฉันเห็นข่าวลงว่ามีการยิง นักศึกษา ฉันเป็นห่วงลูกไปตามหา ยังไงก็หาไม่พบ ไปดูที่โรงพยาบาลก็ไม่มีศพถ้าไม่มีศพก็ แสดงว่าเขายังไม่ตายใช่ไหม ฉันก็เลยติดตามเพื่อน ตามญาติ เพื่อเขาจะหนีไปซ่อนตัวอยู่แต่ก็ ไม่เจอ ฉันก็เลยมารอเขาทุกเย็นที่หน้าปากซอยนี้ ฉันรออยู่หลายปีเวลาผ่านไป บ้านเมืองก็ เปลี่ยนไป รอแล้วรอเล่าจนฉันป่วยเป็นวัณโรค แล้วก็ตายลงฉันก็ยังมารอสามีกับลูกชายที่นี้ เพราะว่าทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด ฉันกลัวว่าพวกเขาจะจำทางเข้าบ้านไม่ได้ แต่ว่าวันนี้เขาต้อง กลับมาแน่ๆ ก็ขนาดคุณยังมาพบฉันได้

ทาดาชิ ผมเองก็กำลังตามหาชินสุเกะอยู่เหมือนกัน

มาลี ตอนมีชีวิตอยู่ชินสุเกะมาเยี่ยมฉันบ่อยๆ ค่ะ ตอนตายไปแล้วก็ยังแวะมาตั้ง หลายครั้ง

ทาดาชิ จริงหรือครับ

วันชัย พี่ไม่ได้โกหก พี่ไม่เคยโกหกเลย เฟิร์นก็รู้

มาลี ตอนปีใหม่เขายังมาเลยคะ เห็นเขาบอกฟังกลับจากญี่ปุ่น

ทาดาชิ ไม่น่าเชื่อคุณบอกว่าเขาไปญี่ปุ่น

มาลี ค่ะ เขาไปญี่ปุ่นแล้วเขาก็กลับมาเมืองไทย ตอนนี้เขาอาจจะอยู่ที่ริเบตหรืออิสราเอลหรือประเทศที่ฉันไม่เคยรู้จัก ชื่อ โซมาเลีย เขาไปไหนมาไหนอยู่เสมอ

ทาดาชิ ทำไมเขาไม่ไปหาผม

วันชัย เฟิร์นอย่าร้องสิ

มาลี ความจริงฉันก็อยากไปไหนมาไหนอย่างเขาบ้าง ท่องเที่ยวไปอย่างอิสระ แต่ฉันห่วงถ้าฉันไปแล้วสามีกับลูกกลับมาจะคราดกัน ถ้าพวกเขากลับมาแล้วไม่เจอฉัน เราสามแม่ลูกก็อาจจะไม่ได้เจอกันอีกเลย

ทาดาชิ เขาไม่รู้หรอกว่าผมรอเขาอยู่ที่ยาสุกุนิ ทำไมเขาไม่ไปหาผมตามที่สัญญากันไว้

มาลี นี่ก็ได้เลยเวลาเลิกเรียนนานแล้ว ลูกชายฉันก็น่าจะกลับจากมหาวิทยาลัยได้แล้วนะ

วันชัย เฟิร์นรู้มั๊ย พี่รักเฟิร์นนะ

วันชัยเริ่มหนาวสั่น

ทาดาชิ ชินสุเกะ(ตะโกนออกมา) ชินสุเกะ

วันชัย เฟิร์นเชื่อฟี่สิ ไวฟี่เคลือบปัญหาของฟี่ได้เมื่อไหร่ฟี่จะโทรหาโอเคมั๊ย

มาลี จริงสิ ชินสุเกะเคยนั่งรถไฟมาจอดตรงหน้าตึกสูงนั้นด้วย รถไฟที่แล่นผ่านไปได้ทุกๆที ฉันไม่รู้เหมือนกันว่ามันเริ่มต้นที่ไหน แล้วจะวิ่งไปที่ไหน

วันชัย เลิกร้องไห้เดี๋ยวตาบวมไม่สวยนะ ตายิ่งตี่ๆอยู่

ทาดาชิ แปลกมากๆ

วันชัย ดึกแล้วนอนนะ ผันดีจ๊ะ (วางสาย)

มาลี เขาแวะไปที่วัดเลียบบ่อยๆ นะคะเห็นบอกว่าไปเยี่ยมเพื่อนที่นั่น

ทาดาชิ เหนอครับ ขอบคุณมากนะครับ คุณมาลี ขอให้สามีกับลูกของคุณกลับมาโดยเร็วนะครับ

มาลี ฉันก็อธิษฐานขอพระท่านไว้อย่างนั้น ขอให้ค้นหาชินสุเกะเจอ นะคะ

ทาดาชิกลับมาหาวันชัย

วันชัย (หนาวสั่น ไขว้แขน) ว่าไง ได้เรื่องอะไรมั๊ย

ทาดาชิ เขาอยู่เมืองไทย ผมไม่เข้าใจว่าเขากำลังทำอะไรอยู่

วันชัย นายจะไปทำไรที่วันเลียบ ดึกปานนี้วัดปิดแล้วละ

ทาดาชิที่นั่นมีหอเก็บกระดูกคนญี่ปุ่นอยู่ ดึกแล้วพวกคุณไปพักผ่อนก่อนดีกว่า คุณดูไม่ค่อยสบายนะวันชัย

วันชัย หอเก็บกระดูกคนญี่ปุ่นหรอ งั้นก็ตามใจคุณ

ทาดาชิ แล้วผมจะกลับมาหาคุณเอง

ทาดาชิออกไป

หนุ่ม ฝนซาแล้วตกลงเอาใจต่อ

วันชัย ทาดาชิไปวัดเลียบแล้ว เขาบอกให้พวกเรากลับ...(วันชัยสลับไป)

หนุ่ม เฮ้ย ไอ้ชัย ไอ้ชัย

อ๋ัม วันชัย

มุก รักนะ(หัวเราะ หวานเย็น)

ทาดาชิมาที่วัดเลียบ

เขาเจอวิญญาณคนญี่ปุ่น คนไทย เด็ก คนแก่ ผู้ใหญ่ และคนขายดอกไม้ปากคลอง

ท่ามกลางดอกไม้มากมาย

วิญญาณในรูปแบบ Movement Dynamic เฉลิมฉลองมีความสุขเป็นการเลี้ยงส่งวิญญาณดวงหนึ่ง
ทาดาชิเข้าร่วมงานด้วย

วิญญาณชรา พรุ่งนี้เช้าญาติเขาจะมาับกระดูกเคโกะไปลอยที่แม่น้ำแล้ว

ทาดาชิ ชินสุเกะวะมาป๋อยมัยครับ

วิญญาณชายชรา อาทิตย์ที่แล้วเจ้านั้นบอกจะไปสร้างทางรถไฟนะ

ทาดาชิ อะไรนะ สร้างทางรถไฟ สงครามเลิกไปตั้งนานแล้วนี่

วิญญาณชายชรา ไม่เห็นแปลกเลยสงครามเลิกตั้งนานแล้ว แต่นายก็ยังใส่ชุดทหารอยู่เลย
นะพ่อหนุ่ม

ทาดาชิ เอ้อ มั่น..

วิญญาณหญิง ถึงเขาจะเอากระดูกฉันไปโปรยแต่ถ้าฉันอยากจะกลับมาฉันก็กลับมาได้ใช่ไหม
คุณปู่

วิญญาณชรา ถ้าเธอไม่อยากไปผูกไปเกิดอยากจะอยู่ที่นี้แบบฉันก็ตามใจเธอสิ

วิญญาณหญิง ยังไงก็ขอบคุณทุกคนมากนะ ที่ช่วยเหลือฉันมาตลอด ขอให้ทุกคนมี
ความสุข

พร้อมกัน สู้สุดใจ สู้สุดใจ สู้สุดใจ

เป็นเสียงสะท้อนไปทั่ว

แล้วสถานที่ก็กลับมาสู่ห้องพยาบาล

วันชัยนอนไม่รู้สีกตัวอยู่ มีมุกเกาะมืออยู่ไม่ห่าง

ทาดาชิกลับมาเห็นอาการผิดปกติของวันชัย

ทาดาชิ คุณจะทำอะไรเขา

มุก (มองวันชัย) รักนะ

มีหมอกับพยาบาลเข้ามาวัดชีพจร

ทาดาชิ ถึงเขาตายไปเขาก็ไม่รักคุณหรอก

มุกโมโหมาก กระซอกวันชัยลุกขึ้นจากเตียง

หมอพยาบาลทำหน้าที่ไปปกติ

วันชัยวิญญาณหลุดออกมา

วันชัย มุกทำอะไรนะ

มุก รักนะ

พยาบาลรีบเรียกหมอมาดูวันชัยอาการทรุด

วันชัย เฮ้ย นี่ฉันตายแล้วหรือ

ทาดาชิ ยังครับ แต่ถ้าคุณไม่รีบกลับเข้าร่างคุณก็จะตายจริงๆ

มุก รักนะ

วันชัย มุก ทำแบบนี้ไม่ดีนะครับ ปล่อยผมเถอะผมเชื่อว่าฝึกับคนรักกันได้นะมุกแล้ว
ผมก็เคยรักคุณมาก แต่ผมไม่ได้รักคุณแล้วเข้าใจมั๊ย

มุกอาละวาดอย่างมาก ไม่ยอมปล่อยวันชัย จนวันชัยสงสาร

วันชัย ปล่อยผมไปเถอะ

มุกยังอาละวาดงอแงต่อไป

วันชัยเริ่มหงุดหงิด เสียงเข้มจริงจัง

วันชัย ปล่อย

มุกปล่อยมือ

วันชัยเข้าไปนอนที่หมอน แล้วถูกปั๊มหัวใจตื่นขึ้นมาทำทางอ่อนเพลีย

พยาบาล มีสัญญาณชีพจรแล้วละ คุณหมอ

วันชัย (หายใจ)...(เพื่อ) เฟิร์นๆๆ

มุกได้ยินชื่อเฟิร์น เสียใจเข้ากอดทาดาชิ

ทาดาชิ คุณคงรักเขามากจริงๆ คุณสองคนรู้จักกันได้ยังไงครับ

มุกจับทาดาชิกลับไปทางหนึ่ง

นางพยาบาลกลายเป็นคนเล่าเรื่อง

เริ่มเล่าอดีตรักของมุกกับวันชัยให้ทาดาชิฟังเป็นภาพยนตร์การ์ตูนรวดเร็ว

พยาบาล เรื่องมีอยู่ว่า นางสาวมุกและนายวันชัย ทั้งสองคนเคยเป็นแฟนกัน มุกสมัย
เรียนเป็นสาวสวย มีชายหนุ่มหมายปองมากมาย แต่คนที่เทอ์มากและทำให้เธอใจอ่อนได้คือ
วันชัย วันชัยที่ตามเอาใจเธอต่าง ๆ นานา สุดท้ายเธอไปเจอกับเกรียงไกร เธอรักเกรียงไกรและ
บอกเลิกวันชัย วันชัยอกหักซ้ำใจ เมามาย บ้าคลั่ง แล้ววันหนึ่งเกรียงไกรก็บอกเลิก มุกเสียใจ
กลับไปหาวันชัยแต่วันชัยกำลังชอบกับเฟิร์นอยู่ ไม่ยอมคืนดีกับเธอ เธอน้อยใจเธอเลยกินยา
นอนหลับ เรียกร้องความเห็นใจจากผู้ชายแล้วดันตายไปจริงๆ วันชัยสำนึกผิดไปร้องไห้หน้าศพ
เธอ วิญญาณมุกเลยตามวันชัยมาตลอด

มุก รักนะ

ทาดาชิ อาโน ความรักเป็นเรื่องเข้าใจยากจริงๆ

ฉากกลายเป็นห้องนุ่มกับอัม

หนุ่ม ไอ้ชัย ฉันดูจากข้อมูลแล้วสาเจ้ายาสุกุนิเขามีชื่อตั้งแต่ทหารสมัยโบราณยุคเมจิ
นั้นเลยนะ แล้วก็มีส่วนที่เสียชีวิตในสงคราม ผู้หญิง เด็ก รวมแล้ว สองล้านห้าแสนชื่อ

อัม โอโห้ เยอะขนาดนั้นเ

หนุ่ม คนที่มีป้ายชื่อในศาลเจ้านี้ เขาก็ได้รับการยกย่องให้เป็นเทพที่ปกป้อง
ประเทศชาติ คงเหมือนๆเทวดารักษาเมืองแบบบ้านเรา

วันชัย แล้วทำไมเวลานายกญี่ปุ่นไปเคารพสุสาน ต้องมีประเทศนั้นนี้ออกมาต่อว่า

หนุ่ม ในนี้บอกว่า รัฐบาลแอบเอาชื่ออาชญากรสมัยสงครามโลก 14 คนมารวมไว้ที่นี้

วันชัย มีลบลมคมในทางการเมืองนี่เอง

หนุ่ม จีนกับญี่ปุ่นเคยถูกบุกเข้าไปในสมัยสงคราม ก็เลยโกรธไง

อัม คนตายไปแล้วก็ไม่ให้อภัยกันหรือ

หนุ่ม จีนกับเกาหลีสูญเสียชีวิตไปเท่าไรตอนนั้น เรื่องบางเรื่องไม่ได้เกิดกับเราเราก็ไม่
เข้าใจความรู้สึกเขาหรอก เออ แต่คนญี่ปุ่นบางกลุ่มก็ไม่เห็นด้วยนะ มีกระแสดต่อต้านหลายฝ่าย
เป็นเกมการเมืองอย่างหนึ่งละ

อัม นึกๆ ไปก็น่าสงสารนะ ตอนมีชีวิตอยู่ก็ฆ่ากันจนตาย พอตายไปแล้วก็ยังมีคน
มาทะเลาะกันอยู่บนหลุมศพ

วันชัย คนเป็นไม่ให้อภัยคนตาย กับคนตายไม่ให้อภัยคนเป็น แกว่อันไหนมันแยกว่า
กันวะ

อัม หุย แรงผีแค้นน่ากลัวนะฉันว่า

วันชัย แต่ฉันว่าคนร้ายกว่าผีนะ คนเป็นๆสามารถเอาคนตายมาหาประโยชน์ให้ตัวเอง
ได้ เอาวิญญาณนั้นวิญญาณนี้มาอ้างแล้วก็มีคนเชื่อ ทั้งที่วิญญาณนั้นอาจจะไม่รู้รู้อะไรก็ได้
บางทีอาจจะไปพักผ่อนเหมือนอาป้าอาม่าที่ฉันไม่ได้เจอตั้งนานแล้ว หรืออาจจะไปเกิดใหม่แล้วก็
ได้

ทาดาชิกับมุกกลับเข้ามา

วันชัย พุดถึงก็มาพอดี

อ๋ม ใคร อะไร

วันชัย ไปเที่ยวไหนกันมาละ สองคน ไม่สิ สองตนนี่

อ๋ม ชัยอย่าสิ

หนุ่ม (หนุ่มทำกุกกิก) โห อ๋มยังไม่ชินอีกหรือตัวเอง

ทาดาชิ ผมพามุกไปเที่ยวญี่ปุ่นมา ที่ยาสุกุนิกำลังเตรียมงานรำลึกการยอมแพ้สงครามวันที่ 15 สิงหาคมครับ

วันชัย 15 สิงหาคม

หนุ่ม 15 สิงหาคม (จากคอม) อ้อ วันนี้ญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามหลังจากนางซากิถูกถล่มด้วยระเบิดปรมาณูทำลายเมืองทั้งเมือง ผผู้คนล้มตายมากมาย

อ๋ม แล้วพวกเขานับอยู่ในศาลเจ้านั้นด้วยมั๊ย

หนุ่ม ไม่รู้สินี่ไม่ได้บอกไว้

ทาดาชิ ผมก็ไม่แน่ใจครับ แต่คิดว่าไม่ เพราะที่ญี่ปุ่นตอนนี้มีอนุสรณ์สถานอยู่ที่อิโรชิมาแล้ว

วันชัย นายแน่ใจได้ยังไงวิญญาณของคนที่ตายจากระเบิดนิวเคลียจะไม่มาที่ยาสูกุนิ

ทาดาชิ คุณไม่เข้าใจหรอกคุณไม่ใช่คนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นรู้หน้าที่ของตัวเอง

วันชัย ก็ที่นายยังออกมาป่วนเปื้อนข้างนอกแบบนี้ได้เลย

ทาดาชิ ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีระเบียบวินัย เรารู้จักสถานะของตัวเองดี ยาสุกุนิเป็นสถานที่ที่ผู้ที่สละชีวิตเพื่อชาติ เรายอมรับเกียรตินี้ด้วยความเต็มใจ ผมเชื่อว่าคนที่ตายในสงครามที่อื่นๆ ก็เข้าใจและยอมรับเช่นกันเพราะเขาเกิดเป็นคนญี่ปุ่น เป็นลูกพระอาทิตย์ที่ยอมเสียสละเพื่อองค์จักรพรรดิ และประเทศชาติ

วันชัย นายแน่ใจหรือว่าองค์จักรพรรดิของนายยินดีให้ประชาชนของพระองค์ตาย

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่น) คุณกำลังล่วงเกินจักรพรรดิของผมนะ

(พูดภาษาไทย) คุณกำลังล่วงเกินจักรพรรดิของผมนะ

วันชัย องค์จักรพรรดิอาจจะไม่เต็มใจก็ได้ คุณแน่ใจได้ยังไงว่ารัฐบาลไม่ได้เอา
จักรพรรดิของคุณมาอ้างเพื่อพาคนญี่ปุ่นไปทำสงคราม

หนุ่มกับอ้อมงมที่อยู่ดีๆ วันชัยอาละวาดคนเดียว

หนุ่ม เฮ้ย เบาๆ

อ้อม ชัย ฉันทลัว

ทาดาชิ เราทำสงครามเพื่อต่อสู้กับตะวันตกที่มารุกรานตะวันออกเราจะทำให้ชาติตะวันออก
ยิ่งใหญ่

วันชัย สู้กับตะวันออกหรือโดยการมารุกรานคนเอเชียด้วยกัน ทาดาชิ นายฆ่าคนไปกี่
คน

ทาดาชิ ผมทำเพื่อประเทศชาติผมทำเพื่อความยิ่งใหญ่ของเอเชียนบูรพา

วันชัย นานฆ่าไปกี่คน ฆ่าผู้หญิงกับเด็กด้วยรีเปล่า

ทาดาชิ ผมเป็นทหารขององค์จักรพรรดิ

วันชัย ฆ่าคนแล้วได้รับเกียรติยศความเต็มใจ นายฆ่าคนรีเป่าวทาดาชิ

ทาดาชิน ผมสู้เพื่อญี่ปุ่น

วันชัย บอกมาสิ นายฆ่าคนรีเปาว นายเป็นฆาตกรรีเปลาวทาดาชิ

หนุ่ม ไอ้ชัย พอเหอะ

อ้อม (ร้องไห้) ชัย

ทาดาชิ ผมทำตามหน้าที่ คนญี่ปุ่นมีระเบียบวินัย เราทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ผมทำทุก
อย่างเพื่อประเทศชาติ เพื่อญี่ปุ่นและองค์จักรพรรดิ (ตะโกน) แด่องค์จักรพรรดิ (เจียบ) ใช้ผม
เป็นฆาตกร ผมขอโทษ (สะเทือนใจ) ผมฆ่าคน

มุกเข้าไปกอดทาดาชิ

มุก (อย่างอ่อนโยน) รักนะ รักนะ รักนะ

ดนตรีซากระเบาๆลอยมา

ทาดาชิ ผมอยากตามหาชินสุเกะให้พบก่อนวันที่ 15 สิงหาคม

วันชัยเจียบไป

หนุ่ม เขาบอกว่าไง

วันชัย เขาอยากตามหาเพื่อนให้ทันวันระลึกการยอมแพ้สงคราม

อ๋ม เหรอ นี่เหลืออีกไม่กี่วันละนะ

วันชัย นายบอกว่าชิสุเกะกำลังสร้างทางรถไฟไซมัย

ทาดาชิ ไซ่ ผมก็สงสัยเหมือนกัน

หนุ่ม ทางรถไฟสายมรณะจากกาญจนบุรีไปชายแดนพม่า สร้างโดยเชลยสงครามที่ญี่ปุ่นจับตัวมา ส่วนมากเป็นชาว ออสเตรเลีย อังกฤษ อเมริกา

ทาดาชิ ผมไปดูทางตามแนวก่อสร้างก็ไม่เห็นมีอะไรผิดปกติ

วันชัย เขาจะสร้างทางรถไฟไปไหน

อ๋ม เป็นผีไปไหนมาไหนก็ได้จะสร้างทางรถไฟทำไมเสียเวลา

วันชัย ก็จริง งั้นจะสร้างทำไม

หนุ่ม ฉันสงสัยอย่างหนึ่ง ทาดาชิกระดุกนายฝั่งไว้ที่ไหน

ทาดาชิ หลังสงครามโกฟ้อเอากระดุกของผมไปที่คาวาซากิ บ้านเกิดผม

วันชัย อยู่บ้านเกิดที่ญี่ปุ่น

หนุ่ม แล้วของชิสุเกะละ

ทาดาชิ เพื่อนทหารบอกว่าฝังเขาไว้ที่หลังค่ายทหารที่กาญจนบุรีผมเคยไปหาแล้วแต่ไม่เจอ

วันชัย ที่ค่ายในเมืองกาญจน์แต่ทำไมไม่เจอ

หนุ่ม อ้าว

อ๋ม นี่ไงสาเหตุที่เขายังไม่กลับ เพราะกระดุกเขาอยู่ที่นี้เขาเลยไปไหนไม่ได้

ทาดาชิ แต่มาลีบอกว่าเขาเคยไปญี่ปุ่นมาแล้ว

วันชัย ไซ่ เขาไปญี่ปุ่นมาแล้ว

หนุ่ม ก็ขนาดทาดชิมีกระดูกอยู่ที่ญี่ปุ่นยังมาเมืองไทยได้เลย แล้วทำไมชินสุเกะจะกลับไปไม่ได้

อุ้ม จริงด้วย ตัวเองฉลาดจัง คิดได้ไงอะ

วันชัย ทาดาชิ นายคิดใหม่ว่า บางทีเขาอาจจะไม่ยากกลับไปก็ได้ นายอาจจะโกรธฉัน แต่ชินสุเกะอาจจะไม่ยากรับเกียรติจากยาสุกุนิก็ได้

ทาดาชิ ชินสุเกะ เป็นคนญี่ปุ่น เป็นทหาร เป็นเพื่อนผม อย่างน้อยก็ให้ผมได้ถามกลับเขาเอง ว่าทำไมไม่ทำตามสัญญาของเรา

เสียงหวูดรถไฟ ทั้งหมดขึ้นรถไฟไป

ชินสุเกะวางรางรถไฟสีขาวเป็นทางยาว

ชินสุเกะฮัมเพลงญี่ปุ่นโบราณเนื้อหาเกี่ยวกับความสงบสุข

พวกวันชัยทั้งหมดขึ้นรถไฟเดินทาง

หนุ่ม อุ้ม นั่งอยู่ที่เก้าอี้

ทาดาชิมองออกไปที่หน้าต่างรถไฟ

มีวิญญาณคนบนรถไฟผ่านมา

เด็กชายไก่อ๋ ข้าวเหนียวหมูบั้ง ไก่อ๋บั้งครับพี่ ขาเหนียวหมูบั้งไก่อ๋บั้งไหมครับ

ทาดาชิ อาโน

เด็กชายไก่อ๋ ไม่ได้กินของอร่อยๆมานานแล้วไช้มั้ยละ เอาสักไหม้ยัยพี่

ทาดาชิ เอ๋

อุ้ม นานๆ ที่ออกมาต่างจังหวัดแบบนี้ก็ดีเหมือนกันนะหนุ่ม

หนุ่ม อืม อากาศโล่งสบายดี หิวมะ

อุ้ม ฮี ชี้เกียจเดินไปตู้เสบียง

หนุ่ม เดี่ยวสถานหน้าคงจะมีคนมาขายของกิน

เด็กชายไก่อ๋ พี่ไม่ต้องซื้อก็ได้ผมให้ฟรี

เด็กส่งไก่ให้ ทาดาชิรับไว้แงๆ

เด็กชายไก่ ไม่เป็นไร พี่ไม่ต้องเกรงใจ มีกินก็แบ่งๆ กันไป

ทาดาชิ ขอบใจนะ(กิน)

เด็กชายไก่ อร่อยใช่มั้ยละ (กินด้วยกัน)

อู้ม หนุ่ม ถ้าเราสองคนตายไปหนุ่มจะตามหาอู้มแบบทาดาชิมั๊ย

หนุ่ม เพื่อเจ้าอีกละ เรายังไม่ตายซะหน่อย

อู้ม แหม่ สมมุติไง ไม่โรแมนติคเลย

หนุ่ม จันใครจะตายก่อนละ

อู้ม หนุ่มบ้านี้ แข็งหมดอารมณ์

เด็กชายไก่ พี่ตามหาเพื่อนหรือ

ทาดาชิ อู้ม

เด็กชายไก่ แสดงว่าต้องรักกันมาก สนิทกันมาก เพื่อนตายใช่มั๊ย

ทาดาชิ ไซ้

อู้ม ถ้าเรามีลูกเด็กที่มากเกิดจะมาจากไหนนะ

หนุ่ม อยากมีลูกแล้วหรือ ต้องรอคืนนี้เดี๋ยวกลับบ้านก่อนนะ

อู้ม พุทธ นี่อู้มพูดจริงนะ อย่างทาดาชิสิ อย่างมาลี ชินสุเกะแล้วก็ผิๆทั้งหลายนี้ เขา
มีสิทธิ์จะมากเกิดใหม่ใช่มั๊ย

หนุ่ม ก็คงจันตามความเชื่อของพุทธ มีเวียนว่ายตายเกิด

อู้ม จันผิๆนี่มากเกิดเป็นลูกเราก็ได้ใช่มั๊ย

หนุ่ม ไม่แน่ใจนะ ถ้าเลือกได้อยากได้ผิๆมากกว่าอยากได้ลูกผมทอง

อู้ม ตาสีฟ้า

หนุ่ม ตัวขาวนาร์ก

อุ้ม เพื่อเจ้อ จะเอาเชื้อฝรั่งมาจากไหนยะ

หนุ่ม อ้าว ก็มีผีฝรั่งมาเกิดก็ต้องผมสีทองสิ จริงมัย

อุ้ม เออจริง ถ้าผีจีนก็ตาดี ผีแขกก็มีหนวดมีเครา หนุ่มเด็กเกิดใหม่มีหนวดได้ยัง

หนุ่ม ไร้สาระ เขาจะมาจากไหนก็ช่างเหอะ ถ้าเกิดมาเป็นลูกๆเราก็เหมือนกันนั่นแหละ คิดมากไปได้

อุ้ม อืมจริงด้วย เขาอุตส่าห์มาเกิดเป็นลูกเราทั้งที่ คงคิดหลายตลบแล้วเหมือนกัน

เด็กชายไก่อ เขาไม่รู้ตัวหรอกว่า ลูกเขาจะตัวดำ ตาดำ หัวหยิกแบบผม

ทาดาชิ มองเด็กชายไก่อกับคุณหนุ่มอุ้มก็เข้าใจทันที

ทาดาชิ อ้อ

เด็กชายไก่อ ใช่พี่ผมรอเขาสองคนมานานแล้ว ถึงคิวสักที

ทาดาชิ ยินดีด้วยนะครับ

เด็กชายไก่อ ขอบคุณครับพี่ แต่จะว่าไปคิดดูดีๆ ก็น่ากลัวอยู่นะครับ

ทาดาชิ กลัวอะไร

เด็กชายไก่อ กลัวเกิดไปแล้วลำบาก แย่งกันกินแย่งกันอยู่ นั้นยังไม่เท่าไรหรอก ตอนนี้ก็ยิ่งกันทุกวัน ระเบิดลงกันทุกวัน ไปไหนก็มีแต่รบกันฆ่ากัน เผลอๆโตไปถูกส่งไปเป็นทหาร ฆ่ากันอีกแค่คิดก็กลัวแล้ว

ทาดาชิ ก็จริง

เด็กชายไก่อ แต่ก็นั่นแหละ ผมว่าไปเกิดใหม่ก็ดีกว่ามาล่องลอยขายไก่อไปวันๆแบบนี้ อย่างน้อยสอคนนั้นก็ดูเป็นคนดีอีก พี่ว่ามัย

ทาดาชิ ใช่พวกเขาเป็นคนดี

เด็กชายไก่อ ตื่นเต้นจัง จำไม่ได้ละเนี่ยว่าสอจนเป็นคนเป็นมันรู้สึกยังไง เอาพี่กินเยอะๆนะ ผมเลิกขายละ ยกให้พี่หมดเลย

บนรถไฟที่บนบันไดรถไฟ วันชัยกับมุกคุยกัน

วันชัย ทำไมคุณถึงเลือกอยู่ต่อละมุก ไม่อยากไปโลกหน้าหรือ

มุกสายหน้า

วันชัย หรือว่าคุณฆ่าตัวตาย เลยไปไหนไม่ได้

มุกสายหน้า

วันชัย งั้นคุณคงยังจะคิดฆ่าผมอยู่

มุกสายหน้า

วันชัย แล้วคุณตามผมมาทำไม

มุกไม่พูดอะไร เอามือลูบหัววันชัยอย่างอ่อนโยน

วันชัย ขอบคุณนะที่เป็นห่วงผม ความจริงคุณไม่น่าตายเลย ไม่งั้นเราคงได้มานั่งรถไฟ
เล่นกันแบบนี้ ผมเสียใจนะที่เป็นส่วนทำให้คุณตาย

มุกเอามือปิดปากวันชัย

วันชัย มุกโกรธผมมัย ที่ผมมีแฟนใหม่

มุกคิดก่อนนิดนึงว่ายังโกรธอยู่รีเปล่า แล้วสายหน้า

วันชัย จริงหรือ

มุกพยักหน้า วันชัยยิ้ม

รถไฟหยุดกลางทาง

หนุ่มกับอ้อมมาวันชัย

หนุ่ม เฮ้ยชัย เขาบอกทางข้างหน้ามีปัญหา ต้องรอช่างซ่อมก่อน

วันชัย หรือ ปัญหาอะไรวะ

หนุ่ม เขาวารางมันหายไปหลายท่อน สงสัยจะหลายชั่วโมงวะ

อ้อม หรือไอ้พวกโจรไม่มีศาสนา มันจะมาแถวนี้

วันชัย นี่เมืองกาณจน์ไม่ใช่ สงขลา แล้วทาดาชไปไหน

หนุ่ม จะไปรู้หรือ ฉันมองเห็นชะที่ไหน มีแกเห็นคนเดียว

วันชัยเห็นทาดาชิ วิ่งเข้าข้างทางไป

วันชัย ทาดาชิ นายจะไปไหน ทาดาชิ

ทั้งหมดตามไป

ในป่าข้างทาง

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่น) ชินสุเกะนายอยู่แถวนี้ใช่ไหม ชินสุเกะ ทำไมนายต้องหลบฉันด้วย

ทาดาชิ เจอวิญญาณอื่นมากมาย

มีเสียงสะท้อนไปมาของวิญญาณ ก้องอยู่ ทั้งจีน ฝรั่งเศส เกาหลี ไทย

Voice over Hollo สวัสดี หนีฮ่าว อันโยฮันเซโยว Hollo

ทาดาชิ ใครอะ

Voice over We are friend ..friend friend

ทาดาชิ วิญญาณต่างชาติหรือ คุณจับชินสุเกะไปใช้รีป่าว

Voice over No Shin-su-ke is our friend....friend , Shin-su-ke

ทาดาชิ เพื่อนหรือ

Voice over Yes, We're all friend. In the world .The world of after death.

ทาดาชิน พวกคุณบอกได้มั้ยว่าชินสุเกะอยู่ที่ไหน

Voice over Shin-su-ke is here with us.

ทาดาชิ ผมจะพาเขากลับญี่ปุ่น

ทาดาชิเห็นผู้ชายสองคนวิ่งหนีอันตรายเข้ามา มีกล่องของที่ขโมยมาด้วย

ขโมย 1 เฮ้ยมึงหลบไปทางนั้นกูจะล่อมันไว้เอง

ขโมย 2 เออ

เขาหลบไปทางหนึ่ง ชินสุเกะวิ่งเข้ามา

ชินสุเกะ (พูดภาษาญี่ปุ่น) หยุดนะเอายาควินินคินมา

ชินสุเกะเอาปืนชู

ขโมย 1 อย่างๆ กลัวแล้วอย่ายิง เอาคืนไปเลยอย่ายิงนะ อย่ายิง ขโมย 2 ออกมาจากที่ซ่อนเอามิดพันชินสุเกะบาดเจ็บป็นหล่น ทั้งสามคนสู้กันชินสุเกะใจอ่อนไม่ยอมฆ่าขโมย จนตัวเองถูกทำร้ายเสียชีวิต

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่นกับชินสุเกะ) ชินสุเกะ

ชินสุเกะนายตามมาถึงที่นี่แล้วสินะ

ทาดาชิ ชินสุเกะฉันตามหานายมาตลอด

เขาลุกขึ้นแล้วเอาทางรถไฟมาเรียงจนเสร็จ

ชินสุเกะ นายจะไปกับพวกเรามั้ย

ทาดาชิ อะไรนะ

ชินสุเกะขอโทษนะที่ทำให้นายเสียเวลา ฉันไม่ไปกับพวกนายหรอก

ทาดาชิ แต่นายสัญญากับฉันว่า เราจะไปพบกันที่ยาสุกุณี

ชินสุเกะตอนนั้นฉันยังไม่รู้ว่ามันจะวุ่นวายขนาดนี้ ฉันตายแล้วทาดาชิ

ฉันขอโทษนะแต่ฉันไม่กลับไปที่ยาสุกุณี

ทาดาชิ ไม่ได้ นายต้องกลับฉันตามหานายมาหลายสิบปี

ชินสุเกะ นายตามหาฉันจริงหรือทาดาชิ หรือว่าจริงๆ แล้วที่นายเดินทางไปทั่วก็เพราะนายไม่อยากอยู่ที่ยาสุกุณีเหมือนกัน

ทาดาชิ อย่าพูดบ้า น้า ชินสุเกะ

ชินสุเกะนายเองก็อยากเป็นอิสระใช่มั้ยทาดาชิ สงครามจบลงไปแล้ว นายแค่เอาฉันเป็นข้ออ้างที่จะไม่ต้องอยู่ที่นั่น

ทาดาชิ นายหยุดพูดนะ

ชินสุเกะฉันพูดความจริงใช่มั้ยละ

ทาดาชิ อ้ากกกก

ทาดาชิโมโหมากวิ่งเข้าใส่ชินสุเกะ สองคนสู้กัน

ทาดาชิกับชินสุเกะ มีดเสียงเพลง Zui zui zukkorobashi ประกอบ

ทั้งสองสู้กันจนหมดแรง

ชินสุเกะฉันไม่กลับไปให้นักการเมืองเงื้อมาหลอกใช้หลอก มาว่าชาติไหนทั้งนั้นนายกญี่ปุ่นจะไปไหวหรือไม่ไหวศาลเจ้า สำหรับฉันมันไม่จ้างตรงไหนหรอก เราตายแล้วนะทาดาชิ ปล่อยให้พวกที่มีชีวิตอยู่จัดการกันไปเถอะ ฉันไม่อยากกลับไปยุ่งเกี่ยวอะไรด้วยแล้ว แต่ญาติพี่น้องของฉันระลึกถึงฉันก็พอแล้ว ฉันไม่ต้องการให้นายกมาคารวะฉันหรอก สงครามจบไปนานแล้ว ถ้าพวกนั้นอยากจะทำเรื่องทำสงครามกันอีก ฉันก็ไม่อยากเข้าไปมีส่วนด้วย ฉันไม่อยากจะยุ่งกับโลกที่จ้องจะเข่นฆ่ากัน

ทาดาชิ หยุดพุดได้แล้ว ถ้านายไม่กลับไป นายก็ไม่มีสิทธิ์จะลบหลู่แบบนี้ยังงั้นนายก็เป็นคนญี่ปุ่น

ชินสุเกะ ไซ้ ฉันเป็นญี่ปุ่น ญี่ปุ่นที่ฆ่าเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน กองทหารแห่งจักรพรรดิที่บุกไปทั่วเอเชีย เราสังหารผู้คนมากมายล้มตาย

ทาดาชิ มันคือสงคราม สงครามมีทั้งผู้ชนะและผู้แพ้

ชินสุเกะสงครามมีแต่ผู้สูญเสียต่างหาก เราทุกคนแพ้เหมือนกันหมด ทำหน้าที่ของตัวเองในสงคราม ฆ่าศัตรูหรือไม่ก็ถูกฆ่า ทำตามหน้าที่ของประเทศชาติ ที่น่าตลกก็คือ พอทุกคนตายไปก็เหลือเพียงวิญญาณ ฉันตายแล้วทาดาชิ นายก็เหมือนกัน ความจริงการฆ่าคนมันเป็นบาป ทุกคนต้องตกนรก แล้วดูพวกเราสิไม่ไปไหนทั้งนั้น ติดอยู่ท่ามกลางความเครียดแค้นชิงชัง ของพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ฉันจะไม่ทนอีกต่อไปแล้วฉันจะไปแสวงหาดินแดนอันสงบพร้อมกับวิญญาณดวงอื่นๆ นายจะไปด้วยกันกับพวกเรามั้ย

ทาดาชิ นายจะให้ฉันทอดทิ้งญี่ปุ่นไปได้ยังไง ฉันมีหน้าที่ต้องปกป้องพวกเขา

ชินสุเกะ นายจะปกป้องเขาจากใครล่ะ ตอนนี้อะไรไม่มีใครเป็นศัตรูของญี่ปุ่นเท่ากับคนญี่ปุ่นเป็นศัตรูกับตัวเอง ส่วนฉันจะไปรอพวกเขาอยู่ที่นั่น ดินแดนอันสงบสุขที่ไม่แบ่งแยก ญี่ปุ่น จีน เกาหลี อังกฤษ ออสเตรเลีย อเมริกา อาหรับ ไทย พม่า ไม่ว่าชาติไหนไม่ว่าใคร ทหาร หรือแม่ค้า หรือขอทานก็อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข เราไปด้วยกันเถอะ ทาดาชิ

ทาดาชิ จะให้ฉันเชื่อได้อย่างไรว่าดินแดนของนายมันจะมีอยู่จริง

ชินสุเกะฉันไม่รู้ว่ามีมือยูรีเปล่า แต่ฉันก็จะไป เพราะจะมีที่ไหนอีกแล้วที่ดวงวิญญาณของฉัน จะขอพักได้อย่างสงบสุขบนโลกนี้ มีแต่รัฐบาลบ้าอำนาจทั้งหลาย จ้องใช้ประโยชน์จากการ ทะเลาะกับชาติอื่น เพื่อให้คนในชาติตัวเองรวมกันเป็นปึกแผ่นและลืมไปว่า รัฐบาลล้มเหลวแค่ ไหนหรือโก่งกินอะไรไปบ้าง มีดวงวิญญาณมากมายทั้งที่นายมองเห็นและก็มองไม่เห็น อยู่รอบ เรา พวกเขาเลือกได้ว่าอยากจะอยู่ที่ไหน เขาอยากจะทำอะไร พวกเขาเลือกที่จะไปกับฉัน ทุกคนมีทางเดินของตัวเองทั้งนั้น และตอนนี้ฉันก็เลือกทางของฉันแล้ว

ทาดาชิ แต่ที่พัสดวงวิญญาณของฉันอยู่ที่ญี่ปุ่น

ชินสุเกะ ถ้านายอยากจะตามพวกเราไปให้มองหาทางรถไฟ ฉันจะรู้อยู่ที่นั่น

ทาดาชิ ขอให้นายโชคดีฉันจะรออยู่ที่ยาสุกินีเหมือนกัน

ชินสุเกะ ลาก่อน

ทาดาชิ ลาก่อน

ทาดาชิกับชินสุเกะลากัน ก่อนชินสุเกะจะลับสายตา

เขาหันมาโบกมือลาให้ทาดาชิ ทาดาชิโค้งตอบเพื่อนของเขาจนชินสุเกะลับตาไป

วันชัยกับเพื่อนตามมาถึง

วันชัย ทาดาชิ เป็นยังไง เจอเพื่อนมั๊ย

ทาดาชิ เขาไปแล้วครับ

วันชัย ไปแล้ว เขาจะไปไหน

ทาดาชิ เขาบอกเขาจะไปดินแดนแห่งความสงบ

วันชัย แล้วนายละ จะทำยังไง

ทาดาชิ ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน ขอขอบคุณทุกคนมากนะครับ ที่ช่วยเหลือผมมาโดยตลอดและขอโทษด้วยที่ทำให้ทุกคนลำบาก

วันชัย ไม่เป็นไรหรอกแค่ได้มาเที่ยวพวกเราก็น่าพอใจแล้วละ

ทาดาชิ ผมคงต้องไปแล้ว

ทาดาชิเดินไปหาหมอก

ทาดาชิ เธอจะไปกับฉันมั๊ย

มุกส่ายหน้า

ทาดาชิ ฉันไปก่อนนะ ลาก่อน

มุกโบกมือลา

ทาดาชิเดินจากไป

หนุ่ม ตกลงทาดาชิเขากลับไปแล้วหรือ

วันชัย ไปแล้ว

อุ้ม จริงหรือ แต่ก็ดีแล้ว เวลาที่มีวิญญาณมาวนเวียนรอบๆ มันรู้สึกหวิวๆยังไม่รู้

วันชัย ถึงมีแก็กก็มองไม่เห็นอยู่ดี

หนุ่ม ไซ้ ทำกลัวไปได้

อุ้ม แล้วตัวเองไม่กลัวหรือ

หนุ่ม ไม่กลัวหรือ

อุ้ม ไม่กลัวแน่หรือ ไซ้เอ๊ย

หนุ่ม ก็บอกว่าไม่กลัวก็ไม่กลัวดิ

มุกล้วงมือถือของวันชัยออกมากลางอากาศ

สองคนเห็นโทรศัพท์ลอย ตาค้าง

อุ้ม อ้ากกก ผีหลอก

วันชัย มุกทำอะไรอะ

หนุ่ม เอ๊ย ไหนบอกไปแล้วไง

วันชัย ทาดาชิ ไปแล้วเหลือแต่มุกอยู่นี่

หนุ่ม มุกแฟนเก่าแกที่ตายไปนะหรือ

วันชัย อืม

มุกกดโทรศัพท์

หนุ่ม มายังไง มาตั้งแต่เมื่อไหร่

วันชัย เขามานานแล้ว มาก่อนทาดาชิตัวช่วยข้า ฉันไม่ได้บอกแก

สองคนเองนั่นแหละ

อุ้ม อือๆๆ กลางวันแสดๆแล่นะเนี่ย

มุกส่งโทรศัพท์ให้วันชัย

วันชัย อะไรอะ ฮัลโหล เฟิร์นหอร เออไม่มีอะไรโทรมาคุยเฉยๆ

หนุ่ม เฮ้ย ผีแฟนเก่าให้โทรหาแฟนใหม่วะ เจ๋งว๊วย

อุ้ม (ดีแซนหนุ่ม) พุดมากเดียวเถอะ เจียบๆ

วันชัย คือ พี่คิดว่า เราไปไหว้พระกันมัย นะ ไปทำบุญ เสร็จแล้วพี่เลี้ยงข้าว อ้อ พี่จัดการเรียบร้อยแล้ว คิดว่าไม่มีปัญหาอะไรแล้ว นะ (ยิ้ม) งั้นเดี๋ยวพี่ไปรับนะ แล้วพี่มีเรื่องจะเล่าให้ฟังด้วย แล้วเจอกันนะ (กับเพื่อน) เฮ้ย ฉันไปก่อนนะ

หนุ่ม โห ไระนี่กว่าจะไปก็ไปเฉย

วันชัย เออ ไรมาหาใหม่ไปละ

วันชัยเดินไปแล้วนึกได้หันกลับมาเพราะมุกไม่ได้ตามเขาไป

วันชัย ไม่ไปด้วยกันหอร

มุกส่ายหน้า

หนุ่ม โอ้ย จะไปหาน้องเฟิร์นแล้วจะชวนทำไม ไรบ้า

อุ้ม นั่นสิ

วันชัยหัวเราะขำ

วันชัย ฉันไม่ได้ชวนแกสองคน

อุ้ม (หลอน)มุกหอร

วันชัย อืม

หนู่ม เราว่าเรากลับกันดีกว่ารู้สึกหวิวๆแล้ว

อุ้ม อืม ไปกันเถอะ ไหนว่าไม่กลัวไง

หนู่ม ไม่กลัวแต่หวิวไง

สองคนออกไป

วันชัย ไม่ไปจริงหรือ

มุกสายหน้าโบกมือลา

วันชัย ขอบใจนะ ไว้เจอกันใหม่

วันชัยออกไป

วิญญาณล่องลอยอยู่ทั่วไป

ไฟค่อยๆ มีดลง

จบ

เจาก๊วยถั่วสุดท้าย

โดย ปานรัตน์ กริชชาญชัย

กลุ่มละคร New Theatre Society

(ดัดแปลงมาจากบทละครเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton)

ที่ห้องประชุมของกลุ่มละครแห่งนี้ มีโต๊ะตรงกลางและเก้าอี้หลายตัวล้อมรอบอยู่(เพลงขึ้นไฟเฟดขึ้น) พี่ป๊อด กุ๊ก น้องนุ่น เจี๋ยอยและสุพล กำลังประชุมกันอยู่ สุพลเป็นผู้จัดรายการการประชุม

พี่ป๊อด มันต้องมี ต้น กลาง จบ ไม่งั้นจะเรียกละครไต่ยังไง

กุ๊ก ไร้สาระ

พีป็อต แล้วก็ไม่ควรพูดเยอะคนดูแม่งเดินหนีออกกันหมด ถ้ามัวแต่พูดๆ

กูก ไร้สาระเป็นที่สุด

พีป็อต จะว่าอย่างนั้นก็ได้กูก (กับสุพล) อย่าเพิ่งจดสุพลมึงจะจดไปหาพ่อมึงหรือ

(สุพลลบที่เค้าจดออก พีป็อตคุยกับกูกต่อ) แต่ละครจะที่เขาลงเทศกานะต้องไม่พูดเยอะ

กูก ตัวละครคือคนไข้ใหม่

เจ็ฝอย ก็ไม่เสมอไปนะยะ

กูก อะไรเจ็ฝอย

เจ็ฝอย ก็มีผมไปที่ตัวละครเป็นอมมนุษย์ อย่างเจ้าตัวความหวังหรือปีศาจแห่งโชคชะตา
อะไรรู้ ฝรั่งเค้าฮิตจะตาย

กูก อีบ้า โคตรเกลียดอีพวกละครที่มีตัวละครแบบนี้สุดๆ

พีป็อต อ้อเธอ งั้นขอเล่าไว้ประกอบความรู้รอบตัวเธอหน่อยนะจ๊ะว่าบทละครที่ได้
รางวัลไม่ว่าจะเป็น Tony Roma Award หรือ Laurence Oliver Twist ก็มีไอ้พวกตัวละครพวกนี้
อยู่หลายเรื่องทีเดียวรู้ไว้ซะ

กูก แล้วนักหัวใครตัวละครมันต้องเป็นคนจริงๆ ทำอะไรจริง พูดจริง มันต้อง
สะท้อนให้เห็นสิ่งที่มีอยู่จริงในสังคมเราจริงๆ

พีป็อต พี่ไม่เอาชื่อพี่ไปเสี่ยงในละครบทแม่งแยๆ ต่ำๆ หรือกะ

นุ่น บทของนุ่นต่ำตรงไหนคะ พี่ป็อต

พีป็อต ตรงไหนเธอคะนุ่น หนูเปิดดูหน้าแก้ส

(ทุกคนเปิดไปหน้าแก้ส พี่ป็อตอ่านให้ฟัง) นี่มันเกิดเหี้ยไรขึ้นวะเนี่ย ไม่ต่ำเลยนะคะนุ่น มีระดับ
มาก

นุ่น มันเป็นการสื่อสารอะไรบางอย่าง ขนาด George Bernard Shaw ยังใช้คำว่า
Bloody hell เลย

พีป็อต นั้นมันฝรั่ง หนูเกิดเมืองนอกเธอคะ

นุ่น (นิ่งงัน ลุกขึ้นหันไปทางอื่น) หนู....หนูไม่รู้

ก๊วก อะไยยะ หมายความว่าไฉ่ ไม่รู้

นุ่น ก็หนูไม่รู้ว่่าหนูเกิดที่ไหน คือ(เธอหยุด กลืนน้ำตาลงไป)

พี่ป๊อด (กับก๊วก) หาเรื่องไม่หยุด

ก๊วก อีบ้า พี่ต่างหากที่ไปถามเค้าว่า หนูเกิดเมืองนอกหรอคะ หรอคะ

นุ่น (สูดลมหายใจเข้า) ไม่เป็นไรๆ ค่ะ (เธอนั่งลง) เราคุยเรื่องบทกันต่อเถอะคะ หยุดกันทำไมละคะ

พี่ป๊อด เออ หยุดทำไม คือ...บทนุ่นนะมัน เออ จะพูดไฉ่ดี

นุ่น หนูทู่่่มเท่งชีวิตหนูเขียนเรื่องนี้เลยนะพี่

พี่ป๊อด เออๆ คือมันแบบว่า

นุ่น หนูถอดหัวใจใส่เลือดเนื้อทั้งหมดที่มีเลยคะ

ก๊วก มันน่าเบื่อมาก

นุ่น น่าเบื่อ

ก๊วก อืม ดูอย่างหน้าหกติ

(ทุกคนพลิกไปหน้าหกติ) สูดาเข้ามา สูดาพูดว่่า หวัดดีมานี้ มานี้พูดว่่า หวัดดีสูดา สูดาพูดว่่า หวัดดีสูรัชย์ สูรัชย์พูดว่่า หวัดดีสูดา... เราไม่มีเวลาขนาดนั้นจะนั่งนุ่นจะ

พี่ป๊อด อันนี้เห็นด้วย คือเวลามีคนเข้ามาไม่ต้องมานั่งส่วส่วกันก็ได้ เสียเวลา

นุ่น แต่คนเราก้ทำแบบนี้จริงๆ นี่คะ

เจ็ฝอย หรือเปลี่ยนเป็นคำพูดอื่นก้ได้นี้หนู เช่น ว่าไฉ่ กินข้าวยัง ผัวตบมาหรอนะ ยังไม่ตายอีกหรอมีงอะ

ก๊วก ก้ยิ่งยาวเข้าไปอีก อี้เจ็โง่ หรือถ้่าจะให้ยาวก้ต้องมี ความหมาย แบบว่่าเล่าเรื่องได้ เช่น ข้างนอกรถติดชิบหาย รถติดโคตรๆ อะไฉ่ไร

พี่ป๊อด ไม่เอา

ก๊วก ทำไมวะ

พี่ป๊อด บอกไปแล้วไง ไม่พูดเยอะๆๆๆๆ

(ลุงมาโรจน์เข้ามา เนื้อตัวเปียกปอนเพราะฝนตกหนัก)

มาโรจน์ หวัดดีเฮียป๊อด

พี่ป๊อด หวัดดีมาโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีน้องก๊วก

ก๊วก หวัดดีพี่โรจน์

มาโรจน์ หวัดดีน้องนุ่น

นุ่น หวัดดีลุงโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีเจี๊ฝอย

เจี๊ฝอย หวัดดีพี่โรจน์

มาโรจน์ หวัดดีสุพล

พี่ป๊อด (ก่อนสุพลจะตอบ) จะต่อกันไฉน

มาโรจน์ ต่อเลย (เขานั่งลง) ข้างนอกรถติดชิบหาย รถติดโคตรๆ คุยไปถึงไหนกันแล้วอะ

(สุพลก้มลงไปใต้โต๊ะหยิบเอกสารแจ้งวาระการประชุมขึ้นมาให้มาโรจน์)

เจี๊ฝอย อีป๊อดมันกำลังเลิกเซอร์เรียอร์สนิยมให้พวกเราฟังอยู่

ก๊วก โคตรเอ้าท์เลย

พี่ป๊อด อะไรของเธอ

ก๊วก (ลุกขึ้น) ก็พูดจาเลอะเทอะ

พี่ป๊อด (ลุกขึ้น) มากไปละนะก๊วก

(ทั้งคู่ประจันหน้ากัน ตาต่อตา ฟันต่อฟัน)

มาโรจน์ นี่จริงหรือ เล่นละครกันอยู่

พีป็อต อะไร

มาโรจน์ นี่มันประชุมงานหรือซ้อมละครกันแน่ะ

กูก แน่จริงมึงเข้ามาไ้ป๊อตๆๆ

มาโรจน์ กูค่อนข้างตามไม่ทันเว้ย

(บรรยายกาศมาคุ เริ่มคลี่คลาย ป๊อตกับกูกนั่งลง)

พีป็อต ขอพูดถึงละครเรื่องที่แล้วของเราหน่อยนะ The Sound of Music คนเต็มทุกรอบเลยใช้มั้ย

มาโรจน์ ใช่ๆ

(สุพลพยายามค้นเอกสารขึ้นมาแจกทุกคน แต่ไม่มีใครสนใจ)

พีป็อต นี่แหละคือตัวอย่างละครที่ดี พุดน้อย เพลงเพราะ ฉากสวย รวย props อารมณ์หลากหลาย คำโคร่งเรื่องมีต้น กลาง จบ ครบ สมบูรณ์แบบควรเอาอย่าง

เจ็ฝอย ก็(ทุกคนหันไปมองเจ็) ก็ไม่ใช่อะไรจะสมบูรณ์อะไรปานนั้น

พีป็อต ทำไมจะไม่ใช่ อย่างน้อยคนดูก็ไม่มอง ไม่ใช่ประเภทอยู่ดีๆก็โผล่ขึ้นมา

มาโรจน์ พุดขึ้นมาตอนไหนก็ถือว่าเริ่มตอนนั้นแหละน่า

พีป็อต ไม่ได้มาโรจน์อย่างนั้นคำเรียกไม่มีปีไม่มีขลุ่ย คนดูเม่งงตายห่า คงจะหยิบสูจิบัตรขึ้นมาอ่านกันยกใหญ่ว่ากุพลาตอะไรไปมั้ยเห้ย

เจ็ฝอย ดีออกจะตายคนดูจะได้ถอยห่าง Verfremdungseffekt

พีป็อต จะให้คนดูถอยห่างไปบ้านพ่อมึงหรือเจ้ เราต้องการให้คำมาดูละครดีๆ ในบรรยากาศชีวๆ แอร์เย็นๆ มี drink เย็นๆขาย และสุดท้ายก็กลับบ้านไปอย่างสำราญพร้อมฮัล เพลงละครได้ติดปากติดใจกลับไปอีกด้วย

กูก ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องทำละคร เปิดผับแม่งเลยดีกว่ามั้ย

นุ่น แต่ละครนุ่นมีจุดเริ่มต้นชัดเจนนะค่ะ

ก๊วก สุตาเข้ามา สุตาพูดว่า หวัดดีมานี้ มานีพูดว่า หวัดดีสุตา สุตาพูดว่า หวัดดีสุรัชย์ สุรัชย์พูดว่า หวัดดีสุตา... คือมันเห้ยมากอะ

เจ็ฝอย พูดจาดี ๆ หน่อยอี๊ก๊วก

ก๊วก มัวแต่เกรงใจกันไม่พูดกันตรง ๆ แล้วกลับมาเปลี่ยนปัญหากันไป ก๊วกฟังคนดูตะโกนด่าไล่หลังได้เลยว่า อีละครเฮงชวย...

(นุ่นเริ่มสะอื้นให้ เจ็ฝอยเข้าไปปลอบ)

เจ็ฝอย ชื่นว่าเธอปากคอเราะร้าย ไร้ศีลธรรมน่าใจ (กับนุ่น) เจ็ชอบนุ่นนะ

นุ่น ขอบคุณค่ะเจ็

เจ็ฝอย บางส่วนอะนะ

(นุ่นคว้าเอกสารของเธอและขยำเอกสารของสุรพล แล้ววิ่งไปที่ประตู)

นุ่น พอแค่นี้

พี่ป๊อด กลับมานั่งเดี๋ยวนี้นุ่น จริง ๆ แล้วเราสนใจบทหนูมาก

นุ่น (กลับเข้าที่) จริงหรอค่ะ

พี่ป๊อด ใช่ แต่ฉันเทศกาลละครกรุงเทพ เป็นเทศกาลที่ใหญ่มาก สำคัญมาก คนรู้จักมาก ดังมาก...เชียวนะ

ก๊วก ก็เทศกาลละครกรุงเทพไง ต้องให้เตือนสติแบบไหนถึงจะเข้าใจกันสักที

พี่ป๊อด หาเรื่องอีกแล้ว

ก๊วก มันไร้รสนิยมมากพี่ป๊อด ทำไมเราไม่ก้าวไปข้างหน้า

พี่ป๊อด มีรสนิยมแบบละครอันที่แล้วของเธออะหรอคอยโกโด้ย มีรสนิยมยังงี้ไม่ทราบ แค่อ่านบทเฉย ๆ กูก็ต้องใช้สมาธิขั้นเทพแล้วกว่าจะอ่านจบ และพอเอามาทำเป็นละครกูไม่เห็นมันจะมีเอกลักษณ์อะไรเลย คนดูเม่งหลับกันเกือบทั้งโรง เนี่ยนะที่เธอเรียกว่ารสนิยม รสนิยมในการนอนนะสิ

ก๊วก รสนิยมในการนอนนั่นหรือ (เธอลุกขึ้น) นี่เป็นบทละครชั้นครู เป็นละครแห่งความท้าทาย เป็นบทละครสะท้อนปัญหา เป็นบทละครแห่งมวลมนุษยชาติเป็นหนึ่งในบทละครที่ดีที่สุดของโลกใบนี้

พีป๊อด จะดีเลิศยังงี้ก็ช่างพ่อช่างแม่มัน ถ้าคนดูจับต้องไม่ได้ละครไม่มีความชัดเจน คนดูเดินออกจากโรงละครไป โดยไม่ได้อะไรออกมาเลย ทุกอย่างจบ

ก๊วก โปะะซึ้งๆ ตึงโปะๆๆ ตลกสังขารอย่างเรื่องของพี่นะหรือ อีรสนิยมสูง

พีป๊อด ตลกสังขารยังงี้ เข้าใจคำว่าตลกสังขารรีเปลา มาด่ากราดแบบไร้สติกันแบบนี้ อีโง่ (ขบกรามแน่นหันไปทางอื่น)

เจ็ฝอย (โกล่เกลี่ยๆ) เอ่อ ใส่ของเข้าไปในบทของนู่นตี๋มัยยะแบบขับเสภากันเลยตี๋มัยยะ 55555

ก๊วก ละครดีไม่จำเป็นต้องมีกลอนหรือสิ่งร่ำรึ้งไร้สาระใดๆ เข้าไปเสริม

พีป๊อด การเอาบทดังๆ มาใช้ว่าก็จะทำให้ละครดี ทุกอย่างมันอยู่ที่ภาพบนเวที

มาโรจน์ ก้อยากได้นักแบบไหนก็ตัดสินใจกันมาดีๆ เร็วๆอย่าให้เหมือนเรื่องก่อนนะ ไอ้ The Sound of Music อะไรนั้นผมนะใช้เวลาเกือบ 3 อาทิตย์นั่งวาดฉากภูเขาให้แบบละเอียดยับ ไอ้ตอนประชุมกับก้อยากได้ภาพแบบสมจริงที่สุด ผมก็อุทิศหัววาดทั้งมา ทั้งลา ทั้งวัชพืชหมดยังมีเลย แต่พอเอาเข้าจริงเสือกเอาคอร์ชมาขึ้นบังฉากหมดเลย

ก๊วก ดีที่ถูบบัง

มาโรจน์ ทำไม

ก๊วก ไม่งั้นคนดูก็จับได้สิว่าสัตว์ของลุงนั้นของปลอม

มาโรจน์ แต่ผมวาดแนวสมจริงนะครับคุณ ใครเห็นก็เชื่อ

ก๊วก เชื่อว่ามันยืนได้นิ่งมากอะดิลุง

พีป๊อด ช่วยเลิกพูดเรื่อง The Sound of Music สักทีได้มั้ยครับน้อง ตอนนี่เรากำลังคุยกันเรื่องบทของนู่นอยู่ ชื่ออะไรนะ เจาก๊วยถั่วสุดท้าย จะเอาอย่างไรครับท่านครับ....

นู่น พี่ๆว่ากันไงละคะ

ก๊วก ก็ไหนๆ ก็เขียนมาแล้วก็เอาสิ

พีบ๊อด (แทรกเข้ามา) เตี่ยว ก่อนตัดสินใจลองให้หนูเขาเล่าเรื่องคร่าวๆ ให้ฟังก่อน แล้วถ้าใครมีคำถามก็แทรกเข้ามาได้เลยตอนเล่า

หนู ก็เป็นเรื่องของสุตา หญิงสาวขายเงือกอยู่ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานค่ะ คือเธอใฝ่ฝันว่าจะได้เป็นตำรวจแต่เธอเป็นไม่ได้เพราะเธอเป็นผู้หญิงแล้วเธอก็อ้วนมาก...

กูก ฟังดูน่าสนใจ ดูนี้อะไรตรงที่เป็นผู้หญิงนี่แหละ รู้สึกมี conflict ชัดดีแต่อุปสรรคของตัวละครมันดูเรียบไปหน่อย ทำให้ความต้องการไม่ชัดเจนคือตัวละครที่ดีต้องมีประเด็นที่หนัก และคนทั้งโลกอยากพูดถึง แต่ดูๆแล้วประเด็นเรื่องนี้มันธรรมดาสามัญเกินไป

เจ็ฝอย แต่คนจริงๆ ก็ไม่ได้มีประเด็นอะไรมากมายนะะ วันๆยังเรื่องความรู้สึกยังมีพูดอะไรกันเลย

(ทุกคนเอือม)

หนู ให้พี่เค้าพูดเถอะค่ะ

กูก ขอบใจ ชื่นว่าต้องให้อิสดาลูกขึ้นมาต่อสู้ ยอมไม่ได้แบบว่าอยู่มาวันหนึ่งระหว่างนั่งดื่มเงือกอยู่นั้นสามัญสำนึกแห่งสิทธิสตรีก็ประทุขึ้นมาจุดจดังพวยควันที่ร้อนรุ่ม เธอทิ้งหม้อทิ้งเงือกยลงพื้นดินจึงออกไปกลางสนามโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เธอออกไปอยากทะเลาะกับ สะเทือนใจดังๆ ว่า ค้างคาวในถ้ำกำลังจะทะยานปีกออกมาหาแสงสุริยะ บุรุษเพศอาชาอย่าได้ขวาง ถ้าขวางกุกจะสู้ สู้จนชีวาถูกวาย

(ทุกคนอ้าปากค้าง)

เจ็ฝอย จะดีหรือ

กูก ยังไม่จบ จากนั้นอิสดาลก็เทเงือกยทั้งหมดที่เธอมีบนพื้นดินเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม

มาโรจน์ จะใช้เงือกยจริงเลยหรือ แล้วพื้นจะใช้วัสดุอะไรทำ

กูก ยังไม่จบ จากนั้นอีสุดาก็เข้าไปที่ห้องอธิการบดีใหญ่เดินเข้าไปเคียงบ่าเคียงไหล่กับท่าน แล้วก็ประกาศชัยชนะของเธอ ณ ตรงนั้น (เธอหันไปมองทุกคนด้วยสายตามีชัย)

มาโรจน์ ประกาศยังงี้ใช้ไมค์ไหม หรือ wireless

กูก ประกาศโดยการบังคับให้ตำรวจทุกคนกินเนกัวที่อาบยาพิษเอาไว้ (กับสุพล) จดทันที

(สุพลอ้าปากค้างแล้วก็พยายามที่จะเรียบเรียง)

พีปอด ก็ ก็ไม่เลว ดูลึกลับซับซ้อน ซ่อนเงื่อนดีเนอะ

กูก ลึกลับยังงี้ ไม่ลึกลับสักหน่อย เรารู้กันถ้วนหน้าว่าอีสุดาเป็นคนทำแต่ที่สนใจคือประเด็นมันหนักขึ้นมาแล้ว เห็นรึยัง

เจ็ฟลอย ก็ รู้สึกมีอะไรขึ้นมาแล้วละจ๊ะ แต่ขั้นว่ามันน่าจะเป็นเรื่องที่คนดูสามารถเทียบเคียงประสบการณ์ด้วยได้นะ

กูก แล้วนี่เทียบไม่ได้หรือ ออกจะตรง

เจ็ฟลอย อ้อ และอีกอย่างขั้นที่เรายังได้ตอบโจทย์เรื่องสัญลักษณ์เลยนะ อย่างเนกัวเนี่ยแทนอะไร

มาโรจน์ ก็เอาไว้กินกับน้ำกะทิ

เจ็ฟลอย ไม่ใช่ๆ มันมากกว่านั้น มันคือสัญลักษณ์ชีวิตของสุดา อ้วน เรียบ ลีน ไม่ค่อยมีใครเคี้ยว ไม่มีค่า คนมักจะกลืนลงไปเลย

นุ่น อันนี้เห็นด้วย สุพลจกลงไปเลยคะ

(สุพลจด)

เจ็ฝอย สิ่งสำคัญคือตอนนี้จะทำยังไงให้คนดูตีสัญลักษณ์ให้แตก ถ้าพูดตามหลักการนำเสนอละครแบบโพส โพสโพสโมเดิร์นแล้วเนี่ยะก็ต้องให้สาด้ามเงาถ้วยอยู่ในมุมมืดเงียบๆ คนเดียว

ก๊วก เกลียดละครที่เงียบนาน เหมือนทั้งคนดู เค้าเรียกว่า dead air ไม่ดี

เจ็ฝอย ทำทางมึงจะเกลียดละครอยู่หลายเรื่องเลยนะยะ

ก๊วก จริง ชั้นเกลียดละครที่ฉากน้อย ใช้แต่โปรเจ็คเตอร์เกลียดละครที่เม่งดูตบหูกันจริงๆ เกลียดละครที่ใช้ดาราทิวิมาเล่น แล้วก็เกลียดละครที่พูดๆ อยู่ก็ร้องเพลงขึ้นมาเฉยๆ คนจริงๆ เค้าทำกันซะที่ไหน

พีป๊อด ทำไมจะทำไม่

ก๊วก ไม่มีใครทำ

พีป๊อด เค้าทำกันเยอะไป

ก๊วก ใครเค้าทำกัน

(เริ่มเป็นการประสานเสียงร้องเพลง)

พีป๊อด เค้าทำทุกคน

ก๊วก ทุกคนไม่ทำ

พีป๊อด พ่อชั้นก็ทำแม่ชั้นก็ทำ

ก๊วก โคตรเง้าชั้นไม่ทำ

พีป๊อด/ก๊วก (พร้อมกัน) ใครๆก็ทำ/ชั้นบอกแล้วเง้าไม่มีวันทำ

(ทั้งคู่จบด้วยท่ามิวสิคเวิลด์ยิ่งใหญ่ พอจบเพลงก็แยกย้ายเข้าที่ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น)

ก๊วก เกลียดละครที่พูดกับคนดูตรงๆ ด้วย คนจริงๆเค้าทำกันที่ไหน

เจ็ฝอย แต่สุดาไม่ได้พูดกับคนดู เค้าแค่เงียบ และท่ามกลางความเงียบก็จะมีคางคาวบิน ออกมาส่งเสียงเป็นเสียงสะท้อนก้องอยู่ทั่วไปหมด เสียงนั้นต้องดังขึ้นๆเรื่อยๆเรื่อย ๆ

มาโรจน์ จะทำคางคาวกันยังไงละครับคุณนาย

เจ็ฝอย (ตื่นจากภวังค์) ภูจะไปรู้หรงงานของหล่อนนะยะ

มาโรจน์ ผมไม่เคยทำคางคาวบินมาก่อน

ก๊วก ก็จะได้ทำสักทีไงลุง

เจ็ฝอย (อินจัดกับสิ่งที่พูด ทำท่าประหนึ่งเป็นกวี) จากนั้นมีกลุ่มหมอกเคลื่อนผ่านออบอวลไป รอบๆ

มาโรจน์ ก็ต้องเข้าเครื่องทำ smoke มา

เจ็ฝอย และทันใด ประตูของร้านเจาก๊วยก็เปิดออกอย่างแรง (ทุกคนมองไปที่ประตู) และ ที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าตรงนั้น ท่ามกลางเสียงสลัวๆ มัวนิดๆ คือร่างร่างหนึ่งที่ตรึงสายตาทุกคู่ เอาไว้

นุ่น อะไรวะ

เจ็ฝอย เจาก๊วยยืนเด่นเป็นสง่า ดำทมิฬอยู่ตรงประตู

ก๊วก หา....

เจ็ฝอย มันเคลื่อนตัวเข้ามาหาสุดาอย่างช้าๆ สุดาจ้องมองมันอย่างกับว่า กำลังมองหา ชีวิตทั้งหมดที่ผ่านมาของเทอมันเคลื่อนเข้ามาคลอเคลียอย่างละเอียดๆ ละเมียดละไมๆ แล้วพูด ขึ้นมาว่า...

ก๊วก อยากจะบ้า

เจ็ฝอย (งอน) ถ้าเห็นว่ามันบ้าก็...

ก๊วก อะ ต่อเลยๆๆๆ

มาโรจน์ แล้วจะทำยังไง

เจ็ฝอย อะไรวะ

มาโรจน์ เจาก๊วยเดินมาคลอเคลียอะจะใช้ล้อหรือใช้ขา

เจ็ฝอย ไม่รู้ยะ

มาโรจน์ ถ้าเป็นเขาก็ต้องฝ่ายคอสุดมดิด

พีป๊อด อีป้าเต้ย

มาโรจน์ เออให้มันคิดชุดเนาแก้วมา แต่ถ้าติดล้อก็กูทำ

เจ็ฝอย เรื่องนั้นเรื่องเล็ก สิ่งสำคัญคือต้องตีสัญลักษณ์ให้แตกจะแตกไม่แตกก็ตรงนี้แหละ จุดนี้คือการเผชิญหน้า ระหว่างสติสัมปชัญญะกับจิตใต้สำนึกของสุดาจะเป็นจุดที่ตัวละครได้เอื้อนเอ่ยความในใจที่จริงออกมา

มาโรจน์ ตียังไงวะ

เจ็ฝอย ก็ให้เนาแก้วมันพูดว่า สุดา สุดา เวลาของเธอมาถึงแล้ว

นุ่น เอ่อขอโทษนะคะ คือนุ่นรับไม่ได้ที่จะให้เนาแก้วมันมีชีวิต ไม่ใช่แนวนุ่น

เจ็ฝอย แต่มัน make sense ที่สุดแล้วนุ่นเดี๋ยวอีคางคาวที่บินว่อนไปมาก็คงพูดได้ด้วย ให้มันดู absurd นิดๆ

พีป๊อด คือพีเข้าใจฝอยนะ แต่ฝอยไม่คิดหรือว่าคนดูจะงงว่าทำไมเนาแก้วแหม่งพูดได้

เจ็ฝอย ไม่คิด

พีป๊อด เพิ่มคนเล่าเรื่องมาใหม่ละ คนดูจะได้ตามทัน

นุ่น แล้วจะให้เล่ายังไงคะพี

พีป๊อด ก็แบบให้คนเล่าเรื่องมันออกมาพูดกับสุดาตรงๆ เลย ว่าสุดาจำแท้จริงแล้วเจ้าเนาแก้วคืออะไรบางอย่างมันคือ.... บลาๆๆๆ แล้วก็ว่าไปว่ามันคืออะไร

กูก ไร้รสนิยม

มาโรจน์ อย่างน้อยคอสุดมดิดเรื่องนี้ก็กินขาดลว้ย...55555 จดลงไปไอ้สุพล อ้อ อย่าลืมคิดด้วยนะว่าไอ้รอดช่องมันต้องใส่รองเท้าแบบไหนดี 55555

เจ็ฝอย อย่าเข้าใจอะไรผิดไปมากกว่านี้เลย ละครมันคือชีวิตคนจริงๆ แต่เป็นมุมมองที่ละเอียดอ่อนของศิลปะการแสดงแล้วไอ้เรื่องสัญลักษณ์มันก็ไม่ได้เกินจริงอะไร หันไปมองรอบๆตัวเราดูสิ

มาโรจน์ ก็ไม่ได้ว่าอะไรมันไม่ใช่หน้าที่ของผมอยู่แล้ว ผมมันคนจากหลัง

พีปัด พี่ว่าเรามาไกลเกินไปละนะ เรากลับไปที่คำถามเดิมดีกว่าว่าละครแบบไหนที่เหมาะสมกับงานเทศกาล

มาโรจน์ ฉากสวย

พีปัด ดี

มาโรจน์ ไฟเยอะๆ

พีปัด เออรู้แล้ว

มาโรจน์ ฉากสวยไฟเยอะก็ได้โล้

พีปัด คือถูกพูดถึงเรื่อง content หรือเนื้อหา ว่าละครแบบไหนถึงลงเทศกาลได้ดี (เจียบ) อะไรจะพูดอะไรหน่อยสิวะ (เจียบ) ไ้สรุปลงมึงว่าไง (สรุปจะตอบ)

ก๊วก ต้องไม่มี dead air

เจ็ฝอย ต้องมีช่วงเจียบให้ได้คิด

ก๊วก เจียบมากเดี๋ยวคนดูก็นึกว่านักแสดงลืมบทอะดิ

พีปัด ก็ไม่เสมอไปนะ

ก๊วก เจียบมาก เบื่อเดี๋ยวคนดูก็เอาสตอรี่ขึ้นมาอ่านหรอก

เจ็ฝอย บางทีความเจียบก็มีความหมายนะ

ก๊วก ต่ำ

(ทุกคนเจียบ นาน ทุกคนดูอึดอัดกับสภาวะเจียบนี้ ในที่สุดก็...)

ก๊วก ไม่ดีแน่ คนดูต้องคิดว่านักแสดงแม่งพลาดแล้ว

นุ่น อย่างบทละคร บทของ Pinter นะ มีแต่ช่วงกลางทั้งเรื่อง ไม่เห็นแม่งมีต้นกับจบเลย

เจ็ฝอย จริงๆความเจียบเนี่ยสำคัญที่สุด

พี่ป๊อด พวกมึงเลิกพูดเจียบไม่เจียบทีเถอะกูแค่อยากรู้ว่าละครแบบไหนที่ควรเอามาลง
เทศกาล

มาโรจน์ ละครเพลง

พี่ป๊อด แบบเศร้าๆ เคล้าน้ำตา ตอนจบต้องตาโกมเข้ามาออกกันร้องไห้

ก๊วก ร้องไห้เสร็จก็อ้วกแตกใส่กันด้วย

นุ่น เดี่ยวนะ ดีๆนะ แบบว่าสูตรระเบิดอารมณ์ออกมา แล้วก็ร้องเพลงแบบยิ่งใหญ่
อลังการ

ก๊วก ให้อิสระมันบ้างคลั่งเลยดีไหม ร้องไห้จนสลบพอฟื้นขึ้นมาก็ตาโกมไปจับอีลวดช่อง
มาฟาดๆ จนตายและทั่วเวที

นุ่น ไม่ใช่ค่ะ...มันต้องเป็นแรงผลักดันมาจากห้วงแห่งอดีตค่ะ

ก๊วก เป็นไปไม่ได้ ไม่มีใครเค้าเป็นกันจะมีบ้าที่ไหนที่นั่งขายลอตช่องอยู่ดีๆแล้วพอ
ไฟเฟดก็หวนรำลึกถึงห้วงอดีต อดีตที่เคยหวานชื่น ใบไม้ ใบหญ้า ทุ่งนา ผีเสื้อบินไปมาๆๆๆ
รถอีแต่นและหลังควาย (คำว่ารถอีแต่นและหลังควายทำให้ก๊วกชะงักงันตกอยู่ในภวังค์) รถอีแต่น
กับหลังควาย....พอๆๆ ก๊วกก็อยากขี่ควายทำไมพ่อก็ไม่ให้หนูขี่อะคะ ก็รู้ว่าหนูใฝ่ฝันอยากขี่
ควายมาทั้งชีวิต ไม่ใช่อีแต่นๆๆๆ พี่ชายๆพี่ชายตัวใหญ่ช่วยก๊วกไต่ด้วย ก๊วกก็อยากขี่
ควายๆๆๆๆ พี่ชายเอาความมามาให้ก๊วกขี่เหวอะ พี่ชาย...

(ไฟสว่าง)

พี่ป๊อด อดีตที่แสนหวาน

มาโรจน์ โคตรซึ่งนี่เรื่องจริงหรือก๊วก

ก๊วก อะไร

มาโรจน์ อีแต่นและหลังควาย

ก๊วก ช่างมันเถอะๆๆๆ

มาโรจน์ บางทีอดีตมันก็ลืมไม่ลง ถ้ามีสักฉากแบบเมื่อกี้นี้ละครได้โล่แน่ แล้วยังเรียกน้ำตา
คนดูได้ด้วยละก็

เจ็ฝอย เรื่องที่แล้วฉันทำมาแล้ว แอ็คติ้งที่ดีไม่ได้อยู่กับบทพูด ช่วงเจียบนี้แหละกินใจ

นุ่น จริงหรือคะพี่

เจ็ฝอย จริงเราน่าจะ...

นุ่น สร้างตัวละครขึ้นมาสักตัวที่ไม่พูดเลยแม้แต่คำเดียวหนูชอบอะพี่

พี่ป๊อด แล้วมึงจะแคสมันยังงั้นมึงจะเอาบทที่ไหนให้มันอ่าน

เจ็ฝอย ต้องหาได้สิ คนที่ได้ล่ะ...สุพล! (สุพลตาเป็นประกายและคิดว่านี่แหละคือโอกาสอันยิ่งใหญ่) จดลงไปอีสุพล (สุพลรีบจด)

นุ่น แล้วจะจบไงดีคะพี่

มาโรจน์ ไฟเฟด

พี่ป๊อด กูรู้แล้ว

มาโรจน์ ม่านปิด

พี่ป๊อด เออ

มาโรจน์ เพลงคลอจนไฟ house เปิด แล้วนักแสดงก็ออกมาโค้ง

พี่ป๊อด ตอนจบของละครเว้ย เรื่องราวจะเป็นยังไง

นุ่น จบตรงที่สุดาได้เข้าโรงเรียนนายร้อยสามพรานได้สำเร็จ

กูก ง่ายไปไหม

นุ่น เอ๊ะนี่ อัย ขอโทษคะ พี่สุพลอย่าจดลงไปนะคะ

พี่ป๊อด ต้องมีหกมุนิตหน่อย

นุ่น ยังไงคะ

พี่ป๊อด ต้องให้มีรักซ้อนเงื่อน ให้อิทธิการบดินั้นแหละเป็นอดีตคนรักเก่าของสุดาเป็นเพื่อน
เล่นกันมาตั้งแต่สมัยสุดาอยู่บ้านนอก แต่ต้องพรากจากกันทั้งคู่ที่ยังรักกันอยู่ตลอดเวลาที่ผ่านมา

นุ่น แต่ไอ้ธิดาคนดีคนนั้นเป็นคนที่ชอบไล่สุนัขออกไป ทุกครั้งที่เห็นสุนัขแอบมาดมๆ มองๆ เวลาเค้าฝึกตำรวจกัน

พี่ป๊อด นั้นแหละพระเอกนางเอกต้องเกลียดกันก่อนตอนแรกพอตอนจบก็รักกัน อ้อขออีกนิด... แล้วสุดท้ายสุนัขก็ได้พบพ่อที่แท้จริงของเธอก็คือ นายตำรวจระดับสูงนั่นเอง

นุ่น ทำไมต้องเจอพ่อด้วยอะคะ

พี่ป๊อด ไม่มีอะไรต้องสงสัย มันเป็นการสนองตอบความต้องการทางอารมณ์ขั้นสูงสุดของคนดู มันต้องหักมุม

ก๊าก เป็นไปไม่ได้

พี่ป๊อด เราทำให้มันเป็นไปได้ ให้สุนัขพบพ่อที่แท้จริง

มาโรจน์ ก๊ากพูดถูกเป็นไปไม่ได้

เจ็ฝอย อาจเป็นไปได้

มาโรจน์ ในชีวิตจริงมันไม่มีทางเป็นไปได้(เค้าลุกขึ้นยืนท่าทางไตร่ตรอง)ผมไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังมาก่อน คือผมเคยมีลูกสาวอยู่คนหนึ่ง หลายปีมาแล้วละ เป็นเจ้าหญิงตัวน้อยน่ารักแสนซน ชอบเล่นนิทานทั้งวัน

นุ่น เหมือนหนูเลย หนูก็ชอบเล่นนิทาน

มาโรจน์ ยัยหนูชอบมาแย่งที่นอนของผม ชอบมานอนคั่นกลางระหว่างพ่อกับแม่ 5555

นุ่น อันนี้ไม่เหมือน เพราะหนูไม่มีโอกาสได้ทำ

เจ็ฝอย ทำไมอะจ๊ะนุ่น พ่อแม่หนูถีบหนูออกไปหรือจ๊ะ

นุ่น ไม่มีให้ถีบหรอกคะเจ้ เค้าทิ้งหนูไปแม้แต่น้ำก็ยังไม่เคยเห็น

มาโรจน์ แล้วมาวันหนึ่ง เราพาลูกของเราไปเที่ยวงานวัดถึงตอนนั้นผมยังงงอยู่เลยว่ามันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ลูกเราหายไปอย่างไร้ร่องรอยเท่าที่ผมจำได้ผมเห็นเธอครั้งสุดท้ายที่ซุ้มเกมยิงปืนที่มีป้ายอ่านๆ ยืนเฝ้าอยู่ (ตะลึง) ป้ายอ่านๆ

พี่ป๊อด แล้วไม่ถามคนจัดงานหรือ

มาโรจน์ ถามสิ ผมเข้าไปถามป้ายอ่านนั้นโดยตรงเลย

นุ่น จำเค้าได้ไหมคะ

มาโรจน์ ผมยังเห็นเค้าอยู่ในฝันผมทุกคำคืน

เจ็ฝอย อ๊าอ้วนนั้นเธอ

มาโรจน์ ไม่ใช่...ลูกสาวของผม

นุ่น ไม่ใช่ค่ะๆ หนูหมายถึงอ๊าอ้วนๆ คนนั้น จำเค้าได้มั๊ยคะ

มาโรจน์ จำได้สิ อ้วนๆ แล้วก็มีรอยสักอยู่ที่ต้นแขนขวา

นุ่น รอยสักนกอินทรีกำลังหนีออกจากกรงไข่ม้อย

มาโรจน์ ซ่าย...เอ๊ะๆๆๆ ทำไมๆๆๆ

นุ่น หรือว่า

มาโรจน์ ไม่อยากจะเชื่อเลย

นุ่น คุณพ่อ...

มาโรจน์ ต๋อยต๋องลูกพ่อ...

(ทั้งคู่ถาโถมเข้าหากันน้ำตาร่วงริน)

นุ่น ตลอดยี่สิบปีที่ผ่านมา...

มาโรจน์ เกิดอะไรขึ้นกับหนู... ลูก

นุ่น ป้าแกจับหนูตัลงกระเป๋าคะพ่อ กะจะเอาไปขายแต่หนูหนีออกมาได้แล้วก็มีลุง
ชานาใจดีเอาหนูไปเลี้ยงแล้วหนูก็...

มาโรจน์ แล้วหนูก็กลับมา กลับมาสู่อ้อมกอดของพ่อของแม่ขวัญเอ๊ย ขวัญมานะลูก

(ทั้งคู่มีความสุข)

กุก ไปตรวจดีเอ็นเอกันก่อนดีไหม

นุ่น เรามั่นใจมากคะ บ้าอ้วนๆกับรอยสักนกอินทรี

พีปอด เรอมันไอ้คนไม่ชอบเห็นคนอื่นมีความสุข ไม่ชอบให้ระบบแบบแฮปปี้เอ็นดิงไข่ม้อย
ล่ะ อีโรคจิต

กุก (ลุกขึ้น) อีปอด

พีปอด (ลุกขึ้น) อย่างมาเรียกพีแบบนี้ละ

กุก อย่างมาขึ้นเสียงกับฉันนะ

พีปอด พี่ว่าคนอย่างเธอมันต้องรับฟังอะไรตรงๆ จากคนอื่นบ้าง

กุก ไม่จำเป็นโดยเฉพาะจากอีไดโนเสาร์เต่าล้านปีอย่างแก

พีปอด (เบือนหน้าหนีไปทางอื่น) เอาเลย หม่าพีเลยสิถ้าเกลียดพีมาก ก็ไปเอามีดมา ถ้าหาที่
เสียบไม่ได้ก็มาเสียบที่กลางใจพีเนี่ย เสียบเลยๆๆ

กุก กุกไม่ได้เกลียดพี คือกุกๆๆๆ(ถูกพีปอดเร้าจนจมนม)...ถ้าพีแหกตาถั่วๆ ของพี
ดูดีๆพีก็จะรู้...พี่ชายใจร้าย

พีปอด (หันกลับมา) กุกไก่ของพี่ชาย

กุก พี่ชายใจร้าย ที่กุกไก่โกรธ กุกไก่แก้งหลอก กุกไกรักและรอพี่ชายมาโดยตลอด
พี่ชายช่างไม่รู้อะไรบ้างเลย

พีปอด พี่...พี่...

กุก พี่ชาย...

พีปอด กุกไก่

(ทั้งคู่ตาโถมเข้าหากัน น้ำตาไหลริน)

พีปอด ตั้งแต่ที่พีได้ยินเรื่องราวอดีตและหลังควาย พี่ก็แน่ใจเลยว่ากุกไก่อังไม่ลืมพี่ชายคน
นี้

กูก กูกไก่ไม่มีวันลืมพี่ชาย ขอให้วันนี้มาเริ่มต้นกันใหม่นะคะ เป็นกลางเริ่มต้นที่ไม่ต้องมี
ตอนกลางและตอนจบ

เจ็ฝอย (รู้สึกโดดเดี่ยวไรคู่) ได้ตอนจบละไงละครเรื่องนี้

พี่ป๊อด พี่มีความสุขมาก มากจนล้น ล้นจนอยากจะแจกจ่ายให้กับมวลมนุษยชาติทั้งปวง

มาโรจน์ ผมด้วย แล้วลูกจะด้อยตั้ง

นุ่น หนูต้องทำความคุ้นเคยกับชื่อใหม่ของหนูให้ได้เลยคะ

เจ็ฝอย เอ่อเจ้ว่า เจ้ไปดีกว่า

นุ่น อย่าเพิ่งไปคะ มีอะไรอยากให้ช่วยอะคะ

เจ็ฝอย ชั้นเหร่อ อะไรอะ

นุ่น ช่วยทำละครเรื่องเงาก๊วยถั่วสุดท้ายให้หน่อยนะคะเจ้

เจ็ฝอย เธอหมายความว่า...

นุ่น ใช่คะ เงาก๊วยถั่วสุดท้าย ละครจากชีวิตคนจริงๆ ชีวิตที่ผ่านมุมมองอันละเอียดอ่อนของ
ศิลปะการแสดง กำกับโดย ฝอยทอง ณ ป้อมพระสุเมรุ รับไปนะคะ ทำความฝันของหนูให้เป็น
จริงด้วยนะคะ

(ทุกคนยิ้มกริ่มกันออกไป เหลือแต่สุพลที่มุงมันจตอะไรต่ออะไรไปอย่างแข็งขัน)

มีด

จบ

อีคิมลูกคอปีนกล

(Projector Facebook)

(Sound เสียงพิมพ์)

(Projector คนฉลาดเวอร์มกับบอกว่า คนโง่เท่านั้นที่กระโจนใส่ความรัก แต่มันช่วยไม่ได้นะ
เพราะฉันตกหลุมรักคุณเข้าแล้ว)

ดาต้า คนฉลาดเวอร์มกับบอกว่า คนโง่เท่านั้นที่กระโจนใส่ความรัก แต่มันช่วย
ไม่ได้นะ เพราะฉันตกหลุมรักคุณเข้าแล้ว

ยอด คิดอะไรอยู่จ๊ะ ทักษอร

ดาต้า ไครหรอ

ยอด อีแอ็บ

อ้อย cri cri

ดาต้า อ้อย มีแต่คนบอก

ยอด สวยเนอะ

อ้อย อู อู

ดาต้า ขอบใจ

ยอด ยังกล้าตอบ

อ้อย ฮ่า ฮ่า ฮ่า

ยอด อีอ้อย ออกมาเดี๋ยวนี้ ซ่อนตัวทำเพื่อ...

อ้อย แอร์...กูไม่อยากจะออกสื่อ

ยอด สื่ออะไร ตรงจุดเกิดเหตุหรอมีง

อ้อย ไข่ปลา ไข่ปลา ไข่ปลา

ยอด ออย่ามาไข่ปลา พิมพ์มาเดี๋ยวนี้

ดาต้า ค่อยอะไรกันหรอ

ยอด ไม่ใช่เรื่องของแอ็บ
 ดาต้า ตกลงเค้าเหมือนแอ็บ นางเอกช่องสามจริง ๆ หรือ
 อ้อย เหมือนที่สุด
 ยอด ที่สุดของแจ้
 ดาต้า ใครคือแจ้
 ยอด โอ้ย โอ้ย
 ดาต้า โอ้ย โอ้ย ไร
 ยอด โอ้ย โอ้ย คิดถึงจังเลย
 อ้อย, ยอด, ดาต้า อีววววววววว.....
 นก มาแว้วววววววววว หิววะ
 อ้อย, ยอด, ดาต้า เจียบ เจียบ เจียบ
 นก โออิชิ บุปเฟ่ปะ
 อ้อย, ยอด, ดาต้า เจียบ เจียบ เจียบ
 นก หมูกะทะปะ
 อ้อย, ยอด, ดาต้า เจียบ เจียบ เจียบ
 นก พวกนี่นี่ เจียบ หนีกูกันหมดเลยนะ
 (Projector CHAT)
 นก อ้อย กูรู้มึงไม่กล้าตัดสินใจ พวกมันสองตัวสิงมึงอยู่ใช่ไหม
 อ้อย ยอด ช่วยด้วย
 ยอด ออฟไลน์

นก ว่างอ้อย

อ้อย ดาด้า ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย,ดาด้า ออฟไลน์

นก โอโห ออฟไลน์หนักกันหมด

หลายปีก่อนการจะเจอเพื่อนร่วมรุ่นสมัยเรียนพร้อมๆกัน ส่วนใหญ่ก็จะ
เป็นงานแต่งหรือไม่ก็งานศพ แต่เดี๋ยวนี้เราเจอกันทุกวัน หรือแทบจะ
เรียกได้ว่าทั้งวัน เราว่ามันคิดอะไร จะทำอะไร

ดาด้า ดิ้นแล้ว

ยอด แปดโมงเช้าวันอังคาร

อ้อย คนที่เกิดวันเสาร์ เอากระเป๋าตังค์ไปด้วย มีดวงเสียวทรัพย์

ดาด้า เก็บที่นอนอยู่

ยอด แอ้งค์จ้ง

อ้อย กำลังจะนั่งสมาธิยารบกวาน

ดาด้า เปิดน้ำอุ่นทิ้งไว้

ยอด จะไปทำงานตึ่มย
 อ้อย นั่งสมาธิเห็นลูกแก้วด้วยละ
 ดาด้า ดูผู้หญิงสวยดีกว่า
 ยอด ไม่ไปดีกว่า
 อ้อย ได้ยินเสียงโทรศัพท์
 ดาด้า อื้อ! น้ำล้น
 ยอด เตียวโทรบอกออฟฟิศว่าไม่สบาย
 อ้อย โทรมาทำไม นั่งสมาธิอยู่
 ดาด้า ไปทำงานไม่ทัน ไม่อาบดีกว่า
 ยอด โทรบอกแล้ว นอนต่อดีกว่า
 อ้อย ช่วยด้วยกูเพลอหลับ
 นก เห็นภาพอัปเดตของมันทำอะไรอยู่ที่ไหนกับใคร
 ยอด, ดาด้า, อ้อย, นก แอ็คท่าถ่ายรูป ทำที่ห้าทั้งสี่คนชนแก้ว นกแยกตัวออกมาพูดต่อ
 นก จนเรารู้สึกว่าเพื่อนเราอยู่ใกล้ตาเราตลอดเวลา...
 คิม... คิม... อีคิม... มึงเป็นไร... มึงโพสอะไรมาเนี่ยะ
 (Projector พอกันที ความอดทนสิ้นสุดแล้ว เกิดชาติหน้าขอเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง ลาก่อน)
 คิม พอกันที ความอดทนสิ้นสุดแล้ว เกิดชาติหน้าขอเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง
 ลาก่อน
 นก คิมมึงเป็นอะไรไป
 ยอด มีเรื่องอะไรวะ

ดาต้า รู้ไหมว่าเป็นห่วง
 อ้อย มึงเล่าให้กูฟังได้ไหม
 ยอด คิม
 ดาต้า ตอบสิ
 อ้อย คิม
 ทุกคนต่างเรียกชื่อ คิม
 นก ดำโทรหามันช
 ดาต้า มันปิดเครื่อง
 นก ใครรู้ว่าบ้านมันอยู่ที่ไหน
 ดาต้า ไม่รู้
 อ้อย ไม่รู้
 ยอด ไม่รู้
 นก ทำไมไม่มีใครรู้วะ
 ทุกคน แล้วมึงรู้หรอ
 นก รู้แล้วจะถามหรอ...
 (ทุกคนต่างมีสีหน้าไม่สู้ดี)
 อ้อย พวกมึงใช้ 3G ใช่ไหม
 นก,ยอด,ดาต้า ใช่
 อ้อย เปิด VDO CALL เลย
 นก ยอด ดาต้า ลากเก้าอี้ไปรวมกับอ้อย

อ้อย คิมเกิดวันอะไร
 ดาด้า ลิบสอง มกรา
 อ้อย ปี
 ยอด ปีชาล
 อ้อย Shit!!! Death
 ดาด้า อีคิม มันจะฆ่าตัวตายใช่ไหม
 นก ไม่ใช่มั้ง
 อ้อย กูซีเรียส แต่ไฟมันฟ้องวะ
 นก คนอย่างอีคิมเนี่ยะนะฆ่าตัวตาย ถึกเรียกแม่ชะขนาดนั้น
 ดาด้า เพราะอะไรหรอ
 นก มันไม่เคยร้องไห้ มันเป็นคนกลัวความเจ็บปวด มันกลัวตกรรอก และที่สำคัญมันรักตัวเองสุดๆ ขนาดโรงแรมถล่มที่โคราช มันยังตะเกียกตะกายรอดออกมาได้เลย มันไม่มีทางฆ่าตัวตายแน่นอน
 คิม ฮัลเลลูยา
 ยอด คิมกับพวกเราเป็นเพื่อนร่วมรุ่นโรงเรียนมัธยมหญิงล้วน
 ข้าเพื่อ...
 คุณไม่ใช่คนแรกที่เกิดแบบนี้ คนแรกที่เกิดแบบนี้คือ อีคิม
 สวัสดิ์คะหนูซื้อเด็กหญิงยอดฟ้า พวงสะอาดค่ะ
 คิม เฮ้ย นาย มาผิดโรงเรียนป่าว โรงเรียนชายล้วนอยู่ฝั่งโน้น (หัวเราะแล้วเดินออกไป)

- ยอด วันที่สอง...สวัสดีค่ะคุณครู หนูเด็กหญิงยอดฟ้า พวงสะอาดมาแล้วค่ะ
- คิม สวัสดีเพื่อนสาว วันนี้ล้างสะอาดก่อนมาโรงเรียนรึยังจ๊ะ
- ยอดวางกระเป๋าแล้วเดินเข้าไปตบตีกับคิม
- ยอด เราสองคนถูกทำโทษ (ยอดกับคิมกอดคอกันโดนตี)
- คิม เป็นคนที่เข้มแข็งมาก ไม่ร้องไห้เลย (ยอดร้องไห้)
- คิม ครูชาติหนูแทนอีตุ๊ดนี่เถอะ หนูรำคาญเสียงเจี๊ยะโอเวอร์ของมัน
- ยอด ใจดีจังเลยอะ
- คิม ไม่เป็นไรนะ เดี๋ยวเราซื้อข้าวเหนียวถั่วดำให้กิน (คิมหัวเราะ เดินออกไป)
- ยอด อีคิมมักจะหัวเราะเยาะปมด้อยของชั้น และปมด้อยของเพื่อนทุกคน แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่ชั้นและเพื่อนทั้งโรงเรียนสามารถหัวเราะเยาะมันได้ คือปมด้อยของมัน (ทุกคนหัวเราะ)
- คิม ในวันวาเลนไทน์ อีคิมกะจะเซอร์ไพรส์แฟนนักเรียนช่างกลย่านมาบุญครองด้วยการทำคุกกี้เนยถั่ว
- คิม แสบป๊าวาเลนไทน์เดย์ค่ะพี่มาร์ค จู๊บุ จู๊บุ
- มาร์ค เฮ้ย โดนใจอาชีวะวะคิม
- นก ขณะที่พี่มาร์คกำลังเปิดกล่องคุกกี้เนยถั่ว เพื่อนร่วมสถาบันของพี่มาร์ค ก็ยกพวกไปตีกับคู่อริย่านเดียวกัน
- มาร์ค น้องคิม เก็บคุกกี้ไว้ก่อน งานเข้า
- คิม แต่วันนี้เป็นวันวาเลนไทน์นะค่ะ
- มาร์ค เป็นแฟนพี่ต้องอดทน เพื่อนเจี๊ยะพี่เจี๊ยะ แฟนเจี๊ยะพี่ไม่เจี๊ยะ

คิม คิมเจิบ

มาร์ค ออดทอน

คิม ค่ะพี่มาร์ค คิมจะอดทอน กินคุกกี้แล้วตีมันให้ตายเลยคะ

นก คนที่ตายกลับกลายเป็นพี่มาร์ค พี่มาร์คล้มลงอย่างช้าๆ

มาร์ค คิม เอาอะไรให้พี่กิน

คิม คุกกี้เนยถั่ว

มาร์ค สัตว์!!!

นก คิมทำสิ่งที่ผิดพลาดที่สุดในชีวิต พี่มาร์คเด็กช่างกลย่านมาบุญครอง ดี
คู่อริมาทุกโรง แต่มีโรคประจำตัว

ยอด หมอบอกว่าผมเป็นอะนาฟรีแลคซิส แปลว่า แพ้ถั่ว

อ้อย คิมมึงไม่รู้เลยหรือไงว่าพี่เขาเป็นอะนาฟรีแลคซิส...

คิม ไม่รู้...ไม่รู้

นก ความรักทำให้คนตาบอด แต่สำหรับคิมความรักทำให้คนตาถั่ว

นก สายตาของพี่มาร์คที่มองมา ราวกับจะสาปแช่งคิม

มาร์ค อีคิม มึงช่างู ซาตินี้และซาติน้ามึงจะไม่มีผัวไปตลอดชีวิต...

ดาต้า พี่มาร์คมันพูดอย่างนั้นกับมึงหรอ

คิม มันไม่ได้พูด กูรู้สึก

ยอด อะอีนี่ จินตนาการ

นก ตลอดระยะเวลาที่เรียนมัธยม พวกเราในโรงเรียนสตรีล้วนทุกคน ล้วน
เคยเป็นแฟนหรือเป็นกิ๊กกับนักเรียนชายล้วนฝั่งตรงข้าม ยกเว้นอีคิม

ยอด คิม...กูไม่มีแฟนเป็นเพื่อนมึงก็ได้นะ

- คิม โคตรรักมึงเลยว่ะ แต่ไม่ต้องหรอก แพนไม่ได้หาได้ง่ายๆ
- ยอด โอเค
- อ้อย กูไม่อยากจะเชื่อเลยว่านักเรียนชายโรงเรียนตรงข้ามตั่งพันคน มันไม่มีสักคนเลยหรือที่จะมาชอบมึง
- คิม ที่นี้พวกมึงเชื่อหรือยังว่ากูไม่ได้จินตนาการ กูถูกสาป
- (Sound เสียงฟ้าผ่า)
- นก พอพวกเราเรียนจบมัธยม ก็แยกย้ายกันไปคนละมหาลัย คิมไปเรียนถ่ายภาพ อาชีพที่มันใฝ่ฝันแต่เด็ก แต่เราก็กินหากิจกรรมมาทำร่วมกัน เพื่อจะได้เจอกันบ่อยๆ ชั้นคือผู้ชักนำอิคิมเข้าสู่วงการคาราโอเกะ ทุกครั้งที่เรามาคาราโอเกะ เรามาฟังมันร้องเพลง มันไม่เคยปล่อยไมค์ให้ใคร จนพอตีปี๊บวิดิ ทหารกราดปืนกลมายังร้านคาราโอเกะ
- ทหาร จำลองอยู่ไหน
- นก อิคิมก็ยังกราดเสียงร้องไม่หยุด สุดท้ายทหารหยุด กอดคอร้องคาราโอเกะกับมันโดยไม่สนใจคำสั่งสุจินดา
- คิม เฮ้ยพวกมึง ไว้เรามากันอีกนะ สนุกดี
- ดาต้า ใครสนุกกับมึง
- ยอด กูเห็นมึงสนุกอยู่คนเดียว
- ดาต้า การร้องคาราโอเกะทำให้คิม Happy สุดๆ กับชีวิตในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย พอพวกเราทั้งรุ่นเรียนจบ...แต่คิมเรียนไม่จบ
- คิม แต่ชั้นก็มีงานทำนะ ชั้นเคยทำงานกับพีใหญ่ อมาตย์ พีบี ธีรพงษ์ พีณัฐ ประกอบสันติสุข หนังสือลลนา ดิฉัน แพรว เปรี๊ยะ พลอยแกมเพชร อิมเมจ อสท. จีเอ็ม กุลสตรี สตาร์ช็อคเกอร์ แม่และเด็ก

- ดาต้า ปีนึงผ่านไป ชั้นพบกับคิมโดยบังเอิญที่สำนักงานเขตบางพลัด คิมได้ทำงานช่างภาพอย่างที่มีมันไฝฝั่น
- คิม คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อย่ายิ้ม อย่ายิ้ม บอกว่าอย่ายิ้ม
- ดาต้า อ้าว อีคิม
- คิม แหมหน้าตาก็ดี แต่เรียกก็กับข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเลยหรอ
- ดาต้า สมกับเป็นข้าราชการไทยจริง ๆ คุยกับประชาชนไม่ต้องอ้อแอ้อ้างฝั่นได้มัย...ชั้นดาต้าใจ โชคดีจังเลยที่การทำบัตรรอบสองของชั้น มีแกเป็นคนถ่าย
- คิม ดาต้า แกดูสวยแล้วก็สูงขึ้นนะ ที่สำคัญหน้าเป๊ะไม่กระดิกเลย
- ดาต้า คิมทักชั้นว่าสวยและสูงขึ้น ที่สำคัญหน้าชั้นเป๊ะได้รูปแล้ว แต่คิมดูเปลี่ยนไปจากตอนสมัยเรียน คิมดูแก่
- คิม ปากเสียไปแล้วนะ นังดาต้าหน้าเป๊ะ
- ดาต้า อาจเป็นเพราะหน้าที่การงานที่น่าเบื่อ
- คิม คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อย่ายิ้ม... คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อย่ายิ้ม
- แต่ชั้นก็มีความสุขแบบจำเจอย่างนี้ ตื่นเช้ามาไปทำงาน พักเที่ยงกินข้าว ปายโมงกลับมาทำงานต่อ เลิกงานกลับบ้าน ตื่นเช้ามาก็ไปทำงานอีก เป็นอย่างนี้ทุกวันก็ดี สมองไม่ต้องออกแรง คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า
- ดาต้า คิม แกมีแฟนรึยังวะ
- คิม อย่ายิ้ม
- ดาต้า คิมดูอารมณ์ไม่ดีเวลาพูดถึงความรัก ชั้นขอเบอร์คิม

คิม ชันจะติดต่อกันได้ยังไงวะ

คิม 1144 เรียก 123456

ดาด้า คิม นี่นามบัตรชัน ชันเป็นไฟแนนเชียล แพลนเนอร์ ถ้าเธอมีปัญหาเรื่องการเงิน โทรหาชันได้ 24 ชม.

คิม ดาด้า มึงขายประกันหรอ

ดาด้า ป่าว กูเป็นไฟแนนเชียล แพลนเนอร์

คิม อีนี่ ไม่ยอมรับตัวเอง

อ้อย เวลาผ่านไปเกือบยี่สิบปี ตั้งแต่พวกเราจบมัธยม เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะเจอเพื่อนๆ ทั้งรุ่นพร้อมๆ กัน นอกจากงานแต่ง งานแต่ง งานแต่ง แล้วก็งานแต่ง แต่บ่อยครั้งมากที่คิมจะมา คงเป็นกรรมหรือไม่ก็บุญวาสนาที่ทำให้เรามาเจอคิมในงานศพ

(Sound เสียงสวดในงานศพ)

นก พวกมึงรู้สึกไหม ต่อจากนี้ไปเราจะเจอเพื่อนรุ่นเราพร้อมๆ กัน เฉพาะในงานศพ

ดาด้า อืม ทั้งรุ่นมันแต่งงานกันหมดแล้ว

ยอด นี่มึงแข่งกว่าจะไม่ได้เป็นเจ้าสาว

นก ตามโปรไฟล์แล้วพวกเราทำอะไรจะแต่งยาก

อ้อย ไซ่ ไฟกูก็บอกอย่างนั้น

ยอด ชีวิตกูขึ้นอยู่กับไฟทาโรต์มึงว่กัน อ้ออ้อย

อ้อย เออ

ยอด เอาสิ มึงลองดูซิว่าอีคิมมันจะมากี่โมง ใส่ชุดสีอะไร ใส่รองเท้าแบบไหน

อ้อย นี่ ฎหมอดูนะ ไม่ใช่หมอผี

ดาต้า อ้อย นั่งลงเหอะ ชั้นอายุเค้า

ยอด อายุอะไร

ดาต้า ชั้นอายุจนหน้าชาไปหมดแล้วเนี่ยะ

ยอด ทำไม ยาชายันฮึดหมดฤทธิ์แล้วว่งนั้น

ดาต้า เค้าเรียกโบทอกซ์

อ้อย ตกลงมึงไปปิ้งหน้ามาหรือ

ดาต้า ปาว

ยอด มึงก็เปิดไฟดูดิ ว่ามันไปทำหน้ามารีปาว

อ้อย เมื่อไหร่มึงจะเลิกยุ่งกับวิชาชีพุกซึกที

นกขอให้ทุกคนอยู่ในความสงบ นกยกมือ ตั้งมือ เข้าใจว่าเวลาผ่านมานานแล้ว

นก เพื่อนๆ ขอบคุณที่มำงานศพของไอ้เพื่อน เราจะเข้าสู่พิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ ทุกครั้งที่เราร่วมร้องเพลงนี้ ไอ้เพื่อนจะเป็นต้นเสียงในทุกกิจกรรมที่เราทำ ตั้งมือ...ตั้งมือมือ...เข้าใจว่ามันนานแล้ว อาจจะจำกันไม่ค่อยได้ เอาใหม่ ตั้งมือ...ตั้งมือมือ...

แม้วันนี้ไอ้เพื่อนจะได้จากพวกเราไปสู่ภพภูมิแห่งสรวงสวรรค์แล้ว แต่ชีวิตของพวกเรายังต้องมีชีวิตอยู่กันต่อไป ตอนนี้ก็จะขอเสียสละเป็นต้นเสียง ขอให้ทุกคนร่วมกันร้องเพลง คำสัญญา

ร้องเพลง คำสัญญา ของอินโตจีน

ดาต้า อีคิม มึงอยู่ไหนเนี่ย เค้ากำลังร้องเพลงให้เพื่อนอยู่เนี่ย ! อีคิมมันจะร้องด้วยเว้ย!!

คิมร้องมาทางโทรศัพท์....

ท่อนสุดท้ายร้องว่านี่คือสัญญาของเรียม.....

ทุกคน เรียมไหนะ?

คิม เรียมเสียวจกร้องลั่น.....

ทุกคนงแตก...

นก เฮ้ย เฮ้ย พวกเรารีบบูม บูม บูม

ทุกคน เอฟ เอฟ เอฟ บี บี บี เอฟ บี บี

ดาต้า คุณพ่อ คุณแม่สวัสดิ์คะ

ทุกคนทำท่าวิ่งหนีคางไว้

นก คิมมันทำอะไรเนี่ยะ ปกติพวกเพื่อนๆ ก็มองเราแตกต่าง ยิ่งทำแบบนี้
เรายังแตกต่าง เฮ้ย ยอดเอาโทรศัพท์มาดิ

ยอด แต่โทรออกไม่ได้นะ

นก แล้วเอามาทำไม (โยนโทรศัพท์ยอดทิ้ง)

นก เดี่ยวกูโทรเอง อีคิม มึงอยู่ไหนเนี่ย

อีคิม คาราโอเกะ

ยอด มั่นอยู่ไหนวะ

นก มั่นอยู่คาราโอเกะ.....แล้วมึงอยู่กับใคร

อีคิม กูอยู่คนเดียว

ยอด มั่นอยู่กับใครวะ

นก มั่นบอกว่ามั่นอยู่คนเดียว

นก คิม ทำไมมึงไม่มา

อีคิม ก็กูเมา
 อ้อย, ดาด้า, ยอด แล้วทำไมมันไม่มางานศพ
 นก ทำไมมึงไม่มางานศพ
 อีคิม ก็กูบอกพวกมึงไปแล้วไงว่า กูเมา
 นก มันบอกพวกมึงแล้วว่า มันเมา
 ยอด มันบอกพวกกูตอนไหน
 นก อีคิม มึงบอกพวกมันตอนไหน
 อีคิม ก็เมื่อไหร่
 นก เมื่อไหร่ มึงไม่ได้บอกพวกมันเลยว่ามึงเมา
 อีคิม ก็กูบอกมึงให้ไปบอกพวกมันไงว่า กูเมา
 นก มันบอกกูให้บอกพวกมึงว่า มันเมา.....เฮ้ย! มึงเมาเปล่าเนี่ย?
 อีคิม มึงนั่นแหละเมา
 นก มันว่ากูเมาอะ
 ยอด, ดาด้า, อ้อย อ้อ เมา
 นก กูไม่ได้เมา
 ยอด เออ เาเป็นว่าทุกคนเข้าใจ
 นก แต่กูไม่เข้าใจ
 อ้อย เฮ้ย ทำไมมันต้องฟาดวงฟาดงาด้วยวะ
 ดาด้า สงสัยมันอยากกินมึงมั้ง
 นกปฏิบัติการโทรหาทุกคน

(Sound เสียงโทรศัพท์มือถือ)

ยอด อัลโหล สวัสดีค่ะ

นก มึงจะไปไหน

ยอด นี่ใคร

นก กูเอง

ยอด กูไหน

นก มึงก็หันมาดิ

ยอด เอ้า มึงโทรมาทำไม

นก กลับมาแล้วถือสายรอก่อน

(นกโทรหาตาต้า)

นก มึงรับดิ

อ้อย กูรับแล้วมึงพูดมาเลย

นก กูยังไม่โทรหามึงเลยมึงรู้ได้ไง

อ้อย กูเป็นหมอดู กูรู้ มึงมีอะไรจะถามกูมั้ย

นก ตอนนีวกูประชุมหัวสาย มีอะไรจะได้รู้พร้อมกันเลยห่าคน

นก โหล โหล โหล เดินไล่หาเพื่อนๆ เพื่อนๆก็รับ โหล โหล โหล

นก พวกมึงแหกโหลใส่หูกูทำไม?

ยอด ก็มึงมาโหลใส่กูก่อน

นก กูโหลใส่คัม ไม่ได้โหลใส่มึง

นก มึงได้ยินมั๊ย
 ทุกคน ได้ยิน
 นก ไม่ใช่พวกมึง.....มัน โหล....อีคิม มึงได้ยินกูปะ?
 อีคิม ได้ยิน
 นก แล้วมึงได้ยินพวกมันปะ
 อีคิม ไม่ได้ยิน
 นก เอ้า ทำไมพวกมึงไม่คุยกะมันวะ คุยได้
 ดาด้า อ้าว ก็มึงคุยกะมันอยู่นี่
 นก ก็กูให้พวกมึงคุยกะมัน คุยได้
 (ทุกคนกระหน่ำคุยพร้อมๆกันจนฟังไม่รู้เรื่อง)
 นก เฮ้ย! พวกมึงคุยทีละคนได้มั๊ย! กูปวดหู จับใจความไม่ได้
 คิม เออ กูว่ามึงคุยกะแต่กูคนเดียวก็พอ
 นก เฮ้ย คิม พวกกูมีเรื่องจะคุยกะมึงวะ
 ยอด+ดาด้า+อ้อย เรื่องไรวะ
 นก กูไม่ได้คุยกะพวกมึง กูคุยกะอีคิม
 ยอด กูก็ไม่ได้คุยกับมึง กูคุยกับมัน
 คิม เฮ้ย ถ้าพวกมึงจะคุยกะกู กูว่ามาหากูที่คาราโอเกะเลยดีกว่า
 ทุกคน หา...คาราโอเกะ
 ดาด้า ชันไปไม่ได้ กำลังเศร้า เพื่อนตายไปคน
 นก+ยอด+อ้อย เพื่อนมึงก็เพื่อนกูนั่นละ

นก ยอด ตกลงมึงไปปะ
 ยอด ช่วงนี้ ฎเป็นสะเกิด ฎกรอบวะ
 นก ไ้อ้อ้อย แล้วทำไมมึงเจียบ ไม่ออกความเห็นมึงวะ
 อ้อย ก็ฎฟังพวกมึงคุยกันอยู่
 อ้อย คือฎ.....
 นก (ตะหวาด) มึงคุยโทรศัพท์
 อ้อย ฤกษ์ไม่ดีวะ ฎไม่ได้เอาใบทับทิมมา วิญญูณมาตามรังควาน ฎคงไม่
 ไป
 นก แฮ้ย คิ้ม สรุปรพวกฎไม่ไป
 (Sound Karaoke โอเคนะคะ)
 คิ้ม อะพวกมึง ไหนว่ามีอะไรจะคุยกับฎ ว่ามา
 ยอด สบายดีไหม
 ดาด้า ทำอะไรอยู่
 อ้อย หายไปไหนมา
 นก อ้วนขึ้นนะเนี่ยะ
 ยอด ทำงานที่ไหน
 ดาด้า ยังเป็นช่างภาพอยู่รึป่าว
 อ้อย หน้ามึงหมองไปนะ หรือว่าแก่
 นก มึงมีเงินเก็บเท่าไร
 ยอด เอารถมารึป่าว

ดาต้า ทำประกันรถยนต์วะ
 อ้อย คำสาปฟิแมร์คเสื่อมริยัง
 นก อันนี้ซีเรียส หิวปะ
 ยอด แล้วทำไมมึงไม่ไปงานศพไอ้เพื่อนวะ
 คิม ก็กูไม่อยากจะตอบคำถามแบบเดียวกับที่พวกมึงถามกูนี่แหละ
 ทุกคน อืม
 นก เออ ถูกของมึง
 ยอด เออ ถามเพื่ออะไรวะ
 ดาต้า ไซ้ ไร้สาระ
 อ้อย เพื่อให้พวกมันดูดีขึ้นไง
 ยอด แล้วพวกมึงถามอิคิมเพื่อ...
 ดาต้า ไซ้ ไร้สาระ
 นก เออ ถูกของมึง
 อ้อย พวกมึงถามคำถามอิคิม เพื่อให้พวกมึงดูดีขึ้นไง
 คิม นี่พวกมึงหยุดเล่นบีบีแล้วหันหน้ามาคุยกับกูซะที กูอยู่ที่นี่ ตกลงเรื่องที่พวกมึงจะคุยกับกูมันเรื่องอะไร
 นก ที่งานศพ กูรู้สึกจนกับเพื่อนไม่ติดวะ
 (ยอด,ดาต้า,อ้อย ดึงนกเข้ากลุ่ม)
 ยอด เฮ้ยนก เป็นไงบ้างจ๊ะ สบายดีรึป่าว
 นก เออ สบายดี

ยอด ลูกเธออายุเท่าไรแล้ว
 ดาต้า สองขวบ กำลังน่ารักเลย ตอนนี้หัดขี่จักรยานสามขาอยู่
 อ้อย แล้วลูกเธอเรียนโรงเรียนไหน
 ดาต้า ยังเลือกอยู่เลย ระหว่างมอนเตสซอรี วอลดอร์ฟ หรือนีโอฮิวแมนนิส
 ยอด ส่งเรียนเมืองนอกเลยดีไหม เตรียมตัวเข้าอ็อกฟอร์ดอะไร
 ดาต้า อ้าว แล้วนกไปไหน นก เธอว่าลูกชั้นเรียนโรงเรียนไหนดี
 นก วิไล
 ดาต้า ชั้นเปลี่ยนชื่อแล้ว เรียกชั้นใหม่จะว่า รรรรร
 นก รรรรร ชั้นจะให้ลูกเธอเรียนโรงเรียนวัดแถวบ้านเธอดีกว่า ได้รางวัล
 โรงเรียนรัฐบาลดีเด่นไม่ใช่หรอ พอเพียงดิเนะ
 ยอด อ้าว จอยจอย
 ดาต้า เป็นไงบ้าง
 อ้อย ชั้นก็รู้สึกว่าคุณไม่ตรงกับเพื่อนเหมือนกัน
 (ยอด,ดาต้า,นก ถึงอ้อยเข้ากลุ่ม)
 ยอด อ้าวอ้อย เป็นไงบ้าง สบายดีไหม
 ดาต้า ดูดีขึ้นนะ ใช้ครีมอะไรหรอ
 นก (ถอนหายใจ) เฮ้อออออออ
 ยอด หวีหวีเธอเป็นอะไร
 นก ชั้นเบื่อแฟนชั้นมากเลย แฟนชั้นเอาใจฉันมากเกินไป ตามติดชั้น
 ตลอดเวลาเลย ไม่เคยปล่อยให้ฉันอยู่คนเดียว
 อ้อย อีตอก ผีหรือผีวะเนี่ยะ

ดาต้า แฟนชั้นก็เหมือนกัน ชอบให้ชั้นทำกับข้าวให้กิน เค้าชอบกินสปาเก็ตตี้
 คาเบอเนรา กับเบอเบอร์รี่ชีสพาย ค่าเรียนแสนกว่าบาทเอง ชั้นไปลง
 เรียนที่ลากองเบลอ แฟนชั้นก็ออกให้

อ้อย ฟังดูดีนะ แต่เป็นวาสนาหรือกรรมกันแน่ ลองคิดดูนะว่ามีความสุขจริงๆ
 รีปาว พระท่านว่าสัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม (อ้อยเดินออกไป)

ยอด ชั้นว่ามันเป็นกรรม

นก กรรมอะไร

ยอด กรรมที่ได้เจอมันไง

ยอด,นก,ดาต้า อีวววววววววววววววว

คิม ไซ่เลยวะ ไซ่เลย ถูกใจจริงๆ

(คิมไล่ชนแก้วกับเพื่อน)

ทุกคน สุดชอย

คิม นี่แหละคือเหตุผลที่ชั้นไม่อยากไปเจอเพื่อน ตั้งแต่งงานแต่งคนแรกในรุ่น
 ใครนะ...วิไล

นก มันชื่อ รรรรร

ยอด มันเปลี่ยนชื่อแล้ว

คิม อ้อ อีชื่อ.เรื่อหกตัวนะหรอ แรด ร้าน ร้าน

(ทุกคนเฮ)

ยอด แล้วมึงยังชื่อเดิมรีปาวะคิม

คิม ชื่อเดิมดิวะ เปลี่ยนทำไม พ่อแม่กูตั้งให้วะโว้ย

ดาต้า คิม แซ่ไควอะหรอ

อ้อย มิ่งสงวนชื่อนี้ไว้เลยนะ ชื่อมิ่งเป็นมงคลมาก มีพระทุกอย่าง พระเดช
พระคุณ พระบารมี

คิม แต่ไม่มีพระเอก

คิม สนุกอะ ไม่ได้ขำเยียวเล็ดด้วยกันอย่างนี้มาหลายปีแล้ว พวกเรานัดเจอกันบ่อยๆดีปะ

นก ปาร์ตี้เกาะทุกทิวทัศน์เลยนะมึง

คิม เอา...เอา...เอา

นก ศพหน้านะ เจอเพื่อนร่วมรุ่นไม่กลัวแล้วว๊วย

คิม แต่ก็ไม่ไปนะงานศพ กมีจัดยีน

อ้อย

คิม ถ้ามีลูกมากกว่าโวย ชะนีห้าแพรง

นก เราตั้งชมรมซะนี้ห้าแปรงถล่มพวกหมามี เรนเจอร์ แม่งเลย

ยอด หม่ามี๊ มิ่งตาย เจอลูกมันหยิกตุตแม่งเลย

ยอด เราจะจัดปาร์ตี้สาวโสด ที่โสดสโมสร เอกลักษณ์ จากห้าเป็นสิบ จากสิบเพิ่ม
เป็นร้อย จากร้อยกลายเป็นพัน

- อ้อย พอสมาชิกมากขึ้น เราก็จะคุยกันมากขึ้น พอเราคุยกันมากขึ้น เราก็จะมีองค์ความรู้มากขึ้น พ้องค์ความรู้มากขึ้น เราก็จะเป็นที่ปรึกษาเปิดฮ็อตไลน์สาวโสด โสดอย่างไรให้เป็นสุข
- ดาต้า อย่างนี้เราก็จะสามารถทำเว็บไซต์ โสดสนุกดอทคอม ที่จะมีหน้าพวกเราเป็นผู้ก่อตั้ง เราจะมีเว็บบอร์ดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสาวโสดทั่วโลก โฆษณาจะเข้ามาเยอะเยอะ เราก็จะขายของได้ เราจะขายเสื้อคนไม่มีแฟน เอาเป็นสีแดงหรือสีเหลืองดี ไม่เอา เอาสีเขียวดีกว่า เราจะได้เดินต่อไป
- นก พอเราดัง เราก็จะมีพาวเวอร์ไปคุยกับช่องได้ เราจะทำรายการทีวีที่มีพวกเราห้าคนเป็นพิธีกร ชื่อรายการกุกิดไว้แล้ว
- ทุกคน ชื่ออะไรวะ
- นก รายการ ผู้หญิงสามสิบฝั่ๆ วงเล็บ ยังโสด จะเอาให้กัลละแมร์แม่งดับไปเลย
- ยอด กัลละแมร์เจอกะละมัง
- ยอด พอสปอนเซอร์มาก เราก็มีตังค์มาก เดี่ยวกูจะคุยกับพีเนวินทร์ ตอนนี้เค้ากำลังบ้าบอล เราจะเอาเงินไปทำทีมฟุตบอลโสด อยู่ในเต็ด เดอะบูรีรัมย์ แฟนบอลจะเป็นผู้หญิงโสดหมดเลย นักฟุตบอลของเราจะคัดแต่คนหน้าตาดี
- อ้อย เราจะคืนกำไรให้ประชาชนด้วยการตั้งมูลนิธิสาวโสดแสนสุข
- นก เฮ้ยชื่ออย่างนี้แม่งห่วยบ้านแล้ว สาวโสดแสนสุขวิลล่า
- ดาต้า เราจะขายบ้านจนเรารวย พอเรารวยเราก็จะกลายเป็นชะแล้บ
- ยอด เค้าเรียกเซเลบ
- ดาต้า พอเราเป็นเซเลบก็จะมีผู้ชายมากหน้าหลายตามาให้เราเลือก จากคนที่ถูกเลือก กลายเป็นผู้เลือก

ทุกคน โสดเลือกได้

ยอด ไม่น่าเชื่อเลยว่าพวกเราจะได้ขนาดนี้

คิม ภูไม่เห็นด้วยกับพวกมึง เป้าหมายสูงสุดของพวกมึงก็คือหาผู้ชาย

อ้อย ไม่ใช่ พวกภูต้องการเป็นโสด โสดแบบสุขๆไง

คิม พวกมึงกำลังประนามตัวเอง

ดาต้า ประนามอะไร มันเป็นการเรียกร้องสิทธิ

คิม สิทธิอะไร

ดาต้า สิทธิที่คนโสดควรจะได้รับไง

คิม พวกมึงจะเอาอะไรกันอีก

นก เหตุผลที่ขนาดนี้มึงยังไม่เห็นด้วยอีกหรือ

ยอด มึงเสริมได้นะคิม

คิม ภูจะไม่ใช้คนโสดอีกต่อไปแล้ว

อ้อย ภูยังเห็นคำสาปของพี่มาร์คอยู่รอบตัวมึงเต็มไปหมดเลย

ทุกคน เนยถั่ว เนยถั่ว เนยถั่ว

คิม ภูกำลังจะแต่งงาน

นก แค่อู๊รีป่าวว่ามึงขี้ไวยวาย

ยอด แค่อู๊รีป่าวว่ามึงปากหมา

อ้อย แค่อู๊รีป่าวว่าเวลาที่มึงหัวเราะเยาะปมด้อยเค้า

นก แค่อู๊รีป่าวว่าคิ๊ยนรกของมึงรึยัง

ดาต้า แค่อู๊รีป่าวว่ามึงเมาเรื้อนแล้วหรือ

ยอด แล้วตอนมึงอ้วกใส่กระเป๋าคำเคยเห็นรึยัง
 ดาด้า คำรู้รีป่าวว่ามึงฉี่ในตู้เสื้อผ้าเวลามึงเมา
 คิม พอ พอ พอ ทุรับไม่ได้วะ
 แต่ข้อเสียทั้งหมดของกู คือสเป็คของเค้า
 อ้อย เฮ้ย มีผู้ชายอย่างนี้ในโลกด้วยหรอ
 ดาด้า แฟนมึงเป็นใครวะ
 นก บ้านอยู่ที่ไหน
 อ้อย ทำงานอะไร
 ยอด เงินเดือนเท่าไร
 ดาด้า นี่มึงเลี้ยงเค้าหรือเค้าเลี้ยงมึง
 ยอด ผู้ชายแน่ป่าว
 นก แล้วเจอกันที่ไหน
 อ้อย เจอกันยังงัย
 ดาด้า เจอกันเมื่อไหร่วะ
 (คิมไม่ตอบ)
 นก กูรู้มึงอายุ มึงไม่ยากโดนสัมภาษณ์สด เอางี้ มึงไปเล่าในเฟซบุ๊กแล้ว
 กันนะ เล่าตั้งแต่วันแรกที่มึงเจอแฟนมึงเลย พวกเราจะได้รู้ความคิด
 ความเคลื่อนไหวของกันและกัน
 ตื่นตอนเช้าคิดถึงกันบ้างไหม (ต่อเพลง)
 คิม อ้อ พวกมึงอยากเสือกชีวิตกูว้างั้น
 ทุกคน ป่าว ไม่ได้เสือก

ดาต้า แรงอะ
 ยอด ไม่ใช่อย่างนั้น
 อ้อย มันไม่เหมือนกัน
 นก กูแค่อยากรู้ว่ามึงคิดอะไร ทำอะไรอยู่
 ยอด กูไม่มายด์นะถ้ามึงจะเล่าเรื่องอูมามี
 คิม พวกมึงนี่วุ่นซมามากมาก
 ดาต้า เฮ้ย เรื่องของกูมันก็รู้
 นก เรื่องของมันก็รู้ เรื่องของกูมันก็รู้ เรื่องของมันมันก็รู้
 ทุกคน สรุป เรื่องของพวกกูมึงก็รู้
 คิม อ้อ นี่กูต้องรู้เรื่องอูมามีของพวกมึงด้วยใช่ไหม
 นก กูยกตัวอย่างให้ฟัง
 คิม เออ กูเล่นเฟสบุ๊คก็ได้ กูจะเล่าความสุขของคนที่กำลังจะแต่งงานให้เป็นวิทยาทาน เพื่อจะเป็น inspiration ให้กับพวกมึง พวกมึงจะได้ไม่ต้องเป็นกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่หยุดวิวัฒนาการไป
 ดาต้า หมายความว่าไม่รู้ รู้แต่ว่าแรง
 ดาต้า แล้วบีบีรุ่นเคฟที่กูไล่ให้มึงไป ก็เล่นเฟสบุ๊คได้ มึงจะได้ติดต่อพวกเราได้ทุกที่ ทุกเวลา everything every time everywhere you can update all the time จิงกะเบล จิงเกิ้ล all the way เข้าใจไหมคิม ถ้ามึงเล่นเก่งนะ กูจะซื้อไอแพดให้มึง

ดาด้า คัมดูตื่นเต้นและแปลกใจที่เพื่อนๆ อยากรู้ความเคลื่อนไหวของมันจน
 ตัวสั้น อุปกรณ์เล็กๆ เครื่องเดียว ทำให้คนที่อยู่ไกลกันเหมือนอยู่
 ใกล้ชิดกัน

อ้อย ชื่อ

คัม มิสคัม แซ่โค้ว

ดาด้า เฮ้ย กุลิมบอก มันเป็นภาษาไทยได้

คัม นางสาวคัม แซ่โค้ว

อ้อย เพศ

คัม หญิง

อ้อย วันเดือนปีเกิด

คัม สิบสอง มกรา 2527

ยอด โกหกเพื่อ...แก้เดี๋ยวนี้

คัม 2517

อ้อย เมืองที่อยู่

คัม พุทธมณฑล

อ้อย อาชีพ

คัม ช่างภาพ Portrait อิสระ

ดาด้า ทำงานสำนักงานเขตบางพลัดเนี่ยนะอิสระ

คัม ถ้ามึงไม่บอกก็ไม่มีใครรู้หรอก

อ้อย สถานะ

คัม มีแฟนแล้ว

อ้อย

คำคมที่ชอบ

คิม

เค้าว่ากันว่า ความรักทำให้คนตาบอด แต่สำหรับกู ความรักทำให้คน

ตาถั่ว

แค่นี้แหละ ไม่อยากจะเปิดเผยความจริงมากไป

คิม

เราพบกันที่ร้านที่มีคาราโอเกะ ร้านแบบที่ให้ลูกค้าขึ้นไปร้องบนเวที
ฉันมาคนเดียว เค้าก็มาคนเดียว ทั้งร้านมีเราเป็นลูกค้าอยู่แค่ 2 คน

เพลงเดิมค๊ะฟี กูบอกว่าเพลงเดิม

(sound Karaoke เปิดใจสาวแต่)

ตัวน้องเป็นสาว รุนราวเอ๊ะ เอ๊ะ หุ่นช่างก็เหม๊ะ บ่าวมาเกาะมาต่อม

อีแม่น้องขางเป็นตึงบ่ยอม ถึงไผมาต่อม ตึงบ่ฮือไกล

ไผบ่ได้หุ่ยบ่ ไผบ่ได้กำ คงบ่ได้หล่าไปเป็นลูกไป

น้องแต่คนงาม ขอยกอะมือไหว บ่าวเหนือบ่าวไต่ฮึดเอา

บ่ว่าเมืองกรุง บ่ว่าบ้านนอก บ่าวมาอู้ มาหยอกตัวน้องก็เขิน

จะบอกอีแม่จะไปขางเมินกลัวได้เค้นเกินสะกายเป็นสาวเฒ่า

สาวน้อยลำปาง หุ่นบางผิวขาว รออายูถึงชาว ก่อนหนอปีจั้น

ถ้าแม่เลิกขางหื้อมาโวย โวย นะจ๊ะ อีน้องเป็นนักมวยนะ แต่บ่สวาทื้อ
ไผ

ถ้าป๊ะป้อจายดี จะฮักจันวันต่าย จะบ่หลายใจ ฮักไผฮักมัน

ป๊ะป้อจายขี้จื้ออย่าหาว่าตื้อฮักเหย จะลือกคอตีเข้าเลย

จนคางเอย เอย ปีจั้น นีละหนอ หน้อ ละนาย

คัม

ฉันได้ยินเสียงปรบมือดังประหนึ่งว่าฉันเป็นนักล่าฝันที่อยู่ใน Thunder Dome มือที่บอบบาง 2 ข้างของเค้าพุ่งเข้ามาเหมือนรถไฟฟ้ามหานคร เข้ามาจับมือฉัน แล้วบอกว่า

คุณร้องเพลงได้มันส์มาก

เขาสะบัดบ๊อบขึ้นไปบนเวที มือถือไมค์ไฟส่องหน้า เพื่อร้องเพลงของเขาบ้าง เขายืมให้ฉัน แล้วมองมาที่ฉัน

(Sound

Karaoke can't help falling in love)

คัม

Wise man says only fools rush in, but I can't help falling in love with you

ฉันไม่รู้ความหมายจริง ๆ ว่าเพลงนี้แปลว่าอะไร แต่อ่านจากสีหน้าเขา ฉันรู้เลยว่าเขากำลังบอกฉันว่า

ช่วยไม่ได้ครับบบ ผมตกหลุมรักคุณแล้ว

คืนนั้นฉันร้องเพลง เปิดใจสาวแต่นับไม่ถ้วน แลกกับเสียงปรบมือของเค้า

ดี 1 ร้านปิด เค้าสารภาพกับฉันว่า

ตั้งแต่เกิดมาผมไม่เคยเจอผู้หญิงคนไหนที่ทำให้ผมมีความสุขอย่างนี้มาก่อนเลยครับ

ฉันสัมผัสได้ถึงความจริงใจของเค้า นี่คุณเมาหรือเปล่าเนี่ย

เขาปฏิเสธแถมยังท้าทายฉันอีกว่า

ถ้าไม่เชื่อก็ขับรถไปด่าน ไปเป่าแอลกอฮอล์กันเลยดีกว่า

ฉันเคยคิดมาตลอดนะว่าฉันจะถูกสาปให้เป็นผู้หญิงโสดไปตลอดชีวิต

ฉันไม่เชื่อคำพูดเค้าหรอก เซอะ เค้าคงคิดว่าฉันดีใจ ฉันรู้ว่าจะมาชุด
บอหล่อปลาอะเต๊ะ ฉันไม่เชื่อเลย จนกระทั่งเค้ามาส่งฉันหน้าบ้าน

ไม่เข้าไปในบ้านเธอ เค้าพูดอย่างสุภาพว่า ไม่ดีกว่าครับ แล้วก็เดิน
จากไป

คืนนั้นฉันนอนกอดหมอนข้างอ่าน Message ที่เค้าส่งมานับสิบ
ข้อความเลยนะ

อ่า...ยกตัวอย่างให้ฟังก็แล้วกัน

พรุ่งนี้เช้าตื่นนอน ลืมตามมาแล้วยาลืมหน้าผมนะครับ เคน

(Sound

โปรดส่งใครมารักฉันที)

คิม

โปรดส่งใครมารักสักที อยู่ตรงนี้นั่งเหงาเกินไป อยากจะรู้จักแท้มันเป็น

เช่นไร

ฉันตกหลุมรักเคน ฉันทำให้เค้ามีความสุข เค้าเป็นคนสุภาพ เค้าเป็น
คนไม่คิดอะไร ไม่คิดอะไรกันฉัน จะมีผู้ชายสักกี่คนในกรุงเทพที่ไม่คิด
อะไร ไม่คิดอะไรอย่างนี้ละ อย่างนี้ละ กับผู้หญิง นี่แหละ ผู้ชายที่ฉัน
อยากเจอ

ดาด้า

นี่มึงเขียน Status หรือ story วะ

ยอด

ยาวเพื่อ...

อ้อย

ฝันโคตรโคตร

นก

อ่านแล้วหิววะ จ๋า จ๋า

ดาด้า

เล่าซะตัวเองสวย นึกว่าตัวเองเป็นคริส หอวังหรอ

ยอด

เพื่อเจ๊อ

อ้อย

เอาวันเดือนปีเกิดแปะมึงมา ภูจะสแกน

นก คิม มึงไม่คิดจะตอบกลับบ้างหรือ
 ดาต้า กว่ามันตอบไม่เป็น
 คิม จันทันมาก็รีบชวนเค้าไปร้อง Karaoke
 เคน ไปร้องคาราโอเกะกันมัย ก็ได้รับ
 พอเค้าตอบรับ จันทันพาเค้านั่งรถซึ่งไปที่ Karaoke city

(Sound karaoke เซฟบ๊ะ)

เซฟบ๊ะ คุณชอบไหมคะ ไหมคะ ผู้ชาย
 ชอบคิมตรงไหน ไหน ไหน ไหน ไหน ไหนลองเผยใจบอกหน่อย
 เกิดหนา
 เซฟบ๊ะ เอวยีสืบหอกสามสืบห้า
 หน้าผากไหนกูน บวกลบหากคุณเคนคงรู้ดี
 รักคิมจริงอย่าทิ้งคิมนะ เซฟบ๊ะ บ๊ะ น่ารักไหมพี
 เซฟสะเลนเดอร์ เอ้อเห่อเช็กซี น่าสู น่าสี น่าดู น่าดี ชีกอ
 เซฟบ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ ไหมละ ไหมละน่าเคล้าน่าคลอ
 รีบมาสูขอ ขอเพียงเป็กเดียวเท่านั้นแหละเคน
 คิม คินั่นจันทันร้องไปหลายเพลง แต่ไม่มีเพลงไหนที่จะพูดแทนใจที่จันทันมีต่อ
 เคนได้เท่าเพลงนี้
 เค้าไม่ยอมร้องเพลงอะไรเลย ถึงแม้จันทันจะคะยั้นคะยอ เค้าก็ได้แต่พูด
 ว่า อย่าดีกว่าครับ แล้วก็ก้มหน้าก้มตาขงเหล้าให้จันทันกินอย่างซื่อสัตย์

เคนคะ คีนี่ฉันยืนไม่ไหวแล้ว (อ๊วก จัด Foggy ออกมาจิด) คุณเคย
เห็น Springer ในสวนมัย อ๊วกฉันก็เป็นอย่างนั้นแหละคะ (อ๊วก) เคน
เห็นฉันเป็นยังงั้นก็ทำตามบ้าง

(คัมทำท่าทางแบบเคนที่ก้มหน้าก้มตาอ๊วก)

ฉันเลยซัดเข้าไปอีกขวด เพื่อให้ฉกรรักของฉันกับเคน เป็นฉกรรักที่
Exotics

เข้ามาเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนมัย คำก็ตอบว่า อย่าดีกว่าครับ

แล้วก็เดินเซๆออกไป

เดินไปสภาพนี้เหม็นตายห่า

ฉันว่ามันเป็นฉกรรักที่เค้าจะจำไปจนวันตายว่าเราเมาแล้วอ๊วกด้วยกัน

(Sound เพลงในเกมส์ทำอาหาร)

ฉากในเกม Restaurant city นักเข้ามาถูพื้น ถูไล่คัมออกไป

นก เพื่อนๆ ดาด้า...ยอด...อ้อย นึกเข้ามาเยี่ยม Restaurant ของพวกมึง
ทุกคนเลยนะ ขอบใจนะที่พวกมึงให้กูเล่นเป็นตัวนี้ เจ่งวะ กูเพิ่งรู้ณะว่า
พวกมึงรวมหัวคิดกับกูแบบนี้

ดาด้า เกมส์ก็คือเกมส์วะ คิดอะไรมากมาย ขำขำ

ยอด มันก็น่ารักดีนะ

นก (หัวเราะ)แต่กูไม่ขำ

คัมเข้ามาโพสท่า รูปเดินป่า

ดาด้า เฮ้ย อีคัมมันโพสรูปลงเฟสบุ๊คเป็นแล้ว

อ้อย มันไปเดินป่ามาไวย

ยอด นี่มันพาเค้าหลงป่ารีป่าว่ะ

ดาต้า นี่เงิแฟนมัน

นก หน้าตาอย่างนี้ไม่น่ารับอ้วกมันได้เลยเนอะ

(ทุกคนรุมแอดแฟนคิมเป็นเฟรนด์)

คิมเข้ามาโพสท่า รูปล่องแก่ง

ยอด เฮ้ย มันอัปรูปใหม่แล้ว รูปนี้มันไปล่องแก่งเมืองกาญจน์

อ้อย เฮ้ย แบ็คกราวข้างหลังนั่นมันภู มีน้ำละ ภูก็นึกว่าใครวะ แม่่งมาล่อง
แก่งทวนน้ำ

ยอด มันไม่กลัวตกน้ำตายเลยหรอ

ดาต้า มันทำประกันอชีฟิกับภูแล้ว ถ้ามันตาย พ่อแม่มันจะได้เงินสิบล้าน

คิมเข้ามาโพสท่า รูปดำน้ำ

ยอด มันอัปมาอีกรูปแล้ว รูปนี้มันไปดำน้ำวะ

นก มันไปดำที่ไหนวะ คูนๆ

ดาต้า สยามโอเชียนเวิร์ล

นก ภูคูนแล้ว แม่่งไปไล่ทะเลาะกับปลาฉลามในตู้ หลานภูเห็นแล้วก็ตกใจ

อี...น่ากลัว อี...น่ากลัว

อ้อย ภูสงสารหลานมึงวะที่อาอีมันน่ากลัว

ยอด อีคิมนี่มันเพี้ยนเวอร์

อ้อย ดูจากรูปแล้วแฟนมันคงรักมันมาก

คิมเข้ามาโพสท่า รูปเขาพระวิหาร

ดาด้า เฮ้ย อีคิมมันพัฒนาแล้ว มันใส่คำบรรยายใต้ภาพด้วย

คิม เราเอาธงชาติไทยไปปักกลางปราสาทด้วยกัน

ปักแม่งเลยคุณเคน

(Sound เสียงปืนกล ปืนใหญ่)

(Sound karaoke เจ้าตาก)

คิม หลังจากพา เคน ผจญภัยมาทั้งเดือน

เข้าเดือนที่ 2 ฉันค้นปากก็เลยชวนเค้าไปร้องkaraoke อีกครั้ง

ยุทธศาสตร์ยิ่งใหญ่

ความตั้งใจเด็ดเดี่ยว

มือนี้เราจะเคี้ยวข้าว

และทุบหม้อข้าว

ตีแหกฝาวล่อม

ลุยพม่าเข้าศึก

นึกถึงความเป็นไทย ดีกว่าไปเป็นทาส

เค้าพาฉันมาส่งที่บ้าน รอบนี้ไม่มีอ้วก ไม่มีเรื้อน เพราะฉันต้องมีสติ

เข้าบ้านปะ เค้าก็ยังพูดเหมือนเดิม

ฉันเลยถามเค้าไปตรงๆว่า

นี่เธอจะไม่เข้าไปเอามามาไปกินที่บ้านบ้างเหรอ

เธอไม่หิวเหรอ แต่ฉันหิว

เฮ้ย...ฉันอยากให้เธอเอาไปกิน

นี่เราคบกันเดือนที่ 2 แล้วนะ เธอไม่อยากเอามามาไปกินเหรอ

เร็วเหรอ นี่เรา 2 คนอายุเท่าไรกันแล้ว มาม่ามันก็มีวันหมดอายุนะ

แล้วเค้าก็เดินมึนๆจากไป ผู้ชายที่ไม่ชอบมามาของชั้น ปล่อยฉันยืน
หน้าชาอยู่หน้าบ้านตัวเอง

ใช่เลย ผู้ชายอย่างนี้ที่ควรจะเป็นพ่อของคุณ

คิม ชั้นเลยคิดโอเคขึ้นมาได้ว่า เราควรใช้เวลาทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วยกัน
มากกว่านี้ นอกจากไปคาราโอเกะ

คิม วิวแรกเราไปนั่งเล่นโฟโต้ฮันตั้งแต่ห้างเปิดยันห้างปิด วิวที่สองเรา
ตระเวนไปตามงานวัดจังหวัดต่าง ๆ เพื่อนั่งชิงช้าสวรรค์ทั้งคืน วิวที่
สามเราไปนั่งถีบเรือเปิดตั้งแต่เขาดินเปิดยันเขาดินปิด วิวสุดท้าย เรา
ไม่ยอมขยับตัวมากนัก เราเลยไปนั่งที่ธนาคารเพื่อรอบัตรคิว พอถึง
คิวเรา

(Sound เรียกหมายเลข)

เราก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ปล่อยให้คนที่ต่อจากเราแซงคิวไป แล้วก็
ไปกดบัตรคิวใหม่

คิม ขึ้นเดือนที่ 3 ฉันท้าที่ผ่านมามาทำอะไรไร้สาระเกินไปหน่อย

(Sound บทสวดเจ้าแม่กวนอิม)

คราวนี้ฉันพาเค้าไปทำบุญโลงศพ

ขออุทิศผลบุญในครั้งนี้ให้กับเจ้ากรรมนายเวรของข้าพเจ้า

พุดตามชิ เคน

ท้าวตระเวนไพร่พระแก้ววัด

ขอให้ผลบุญที่ทำส่งผลให้เนื้อคู่คู่ดีดวงชะตาแข็งแกร่ง เกื้อกูลซึ่งกันและ
กัน

พุดตามชิ เคน

หลังจากไปนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ฉันรู้สึกมีความสุขจากการเสพรธรรม โอ้ว
ว..ธรรมะเข้ากะโหลก

(Projector พรุ่งนี้จะครบร้อยวันแล้วนะที่เราเป็นแฟนกัน.....)

ดาต้า ดีใจด้วยนะคิมจะครบร้อยวันแล้ว

ยอด แล้วมึงจะไปฉลองกันที่ไหนวะ

คิม ก็ไปมาหมดทุกที่แล้วนะ แต่แปลกมากเลยเนี่ยคบกันมาเกือบร้อยวัน
แล้ว ยังไม่เคยไปดูหนังด้วยกันเลย ช่วงนี้มีเรื่องอะไรนาดูบ้างวะ

ดาต้า ดูรถไฟฟ้ามาหามะเธอสสิ พระเอกชื่อเคนเหมือนแฟนแกเลย

ยอด อีกรอย่าง มันเป็นเรื่องของผู้หญิงโสดที่เจอรถไฟขบวนสุดท้าย

คิม โดน โดนเลย

นก เฮ้ย คิม กูว่ามึงห่างจากผู้ชายคนนี้เหอะ

อ้อย ใช่ว่าจากไฟทาร์โร่แล้ว มึงกับเค้าตกดวงมรณะ

คิม อ้าวอ้อยอ้อย ชีวิตกูต้องขึ้นอยู่กับไฟทาร์โร่มึงว่าจริง

อ้อย ไม่เชื่ออย่าลบหลู่

ดาต้า นี่กูตามอัปเดตมึงมาเก้าสิบเก้าวันแล้ว ช่วงไหนวะที่บอกว่ามึงจะ
แต่งงานกัน

คิม ก็พรุ่งนี้ไง พวกมึงคอยดูดิ

นก กูว่าแม่งยังงี้ก็ยังไม่ถึงร้อยวัน

คิม ทำไมมึงพูดอย่างนี้วะ พวกมึงอิจฉานุไซ้ไหม ถึงได้มาแข่งกูแบบนี้

อ้อย พวกกูเป็นห่วง

คิม ขอทีเหอะ ชมรมสาวโสดแสนสุขวิลล่า ช่วยไปไกล ๆ กูชักรวันหนึ่งได้ไหม

ยอด คิม มึงไม่ยอมรับความจริงใช่ไหม

(คิมเดินออกไป)

นก นั่นคือโศกครั้งสุดท้ายที่เราเห็นจากคิม คิมหายไปหลายวัน ไม่รับโทรศัพท์ หลังจากนั้นเจ็ดวัน เราถึงได้เห็นข้อความนี้...จากคิม

(Projector พอกันที ความอดทนสิ้นสุดแล้ว เกิดชาติหน้าขอเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง ลาก่อน)

คิม พอกันที ความอดทนสิ้นสุดแล้ว เกิดชาติหน้าขอเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง ลาก่อน

(คิมเปิดโทรศัพท์โทรหาเคน เพื่อบอกลาครั้งสุดท้าย)

คิม เคน ฉันไม่รู้จะพูดอะไร แต่นี่คือครั้งสุดท้ายที่เธอจะได้ยินเสียงฉัน

(เพื่อนตามมาหาคิมที่ห้องที่กำลังนำदानองหน้าอย่างแรง)

ยอด คิม...เกิดอะไรขึ้นกับมึง

ดาต้า นี่คือนะที่มึงเปิดบีบี ภูถึงรู้ว่ามึงอยู่ที่ไหน

อ้อย มึงจะคิดสั้นทำไมวะ

คิม ฉันชวนเคนดู รถไฟฟ้ามาหณะ ฉันซื้อบัตรรอเขา แต่เขามาไม่ทัน
หนังเริ่มฉายฉันเลยเข้าไปนั่งดูคนเดียวรอในโรง ฝากบัตรที่เคาเตอร์
แต่เคนก็ไม่มา จนหนังจบ ฉันโทรหาเคน เคนบอกว่าจำรอบผิด
เดี๋ยวจะมา ฉันเลยซื้อบัตรรอบต่อไปรอเขา เขามาไม่ทันหนังฉาย
ฉันนั่งดูคนเดียวจบเป็นรอบที่สอง ฉันพยายามโทรหาเขา แต่เขาปิด
เครื่อง

คัม คำเจียบหายไปหลายวัน ฉันพยายามโทรหาเค้าวันละหนึ่งร้อย miss call

ฉันพยายามสวดมนต์อันนวยนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ฉันติดต่อเค้าได้ ปาฏิหาริย์มีจริง หรืออาจจะเป็นเพราะว่าฉันสวดมนต์ถึงเค้าครบเจ็ดวันพอดี
ฉันเพิ่งมาคิดได้ว่าทำไมไม่ใช้เบอร์อื่นโทรวะ

ในขณะที่กำลังจะโทรหาเคนด้วยเบอร์อื่น ก็มีพัสดุมายังถึงฉัน

มันคือแผ่นคาราโอเกะ ที่มีโน้ตบอกเอาไว้ว่า เพลงนี้บอกแทน
ความรู้สึกของผมที่มีต่อคุณครับ หายไปเจ็ดวันไปคิดมุขนี้

(sound karaoke เจียบ ๆ คนเดียว)

อย่ามาให้เจออีกเลย เจยเจยไปเลยดีกว่า

เจ็บเกินไปที่จะคบหาไม่อยากจะมองเห็นหน้าใครใคร

ไปไกลไกลให้ห่างกัน เห็นแล้วฉันยิ่งเจ็บใจ

ไม่อยากจะได้อะไรจากเธอฉันไม่อยากจะพึ่ง

อยากจะมองฟ้าที่ว่างเปล่าเหงาเหงาคนเดียวลำพัง

ให้รอยร้าว มันเจ็บจนทำให้ใจมันตึกว่านี้บ้าง

อยากให้เธอนั้นลืมทุกสิ่งและทิ้งฉันไว้ลำพัง

ฉันต้องการทบทวนบางอย่างอยากอยู่เจียบเจียบคนเดียว

คัม ฉันไม่ Get ฉันเลยโทรไปถามว่ามันอะไร

(sound Ringtone ไปให้พ้น)

นก เพื่อผู้ขายคนนี้ไฉน้ย .. ที่ทำให้เมิงคิดจะเอามีดปาดคอตัวเอง แล้วหนี
พวกๆไป

ยอด เคยบอกแล้วไงว่า ยอมรับเหอะว่าผู้ชายคนนี้ไม่เหมาะกับแก

อ้อย โลกมันหมุนเร็วไปหน่อย....ใครคิดอะไร ทำอะไร มันรู้ถึงกันหมด

คิม บอกอะไร ก็ไม่เห็นรู้เรื่องเลย

ดาต้า
ไทม์

ในเฟสบูคมีงนอกจากพวกกูสี่คนแล้ว ยังมีผู้ชายคนนี้เป็นเฟรนด์ด้วย

นก ไก่เจ้าเฟสบุ๊คนี้มันไม่ได้มีหน้าที่ประกาศว่ามันคิดอะไรในใจอยู่ แต่มันมีหน้าที่ที่บอกว่าเพื่อนมันคิดอะไรด้วย เคยรับบ้างมั๊ย

ดาต้า ทุจะให้มึงดูอะไร มึงพร้อมจะรู้รึยังว่าผู้ชายคนนี้คิดกับมึงตั้งแต่วันแรก
ๆ ยังไง

ยอด เงื่อนไขก็คือ อ้ออ๋ยมึงบอกมันดิ

อ้อย มึงต้องถือมิดอนนี่ ถ้ามึงรู้สึกเจ็บปวดกับข้อความพวกนี้เมื่อไหร่ มึงก็
กรีดพวงกุญแจ

เจ็บปวดก็ที ก็กรีดพวงกุญแจวนนั้นเท่ากัน พวกกูอยากแบกรับความ
เจ็บปวดขอมีงบ้าง

อยากรู้สึกถึงความเจ็บปวดของมีง
(ทุกคนยื่นแขนให้คิม)

ยอด เริ่มที่อีอ้วนนี่ก่อนเลย

นก ทำไมต้องเป็นกู งั้นก็เรียงตามนี้เลย

คิม แล้วทำไมกูต้องทำตามที่คุณมีงพูดด้วย

นก ไม่ทำซะไหม พวกเรากลับ

คิม อ้าว พวกมีงจะไม่อยู่เป็นเพื่อนกูก่อนหรือ

นก แต่ก่อนจะอ่านข้อความ กูขอบ๊วมีงด้วยเพลงนี้

(Sound I can't help falling in Love)

นก คูนยัง

(Projector ข้อความต่างๆใน FACE BOOK)

คิม คิดผิดมากที่ส่ง sms ไปหาเธอ

นี่เราเป็นแฟนกันแล้วหรือ

เข้านี้ต้องบอกเลิก

ทำไมต้องกลัวเค้าเสียใจด้วยวะ

ยอด แม่งเลวเนอะ

อ้อย เจ็บปะ

นก กรีดดิ

คิ้ม มีคนบอกว่าเธอแปลก แต่ฉันว่าประหลาด
 ยอด ทำไมไม่บอกตั้งแต่แรก
 อ้อย เจ็บไหม
 คิ้ม ผู้หญิงอ้วนน่าเกลียดกว่าผู้ชาย
 ยอด อันนี้กว่าจริง
 อ้อย เจ็บยัง
 นก กรีดकुเลย
 คิ้ม รับไม่ได้วะ ผู้หญิงกินกุ้งเต้น
 ยอด แสบจะตาย
 ดาด้า กูว่าน่ารักด้วย
 ยอด มึงเต้นดิ
 คิ้ม ผู้หญิงห่าอะไร ทะเลาะกับปลาฉลาม
 ยอด มึงทำได้ปะ
 อ้อย เจ็บไหม
 นก กรีดดิ
 คิ้ม อยากไปโบสถ์
 ดาด้า ไปทำบุญโลงศพพระเจ้าโกรธตายห่า
 นก พระเจ้าลงโทษมึงแล้ว
 คิ้ม คนละศาสนา กูไม่บาป
 ดาด้า มึงคุยกับพวกกูได้แล้วหรอ

กูนี่แหละชีวิตจริง กูไม่ใช่คริส หอวัง กู คิม แซ่โคว้คนที่กินข้าวด้วยกัน
มีเวลาไปไหนมาไหนด้วยกันทุกวันกับกู มันยังไม่เรียกกูว่าแฟนเลย

นี่กูเป็นฝันร้ายของผู้ชายในฝันของกูเธอเนี่ย...

คนทั้งโลกรู้ว่าเขาคิดยังไงกับกู แล้วทำไมกูถึงเป็นคนสุดท้ายที่รู้

อ้อย ยอมรับสิวะ ว่ามึงก็พลาดเป็น....

นก กูว่าไง

ดาต้า ไง...แรงอะ แต่มันก็ไชนะ

ยอด คำว่าไชน่ากับจ๊าดเง้าอันไหนมันแรงกว่ากันเจ้า

(คิมหัวเราะ ทุกคนหัวเราะ)

ยอด หัวเราะอะหยงเจ้า

นก เฮ้ย...อีจอยจอย มันโพสอะไรมาวะ....

(ทุกคนตกใจ)

(Projector ขอเชิญร่วมสวดพระอภิธรรมศพ นาง รรรรร (วิไล) นวลแพง)

นก ขอเชิญร่วมสวดพระอภิธรรมศพ นาง รรรรร (วิไล) นวลแพง

อ้อย รวมนูนอีกแล้วสิเนี่ย...

ดาต้า แก๊งสี่แพร่งของเราก็ต้องไปงานนี้ให้เขาซำกันอีกแล้ว

คิม พวกมึงไม่ชวนกูเธอ

นก ปกติกูไม่ค่อยคบกับคนมีจุดยืน แต่จะว่าไปสี่แพร่งก็น่ากลัวน้อยกว่า
ห้าแพร่งนะ

(ทุกคนหัวเราะ)

จบ

ประวัติผู้วิจัย

นายยุทธนา บุญอาชาทอง

จบการศึกษา M.A. (General Studies) , Roosevelt University, Chicago, Illinois, USA.

นิเทศศาสตรบัณฑิต (ศิลปะการแสดง) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะการแสดงประยุกต์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

โทรศัพท์ 081 857 2292

e – mail yuttana.boon@dpu.ac.th

DPU